

กลยุทธ์การส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้
เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

น.ส.ดารุณี ทิพยกุลไพโรจน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

STRATEGIES FOR ENHANCING THE EFFECTIVENESS OF THESESES ADVISOR'S SUPERVISION
CUSTOMIZED TO STUDENTS IN DIGITAL AGE

Miss Darunee Tippayakulpairoj

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Educational Research Methodology
Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education
Chulalongkorn University

Academic Year 2018

Copyright of Chulalongkorn University

185933867

CU Thesais 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กลยุทธ์การส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เหมาะสมกับ ผู้เรียนในยุคดิจิทัล
โดย	น.ส.ดารุณี ทิพยกุลไพโรจน์
สาขาวิชา	วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	อาจารย์ ดร.ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุขชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวานิช)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(อาจารย์ ดร.ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตังธนกานนท์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรวรรณี แกมเกตุ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัยญา วัฒนโณ)

ดรุณี ทิพย์กุลโพโรจน์ : กลยุทธ์การส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล. (STRATEGIES FOR ENHANCING THE EFFECTIVENESS OF THESE ADVISOR'S SUPERVISION CUSTOMIZED TO STUDENTS IN DIGITAL AGE) อ. ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ, อ.ที่ปรึกษาร่วม : อ. ดร.ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อวิเคราะห์กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน 2) เพื่อสร้างเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล 3) เพื่อวิเคราะห์สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และ 4) เพื่อสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะแรก เป็นการวิเคราะห์กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่สอง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก จำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาในยุคดิจิทัล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย (ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ความโด่ง ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบกลุ่มพหุ การวิเคราะห์กลุ่มแฝง และระยะที่สาม เป็นการสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นรายคู่ จำนวน 7 คู่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และนำกลยุทธ์ที่ได้ไปตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์กับผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล เป็นการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ มาช่วยสนับสนุนในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เท่านั้น อาจารย์ที่ปรึกษาใช้วิธีการให้คำปรึกษาแบบผสมวิธีทั้งแบบตัวต่อตัวและกลุ่มนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ มาปรับใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามขั้นตอนดังนี้ 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การดำเนินการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ประกอบด้วย การบริหารจัดการ การให้ความรู้ การให้ข้อมูลป้อนกลับ และการสนับสนุนทางด้านจิตใจ และ 3) การปรับวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

2. เครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและมาตราประมาณค่าที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพทั้งด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.75 - 1.00 ด้านความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์อยู่ระหว่าง 0.892 - 0.893 และประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนมีค่าเท่ากับ 0.951

3. การจัดกลุ่มแฝงนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษา สามารถจัดกลุ่มแฝงทั้งนิสิตนักศึกษาและกลุ่มแฝงของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาได้ 3 กลุ่มแฝง ได้แก่ กลุ่มแฝงที่ 1 คือ กลุ่มแฝงที่ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเอกสารผ่านระบบออนไลน์ กลุ่มแฝงที่ 2 คือ กลุ่มแฝงที่ใช้เทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์ และกลุ่มแฝงที่ 3 คือ กลุ่มแฝงที่ใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในชีวิตประจำวัน

4. กลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา มีดังนี้ 1) การส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษา 2) อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์หรือความเชื่อที่มีต่อกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล และ 3) ควรมีระบบประกันคุณภาพการให้คำปรึกษาตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

สาขาวิชา	วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต
ปีการศึกษา	2561	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
		ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5984231727 : MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH METHODOLOGY

KEYWORD: advisors' thesis supervision

Darunee Tippayakulpairoj : STRATEGIES FOR ENHANCING THE EFFECTIVENESS OF THESESES ADVISOR'S SUPERVISION CUSTOMIZED TO STUDENTS IN DIGITAL AGE. Advisor: Assoc. Prof. DUANGKAMOL TRAWICHITKHUN, Ph.D. Co-advisor: CHAYUT PIROMSOMBAT, Ph.D.

The aims of this research are 1) to analyze the thesis supervision process for graduate students in digital age, 2) to create an instrument to assess advisors' thesis supervision and the supervision effectiveness, 3) to analyze the state of advisors' thesis supervision and the students' outcomes, and 4) to develop strategies for enhancing advisors' thesis supervision for students in digital age. In this 3-phase research, it started by the analysis of advisors' thesis supervision in digital age. Interview data from ten productive advisors were analyzed by means of content analysis. In the second phase, data from 180 master and doctoral students were collected by questionnaires and analyzed by using descriptive statistics (mean, SD, skewness, kurtosis, and CV), Pearson's correlation, confirmatory factor analysis, multivariate analysis of variance (MANOVA), and latent class analysis. The last phase focused on developing a set of strategies for enhancing advisors' thesis supervision for graduate students in digital age by interviewing 7 dyads of advisee-advisor. The proposed strategies were examined their suitability and feasibility by 3 experts. The key findings were as follows:

1. Advisors' thesis supervision in digital age was to adopt technologies for supporting in thesis supervision process. Advisors used a blended method both one to one and group. There were three stages of advisors' thesis supervision: 1) analyzing students 2) conducting thesis supervision which consists of administration, education, feedback, and emotional support and 3) adjusting the method of advisors' thesis supervision to suit each student.

2. The instrument of advisor's thesis supervision and the supervision effectiveness which consisted of checklists and rating scale was examined for validity (IOC was from 0.75 to 1.00) and internal consistency reliability (advisors' thesis supervision was from 0.892 to 0.893 and supervision effectiveness was 0.951).

3. Graduate students and thesis advisors can be classed into three classes: the first class that used technology to manage online documents, the second class that used social network technology, and the third class that used basic technology in daily life.

4. A set of strategies for enhancing advisors' thesis supervision for graduate students in digital age were as follows: 1) Encouraging thesis advisors to adopt technologies in the thesis supervision process, 2) Advisors and students must change their paradigm or belief towards the theses supervision in digital age, and 3) There are quality assurance system for advisors' thesis supervision according to the role of thesis advisor.

Field of Study: Educational Research Methodology

Student's Signature

Academic Year: 2018

Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

185933867

CD :Thesis 5984231727 dissertation / recv : 05082562 17:37:14 / seq : 17

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความเมตตากรุณาและการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงมกล ไตรวิจิตรคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาท่านอาจารย์ได้สั่งสอนให้ความรู้ ให้คำปรึกษา และคำแนะนำมาโดยตลอด คอยดูแลเอาใจใส่ผู้วิจัย คอยตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ งานของผู้วิจัย และที่สำคัญคอยให้กำลังใจกับผู้วิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ท่านได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้เชิงวิชาการ ให้แนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์และมีทิศทางต่อการทำวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยมาก ที่สำคัญท่านให้กำลังใจกับผู้วิจัยและคอยผลักดันให้ผู้วิจัยตั้งใจทำวิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้จุดประกายหัวข้อวิทยานิพนธ์และให้แนวทางในการทำหัวข้อวิทยานิพนธ์นี้ รวมถึงท่านได้ให้ความเมตตากรุณาและให้ความช่วยเหลือในการเป็นผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญต่องานวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัยเล่มนี้ เพื่อให้งานวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยมีคุณภาพ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตังธนากานนท์ ท่านได้ให้ความเมตตากรุณาและให้ความช่วยเหลือในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือวิจัยต่าง ๆ และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ แกมเกตุ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญญา วัฒนโธ กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ให้ความเมตตาในการให้คำแนะนำต่าง ๆ กับผู้วิจัย อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้รับความกรุณาจากท่านในการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ ดร.กนิษฐ ศรีเคลือบ ที่ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ กับผู้วิจัย และขอขอบคุณคณาจารย์จากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางที่ถูกต้องต่อไป ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่สละเวลาและให้ความกรุณาร่วมมือในการวิจัย เพื่อให้งานวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยมีคุณภาพ และขอขอบพระคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณนายธีรยุทธ พิริยะอารยะกุล นางสาวศิริปริยา ใจบุญมา นางสาวอารี อิมสมบัติ และ นางสาวพัชรา กระแจจเมิม ที่คอยให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ ทั้งคำปรึกษา ให้กำลังใจ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนในสาขาวิชาวิทยาการวิจัยการศึกษาที่ทำให้มีประสบการณ์ที่ตีร่วมกันในการเรียนระดับปริญญาเอกในครั้งนี้

สุดท้ายนี้กลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญกับผู้วิจัยมาโดยตลอด คือ ครอบครัว ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงสุดต่อคุณสมภาร ทิพยกุลไพโรจน์ และคุณเกษินี ทิพยกุลไพโรจน์ ที่ได้ให้ชีวิต และคอยเลี้ยงดูเอาใจใส่เป็นอย่างดีเสมอมาต่อผู้วิจัย และคอยให้กำลังใจอยู่เสมอ ไม่ให้ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ บุคคลดังกล่าวได้เป็นแรงผลักดัน กำลังใจและเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ดารุณี ทิพยกุลไพโรจน์

185933867

CU Thesais 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฎ
สารบัญตาราง.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ตอนที่ 1 การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์.....	9
1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	9
1.2 หลักการของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์.....	12
1.3 เป้าหมายการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	13
1.4 การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล	14
1.4.1 ความเป็นมาของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล.....	14
1.4.2 ประเภทของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล	15

185933867

CD IThesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

1.4.3 เทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล 18

1.4.4 ความแตกต่างระหว่างการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิมและแบบผสม.. 19

1.4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล 21

ตอนที่ 2 รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา 22

1. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์..... 23

1.1 ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์..... 23

1.2 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา..... 24

2. รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 27

2.1 ความหมายของรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์..... 28

2.2. รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์..... 29

2.3 องค์ประกอบของการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 33

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์..... 35

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 38

1. การรับรู้ความสามารถของตนเอง 39

2. แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์..... 40

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 41

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย..... 43

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา
ที่เหมาะสมกับผู้เรียน..... 43

ระยะที่ 2 การสร้างเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิภาพ
ของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล..... 45

ระยะที่ 3 การวิเคราะห์สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน..... 49

ระยะที่ 4 การสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่
ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล 51

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 53

ตอนที่ 1 กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลที่เหมาะสมกับผู้เรียน	54
1. การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล	54
1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล.....	55
1.2 กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล	56
2. เทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	64
3. ข้อดีและข้อจำกัดของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	67
ตอนที่ 2 เครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล	72
1. การพัฒนาเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล	72
2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล.....	74
2.2.1 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity).....	74
2.2.2 ผลการตรวจสอบความเที่ยง (reliability).....	74
2.2.3 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity)	76
ตอนที่ 3 สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน.....	81
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างและสถิติพื้นฐานของตัวแปร.....	81
1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างวิจัย	81
1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร	87
2. การจัดกลุ่มแผนงานนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาโดยจัดกลุ่มแผนงานตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	91
3. การวิเคราะห์จำนวนเทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษา.....	94
4. การวิเคราะห์ประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจำแนกตามภูมิภาค.....	97
4.1 ระดับการศึกษา	98
4.2 สาขาวิชา	100

4.3 กลุ่มแผนการใช้เทคโนโลยีของนิสิตนักศึกษา	101
ตอนที่ 4 กลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการทำให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล	103
1. การยกร่างกลยุทธ์การส่งเสริมกระบวนการทำให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์.....	103
2. การพัฒนากลยุทธ์จากข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	105
3. การประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น	117
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	120
สรุปผลการวิจัย.....	121
อภิปรายผลการวิจัย.....	124
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	129
ข้อเสนอแนะ.....	129
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	129
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	129
บรรณานุกรม.....	131
ภาษาต่างประเทศ.....	131
ภาษาไทย	141
ภาคผนวก ก.....	143
ภาคผนวก ข.....	147
ภาคผนวก ค.....	162
ภาคผนวก ง	164
ภาคผนวก จ.....	179
ภาคผนวก ฉ.....	190
ประวัติผู้เขียน.....	215

185933867

CD IThesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

สารบัญภาพ

แผนภาพ 2.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	42
แผนภาพ 4.1	โมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา....	78
แผนภาพ 4.2	โมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา	81
แผนภาพ 4.3	การจัดกลุ่มแฟงของนิสิตตามการใช้เทคโนโลยีในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา	92
แผนภาพ 4.4	การจัดกลุ่มแฟงของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษา.....	94
แผนภาพ 4.5	การพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล.....	110

185933667

CU Thesais 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

สารบัญตาราง

ตาราง 2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการให้คำปรึกษาแบบดั้งเดิมและการให้คำปรึกษาแบบผสม.....	20
ตาราง 2.2 การจำแนกบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา.....	24
ตาราง 2.3 ทศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อบทบาทของการให้คำปรึกษา.....	25
ตาราง 2.4 รูปแบบการดูแลผู้เรียนของอาจารย์ที่ปรึกษากับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน	31
ตาราง 2.5 รูปแบบการดูแลของผู้ให้คำปรึกษากับลักษณะของผู้เรียน.....	32
ตาราง 2.6 ตัวอย่างข้อคำถามที่ใช้วัดรูปแบบการให้คำปรึกษางานวิจัย (Severinsson, 2012).....	36
ตาราง 2.7 ตัวอย่างข้อคำถามที่ใช้วัดโนโมเดลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ (Agu & Odimegwu, 2014).....	37
ตาราง 2.8 ตัวอย่างข้อคำถามที่ใช้วัดรูปแบบการให้คำปรึกษา (Gu, He & Liu, 2017)	38
ตาราง 4.1 รายละเอียดของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ข้อมูล	54
ตาราง 4.2 การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบ่งตามช่วงการพัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์และช่วงหลังได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์.....	59
ตาราง 4.3 กระบวนการการให้คำปรึกษาตามขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์.....	60
ตาราง 4.4 สรุปคุณลักษณะของผู้เรียนและวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา ..	63
ตาราง 4.5 เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	64
ตาราง 4.6 ข้อดีของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล	67
ตาราง 4.7 ข้อจำกัดของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล.....	69
ตาราง 4.8 ความเชื่อของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	71
ตาราง 4.9 การสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาแบบสอบถามการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล	73
ตาราง 4.10 การตรวจสอบค่าความเที่ยงการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา.....	75

1859933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ตาราง 4.11 การตรวจสอบค่าความเที่ยงประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล 75

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา..... 77

ตาราง 4.13 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิต... 78

ตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา..... 79

ตาราง 4.15 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา..... 80

ตาราง 4.16 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างวิจัยจำแนกตามระดับการศึกษาของนิสิตนักศึกษา 82

ตาราง 4.17 จำนวนและร้อยละการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา 85

ตาราง 4.18 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา..... 86

ตาราง 4.19 การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ จำแนกตามนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา (N = 180)... 87

ตาราง 4.20 ค่าสถิติพื้นฐานระดับการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แต่ละด้าน จำแนกตามนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา (สเกลระดับการใช้เทคโนโลยีเป็น 0-3)..... 88

ตาราง 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีแต่ละประเภทตามองค์ประกอบ การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา (สเกลระดับการใช้เทคโนโลยีเป็น 0-3)..... 89

ตาราง 4.22 ดัชนีสำหรับตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวิเคราะห์กลุ่มแฝงของนิสิตนักศึกษา..... 91

ตาราง 4.23 การใช้เทคโนโลยีของนิสิตนักศึกษาในกระบวนการทำงานร่วมกันกับอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละกลุ่ม 92

ตาราง 4.24 ดัชนีสำหรับตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวิเคราะห์กลุ่มแฝงของอาจารย์ที่ปรึกษา..... 93

ตาราง 4.25 การใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละกลุ่ม
 แฝง..... 93

ตาราง 4.26 การเปรียบเทียบจำนวนประเภทเทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ระหว่าง
 นิสิตนักศึกษาที่ปรึกษา..... 95

ตาราง 4.27 การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มจำนวนการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันของนิสิตนักศึกษา
 และอาจารย์ที่ปรึกษากับแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของ
 ตนเอง..... 96

ตาราง 4.28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุนามของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ และ
 การรับรู้ความสามารถของตนเองจำแนกตามตัวแปรภูมิหลัง..... 98

ตาราง 4.29 สถิติพื้นฐานของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง
 จำแนกตามระดับการศึกษา..... 99

ตาราง 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุนามของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์กับการ
 รับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกตามระดับการศึกษา..... 99

ตาราง 4.31 สถิติพื้นฐานของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง
 จำแนกตามระดับการศึกษา..... 100

ตาราง 4.32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุนามของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์กับการ
 รับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกตามสาขาวิชา..... 101

ตาราง 4.33 สถิติพื้นฐานของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง
 จำแนกตามกลุ่มแฝงการใช้เทคโนโลยีของนิสิตนักศึกษา..... 101

ตาราง 4.34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุนามของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์กับการ
 รับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกตามกลุ่มแฝงการใช้เทคโนโลยีของนิสิตนักศึกษา
 102

ตาราง 4.35 รายละเอียดของผู้ให้ข้อมูล 105

ตาราง 4.36 สรุปกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่
 ปรึกษา..... 106

ตาราง 4.37 การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีเอื้อต่อความสำเร็จในการทำ
 วิทยานิพนธ์ของนิสิตศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา..... 111

ตาราง 4.38	เทคนิคในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาให้ประสบผลสำเร็จของนิสิตนักศึกษา.....	115
ตาราง 4.39	สรุปผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์.....	118

185933667

CU Theslis 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ได้นั้นมาจากการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนต้องทำวิทยานิพนธ์เพื่อขอสำเร็จการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อเรียนรู้กระบวนการทำวิจัยในแต่ละขั้นตอนตั้งแต่การทำโครงร่างวิจัย ตลอดจนสามารถจัดทำเล่มรายงานวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จตามเป้าหมาย จึงกล่าวได้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของผู้เรียน (Boud & Lee, 2009; Fenge, 2011; Hemer, 2012; Kandiko & Kinchin, 2012; McCallin & Nayar, 2012; Paglis, Green, & Bauer, 2006; Pearson & Brew, 2002) โดยอาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทที่หลากหลาย อาทิเช่น บทบาทผู้กำกับ อาจารย์เป็นผู้กำหนดหัวข้อและวิธีการวิจัยให้กับผู้เรียน บทบาทผู้อำนวยความสะดวก อาจารย์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้ บทบาทครู อาจารย์ทำหน้าที่สอนเทคนิควิจัยต่าง ๆ เป็นต้น (Brown & Atkins, 1988) เห็นได้ว่า อาจารย์มีบทบาทที่แตกต่างกันออกไปในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แก่ผู้เรียน อาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษาและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนทั้งทางด้าน การสนับสนุนทางอารมณ์และการสนับสนุนทางวิชาชีพ (Lunsford, 2012) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่ควบคุมดูแล ให้คำแนะนำ และข้อมูลป้อนกลับต่องานของผู้เรียน รวมถึงให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการทำวิจัยและมีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ (Hollingsworth & Fassinger, 2002) และสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาขั้นต่ำที่มหาวิทยาลัยกำหนด

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาจึงเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียนที่มีความสำคัญมากต่อความสำเร็จในการเรียนระดับปริญญาเอก (Begin & Gerard, 2013) ถ้าผู้เรียนระดับปริญญาเอกมีอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่ทำวิจัยและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เรียนจะมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จได้ดีกว่า และรู้สึกพึงพอใจกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา รวมถึงมีความเป็นไปได้น้อยที่จะออกจากกร

เรียนระดับบัณฑิตศึกษา (Curtin, Stewart & Ostrove, 2013; Ives & Rowley, 2005; Lovitts, 2001; Lee, 2008) เนื่องจากผู้เรียนที่เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาบ่อยครั้งมีความเป็นไปได้ในการสำเร็จระดับปริญญาเอก (Health, 2002) ในขณะที่อาจารย์ที่ปรึกษาที่ดีมักจะทำให้ผู้เรียนเข้าถึงได้ง่ายและช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความก้าวหน้าในงาน สร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน (Lovitts, 2001) อีกทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีทักษะความสามารถเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้become นักวิจัยรุ่นใหม่เพิ่มมากขึ้น (Al-Mualleman, Elzubeirb, Roberts, & Magzouba, 2016)

โลกในปัจจุบันก้าวเข้าสู่โลกในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอีเมล เว็บไซต์ social media รวมไปถึง application ต่าง ๆ มากมายที่อยู่บนโลกออนไลน์ เข้ามามีบทบาทต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาด้านการติดต่อสื่อสาร การเรียนการสอน และการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิต เปิดโอกาสให้มีช่องทางที่หลากหลายในการติดต่อสื่อสารและทันสมัยมากขึ้น โดยระบบออนไลน์จะทำงานตลอด 24 ชั่วโมง ตัวอย่างเช่น อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับกับผู้เรียนผ่านทางอีเมล เป็นต้น การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ช่วยลดปัญหาการขาดการติดต่อสื่อสารหรือการให้ข้อมูลป้อนกลับที่ล่าช้า อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้คำปรึกษาได้ทุกที่ ทุกเวลา ลดข้อจำกัดเรื่องระยะทาง และเวลา เพิ่มการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบกลุ่มมากขึ้น (Maor & Currie, 2017) ช่วยลดภาระงานของอาจารย์ที่ปรึกษาได้ และยังช่วยเก็บบันทึกไฟล์งานต่าง ๆ ได้ (De Beer & Mason, 2009) การที่ผู้เรียนขาดการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือมีการตอบสนองงานที่ล่าช้าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสับสนและแยกตัวเองออกไปจากการทำวิทยานิพนธ์ ความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านี้นำไปสู่การลาออกจากการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา (Hart, 2012; Lee & Choi, 2011) อีกทั้งผู้เรียนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมของผู้เรียน การเรียนการสอนในแต่ละวิชา และวัฒนธรรมการทำงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถาบันนั้น (Kiley, 2011a) ทำให้อัตราการสำเร็จการศึกษาล่าช้าและเพิ่มอัตราการลาออกกลางคันของผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีประสิทธิภาพ จะเห็นว่า การใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ช่วยลดปัญหาการขาดการติดต่อสื่อสารและสามารถตอบสนองงานได้อย่างทันเวลา

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแรก การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบไม่ใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เช่น การพัฒนาเครื่องมือในการตรวจสอบความพร้อมในการให้คำปรึกษางานวิจัยของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ความ

พร้อมในการให้คำปรึกษางานวิจัยของผู้ให้คำปรึกษา มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 3) ด้านการบริหารจัดการ และ 4) ด้านสภาพแวดล้อมของการทำงาน (Al-Mualleman, Elzubeirb, Roberts, & Magzouba, 2016) มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพและแนวทางในการปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา (Abiddin, Ismail & Ismail, 2011) อีกทั้งยังมีการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและผลของการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา (Begin & Gerard, 2013; Kleijn, Meijer, Brekelmans & Pilot, 2015; Orellana, Darder, Perez, & Salinas, 2016; สุริษา ฐานวิสัย, 2556) ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการให้คำปรึกษางานวิจัยที่แตกต่างกันของอาจารย์ที่ปรึกษา (Deuchar, 2008; Franke & Arvidsson, 2011; Gu, He & Liu, 2017; Severinsson, 2012; แพรวกมล ชาปะวัง, 2556) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน (ชุดิมา ชุมพวงค์, 2558)

กลุ่มที่สอง การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เช่น งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ถูกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่เข้ามาขัดขวางการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิม (Njenga & Fourie, 2010) การสร้างคุณภาพในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ด้วยนำเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ เข้ามาใช้งาน (Evans, 1995) การศึกษาปริมาณและคุณภาพของการติดต่อสื่อสารกันด้วยเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เป็นทางเลือกในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียน (Sussex, 2008) การศึกษาการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบการจัดการเรียนรู้ (LMS) อย่าง Blackboard (Donnelly, 2013) ระบบการจัดการเรียนรู้ WebCT (De Beer & Mason, 2009) การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาผู้เรียน (ชรัยีนาท จิตต์บรรเทา, 2554) และ การใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้แก่ การศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่แล้ว เช่น E-mail dropbox track changes เป็นต้น มาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ (Augustsson & Jaldemark, 2014; Jaldemark & Lindberg, 2013; Kaysi & Gurol, 2016; Kumar, Johnson & Hardemon, 2013; Powell, Jacob, & Chapman, 2012) และการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาออนไลน์ (Exter, Korkmaz & Boiling, 2014; สุริยะ พุ่มเฉลิม และพัลลภ พิริยะสุรวงศ์, 2556) จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า มีจำนวนงานวิจัยที่ศึกษาการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและมีการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาออนไลน์ เนื่องจากในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นมาช่วยให้การติดต่อสื่อสาร

สะดวกรวดเร็วและทำให้การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับนโยบายการจัดหลักสูตรการศึกษาในปัจจุบันที่จะผลักดันให้การศึกษาไทยเป็นการศึกษาในยุคดิจิทัล 4.0

เนื่องจากยุคนี้เป็นยุคดิจิทัลที่มีการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้การติดต่อสื่อสารหรือการทำงานในยุคนี้มีความรวดเร็ว สำหรับผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาที่อยู่ในยุคดิจิทัลจะมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในขณะที่อาจารย์ที่ปรึกษารุ่นเก่าอาจจะให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นแบบดั้งเดิมหรือนัดพบ แต่ในปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากขึ้น ส่งผลให้อาจารย์ที่ปรึกษาต้องปรับตัวในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เข้ากับนิสิตนักศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อให้การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนได้อย่างเต็มที่

การศึกษาประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและกิจกรรมการวิจัยอื่น ๆ (Fteiha & Abdawi, 2017) ในงานวิจัยนี้ประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนแบ่งออกเป็นการรับรู้ความสามารถของตนและแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจากการศึกษาวิธีการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง พบว่า มีการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำวิจัยโดยวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองตามขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ (สุริษา ฐานวิสัย, 2556; สุทธิศานต์ ชุ่มวิจารณ์, 2558) ส่วนการวัดแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นการวัดผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียนที่ส่งผลทางตรงต่อแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ (ชุตินา ชุมพงศ์, 2558; Coker & Schooley, 2009)

ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ และเนื่องจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้อาจารย์ที่ปรึกษามีการปรับเปลี่ยนวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ช่วยให้การติดต่อสื่อสารสะดวกและการให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างรวดเร็วผ่านทางระบบออนไลน์ เนื่องจากการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากที่สุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษาใช้วิธีการให้คำปรึกษาที่หลากหลายและปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนในแต่ละขั้นตอนของการทำวิจัย จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจศึกษากลยุทธ์การส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เนื่องจากการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นเรื่องของปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงได้ตามผู้เรียนและขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ อีกทั้งผู้วิจัยยังสนใจศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เข้ากับยุคดิจิทัล ดังนั้น ในระยะแรกผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษากระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา ในระยะที่สองผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาพัฒนาเป็นเครื่องมือวิจัย ในระยะที่สามผู้วิจัยเก็บข้อมูลและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ และระยะที่สี่ผู้วิจัยพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยใช้การศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลจากการศึกษางานวิจัยนี้ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทำให้ผู้เรียนสามารถผลิตวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพและสามารถสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาขั้นต่ำที่มหาวิทยาลัยกำหนด

คำถามวิจัย

1. กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นอย่างไร
2. เครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลมีลักษณะเป็นอย่างไร
3. สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นอย่างไร
4. กลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน
2. เพื่อสร้างเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

3. เพื่อวิเคราะห์สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

4. เพื่อสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษากับนิสิตนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรบังคับที่ทำวิทยานิพนธ์เพื่อขอสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของคณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาได้ โดยกำหนดให้ประชากรที่จะศึกษาในครั้งนี้เป็นนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาปริญญาโทในชั้นปีที่ 1 ขึ้นไป และปริญญาเอกในชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป เนื่องจากอยู่ในช่วงการทำวิทยานิพนธ์ และผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของคำว่า ยุคดิจิทัลไว้ว่า เป็นยุคที่มีการใช้เทคโนโลยีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตโดยเปลี่ยนการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาแบบนัดพบ (face to face) มาสู่การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (online) เช่น การติดต่อสื่อสารกัน การส่งงานผ่านระบบ Cloud การใช้เว็บไซต์หรือระบบการให้คำปรึกษาออนไลน์ที่มหาวิทยาลัยผลิตขึ้นมา เป็นต้น ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาสามารถติดต่อสื่อสารและทำงานร่วมกันได้สะดวกเร็วขึ้นและสามารถทำงานได้ตลอดเวลา เพื่อลดข้อจำกัดเรื่องสถานที่และเวลา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ (thesis supervision) หมายถึง กระบวนการที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิต เป็นกระบวนการที่อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยดูแลและส่งเสริมการเรียนรู้ การวิจัยของนิสิต และการติดต่อสื่อสารกันในระดับสูง เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความสามารถและข้อจำกัดของนิสิตได้ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่บริหารจัดการ ให้ความรู้ ให้ข้อมูลป้อนกลับ และให้ความสนับสนุนกับนิสิตนักศึกษา

การบริหารจัดการ (administration) หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาที่แสดงออกถึงการวางแผนแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิตนักศึกษา การควบคุมกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา การบริหารเวลาให้กับนิสิตนักศึกษา การติดตามและตรวจสอบความก้าวหน้าของงานของนิสิตนักศึกษาให้เป็นไปตามแผนการที่กำหนดไว้ เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

การให้ความรู้ (education) หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาในการสอน เนื้อหาความรู้เชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา การส่งเสริมการเรียนรู้เชิงวิชาการและการทำวิจัยให้กับนิสิตนักศึกษา และมีการแลกเปลี่ยนความรู้เชิงวิชาการร่วมกัน

การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ แสดงออกถึงการให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่องานของนิสิตผ่านทางช่องทางที่หลากหลายและ รวดเร็ว รวมถึงการให้คำแนะนำที่มีความหมายและชัดเจน เพื่อชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ที่ ถูกต้องให้กับนิสิตนักศึกษา

การสนับสนุนทางจิตใจ (emotional support) หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ ปรึกษาในการสร้างสัมพันธ์ที่ดีร่วมกับนิสิตนักศึกษา สร้างแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิต สร้างความมั่นใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิตนักศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา (thesis advisor, research supervisor) หมายถึง อาจารย์ที่ทำหน้าที่ ในการดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาเป็นหลัก

ผู้เรียนในยุคดิจิทัล (digital learner) หมายถึง นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญา เอกที่มีความสามารถใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ผ่านระบบออนไลน์ในยุคอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้ในการ ติดต่อสื่อสารและทำงานร่วมกันกับอาจารย์ที่ปรึกษา

ประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในทาง ที่ดีขึ้นของนิสิตนักศึกษาเป็นผลมาจากหลังการได้รับคำปรึกษาวิทยานิพนธ์จากอาจารย์ที่ปรึกษา ใน งานวิจัยนี้พิจารณาจาก 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจในการทำ วิทยานิพนธ์

การรับรู้ความสามารถของตน (self-efficacy) หมายถึง ความเชื่อมั่นในความสามารถ ด้านการทำวิทยานิพนธ์ของตนเองของนิสิตนักศึกษาว่าจะสามารถดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ของ ตนเองตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการได้อย่างประสบความสำเร็จลุล่วงในการดำเนินการวิทยานิพนธ์ใน ชั้นตอนต่าง ๆ

แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ (motivation) หมายถึง ความรู้สึกของนิสิตนักศึกษาที่ แสดงออกถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้ โดยมีแรงขับเคลื่อนที่ถูกกระตุ้นด้วยตนเองและบุคคลรอบข้าง

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

การพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล มีประโยชน์ดังนี้

ประโยชน์เชิงวิชาการ

ทำให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล เพื่อเป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษารุ่นใหม่โดยปรับให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนแต่ละคน

ประโยชน์เชิงปฏิบัติ

ทำให้ได้ผลการวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เกิดประสิทธิภาพและนิสิตนักศึกษาสามารถทำวิทยานิพนธ์ประสบผลสำเร็จได้อย่างมีคุณภาพ และสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาขั้นต่ำที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ประโยชน์เชิงนโยบาย

ทำให้ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล เพื่อนำไปกำหนดนโยบายในการพัฒนาบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมทั้งพัฒนาระบบประกันคุณภาพการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อติดตามและตรวจสอบกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้มีคุณภาพ

1859933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / recv : 05082562 17:37:14 / seq : 17

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถแบ่งการนำเสนอสาระสำคัญเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตอนที่ 2 รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และ ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีบทบาทหน้าที่หลักในการกำกับดูแลและให้คำแนะนำต่าง ๆ กับผู้เรียนในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จ ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการศึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1.2 หลักการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1.3 เป้าหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ 1.4 การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

นิยามของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายเป็นการนิยามการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิม (supervision) ของ Connell (1985) ที่กล่าวว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นความสัมพันธ์กับอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีรูปแบบแตกต่างกัน โดยมีการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยระหว่างนักวิชาการสองฝ่ายร่วมกัน ถูกมองว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนการสอนที่มีลักษณะเช่นเดียวกับรูปแบบการเรียนการสอนอื่น ๆ คือ มีหลักสูตร วิธีการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับอาจารย์ และสภาพแวดล้อมทางการศึกษา

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้คำว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ (research supervision, thesis supervision, dissertation supervision, postgraduate supervision) โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้หลากหลาย Abiddin, Ismail และ Ismail (2011) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นกระบวนการที่อาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันทำงานภายใต้ความเคารพซึ่งกันและกัน มีความใจกว้างและยอมรับความคิดเห็นซึ่ง

กันและกัน ซึ่งในการทำงานระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียนอาจมีความสนใจที่เหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ โดยคำว่า ปฏิสัมพันธ์ (interaction) ให้นิยามได้หลากหลายขึ้นอยู่กับบริบท เช่น การให้คำปรึกษา (supervising) การกำกับดูแล (mentoring) การฝึก (coaching) การทำงานร่วมกัน (collaboration) เป็นต้น อีกทั้ง Al-Mualleman, Elzubeirb, Roberts และ Magzouba (2016) ได้ให้ความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ว่า เป็นกระบวนการสอน การให้คำปรึกษา และการอำนวยความสะดวกของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อกระบวนการทำวิจัยของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความก้าวหน้าในการทำงานวิจัย แต่ในบางงานวิจัยได้ให้ความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยเน้นทางด้าน การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ด้านการประเมิน (evaluative) และด้านการควบคุม (monitoring) การทำงานวิจัยของผู้เรียน (Aspland, Edwards, O'Leary, & Ryan, 1999)

ส่วนคำว่า การให้คำปรึกษาเชิงวิชาการ (academic advising) หมายถึง กระบวนการระหว่างผู้เรียนกับอาจารย์ที่ปรึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษา (academic advisor) ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำในด้านการเลือกวิชาเอก หลักสูตร การจัดตารางเรียน และวางแผนแนะนำเกี่ยวกับอาชีพและเป้าหมาย ต่อมา มีการปรับนิยามให้กว้างขึ้น โดยการพัฒนาการให้คำปรึกษาเชิงวิชาการ รวมไปถึงการสอน การให้คำปรึกษา และกระบวนการบริหารจัดการโดยมีพื้นฐานมาจากความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทางการศึกษา อาชีพ และเป้าหมายของแต่ละบุคคล การให้คำปรึกษาเชิงวิชาการใช้กับผู้เรียนในระดับปริญญาตรี และต่อมาขยายไปในผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา

Schlosser, Knox, Moskovitz และ Hill (2003) ได้ระบุว่า การให้คำปรึกษาเชิงวิชาการ แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งจะสนใจความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน เช่น การพัฒนาความสัมพันธ์เชิงบวกและการแก้ไขปัญหา และองค์ประกอบด้านการสอนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสอนและงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน เช่น การเลือกหลักสูตร การเลือกกรรมการ และการสอบจบ ซึ่งทั้งสององค์ประกอบเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นของการให้คำปรึกษาผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา จะเห็นได้ว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับการให้คำปรึกษาเชิงวิชาการมีความหมายใกล้เคียงกันมากในบริบทที่นำมาใช้กับผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จะเป็นคำที่มีความหมาย

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / recv : 05082562 17:37:14 / seq: 17

กว้างและครอบคลุมมากกว่าโดยเน้นที่การบริหารจัดการและการกำกับติดตามต่อกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ของผู้เรียน

คำว่า research supervision มีใช้ทั้งสายการแพทย์หรือพยาบาล เรียกว่า clinical supervision ในลักษณะเป็นกระบวนการระหว่างบุคคลที่มีผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือกับผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่า เพื่อให้สามารถปฏิบัติบทบาทของวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม และในขณะเดียวกันผู้เชี่ยวชาญก็เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและการสนับสนุนผู้ปฏิบัติงานได้ด้วย ในสายสังคมศาสตร์ ใช้คำว่า research supervision หรือ thesis supervision หรือ dissertation supervision มีความหมายเดียวกัน คือ กระบวนการของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยควบคุมดูแล ให้คำแนะนำ และสนับสนุนให้ความช่วยเหลือกับผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาขั้นต่ำที่มหาวิทยาลัยกำหนด

เนื่องจากงานวิจัยนี้มุ่งเน้นในสายสังคมศาสตร์ผู้วิจัยจึงขอใช้คำว่า thesis supervision โดยมีเป้าหมายที่สำคัญ คือ ช่วยให้ผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อพิจารณาคำว่า thesis มีการใช้ในบริบทของแต่ละประเทศต่างกัน เช่น ประเทศออสเตรเลีย คำว่า thesis เป็นรายงานหรือเอกสารที่ผู้เรียนจัดทำขึ้นเพื่อสำเร็จในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท หรือปริญญาเอก ในขณะที่ประเทศอเมริกา แคนาดา และในยุโรปจะใช้คำว่า thesis กับผู้เรียนระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ส่วนคำว่า dissertation เป็นเอกสารที่ผู้เรียนจัดทำขึ้นเพื่อสำเร็จการศึกษาปริญญาเอก (Jaldemark & Lindberg, 2013) ถึงอย่างไรก็ตามในอีกหลายประเทศก็มีการใช้คำว่า dissertation ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ซึ่งในประเทศไทยพบว่า มีการใช้ทั้งคำว่า thesis และ dissertation ในความหมายของคำว่า วิทยานิพนธ์ เป็นเอกสารหรือรายงานการวิจัยที่ผู้เรียนจัดทำขึ้นเพื่อเป็นไปตามเงื่อนไขในการสำเร็จระดับบัณฑิตศึกษา

สรุปได้ว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ หมายถึง กระบวนการที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิต (Abiddin, Ismail, & Ismail, 2011; Kam, 1997; Mackinnon, 2004; Määttä, 2015; Severinsson, 2012) เป็นกระบวนการที่อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยดูแลและส่งเสริมการเรียนรู้ การวิจัยของนิสิต และการติดต่อสื่อสารกันในระดับสูง (Laske & Zuber-Skerritt, 1996; Mackinnon, 2004) รวมทั้งมุ่งพัฒนาความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความสามารถและข้อจำกัดของนิสิตได้ (Severinsson, 2012)

1.2 หลักการของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

มาตรฐานการปฏิบัติสำหรับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในโปรแกรมระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วย การเตรียมการของสถาบัน การสร้างสภาพแวดล้อมการวิจัย กระบวนการคัดเลือกผู้เรียน การเตรียมการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ การกำกับดูแลและการตรวจสอบเบื้องต้นและตรวจสอบความก้าวหน้า การพัฒนางานวิจัยและทักษะอื่น ๆ ของผู้เรียน กลไกของการให้ข้อมูลป้อนกลับ และการอุทธรณ์และการร้องเรียน (Metcalfe, Thompson, & Green, 2002) ดังจะเห็นได้ว่าหลักการของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา

งานวิจัยดั้งเดิมที่ศึกษาหลักการของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาของ Anne Lee พบว่า หลักการของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาในยุคใหม่ คือ 1) การปฏิบัติหน้าที่ (functional) เป็นการให้คำปรึกษาดำเนินการกำกับดูแลผู้เรียนให้ทำตามกรอบเวลาที่กำหนด 2) การอบรมปลูกฝังวัฒนธรรม (enculturation) ด้วยการให้การเสริมต่อการเรียนรู้ (scaffolding) ปลูกฝังวัฒนธรรมการทำงานของนักวิจัยและนักวิชาการ ให้ผู้เรียน 3) การคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) และทำความเข้าใจในองค์ความรู้ในศาสตร์ของตน 4) การปลดปล่อยความเป็นอิสระ (emancipation) เป็นการเปลี่ยนแปลงผู้เรียนให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน 5) การพัฒนาความสัมพันธ์ (relationship development) และผลักดันให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคม (Lee, 2007, 2008, 2018) งานวิจัยของ Anne Lee เป็นงานวิจัยที่ศึกษาหลักการของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่นำหลักการมาอธิบายกิจกรรมของอาจารย์ที่ปรึกษา ความรู้และทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน นักวิชาการหลายท่านนำไปใช้

การวิจัยการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่จะเริ่มต้นด้วยการสัมภาษณ์และการสังเกต เนื่องจากนักวิจัยต้องการทำความเข้าใจการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามแนวคิดการนำทฤษฎีไปใช้งาน (theory-in-use) ของ Argyris และ Schon ในปี ค.ศ. 1974 และใช้ในการเชื่อมต่อช่องว่างระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณอย่าง การวิจัยแบบผสมในการอธิบายหลักการและเป้าหมายของให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นงานวิจัยคลาสสิกของ Lee ปี ค.ศ. 2007 (Lee, 2007) ต่อมาได้มีการต่อยอดงานของ Lee และเปลี่ยนมาใช้วิธีการวิจัยแบบปรากฏการณ์วิทยา (Akerlind & McAlpine, 2017) ทำให้เกิดงานวิจัยที่

1859933667

CU Thesisis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ค้นหาหลักการ เป้าหมาย และกระบวนการของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา แบบอื่น ๆ เช่น การสืบสอบแบบชื่นชม (appreciative inquiry) (Lee, 2018; Loxley & Kearns, 2018) การวิเคราะห์เนื้อหาเป้าหมายการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา (Akerlind & McAlpine, 2017) งานวิจัยการให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยีโทรศัพท์ของพยาบาลในแผนกผู้ป่วยนอก ที่ใช้การวิเคราะห์แก่นโครงเรื่อง (thematic analysis) (Mather & Cummings, 2017) การวิเคราะห์แก่นโครงเรื่องการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่นำไปใช้งานจริง (Halse, 2011) การวิจัยแบบกรณีศึกษา (De Beer & Mason, 2009) การวิจัยแบบพหุกรณีศึกษา (Lindén, Ohlin, & Brodin, 2013) การวิเคราะห์วาทกรรมเป้าหมายและกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา (Loxley & Kearns, 2018)

1.3 เป้าหมายการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

Wisker (2005) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์มีบทบาทสำคัญในการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้วยการเพิ่มขีดความสามารถของผู้เรียนให้กลายเป็นนักวิจัย ดังนั้น เป้าหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ การเพิ่มความรู้และความสามารถของผู้เรียนให้แก่นักปฏิบัติมากขึ้น (Emilsson & Johnsson, 2007) โดยนักปฏิบัติจะต้องมีทักษะที่ผ่านการฝึกฝนทั้งด้านการเรียนการสอนและการวิจัย (Cleary, Hunt, & Jackson, 2011)

งานวิจัยที่ศึกษาเป้าหมายหลักของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่าประกอบด้วย 2 ส่วน คือ 1) ผลิตความรู้ออกมาเป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์ที่เป็นความรู้ใหม่ตามสาขาวิชานั้น ๆ และ 2) พัฒนาบุคลากรทางการวิจัยทั้งทักษะทางการวิจัย ทักษะทางปัญญาและบุคลิกภาพของนักวิจัย (Akerlind & McAlpine, 2017)

งานวิจัยที่ใช้การวิเคราะห์วาทกรรมในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า เป้าหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาแบ่งออกเป็น 1) ใช้เป็นเครื่องมือ (instrumentalism) เป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่และความรู้ที่มีอยู่ก่อน รวมทั้งทักษะที่เป็นหลักปฏิบัติให้ใช้งานได้จริง 2) สร้างการรับรู้ (recognition) เป็นสัญลักษณ์ของความสำเร็จทางปัญญาและความสำเร็จทางวิชาชีพ รวมทั้งเป็นเครื่องหมายแสดงความน่าเชื่อถือในความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ 3) กำหนดตำแหน่ง (positionality) เป็นใบอนุญาตเข้าสู่วิชาชีพจนกระทั่งสามารถสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันเหนือบุคคลอื่นหรือบุคคลนอกสาขาวิชา 4) สร้างความรู้

(knowledge generation) เป็นกระบวนการที่สร้างความรู้ใหม่และเป็นพิธีกรรมที่ทำให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของสาขาวิชาชีพ (Loxley & Kearns, 2018)

1.4 การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

โลกในยุคปัจจุบันก้าวเข้าสู่โลกยุคดิจิทัล ผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษาแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะผู้เรียนที่อยู่ในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถได้รับข้อมูลป้อนกลับที่รวดเร็วและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนมากที่สุด ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการศึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) ความเป็นมาของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล 2) ประเภทของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล 3) เทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ 4) ความแตกต่างระหว่างการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิมและแบบผสม 5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.4.1 ความเป็นมาของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

ความเป็นมาของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลตามแนวคิดของ Renfro-Michel, Rousmaniere, และ Spinella (2016) สามารถแบ่งออกเป็น 2 ช่วงใหญ่ ๆ คือ ช่วงก่อนปี ค.ศ. 2000 และหลังปี ค.ศ. 2000 การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลเกิดขึ้นยุคแรกในช่วงก่อนปี ค.ศ. 2000 เป็นการใช้นวัตกรรมที่มีลักษณะเครื่องมือเป็นกลไก เช่น กล้อง วิดีโอ เทปบันทึกเสียง การจัดตั้งมหาวิทยาลัยเปิดและการจัดการเรียนการสอนทางไกลก็ทำให้เกิดการนำเทคโนโลยีในยุคแรกมาใช้งานเพิ่มมากขึ้น และเกิดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบผสมขึ้นในช่วงนี้ (Evans, 1995) แต่อย่างไรก็ตามในยุคนี้เริ่มมีใช้เทคโนโลยี web 1.0 เช่น อีเมล แต่ยังมีลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้ใช้แบบทางเดียว และอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิมอยู่ ส่วนในยุคที่สองเกิดในช่วงหลังปี ค.ศ. 2000 เกิดการเปลี่ยนแปลงการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลอีกครั้งด้วยการใช้เทคโนโลยีที่มีรากฐานจากอินเทอร์เน็ตที่เรียกว่า web 2.0 และสามารถปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้ใช้ได้แบบสองทางได้ ทำให้ผู้ใช้สามารถสร้างเนื้อหาได้ด้วยตนเอง และนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ มีการแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน เช่น อีเมล เว็บไซต์ บล็อก การส่งข้อความโต้ตอบแบบทันที (instant messaging: IM) การประชุมทางไกล (Renfro-Michel,

Rousmaniere, & Spinella, 2016) เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งมอบการให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์แบบทางไกลด้วยเทคโนโลยีแบบ web 3.0 ที่ขยายมาจากเทคโนโลยีแบบ web 2.0 เดิม โดยมีการจัดการข้อมูลที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมากมายมหาศาล เช่น สื่อสังคม การประมวลผลแบบ คลาวด์ (cloud computing) ห้องสนทนาแบบโต้ตอบได้ (live chat) การสร้างสภาพแวดล้อมแบบ live streaming และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบเสมือนจริง (Sussex, 2008)

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลส่วนใหญ่จึงใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบ ผสม (hybrid or blended supervision) และการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบทางไกล (distance supervision) (Renfro-Michel, Rousmaniere, & Spinella, 2016) การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบบออนไลน์ (online supervision) (Watson, Murin, Vashaw, Gemin, & Rapp, 2012) และการให้คำปรึกษาทางคลินิกในวงการวิทยาศาสตร์สุขภาพ

1.4.2 ประเภทของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

ในปัจจุบันอาจารย์ที่ปรึกษาได้มีการนำเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการแก้ปัญหาในการให้คำปรึกษาและช่วยเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่าง E-advisory เป็น กระบวนการศึกษาที่เกิดขึ้นได้ในทุกสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามกับอาจารย์ได้ ตลอดเวลา และช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยได้ (Lacina, 2002) เทคโนโลยีเริ่มเข้ามามีบทบาทในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำให้เกิดรูปแบบการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่แตกต่างกันไป ผู้วิจัยจัดประเภทของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล นี้ออกเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามจำนวนอาจารย์และผู้เรียน ตามรูปแบบการเรียนรู้ และตามช่วงเวลา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.4.2.1 ประเภทของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามจำนวนอาจารย์และผู้เรียน

เป็นการจัดประเภทของ McCallin และ Nayar (2012) พบว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ส่วนใหญ่ของประเทศนิวซีแลนด์เป็นแบบดั้งเดิม การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับ ความต้องการจำเป็นของผู้เรียนที่แตกต่างกันด้วย สามารถสรุปประเภทของการให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิม (traditional supervision) เป็น ความสัมพันธ์เชิงคู่ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิมจะมี ลักษณะเป็นแบบตัวต่อตัวและมีการนัดพบแบบเผชิญหน้าระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน การ

เตรียมตัวในการนัดพบผู้เรียนจะส่งงานเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจและให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ เมื่อถึงเวลานัดพบกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่ออภิปรายงาน ผู้เรียนสามารถจดบันทึกหรือบันทึกเสียงระหว่างการอภิปรายงาน แต่ในทางปฏิบัติอาจไม่สามารถบันทึกหรือจัดเก็บได้ทุกครั้งที่ (Beer & Mason, 2009)

2) การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบกลุ่ม (group supervision) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับกลุ่มผู้เรียน การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบมีส่วนร่วม (participatory supervision) เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ซึ่งอาจจะมีอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่าหนึ่งท่านต่อผู้เรียนหนึ่งคนหรือกลุ่มของผู้เรียน อาจเป็นสาขาเดียวกันหรือคนละสาขากันก็ได้ (group of peer) ทำให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และบูรณาการความรู้ที่ได้จากการอภิปรายมาใช้ในการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง (Lee, 2008) ในบางมหาวิทยาลัยมีการใช้คำว่า การให้คำปรึกษาร่วม (co-supervision) เป็นกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่านต่อผู้เรียน 1 คน

3) การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบผสม (mixed supervision) เป็นการผสมระหว่างการให้คำปรึกษาแบบดั้งเดิมหรือแบบกลุ่ม และเพิ่มเทคโนโลยีใหม่เข้าไปในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ การใช้รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบผสม ผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาจำเป็นต้องมีการฝึกสภาพแวดล้อมทางการวิจัยเพิ่มเติม การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบผสมนี้สามารถทำให้ผู้เรียนและอาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนร่วมมากขึ้น เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีความอิสระในการพัฒนางานวิจัยของตนเองมากขึ้นและเน้นการทำงานร่วมกันกับอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่าเป็นลำดับขั้น (hierarchical) โดยเริ่มมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อช่วยทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และช่วยเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับอาจารย์ที่ปรึกษาได้

Maor และ Currie (2017) พบว่า รูปแบบของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบผสมเกี่ยวข้องกับความเชื่อมโยง การร่วมมือกัน และความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น ผู้เรียนและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยี web 2.0 อีเมล โทรศัพท์มือถือ skype และ dropbox อีกทั้งมีการใช้ social media เช่น Twitter ผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาได้รายงานว่า อาจารย์ที่ปรึกษาของพวกเขาสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเริ่มที่จะเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ อีกทั้งยังระบุเพิ่มเติมว่า มีความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพิ่มขึ้นและบูรณาการให้เข้ากับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ การให้

คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบใหม่นี้จึงมีการนำสื่อเทคโนโลยีออนไลน์ต่าง ๆ มาใช้เพื่อลดข้อจำกัดเรื่องสถานที่และเวลา โดยเน้นการเรียนรู้แบบผสมผสาน (blended learning) ซึ่งเป็นการสร้างความรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนโดยใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกันเพื่อช่วยในการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน (Beer & Mason, 2009) การติดต่อสื่อสารแบบข้อความที่ไม่ประสานเวลา (asynchronous) และการมีปฏิสัมพันธ์ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (Moore & Marra, 2005)

1.4.2.2 ประเภทของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามรูปแบบการเรียนรู้

การจัดประเภทของ Renfro-Michel, Rousmaniere, และ Spinella (2016) ประกอบด้วย 3 แบบ คือ 1) การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิมเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และผู้เรียนที่มีลักษณะทางการ โดยอาจารย์มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนให้สามารถพัฒนาความเชี่ยวชาญของตนได้ 2) การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบทางไกล (distance supervision) เป็นการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นเมื่ออาจารย์และผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสถานที่เดียวกันในเวลาที่ใช้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบออนไลน์ (online supervision) เป็นการเรียนรู้ทางไกลรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นได้ผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้เรียนและอาจารย์อยู่ห่างกันทางภูมิศาสตร์ (Watson, Murin, Vashaw, Gemin, & Rapp, 2012) ดังนั้นการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ดำเนินการด้วยบริการทางอินเทอร์เน็ต และถือว่าการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ทางไกลแบบหนึ่ง 3) การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบผสม (hybrid or blended supervision) เป็นการผสมรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิมที่มีการนัดพบกันในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ระหว่างอาจารย์และผู้เรียน และการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบทางไกลและแบบออนไลน์ (Renfro-Michel, Rousmaniere, & Spinella, 2016)

1.4.2.3 ประเภทของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามช่วงเวลา

ประเภทของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ยังสามารถแยกย่อยประเภทของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบออนไลน์ เป็นการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลา (synchronous/asynchronous supervision) เป็นการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีโดยใช้เวลาเป็นตัวแบ่ง โดยการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบไม่ประสานเวลาเป็นการสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างอาจารย์และผู้เรียนในเวลาที่แตกต่างกัน เช่น อีเมล การสนทนากลุ่ม การจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์ การใช้สื่อสังคม ส่วนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบประสานเวลาเป็นการสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างอาจารย์และผู้เรียนในเวลาเดียวกัน เช่น การประชุมทางไกล การใช้ห้อง

1859933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

สนทนา การส่งข้อความ (Renfro-Michel, Rousmaniere, & Spinella, 2016; Sussex, 2008) การวิจัยที่เน้นเฉพาะการให้ข้อมูลป้อนกลับทั้งแบบประสานเวลา เช่น skype และการส่งข้อความ และไม่ประสานเวลา เช่น อีเมล (Reinders, Cho, & Lewis, 2012)

1.4.3 เทคโนโลยีสารสนเทศที่ถูกนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

เทคโนโลยีสารสนเทศที่ถูกนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล ได้แก่

- 1) Skype ใช้ในการประชุมหรือนัดพบกันเมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียนไม่สามารถนัดพบแบบเผชิญหน้ากันได้
- 2) Blog มีลักษณะเหมือนเว็บบอร์ด โดยผู้ใช้สามารถเขียนบทความของตนเองและเผยแพร่ผลงานวิจัยลงบนอินเทอร์เน็ตได้
- 3) Microblogging เป็นรูปแบบหนึ่งของ blog ที่จำกัดขนาดของข้อความที่เขียนรูปแบบ microblogging ที่นิยม คือ Twitter
- 4) Facebook/line เป็นการสร้างเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต เพื่อเชื่อมโยงการทำกิจกรรมกับผู้อื่นได้โดยการสนทนาออนไลน์ การส่งข้อความหรือรูปภาพ
- 5) Social bookmarking เป็นเว็บไซต์ที่เชื่อมโยงยังบทความบนอินเทอร์เน็ต ใช้สำหรับการติดต่อสื่อสารและแบ่งปันข้อมูลให้กับผู้อื่นได้
- 6) Microsoft Office share-point ใช้สำหรับเขียนงานร่วมกัน การให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยการใช้ track change และอีเมลแก้ไขงานวิทยานิพนธ์ของผู้เรียน ช่วยลดการอภิปรายงานหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเขียนวิทยานิพนธ์ด้วยการโทรศัพท์และการนัดพบกัน (Sussex, 2008)
- 7) Dropbox ใช้ในการแบ่งปันแลกเปลี่ยนงานเขียน
- 8) email ใช้สำหรับติดต่อสื่อสาร ส่งงาน ตรวจสอบและให้ข้อมูลป้อนกลับ (Barton, Fuller, & Schnitz, 2015; Barton, Rigor, Pokorski, Velez & Domingo, 2018)
- 9) เว็บไซต์ หรือ ระบบให้คำปรึกษาออนไลน์ ดังจะเห็นได้ว่า เทคโนโลยีต่าง ๆ เหล่านี้เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและส่งผลอย่างรวดเร็วต่อเทคนิคการทำวิจัย รวมถึงโปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูลและเครื่องมือจัดการข้อมูล เช่น MAXQDA QDA miner Nvivo ก็สามารถนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาได้ โดยเทคโนโลยีใหม่ ๆ เหล่านี้จะช่วยเรื่องการติดต่อสื่อสารและสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับอาจารย์มากขึ้น และส่งผลให้เกิดการทำงานร่วมกันมากขึ้น (Jaldemark & Lindberg, 2013; Maor & Currie, 2017)

แม้ว่าเครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศจะเพิ่มมากขึ้นก็ตาม แต่อย่างไรก็ตาม การเลือกใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศก็มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลนั้นจะขึ้นอยู่กับลำดับขั้นของการใช้เทคโนโลยี (taxonomy of technology) ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ กล่าวคือ **ลำดับแรก**อาจารย์ที่ปรึกษาเลือกระหว่างใช้หรือไม่ใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ **ลำดับที่สอง**อาจารย์ที่ปรึกษาต้องเลือกระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศแบบประสานเวลาและแบบไม่ประสานเวลาที่จะนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ **ลำดับที่สาม**อาจารย์ที่ปรึกษาเลือกระหว่างเทคโนโลยีที่ช่วยในการติดต่อสื่อสาร (technology assisted communication) กับเทคโนโลยีที่ส่งเสริมประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียน (technology enhanced communication) (Sussex, 2008) เรียกว่าเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดโอกาสในการใช้ศาสตร์การสอนใหม่ ๆ ขึ้น (new pedagogical opportunities) ใน 2 ระดับ คือ **ระดับแรก** เทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งช่วยสนับสนุนและส่งเสริมประสิทธิภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ **ระดับที่สอง** ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ด้วยวิธีการที่แตกต่างจากเดิมเกิดเป็นมุมมองการวิจัยใหม่ ๆ เกิดการสร้างสรรคทางปัญญา และอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะทำงานร่วมกันมากขึ้น (Fox, 2002)

เทคโนโลยีสารสนเทศทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติจากการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิม เนื่องจากประโยชน์ของเทคโนโลยีสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น **ประเด็นแรก** เทคโนโลยีทำให้อัตนทุนและเพิ่มคุณค่าให้กับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เช่น ลดการใช้กระดาษ การสร้างคลังข้อมูลและแบ่งปันข้อมูลความรู้ให้กับผู้เรียนในรูปแบบไฮเปอร์เท็กซ์ (hypertext) และเว็บไซต์ ความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสารและการใช้งานเทคโนโลยีที่ง่ายขึ้น **ประเด็นที่สอง** เทคโนโลยีดึงดูดความสนใจทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียนเข้ามาใช้งานเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น และทำให้การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Fox, 2002)

1.4.4 ความแตกต่างระหว่างการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิมและแบบผสม

ประโยชน์ของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ผ่านระบบออนไลน์ คือ ข้อมูลจะถูกบันทึกในฐานข้อมูลออนไลน์ ทำให้ผู้เรียนและอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถเรียกดูการให้ข้อมูลย้อนกลับภายหลังได้ เช่น การส่งงานของผู้เรียนในรูปแบบของไฟล์และได้รับข้อมูลย้อนกลับในรูปแบบของ track change หรือ

insert comments ที่เป็นไฟล์ โดยทุกคนสามารถเข้าถึงไฟล์งานดังกล่าวได้ในระบบออนไลน์ถ้าได้รับอนุญาต วิธีนี้มีคุณค่าต่อผู้เรียนและอาจารย์ที่ปรึกษา เนื่องจากระบบออนไลน์สามารถเข้าถึงได้ 24 ชั่วโมง จึงไม่จำเป็นต้องได้รับคำปรึกษาวิทยานิพนธ์จากอาจารย์ที่ปรึกษาเฉพาะในเวลาทำการเท่านั้น ถ้าผู้เรียนมีความต้องการจำเป็นหรือต้องการได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาในช่วงเวลาใดช่วงหนึ่ง อาจารย์อาจจะสามารถให้คำปรึกษากับผู้เรียนได้อย่างทันที (real time) หรือ สามารถประเมินงานของผู้เรียนและให้ข้อมูลป้อนกลับต่อผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วกว่าระบบดั้งเดิม อุปสรรคต่อการให้คำปรึกษาแบบผสม คือ อาจารย์ที่ปรึกษามีความวิตกกังวลและกลัวต่อการใช้เทคโนโลยี ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษามีความจำเป็นในการปรับตัวต่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ร่วมกับผู้เรียน (Maor & Currie, 2017) อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษางานวิจัยแบบดั้งเดิมจำเป็นต้องปรับตัวใหม่ให้เข้ากับกระบวนการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยสังเคราะห์ความแตกต่างของการให้คำปรึกษาแบบดั้งเดิมและแบบใหม่ มีรายละเอียดดังตาราง

ตาราง 2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการให้คำปรึกษาแบบดั้งเดิมและการให้คำปรึกษาแบบผสม

ประเด็น	การให้คำปรึกษาแบบดั้งเดิม (traditional supervision)	การให้คำปรึกษาแบบผสม (blended or mixed supervision)
ลักษณะการให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์ของ อาจารย์ที่ปรึกษา	เป็นแบบตัวต่อตัวและเป็นแบบ เผชิญหน้า	เป็นแบบตัวต่อตัวหรือเป็นกลุ่ม โดยเผชิญหน้า หรือแบบไม่เผชิญหน้ากัน
การส่งงานของผู้เรียน	ผู้เรียนส่งงานล่วงหน้าในรูปเอกสาร	ผู้เรียนส่งงานล่วงหน้าในรูปของไฟล์เอกสาร ผ่านระบบออนไลน์
การให้ข้อมูล ป้อนกลับจากอาจารย์ ที่ปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษาให้ข้อมูลป้อนกลับ ผ่านทางเอกสารหรืออภิปรายงาน โดยนัดพบกันหรือทางโทรศัพท์	อาจารย์ที่ปรึกษาให้ข้อมูลป้อนกลับในรูปของ track change หรือ insert comments ผ่าน ระบบออนไลน์ ทำให้ผู้เรียนและอาจารย์ที่ ปรึกษาสามารถเรียกดูการให้ข้อมูลป้อนกลับ ภายหลังได้
การติดต่อสื่อสารใช้ สื่อเทคโนโลยี ออนไลน์	ไม่ใช่สื่อเทคโนโลยีออนไลน์ในการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	ใช้สื่อเทคโนโลยีออนไลน์ในการให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์

ประเด็น	การให้คำปรึกษาแบบดั้งเดิม (traditional supervision)	การให้คำปรึกษาแบบผสม (blended or mixed supervision)
ข้อดี	ทำให้ผู้เรียนและอาจารย์ที่ปรึกษาเข้าใจความหมายของการติดต่อสื่อสารหรือการให้ข้อมูลป้อนกลับที่ชัดเจนโดยดูจากวจนภาษาและอวัจนภาษา	-อาจารย์ที่ปรึกษาให้ข้อมูลป้อนกลับได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ -ผู้เรียนและอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถเรียกดูงานภายหลังได้ -ลดข้อจำกัดเรื่องสถานที่และเวลา -เพื่อลดภาระงานของอาจารย์ที่ปรึกษา -อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาติดต่อสื่อสารกันได้สะดวกมากขึ้น
ข้อเสีย	การให้ข้อมูลป้อนกลับที่ล่าช้า	-ต้องจัดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วสูง -อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียนต้องมีทักษะและความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยี

1.4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่จะดำเนินการด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ใช้เทคโนโลยีบนเว็บไซต์ (web-based technology) ระบบการจัดการเรียนรู้ (learning management system: LMS) อย่าง Blackboard (Donnelly, 2013) ผลการใช้ระบบการจัดการเรียนรู้ WebCT ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ (De Beer & Mason, 2009) การสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการให้คำปรึกษาร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียน (Maor, Ensor, & Fraser, 2016) การเปรียบเทียบกลยุทธ์การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาแบบส่วนบุคคล แบบกลุ่ม และแบบใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Donnelly, 2013)

ส่วนงานวิจัยเชิงปริมาณที่เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแบบทั่วไปและแบบเฉพาะเจาะจงลงไปในแต่ละเครื่องมือในการให้คำปรึกษา เช่น การวิจัยการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เน้นเฉพาะการให้ข้อมูลป้อนกลับทั้งแบบประสานเวลา เช่น Skype และการส่งข้อความ และแบบไม่ประสานเวลา เช่น อีเมล (Reinders, Cho, & Lewis, 2012) การวิเคราะห์เอกสารด้วยการทบทวนอย่างเป็นระบบ (systematic reviews) ของการออกแบบเทคโนโลยีในการให้ข้อมูลป้อนกลับ

185933667

CU Thesais 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ของอาจารย์ที่ปรึกษา (Dawson, Henderson, Ryan, Mahoney, Boud, Phillips, & Molloy, 2018) การวิจัยการเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ผู้เรียนต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ที่ปรึกษาด้วยการเผชิญหน้ามากกว่าการให้คำปรึกษาแบบออนไลน์ และการให้คำปรึกษาดังกล่าวโดยโทรศัพท์ โดยเฉพาะการสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนโดยการให้เวลาในการทำความเข้าใจกับผู้เรียน การให้ข้อมูลป้อนกลับที่ชี้ทิศทางและทางเลือกได้ และช่วยผู้เรียนให้ดำเนินการได้ตามกำหนด (Coker & Schooley, 2009)

ส่วนงานวิจัยที่ศึกษากลยุทธ์การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาในยุคดิจิทัลเป็นการเปรียบเทียบกลยุทธ์การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา 3 รูปแบบ คือ แบบส่วนบุคคล แบบกลุ่ม และแบบใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า กลยุทธ์การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาแบบส่วนบุคคล คือ ใช้หลักการกำกับดูแลและติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน กลยุทธ์การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาแบบกลุ่ม คือ ใช้การทำงานร่วมกันและการมีส่วนร่วมในชุมชนการเรียนรู้ กลยุทธ์การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาแบบใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คือ สร้างบรรยากาศการเรียนรู้และสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน (Donnelly, 2013) และงานวิจัยการให้คำปรึกษาโดยใช้เทคโนโลยีโทรศัพท์ของพยาบาลในแผนกผู้ป่วยนอก พบว่าการให้คำปรึกษาโดยใช้เทคโนโลยีโทรศัพท์ช่วยในการเสริมพลัง (empowerment) ให้กับผู้เรียนให้สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศได้อย่างรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน ซึ่งทำให้พยาบาลขยายขอบเขตของความรู้ของตนและเห็นหลักฐานในการเรียนรู้ได้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น (Mather & Cummings, 2017)

ตอนที่ 2 รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา

หน้าที่รับผิดชอบหลักของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ การกำกับดูแลผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาและวัดผลได้จากอัตราการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียน De Gruchy และ Holness (2007) อธิบายลักษณะการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์อยู่ระหว่างในส่วนของการสอนและการวิจัย และการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนทักษะที่เกี่ยวข้องไปสู่ทักษะการวิจัย ในตอนนี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ได้แก่ 1. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ 2. รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นความสัมพันธ์เชิงวิชาชีพและการมีส่วนร่วมกันในการทำงานระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน อาจารย์ที่ปรึกษาชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันมาจากปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียนให้แตกต่างกัน โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้มีบทบาทหลักที่สำคัญคือ การดูแลผู้เรียนในการทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาได้ตามระยะเวลาขั้นต่ำที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

1.1 ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (research supervisor, thesis advisor) หมายถึง บุคคลที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำและข้อมูลป้อนกลับ อีกทั้งให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านต่าง ๆ กับผู้เรียนในการทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำวิทยานิพนธ์สำเร็จตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อขอสำเร็จการศึกษา ทั้งสองคำนี้มีความหมายในทิศทางเดียวกันและสามารถใช้แทนกันได้ อย่างเช่นมหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลียใช้คำว่า supervisor มากกว่า advisor นอกจากนี้ยังแบ่งอาจารย์ที่ปรึกษาออกเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก (principal, primary supervisor) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (co-supervisor, associate supervisors, joint supervisors) และกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา (panel) ที่จะมีจำนวนอย่างน้อย 3 คน โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เท่าเทียมกันและสามารถแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นเรื่อง ๆ ได้ (Kiley, 2011a) อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมสามารถแบ่งหน้าที่กันตามความเชี่ยวชาญ เช่น การให้คำปรึกษาเนื้อหาและวิธีวิทยาการ (Van Rensburg, Mayers, & Roets, 2016)

นักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นบุคคลที่แสดงบทบาทของนักการศึกษาที่ดี ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนโดยให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียนเพื่อเติมเต็มในงานวิจัยของเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ช่วยพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นกับผู้เรียนให้กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและมีความเป็นมืออาชีพในอนาคต และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ภายใต้บริบทเฉพาะของความรู้ความเชี่ยวชาญนั้น (Al-Mualleman, Elzubeirb, Roberts, & Magzouba, 2016; Begin & Gerard, 2013) สอดคล้องกับ Curtin, Stewart และ Ostrove (2013) ที่ได้ให้ความหมายของคำว่า

1859933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

อาจารย์ที่ปรึกษา (advisor) ว่าเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่หลักในการให้คำแนะนำผู้เรียนด้านงานวิจัย ให้คำแนะนำทั้งหมดกับผู้เรียนโดยเฉพาะการฝึกฝนด้านการวิจัย และเป็นบุคคลที่ผู้เรียนสามารถติดต่อมากที่สุด เป็นผู้ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนให้มีความเป็นมืออาชีพ ให้คำแนะนำการปฏิบัติตนทางสังคม รวมทั้งการแสดงออกทางอารมณ์ นอกจากนี้ Bruce และ Stoodley (2013) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นบุคคลที่ตระหนักถึงวิธีการดูแลผู้เรียนที่แตกต่างกันและสามารถปรับวิธีการดูแลผู้เรียนให้เหมาะสมที่สุดกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนแต่ละคน

สรุปได้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ดูแลและให้ความช่วยเหลือกับผู้เรียนด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ จนสามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและมีความเป็นมืออาชีพ

1.2 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ เพื่อนคนสำคัญที่ชี้นำผู้เรียนให้ผ่านเขาวงกตทางวิชาการไปสู่การสอบและการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกหรืออาจเป็นผู้เฝ้าประตูของศาสตราจารย์นั้น ๆ ... ที่รับรองว่า ผู้เรียนได้ทำตามเงื่อนไขที่จำเป็นทั้งหมดก่อนที่จะเข้าเรียน (Evans & Pearson, 1999 cited in Pearson & Brew, 2002) นักวิชาการหลายท่านจึงได้เสนอบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ดังนี้

Brown และ Atkins (1988) กล่าวถึง บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อผู้เรียน โดยบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษามีหลากหลายบทบาท สรุปได้ดังนี้

ตาราง 2.2 การจำแนกบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา	คำอธิบาย
ผู้กำกับ	กำหนดหัวข้อและวิธีการวิจัย รวมทั้งการให้แนวคิดต่าง ๆ
ผู้อำนวยการความสะดวก	ให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ หรือผู้เชี่ยวชาญ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ และแนะนำแนวทางในการแก้ปัญหา
ครู	สอนเทคนิควิจัยต่าง ๆ
ผู้แนะนำ	แนะนำตารางเวลาในการเขียนรายงาน การให้ข้อมูลป้อนกลับต่อกระบวนการทำงาน การระบุแนวทางที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
ผู้วิพากษ์	ออกแบบการสอบถาม หรือร่างบทต่าง ๆ หรือการแปลข้อมูล
ผู้ให้อิสระ	ให้ผู้เรียนมีอำนาจในการตัดสินใจและสนับสนุนการตัดสินใจของผู้เรียน
ผู้สนับสนุน	ให้การกระตุ้น และความสนใจ รวมทั้งอภิปรายแนวคิดของผู้เรียน
เพื่อน	ให้ความสนใจและใส่ใจเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องในเชิงวิชาการของผู้เรียน

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา	คำอธิบาย
ผู้จัดการ	ตรวจสอบความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ ควบคุม ให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างเป็นระบบ วางแผนงาน
ผู้ตรวจงาน	เป็นผู้ตรวจงาน

ทีมา Brown และ Atkins (1988)

Barnes และ Austin (2009) ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยศึกษาจากทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษา สามารถสรุปบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา 2) หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา และ 3) ด้านคุณลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน มีรายละเอียดแสดงดังตาราง 2.3

ตาราง 2.3 ทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อบทบาทของการให้คำปรึกษา

ประเด็น	คำอธิบาย
ด้านความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา	
1. ให้ความช่วยเหลือกับผู้เรียนเพื่อความสำเร็จของผู้เรียน	1) ประเมินความต้องการจำเป็นของผู้เรียน 2) ช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าของงาน 3) ช่วยเหลือผู้เรียนในการเลือกวิทยานิพนธ์ที่สามารถทำได้ 4) ช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถจัดการกับความล้มเหลวได้ 5) ช่วยเหลือผู้เรียนในการเลือกคณะกรรมการสอบ
2. ช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นนักวิจัย	การช่วยเหลือผู้เรียนให้กลายเป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผน ปฏิบัติและดำเนินงานวิจัยได้
3. ช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นมืออาชีพ	พัฒนาด้านจิตใจของผู้เรียน และผู้เรียนมีส่วนร่วมกับองค์กรที่มีความเป็นมืออาชีพ
ด้านหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา	
1. การทำงานร่วมกัน	อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียนทำงานร่วมกันอย่างเท่าๆกันในฐานะสมาชิกผู้ร่วมงานกัน
2. การให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนาด้านวิชาชีพกับผู้เรียน โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอนระดับปริญญาเอกของผู้เรียน
3. การสนับสนุน	อาจารย์ที่ปรึกษาปกป้องผู้เรียนจากสิ่งที่จะมาทำลายต่าง ๆ
4. การลงโทษ	เมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อาจารย์ที่ปรึกษาปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้ถูกต้อง
ด้านคุณลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียน	
1. ความสัมพันธ์แบบเป็นเพื่อน	ความสัมพันธ์แน่นแฟ้นและเชิงบวก แต่อาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียนต้องมีความเคารพซึ่งกันและกัน

185933667

ประเด็น	คำอธิบาย
2. ความสัมพันธ์แบบเชิงผู้เรียน	ไม่ใช่ความสัมพันธ์แบบโครงสร้างเชิงอำนาจ แต่เป็นความสัมพันธ์ที่มีความเคารพและเห็นคุณค่าของการช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาดังนั้นผู้เรียนรู้สึกว่าการสัมพันธ์แบบเชิงผู้เรียนเหมาะสมและมีความเท่าเทียมกัน
3. ความสัมพันธ์แบบสนับสนุน	การให้กำลังใจทั้งเชิงอารมณ์และจิตใจกับผู้เรียน
4. ความสัมพันธ์แบบเข้าถึงได้	ผู้เรียนสามารถเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในช่วงเวลาที่เหมาะสมได้
5. ความสัมพันธ์แบบซื่อสัตย์/จริงใจ	การให้ข้อมูลป้อนกลับกับผู้เรียนโดยเฉพาะการเขียนวิทยานิพนธ์

ที่มา Barnes และ Austin (2009)

ในการศึกษาครั้งนี้อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ได้กล่าวว่า การให้คำปรึกษากับผู้เรียนระดับปริญญาเอกต้องปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นควรประเมินความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อให้ผู้เรียนได้พบกับการให้คำปรึกษาที่ดีที่สุดได้อย่างเหมาะสม

Grant, Hackney และ Edgar (2014) ได้เปรียบเทียบการให้คำปรึกษางานวิจัยออกเป็น 3 รูปแบบ คือ 1) การให้คำปรึกษางานวิจัยเปรียบเหมือนเครื่องจักร อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่ควบคุมกระบวนการวิจัยและงานของผู้เรียน รับผิดชอบต่อคุณภาพของงาน และอาจารย์ที่ปรึกษาดูแลงานวิจัยของผู้เรียนโดยตอบสนองต่อนโยบายของสถาบันการศึกษา 2) การให้คำปรึกษางานวิจัยเปรียบเหมือนผู้ฝึกสอน อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่เพียงให้คำแนะนำเกี่ยวกับงานวิจัยและเปรียบเหมือนเพื่อนที่คอยให้ความรู้และความช่วยเหลือ บทบาทการดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดีคือการสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน และมีความซื่อสัตย์กับผู้เรียน อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถปรับวิธีการดูแลงานวิจัยของผู้เรียนตามรูปแบบของอาจารย์ซึ่งอาจจะแตกต่างจากนโยบายที่กำหนด และ 3) การให้คำปรึกษางานวิจัยเปรียบเหมือนการเดินทาง อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่เป็นเหมือนเพื่อนร่วมงานวิจัยโดยผู้เรียนและอาจารย์ที่ปรึกษาเรียนรู้งานร่วมกัน

สุวิมล ว่องวาณิช และนงลักษณ์ วิรัชชัย (2546) กล่าวว่า อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ต้องแสดงบทบาท 9 ด้าน ดังนี้ 1) บทบาทในฐานะนักวิชาการและนักวิจัยที่ทันสมัย เป็นผู้แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ 2) บทบาทในฐานะครู เป็นผู้ที่มุ่งมั่นชี้แนะ อบรม สั่งสอนและถ่ายทอดความรู้ 3) บทบาทในฐานะต้นแบบควรมีบุคลิกลักษณะ โลกทัศน์ และพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดี 4) บทบาทในฐานะที่ปรึกษา สามารถให้ข้อคิดเห็นให้ข้อมูลป้อนกลับชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ที่ถูกต้องให้ผู้เรียนได้ 5) บทบาทในฐานะผู้มีความพร้อมในการเป็นที่ปรึกษา ต้องมีความพร้อม 3 ด้าน คือ ความพร้อมด้านเวลาในการดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ความ

พร้อมด้านวิชาการในเรื่องที่ผู้เรียนทำวิทยานิพนธ์ และมีความพร้อมด้านจิตใจ ให้การดูแลผู้เรียนด้วยความเข้าใจ ใส่ใจและปรารถนาดีต่อผู้เรียน 6) บทบาทในฐานะผู้รอบรู้สาระและแหล่งข้อมูล ต้องเป็นผู้มีความรู้กว้างและลึกทั้งองค์ความรู้และแหล่งความรู้ทางวิชาการ 7) บทบาทในฐานะผู้บริหารจัดการ ต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการโครงการวิจัยสามารถให้คำแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ได้เป็นอย่างดี 8) บทบาทในฐานะนักประเมิน ต้องมีศักยภาพในการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ และ ประเมินความสามารถของผู้เรียน 9) บทบาทในฐานะผู้ร่วมงาน ต้องให้เกียรติผู้เรียนเหมือนเป็นเพื่อนร่วมงาน

ชนิดา รักษ์พลเมือง และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์มีบทบาทหน้าที่ทั้งด้านบริหาร (administrative role) วิชาการ (academic role) ที่ปรึกษา (counseling role) และประกันคุณภาพ (quality assurance role) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องให้คำแนะนำทางวิชาการกำกับดูแลความก้าวหน้าในการดำเนินงานให้ผู้เรียนทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพมาตรฐานได้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ดูแลผู้เรียนให้มีพัฒนาการทั้งด้านอารมณ์-สังคนร่างกาย คุณธรรม จริยธรรมเพื่อที่จะได้พัฒนาตนให้มีความเป็น "นักวิชาการ/นักวิจัยมืออาชีพ" รวมทั้งเป็นแบบอย่าง (model) ของครูและนักวิจัยที่ดีด้วย

จะเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญมากในการให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนโดยตรง ทำหน้าที่ดูแลให้คำแนะนำทั้งเชิงวิชาการและเชิงจิตใจ อีกทั้งยังช่วยเหลือผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษามีหลายบทบาท เช่น เป็นผู้กำกับ ผู้อำนวยการที่ปรึกษา ครู เพื่อน ผู้ประเมิน เป็นต้น เพื่อกำกับดูแลการทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนให้สำเร็จตามที่เกณฑ์ของมหาวิทยาลัยกำหนดไว้

2. รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษามีรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เฉพาะตน และสามารถปรับรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีต่อลักษณะของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนมากที่สุด ผู้เขียนจึงนำเสนอผลการศึกษเกี่ยวกับรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ความหมายของรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 2) รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 3) องค์ประกอบในการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ 4) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายของรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาจะมีรูปแบบการให้คำปรึกษาที่แตกต่างกันตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของรูปแบบการให้คำปรึกษาดังนี้

รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ (supervisory style) หมายถึง วิธีการดูแลและให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีต่อผู้เรียนซึ่งมีกระบวนการดูแลแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่หลากหลายจะทำให้ระดับความเข้มงวด ทักษะ และสมรรถนะของอาจารย์ต่างกัน (Orellana, Darder, Perez, & Salinas, 2016) อีกทั้งเป็นวิธีการที่อาจารย์ที่ปรึกษาใช้ในกระบวนการดูแล ให้คำแนะนำกับผู้เรียน และสังเกตลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียน เพื่อทำความเข้าใจและรับรู้ความต้องการของผู้เรียน (Severinsson, 2012)

Moltschaniwskyj และ Moltschaniwskyj (2007) และ Gill และ Burnard (2008) ได้ระบุว่า การสนับสนุนด้านการให้คำปรึกษาและรูปแบบการให้คำปรึกษาที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษานำรูปแบบใดมาใช้ในการให้คำปรึกษา รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จึงขึ้นอยู่กับทัศนคติและบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา รูปแบบการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย ระดับการแนะนำ การนัดหมายอย่างสม่ำเสมอ การให้เวลากับผู้เรียน การส่งเสริมความคิดแรกเริ่มให้กับผู้เรียน การสนับสนุนการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับนักวิชาการ และการสนับสนุนให้เข้าร่วมงานสัมมนาและตีพิมพ์บทความก่อนสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก (Grant, Hackney & Edgar, 2014; Stark, 2013) นอกจากนี้ในการฝึกผู้เรียนระดับปริญญาเอกจะเกี่ยวข้องกับการจัดการการให้คำปรึกษา ตั้งแต่ขั้นตอนการเลือกหัวข้อ การตัดสินใจต่อปัญหาวิจัย การออกแบบวิธีวิทยาการวิจัย และการเขียนวิทยานิพนธ์ อีกทั้งผู้เรียนระดับปริญญาเอกต้องฝึกทำโครงการวิจัย เขียนโครงร่างวิจัย การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดการโครงการวิจัย (McCallin & Nayar, 2012) ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีความรู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางในการทำวิจัย ได้แก่ การให้ข้อมูลป้อนกลับโดยเน้นเนื้อหาเป็นฐาน การทบทวนเอกสารงานวิจัย กรอบแนวคิดทางทฤษฎี การเก็บข้อมูล การทำงานเชิงวิชาการ

สรุปได้ว่า รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ หมายถึง วิธีการดูแลและให้คำปรึกษาที่แตกต่างกันของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีต่อผู้เรียน ขึ้นอยู่กับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาหลากหลาย รูปแบบการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย ระดับการแนะนำ การนัดหมายอย่างสม่ำเสมอ การให้เวลากับผู้เรียน การส่งเสริมความคิดแรกเริ่มให้กับผู้เรียน การสนับสนุนการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่าง

1859933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ใกล้ชิดกับนักวิชาการ และ การสนับสนุนให้เข้าร่วมงานสัมมนาและตีพิมพ์บทความก่อนสำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาเอก เมื่อพิจารณาขั้นตอนในการทำวิจัยของผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า มีหลาย ขั้นตอน โดยส่วนใหญ่จะเริ่มจากการเลือกหัวข้อ กำหนดปัญหาวิจัย การทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวคิดทางทฤษฎี การออกแบบวิธีวิทยาการวิจัย การเขียนโครงร่างวิจัย การทำโครงการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผลการวิเคราะห์ การเขียนผลการวิจัย ตลอดจนสามารถเขียน รายงานผลการวิจัยนั้นได้

2.2. รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

นักวิชาการได้เสนอรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้หลายแบบ สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบมิติเดียว และรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบหลายมิติ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบมิติเดียว

รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบมิติเดียวมีลักษณะของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในระนาบเดียวกัน พิจารณาการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้ Franke และ Arvidsson (2011) ได้เสนอวิธีการที่แตกต่างกันของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการดูแลผู้เรียนระดับปริญญาเอก โดยจำแนกรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) *research practice-oriented* อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ถ่ายทอดความรู้ผ่านการปฏิบัติงานวิจัย ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียนระดับปริญญาเอกมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานวิจัยร่วมกัน และ 2) *research relation-oriented* อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วย เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ และเป็นผู้ให้คำปรึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียนระดับปริญญาเอกไม่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานวิจัยร่วมกัน

Gu, He และ Liu (2017) ได้แบ่งรูปแบบการให้คำปรึกษาแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ แบบสนับสนุน (supportive supervisory style) และแบบชี้แนะ (directive supervisory style) กล่าวคือ 1) รูปแบบการให้คำปรึกษาแบบสนับสนุน แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การสนับสนุนส่วนบุคคล (personal support) คือ การเห็นอกเห็นใจผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดการปัญหาต่าง ๆ ได้ องค์ประกอบที่ 2 การสนับสนุนด้านวิชาการ (academic support) คือ การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนด้านเนื้อหา ความรู้ และการปฏิบัติทางด้านวิชาการ ช่วยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน ให้คำแนะนำเพื่อวางแผนการวิจัย ให้ความ

ช่วยเหลือด้านการฝึกปฏิบัติและทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำวิจัยได้บรรลุตามเป้าหมาย และองค์ประกอบที่ 3 การสนับสนุนเชิงอิสระ (autonomy support) คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ให้อิสระทางความคิด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตัดสินใจด้วยตนเอง 2) รูปแบบการให้คำปรึกษาแบบชี้แนะ คือ ผู้ให้คำปรึกษากำกับและควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียน และตัดสินใจโดยปราศจากการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยจะกำหนดวันส่งงานกับผู้เรียน จากนั้นผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของการให้คำปรึกษาร่วม โดย Lahenius และ Ikavalko (2014) ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติการให้คำปรึกษางานวิจัยร่วมในการศึกษาระดับปริญญาเอก ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเก็บข้อมูลกับผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้คำปรึกษางานวิจัยร่วม (joint supervision, co-supervision) เป็นการปฏิบัติงานโดยมีผู้ให้คำปรึกษาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำกับผู้เรียนในขณะที่เรียนระดับปริญญาเอก โดยแบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้ 1) การให้คำปรึกษาแบบสมบูรณ (complementary supervision) คือ ผู้ให้คำปรึกษาร่วมกับผู้ให้คำปรึกษาหลักมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาอย่างกระตือรือร้น โดยผู้ให้คำปรึกษาร่วมแนะนำกระบวนการเขียนวิทยานิพนธ์ และมีผู้ให้คำปรึกษาหลักดูแลกระบวนการทำงานทั้งหมด 2) การให้คำปรึกษาแบบแทนที่ (substitutive supervision) คือ ผู้ให้คำปรึกษาหลักจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษางานวิทยานิพนธ์ของผู้เรียน แต่ผู้ให้คำปรึกษาหลักจะได้รับการเลือกมาจากหัวข้องานวิจัยของผู้เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้ให้คำปรึกษาอาจจะไม่พอใจในการทำงานร่วมกัน ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องการผู้ให้คำปรึกษาร่วมเพื่อคอยแนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับหัวข้องานวิจัยของผู้เรียนและวิธีวิจัย 3) การให้คำปรึกษาแบบหลากหลาย (diversified supervision) คือ มีผู้ให้คำปรึกษาหลัก 1 ท่านและมีผู้ให้คำปรึกษาร่วมมากกว่า 1 ท่าน โดยผู้ให้คำปรึกษาร่วมทำหน้าที่แตกต่างกันเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการเขียนวิทยานิพนธ์ และมีผู้ให้คำปรึกษาหลักทำหน้าที่ดูแลกระบวนการทำงานทั้งหมด

กลุ่มที่ 2 รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบ 2 มิติ

รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบ 2 มิติ เป็นรูปแบบการให้คำปรึกษาที่มีลักษณะเมทริกซ์ของการให้คำปรึกษาแบบ 2 x 2 มิติ พิจารณาการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้รูปแบบนี้มีความละเอียดมากกว่ารูปแบบการให้คำปรึกษา

วิทยานิพนธ์แบบมิติเดียว ซึ่งรูปแบบนี้มีนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอไว้หลายแบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

Gurr (2001) ได้เสนอโมเดลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในรูปแบบทริกซ์ 2 มิติ ได้แก่ 1) การดูแลผู้เรียนของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ทางตรง และทางอ้อม และ 2) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แบบมีปฏิสัมพันธ์ และแบบไม่มีปฏิสัมพันธ์ ทำให้ได้รูปแบบการให้คำปรึกษาออกมาเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

ตาราง 2.4 รูปแบบการดูแลผู้เรียนของอาจารย์ที่ปรึกษากับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน

รูปแบบ	การดูแลผู้เรียนทางตรง (direct)	การดูแลผู้เรียนทางอ้อม (indirect)
แบบมีปฏิสัมพันธ์ (active)	-อาจารย์ที่ปรึกษาสร้างกระบวนการขึ้นเริ่มต้นให้กับผู้เรียน -วิพากษ์ อธิบาย และชี้แนะให้กับผู้เรียน	-อาจารย์ที่ปรึกษาลามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เรียน -ยอมรับและให้แนวคิดเพิ่มเติมกับผู้เรียน -ขอคำอธิบายและลงข้อสรุป
แบบไม่มีปฏิสัมพันธ์ (passive)	-อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ให้ข้อมูลกับผู้เรียน -อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ตอบสนองต่อข้อมูลหรือไม่ให้ข้อมูลป้อนกลับกับผู้เรียน	-อาจารย์ที่ปรึกษาฟังและรอความคิดเห็นในกระบวนการ และผู้เรียนแก้ปัญหาต่าง ๆ

ที่มา Gurr (2001)

งานวิจัยของ Deuchar (2008) ได้นำแนวคิดของ Gurr (2001) มาต่อยอดและใช้การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบคู่ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียน จำนวน 4 คู่ ด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างก่อนจะนำบทสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างภาพตามเมทริกซ์แบบ 2 x 2 มิติ ของ Gurr (2001) และวิเคราะห์ความสอดคล้อง (alignment) ของเมทริกซ์ 4 เมทริกซ์ ด้วยโปรแกรม NVivo เรียกว่า วิเคราะห์ทั้งภายในกรณีศึกษาและการวิเคราะห์ข้ามกรณีศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา 3 กลุ่ม คือ กลุ่มการให้คำปรึกษาทางจิตใจ (psy-supervisor) ที่ให้การสนับสนุนทั้งแรงจูงใจและการบริหารจัดการการทำวิทยานิพนธ์ของผู้เรียน กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบสั่งการ (directive) จะคล้ายแบบแรกแต่เน้นหนักในการกำกับติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนมากกว่า กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบให้อิสระ (laisser-faire) กลุ่มนี้ผู้เรียนต้องการการดูแลมากเป็นพิเศษมากกว่ากลุ่ม เนื่องจากผู้เรียนต้องการปรับตัวกับการเรียนและการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย

Gatfield (2005) ได้เสนอโมเดลรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา แบ่งออกเป็น 2 มิติ ได้แก่ 1) การชี้แนะ (directive) และ 2) การสนับสนุน (supportive) พิจารณาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน และการให้ข้อมูลป้อนกลับ มีรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งเป็น 4 ประเภทย่อย โดยแบ่งตามการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา (อาจารย์ที่ปรึกษานับสนุนมากกับอาจารย์ที่ปรึกษานับสนุนน้อย) และลักษณะของผู้เรียน (ผู้เรียนมีความสามารถมากกับผู้เรียนมีความสามารถน้อย) ดังนี้

ตาราง 2.5 รูปแบบการดูแลของผู้ให้คำปรึกษากับลักษณะของผู้เรียน

รูปแบบ	ผู้เรียนมีความสามารถน้อย (low structure)	ผู้เรียนมีความสามารถมาก (high structure)
ผู้ให้คำปรึกษา สนับสนุนมาก (high support)	การให้คำปรึกษาแบบประคบประหงม (pastoral style) -ผู้เรียนมีทักษะการจัดการต่ำและได้รับการสนับสนุนจากผู้ให้คำปรึกษาอย่างมาก -ผู้ให้คำปรึกษาให้ความดูแลเป็นการส่วนตัวและให้การสนับสนุนผู้เรียนอย่างมาก	การให้คำปรึกษาแบบสัญญา (contractual style) -ผู้เรียนมีแรงจูงใจมากและสามารถทำงานได้ด้วยตนเอง -ผู้ให้คำปรึกษาสามารถจัดการให้คำแนะนำและมีทักษะการจัดการที่ดี ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้เรียน
ผู้ให้คำปรึกษา สนับสนุนน้อย (low support)	การให้คำปรึกษาแบบปล่อย (laissez-faire style) -ผู้เรียนมีระดับแรงจูงใจและทักษะการจัดการอย่างจำกัด -ผู้ให้คำปรึกษาไม่ชี้แนะและไม่ให้การปฏิสัมพันธ์แบบส่วนตัว รวมทั้งไม่ดูแลและไม่มีส่วนร่วมงานวิจัยกับผู้เรียน	การให้คำปรึกษาแบบชี้แนะ (directorial style) -ผู้เรียนมีแรงจูงใจมากและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทำงานได้สมบูรณ์ทันเวลาที่กำหนด เป็นต้น โดยปราศจากการสนับสนุนจากผู้ให้คำปรึกษา -ผู้ให้คำปรึกษามีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนอย่างใกล้ชิดแต่ไม่ได้เน้นเรื่องของงานวิจัย

ที่มา Gatfield (2005)

งานวิจัยรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาของ Gatfield (2005) เป็นการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของผู้เรียนระดับปริญญาเอกจำนวน 60 งาน เพื่อนำมาสร้างกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีในรูปตาราง จากนั้นสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 12 คนที่เป็นอาจารย์ดีเด่น เพื่อตรวจสอบความตรงและการนำไปใช้ของโมเดล ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการให้คำปรึกษาที่เสนอขึ้นนี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามขั้นตอนของการทำวิจัยในช่วงเวลาต่าง ๆ เช่น แต่

ข้อจำกัดในงานวิจัยนี้คือ การจัดกลุ่มของตัวแปรอาจมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับการจัดการขององค์กรที่แตกต่างกัน อีกทั้งโมเดลที่สร้างขึ้นนี้สัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาทางสาขาสังคมวิทยาเท่านั้น และสุดท้ายเป็นการศึกษาในบริบทของประเทศออสเตรเลียโดยใช้รูปแบบการให้คำปรึกษาจากยุโรป ในอนาคตอาจมีการพัฒนาและทดสอบแบบวัดสำหรับปัจจัยเชิงสนับสนุนและโครงสร้างสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อสร้างเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพใช้วัดและควบคุมรูปแบบการให้คำปรึกษา

งานวิจัยรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาของไทย แพรวกมล ชาปะวัง (2556) ได้แบ่งลักษณะการให้คำปรึกษาออกเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (laissez-faire style) หมายถึง การให้คำปรึกษาที่อาจารย์สนับสนุนน้อย ไม่ชี้นำ และไม่ตกลงที่จะทำงานร่วมกันกับผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และ 2) รูปแบบการให้คำปรึกษาแบบป้อน (pastoral style) หมายถึง การให้คำปรึกษาที่อาจารย์สนับสนุนมาก อาจารย์เป็นผู้หยิบยื่นสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ และดูแลให้การสนับสนุนเป็นการส่วนตัว จากนั้นได้แบ่งลำดับขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์เป็น 12 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ 2) การสร้างกรอบแนวคิดของการวิจัย 3) การวางแผนการวิจัย 4) การเลือกวิธีวิจัย 5) การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 6) การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ 7) การเก็บข้อมูลวิจัย 8) การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย 9) การสรุปผลการวิจัย 10) การเตรียมสอบวิทยานิพนธ์ 11) การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ 12) การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย ซึ่งเมื่อพิจารณางานวิจัยไทยเล่มนี้จะมีการแบ่งรูปแบบการให้คำปรึกษาล้ายกับ Gatfield มาก แต่จะเน้นที่รูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยไม่ได้พิจารณาถึงโครงสร้างความสามารถของผู้เรียน

จะเห็นได้ว่า นักวิชาการได้แบ่งรูปแบบของการให้คำปรึกษางานวิจัยไว้หลายแบบ และเนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษาปรับระดับความเข้มข้นและปรับวิธีการให้คำปรึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน และในแต่ละขั้นตอนของการวิจัยหรือการทำวิทยานิพนธ์อีกด้วย ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาอาจมีรูปแบบการให้คำปรึกษาได้แบบ มิติเดียว หรือแบบหลายมิติก็ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของผู้เรียนด้วย เพื่อให้สามารถดูแลและให้คำปรึกษางานวิจัยของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

2.3 องค์ประกอบของการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ พบว่า มีนักวิชาการได้ให้องค์ประกอบในการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่แตกต่างกัน การวัดการให้คำปรึกษางานวิจัยเชิงสังคม (social work) โดยวัดเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ

(administrative function) ด้านการให้ความรู้ (educational function) และด้านการสนับสนุน (supportive function) (Kadushin, 1976) แต่การให้คำปรึกษางานวิจัย (clinical supervision) ในบริบททางการแพทย์และพยาบาล มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการกำกับติดตาม (monitoring) ด้านการให้คำแนะนำ (guidance) และด้านการการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) (Kilminter & Jolly, 2000) นอกจากนี้มี Gu, He และ Liu (2017) วัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษางานวิจัยเป็นแบบสอบถามที่วัดจากการรับรู้ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยวัดการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การสนับสนุนส่วนบุคคล (personal support) การสนับสนุนด้านวิชาการ (academic support) และการสนับสนุนเชิงอิสระ (autonomy support) ซึ่งจะมีการอธิบายเพิ่มเติมในเรื่องการให้ความสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา

Tahir, Ghani, Atek, และ Manaf (2012) การให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ (effective supervision) ขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษาต้องสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความสัมพันธ์เชิงวิชาชีพกับนิสิต ให้การสนับสนุนและคำแนะนำ และให้แรงจูงใจและสร้างแรงบันดาลใจแบบต่อเนื่อง และ Katikireddi และ Reily (2019) ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ดี โดยการสำรวจทัศนคติของการทำวิทยานิพนธ์ทางด้านสุขภาพ พบว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ดี (good supervision) อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ เพื่อสามารถให้คำแนะนำนิสิต และควรมีทักษะการจัดการ ทักษะการติดต่อสื่อสารที่ชัดเจน การให้ความช่วยเหลือทางด้านจิตใจ เช่น ถ้านิสิตวิตกกังวล อาจารย์ที่ปรึกษาทำให้นิสิตรู้สึกปลอดภัยและมีความก้าวหน้าของงานได้ นอกจากนี้การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์รวมถึงการกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ การให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความหมาย โดยการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จะปรับให้เหมาะสมกับความสามารถของนิสิตแต่ละคน

ผู้วิจัยจึงได้สรุปองค์ประกอบเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การบริหารจัดการ (administration) เป็นความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาในการควบคุมกระบวนการให้คำปรึกษาเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนิสิต สอนการบริหารจัดการเวลาให้กับนิสิต (Ali, Watson, & Dhingra, 2016; De Gruchy & Holness, 2007; Erichsen, Bolliger, & Halupa, 2014; Kadushin, 1976; Katikireddi & Reily, 2019; Kilminter & Jolly, 2000; Määtä, 2015; Reinders, Cho, & Lewis, 2012; Roberts & Seaman, 2018) องค์ประกอบที่ 2 การให้ความรู้ (education) พิจารณาจากเป็นความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาในการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ในเชิงวิชาการให้กับ

นิสิต รวมถึงส่งเสริมการทำวิจัยกับนิสิต (Ali, Watson, & Dhingra, 2016; De Gruchy & Holness, 2007; Kadushin, 1976; Reinders, Cho, & Lewis, 2012;) องค์ประกอบที่ 3 การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) เป็นการให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่องานของนิสิตผ่านช่องทางที่หลากหลาย การให้คำแนะนำที่มีความหมายและชัดเจน (Erichsen, Bolliger, & Halupa, 2014; Hemer, 2012; Kadushin, 1976; Katikireddi & Reily, 2019; Kilminter & Jolly, 2000; Määttä, 2015; Roberts & Seaman, 2018; Tahir, Ghani, Atek, & Manaf, 2012) และ องค์ประกอบที่ 4 การสนับสนุน (support) พิจารณาจากความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความสัมพันธ์เชิงวิชาชีพกับนิสิต สร้างแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิต สร้างความมั่นใจให้กับนิสิต (Ali, Watson, & Dhingra, 2016; De Gruchy & Holness, 2007; Gu, He & Liu, 2017; Hemer, 2012; Kadushin, 1976; Katikireddi & Reily, 2019; Roberts & Seaman, 2018; Tahir, Ghani, Atek, & Manaf, 2012; Määttä, 2015)

ส่วน Henricson, Fridlund, Martensson, & Hedberg (2018) ได้ศึกษาโดยเพิ่มองค์ประกอบด้านความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา (supervisor competence) คือ ความสำคัญด้านความรู้และความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาในเรื่องที่จะทำและวิธีวิจัยที่ใช้ และ ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษา (interaction between students and supervisor) คือ ความสามารถของนิสิตในการมีปฏิสัมพันธ์เพื่อบ่งบอกความสำคัญของการทำงานร่วมกันกับอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยไม่ได้วิเคราะห์องค์ประกอบด้านความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา เนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีความรู้ความสามารถในการวิจัยเป็นลักษณะเฉพาะอยู่แล้ว อีกทั้งเป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมี ส่วนด้านองค์ประกอบด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับอาจารย์ ผู้วิจัยไม่ได้สนใจศึกษาเป็นองค์ประกอบ เนื่องจากในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับอาจารย์ตลอดทุกขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

นักวิจัยในอดีตเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะของการวัดการรับรู้ของผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา โดยใช้ทั้งวิธีการวิจัยเชิงปริมาณในรูปของแบบสอบถามและวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพในรูปของการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น โดยลักษณะการวัดรูปแบบการให้คำปรึกษา

มีองค์ประกอบในการวัดแต่ละครั้งแตกต่างกันไป รวมทั้งลักษณะข้อคำถามที่ใช้ในการวัดมีความแตกต่างกันด้วย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Severinsson (2012) ได้แบ่งองค์ประกอบของรูปแบบการให้คำปรึกษาเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การบริหารจัดการและการแก้ปัญหาทางาน 2) การทำงานและการเตรียมความพร้อมในกระบวนการวิจัย และ 3) การติดต่อสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้เรียน เพื่อตรวจสอบมุมมองเกี่ยวกับการให้คำปรึกษางานวิจัยของผู้เรียนบัณฑิตศึกษาและผู้ให้คำปรึกษาทางพยาบาล มีรายละเอียดของข้อคำถามดังตาราง

ตาราง 2.6 ตัวอย่างข้อคำถามที่ใช้วัดรูปแบบการให้คำปรึกษางานวิจัย (Severinsson, 2012)

ข้อคำถามภาษาอังกฤษ	ข้อคำถามภาษาไทย
My supervisor usually initiates the discussion.	ผู้ให้คำปรึกษาของฉันเริ่มต้นด้วยการอภิปราย
Most of the time is spent on discussing substantive problems.	เวลาส่วนใหญ่ถูกใช้ในการอภิปรายปัญหาที่สำคัญ
The comments and/or advice given by my supervisor are usually constructive and substantive.	ข้อคิดเห็นหรือคำแนะนำที่ให้โดยผู้ให้คำปรึกษาเป็นสิ่งสำคัญ
The atmosphere is usually very informed.	โดยปกติบรรยากาศเป็นแบบให้ความรู้
The atmosphere is very relaxed.	บรรยากาศเป็นแบบผ่อนคลาย
My supervisor always lends a sympathetic ear to my problem and attempts to resolve them as best she/he can.	ผู้ให้คำปรึกษาของฉันรับฟังปัญหาของฉันและพยายามแก้ปัญหาเท่าที่ท่านสามารถทำได้ที่ดีที่สุด
My supervisor is well versed in my area of research and generally very articulate.	ผู้ให้คำปรึกษาของฉันเชี่ยวชาญในงานวิจัยของฉัน
I usually feel that I have benefited a great deal after meeting my supervisor.	ฉันรู้สึกว่าคุณได้รับประโยชน์อย่างมากหลังจากได้พบผู้ให้คำปรึกษาของฉัน

ที่มา Severinsson (2012)

Agu และ Odimegwu (2014) ได้เสนอโมเดลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบ่งออกเป็น 4 โมเดล เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของตัวอย่างวิจัยในประเทศไนจีเรีย ซึ่งสามารถเข้าสู่เทคโนโลยีได้ง่าย ดังนี้ 1) โมเดลปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้า (face to face interactive model) 2) โมเดลไม่มีปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้า (face to face noninteractive model) 3) โมเดลปฏิสัมพันธ์โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นฐาน (ICT-based interactive model) และ 4) โมเดลไม่มีปฏิสัมพันธ์โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นฐาน (ICT-based noninteractive model) เก็บข้อมูลโดยใช้

แบบสอบถามกับผู้เรียนระดับปริญญาเอก โดยวัดการตอบแบบสอบถามแบบ Likert scale 5 ระดับ โดยมีรายละเอียดของข้อคำถามเกี่ยวกับโมเดลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่แตกต่างกันดังนี้

ตาราง 2.7 ตัวอย่างข้อคำถามที่ใช้วัดในโมเดลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ (Agu & Odimegwu, 2014)

ข้อคำถามภาษาอังกฤษ	ข้อคำถามภาษาไทย
face to face interactive model	
1. My submissions are made directly to my supervisor or his/her office.	โดยปกติฉันส่งงานให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาโดยตรง
2. I have direct and interpersonal interaction with my supervisor on my submissions.	ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ที่ปรึกษาของฉันเกี่ยวกับเรื่องงาน
3. My supervisor and I have interpersonal discussions on feedback on my work.	อาจารย์ที่ปรึกษาและฉันมีการอภิปรายระหว่างกันเกี่ยวกับข้อมูลป้อนกลับต่องานของฉัน
4. My supervisor gives me direct feedback on my work/write up.	อาจารย์ที่ปรึกษาให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับงานของฉันโดยตรง
5. My supervisor gives me the opportunity to make my own contributions and justifications for my positions.	อาจารย์ที่ปรึกษาเปิดโอกาสให้ฉันได้แสดงเหตุผลตามความคิดเห็นของฉัน
6. Feedback from my supervisor includes oral/verbal face to face discussion.	ข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษารวมถึงการพูดสีหน้าท่าทางในการอภิปราย
face to face noninteractive model	
7. I submit my written work directly to my supervisor or to his/her office.	ฉันส่งงานเขียนกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือที่สำนักงานของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยตรง
8. Feedbacks are mainly written comments.	ข้อมูลป้อนกลับถูกเขียนในลักษณะข้อคิดเห็น
9. I am not given the opportunity to discuss or justify my position.	ฉันไม่ได้รับโอกาสให้แสดงเหตุผลในความคิดเห็นของฉัน
10. Feedback from my supervisor are mainly directives and instructions.	ข้อมูลป้อนกลับจากอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่เป็นคำแนะนำและคำสั่ง
11. There is not much interpersonal interaction with my supervisor.	มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาน้อย
ICT-based interactive model	
12. I forward my work to my supervisor through his/her email.	ฉันส่งงานของฉันกับอาจารย์ที่ปรึกษาผ่านทางอีเมล
13. I discuss my work with my supervisor through phone/skype/chat forum.	ฉันอภิปรายงานของฉันกับอาจารย์ที่ปรึกษาผ่านทางโทรศัพท์หรือคุยผ่านสื่อต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต
ICT-based noninteractive model	
14. I send my written work to my supervisor his/her through email.	ฉันส่งงานของฉันกับอาจารย์ที่ปรึกษาผ่านทางอีเมล
15. Feedbacks are received through the email without further discussions.	ข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับผ่านทางอีเมลปราศจากการอภิปราย

ที่มา Agu และ Odimegwu (2014)

Gu, He และ Liu (2017) วัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษางานวิจัยเป็นแบบสอบถามที่วัดจากการรับรู้ของผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาที่มีระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีรายละเอียดของข้อคำถามดังนี้

ตาราง 2.8 ตัวอย่างข้อคำถามที่ใช้วัดรูปแบบการให้คำปรึกษา (Gu, He & Liu, 2017)

รูปแบบการให้คำปรึกษา	ข้อคำถามภาษาอังกฤษ	ข้อคำถามภาษาไทย
1. รูปแบบการให้คำปรึกษาแบบสนับสนุน		
1.1 การสนับสนุนส่วนบุคคล (personal support)	My supervisor expresses understanding and empathy when I experience difficulties in creative activities.	ผู้ให้คำปรึกษาแสดงออกถึงความเข้าใจและความเห็นอกเห็นใจเมื่อฉันประสบกับความยากในกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์
1.2 การสนับสนุนด้านวิชาการ (academic support)	My supervisor gives me guidance to find the relevant literature and research materials.	ผู้ให้คำปรึกษาให้คำแนะนำกับฉันในการหาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
1.3 การสนับสนุนเชิงอิสระ (autonomy support)	-Encourages me to ask questions. -Welcomes my input in discussions and treats my ideas with respect. -Provides me with choices and options.	-ผู้ให้คำปรึกษากระตุ้นฉันให้ตั้งคำถาม -ผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้ฉันได้อภิปรายและเคารพความคิดเห็นของฉัน -ผู้ให้คำปรึกษาให้อำนาจในการเลือกกับฉัน
2. รูปแบบการให้คำปรึกษาแบบชี้แนะ		
	-My supervisor gives me instructions on how to do my research. -My supervisor sets the goals for my research performance.	-ผู้ให้คำปรึกษาให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการทำวิจัยกับฉัน -ผู้ให้คำปรึกษากำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานวิจัยของฉัน

ที่มา Gu, He และ Liu (2017)

จะเห็นได้ว่า การวัดรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นการวัดในรูปของแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะข้อคำถามที่แตกต่างกัน และมีองค์ประกอบในการวัดได้หลากหลาย ขึ้นอยู่กับการกำหนดประเภทและนิยามรูปแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัย

ตอนที่ 3 ประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

ผลที่เกิดขึ้นจากการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา สามารถวัดได้จากความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต (Ives & Rowley, 2005; Varney, 2003; Colvin, 2012; สุริษา ฐานวิสัย, 2556) ในการวัดความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์สามารถวัดได้จากวิทยานิพนธ์ที่สำเร็จหรือเกือบสำเร็จหรืออยู่ในช่วงการทำวิทยานิพนธ์ (Ives & Rowley, 2005)

งานวิจัยของ Varney (2003) เป็นการวิเคราะห์งานย่อยของการเขียนวิทยานิพนธ์เป็นการตอบแบบ ใช่ ไม่ใช่ หรือยังไม่ได้ทำ ส่วนงานวิจัยของ สุริชา ฐานวิสัย (2556) ได้วัดความก้าวหน้าในการทำ วิทยานิพนธ์จากจำนวนผลงานที่เสร็จตามขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ โดยเปรียบเทียบระหว่าง กระบวนการที่ทำไปแล้วกับแผนการดำเนินงานที่วางไว้ คล้ายกับ Varney งานวิจัยของ Colvin (2012) ความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์สัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำ วิทยานิพนธ์ และการกำหนดเป้าหมายเชิงสัมฤทธิ์ ที่จะสามารถอธิบายได้ว่าบุคคลนั้นทำไม่มีแรงจูงใจ ในการทำงานให้สำเร็จ Kleijin, Mainhard, Meijer, Brekelmans และ Pilot (2012) ได้วัดผลลัพธ์ที่ ได้จากการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท โดยวัดจากเกรดสุดท้าย การรับรู้ของผู้เรียนที่ ได้เรียนรู้จากการได้รับคำปรึกษา และความพึงพอใจของผู้เรียน นอกจากนี้ มีงานวิจัยของ แพวกมล ชาปะวัง (2556) ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังจะเห็นได้ว่า การให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนหลายอย่าง

แต่อย่างไรก็ตาม การวัดประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในรูปของ ความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ยังมีข้อจำกัดอยู่ อาทิเช่น สาขาที่เรียน ความยากของหัวข้อ ชั้นปี ขั้นตอนการทำวิจัยของผู้เรียนแต่ละคนมีความสำเร็จตามขั้นตอนการทำวิจัยไม่เท่ากัน เป็นต้น ทำให้ การวัดประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในรูปของความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์จึง ไม่ค่อยเหมาะสม ถ้าจะวัดความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ควรเน้นการวัดเชิงเปรียบเทียบ ความก้าวหน้าที่ได้ดำเนินการไปแล้วกับแผนดำเนินการที่วางไว้ เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าในเชิง สัมพัทธ์คล้ายกับการวัดความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของสุริชา ฐานวิสัย (2556) ดังนั้น ผู้วิจัย จึงวัดตัวแปรประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยพิจารณาจากการรับรู้ความสามารถ ของตนเอง และแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การรับรู้ความสามารถของตนเอง

มีงานวิจัยของ Overall, Deane และ Peterson (2011) ที่สนับสนุนความสัมพันธ์ของตัว แปรการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเอง พบว่า การให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนเชิงวิชาการและการสนับสนุนด้านความคิดให้กับนิสิต นักศึกษาจะช่วยให้ นิสิตนักศึกษาเกิดการรับรู้ความสามารถในการทำวิทยานิพนธ์ของตนเองสูง ในขณะที่อาจารย์ที่ปรึกษาสนับสนุนด้านส่วนตัวจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาเกิดการรับรู้ความสามารถใน การทำวิทยานิพนธ์ของตนเองต่ำ เมื่อศึกษาความหมายของการรับรู้ความสามารถในการทำ

วิทยานิพนธ์ พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นแนวคิดของ Albert Bandura ในปี 1977 โดยกำหนดนิยามว่าเป็นความเชื่อของบุคคลในเรื่องความสามารถที่จะประกอบกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จได้ตามภาระงานหรือพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ (Cassidy, 2013) นอกจากนี้การรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำวิจัยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำวิจัย เป็นความเชื่อมั่นในทักษะการวิจัยในตนเองของนักศึกษาว่าจะสามารถดำเนินการวิจัยของตนเองตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการได้โดยประสบความสำเร็จลุล่วงในการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ (สุทธิศานต์ ชุ่มวิจารณ์, 2558) นอกจากนี้ สุริษา ฐานวิสัย (2556) ให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำวิจัยไว้ว่า ความเชื่อมั่นของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในความสามารถที่จะเรียนรู้หรือปฏิบัติงานหรือกิจกรรมตามความสามารถของตนเองเพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์สำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย

สรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ความเชื่อมั่นของในความสามารถด้านการทำวิทยานิพนธ์ของตนเองของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย

การวัดการรับรู้ความสามารถของตนในการทำวิทยานิพนธ์

งานวิจัยของ สุทธิศานต์ ชุ่มวิจารณ์ (2558) ได้ทำการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองทางการวิจัยด้วยองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ คือ การกำหนดปัญหาวิจัย การออกแบบวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การรายงานผลการวิจัย เป็นมาตรวัด 5 ระดับ ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำวิทยานิพนธ์ตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้ การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การกำหนดประเด็นวิจัย การกำหนดตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผลวิจัยและสรุปผล และการเขียนรายงานวิทยานิพนธ์

2. แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์

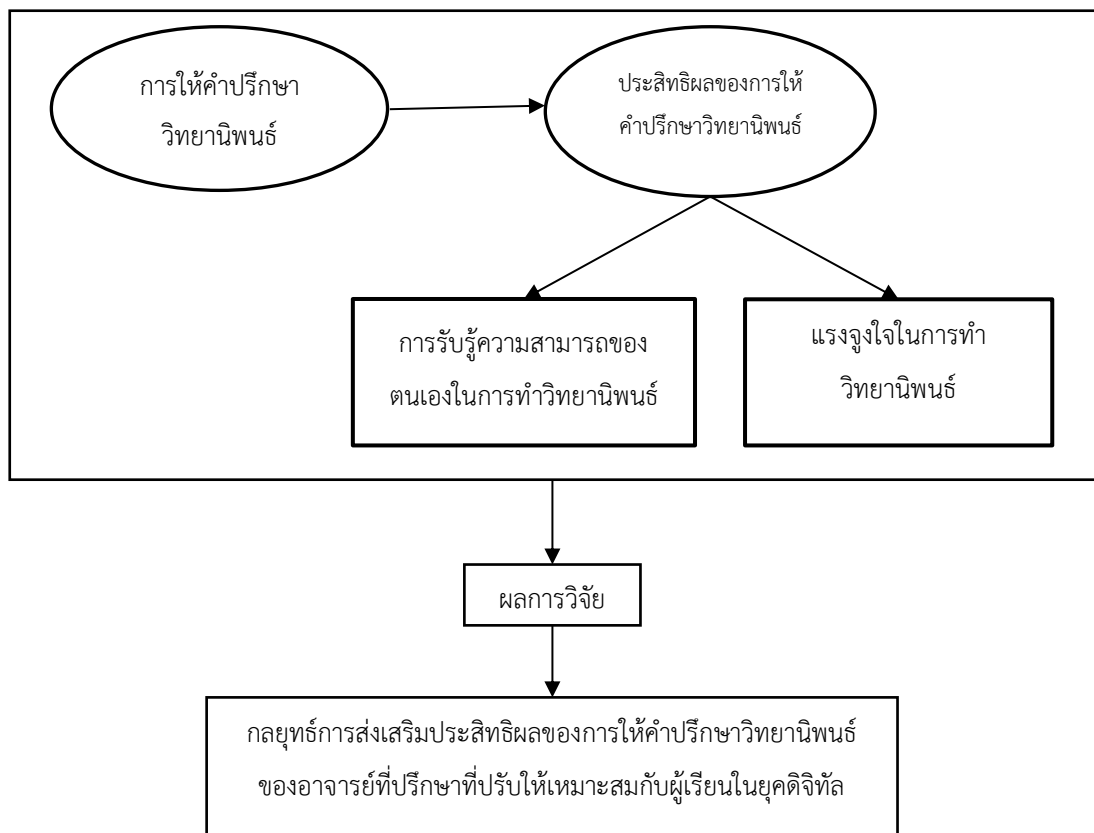
มีงานวิจัยของชุตติมา ชุมพงศ์ (2558) ที่สนับสนุนความสัมพันธ์ของตัวแปรการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับแรงจูงใจ ผลการวิจัยพบว่า การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับผู้เรียนส่งผลทางตรงต่อแรงจูงใจในการเรียนและส่งผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการเรียนโดยมีแรงจูงใจในการเรียนเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ต้องมีการสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัยให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองในการทำวิจัย ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ เมื่อศึกษาความหมาย

ของแรงจูงใจในการทำวิจัย เป็นพลังขับเคลื่อนที่กระตุ้นให้มุ่งทำวิจัยเพื่อตอบสนองต่อความต้องการหรือ การบรรลุเป้าหมายบางอย่างที่กำหนดไว้ (สุรศักดิ์ เก้าเอี้ยน, 2558)

สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ หมายถึง ความรู้สึกของนิสิตนักศึกษาที่แสดงออก ถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีแรงขับภายในที่ถูกกระตุ้นด้วยตนเองและบุคคลรอบข้าง

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการนำเสนอกลยุทธ์การส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยผู้วิจัยสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เหมาะสมและครอบคลุมประเด็นทั้งหมด เพื่อนำมาสร้าง กรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย จากนั้นใช้การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนากรอบแนวคิดในการ วิจัยที่ชัดเจนในบริบทของยุคดิจิทัล ผู้วิจัยจึงคัดเลือกองค์ประกอบของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยให้ครอบคลุมกับความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์กับผู้เรียน นอกจากนี้ในการวัดประสิทธิผลของการให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์ พิจารณาได้จากการรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำวิทยานิพนธ์ และแรงจูงใจใน การทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยจึงขอเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังแผนภาพ

แผนภาพ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีโดยใช้ทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อวิเคราะห์กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน 2) เพื่อสร้างเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล 3) เพื่อวิเคราะห์สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 4) เพื่อสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเป็น 4 ระยะตามวัตถุประสงค์ มีรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยในแต่ละระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน

การวิจัยในระยะที่ 1 เป็นการวิเคราะห์กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ มีรายละเอียดดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล (key informants)

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (key informants) แบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 10 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกตัวอย่างดังนี้ 1) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับติดตามและดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกที่เน้นหลักสูตรการทำวิทยานิพนธ์เพื่อขอสำเร็จการศึกษา เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี และ 2) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับเชิงวิชาการว่า เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิตนักศึกษา

เครื่องมือวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือวิจัยผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา องค์กรประกอบใน

1859933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

การวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาในการดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา จากนั้นนำข้อสรุปที่ได้จากการศึกษาเอกสารมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างคำถามในการสัมภาษณ์ โดยสร้างข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ให้ครอบคลุม จึงนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ จากนั้นนำข้อเสนอแนะที่ได้จากอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามที่ใช้สัมภาษณ์ เพื่อให้แบบสัมภาษณ์มีความสมบูรณ์

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1 ฉบับ ซึ่งมีการร่างข้อคำถามสัมภาษณ์เกี่ยวกับรายละเอียดของกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาในประเด็นดังนี้ 1) ลักษณะการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล 2) ความเชื่อที่มีต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 3) คุณลักษณะของผู้เรียนและลักษณะการปรับวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และ 4) กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลที่ควรจะเป็นตามมุมมองของอาจารย์ที่ปรึกษา ตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ได้จากภาคผนวก ก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อขอสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลโดยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์ จากนั้นผู้วิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลด้วยตนเอง ในขณะที่สัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้การจดบันทึกการสัมภาษณ์พร้อมขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลบันทึกเสียง รวมทั้งขอคู่มือตัวอย่างการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยเข้าใจและสามารถเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพได้อย่างลึกซึ้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อหากระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน

ระยะที่ 2 การสร้างเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

การวิจัยในระยะที่ 2 เป็นการสร้างเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งวัดตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

ประชากร คือ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกที่ศึกษาในคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์

ตัวอย่างวิจัย

ตัวอย่าง คือ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกที่ศึกษาในคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ จำนวน 30 คน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1, ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งแบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งแบบดั้งเดิมและแบบผสม เพื่อให้ได้รายละเอียดคร่าว ๆ และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในระยะที่ 1 มาสกัดเป็นองค์ประกอบในการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยบูรณาการเข้ากับองค์ประกอบของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิมที่ได้จากการศึกษาเอกสาร รวมทั้งสังเคราะห์การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำไปกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรที่ต้องการจะวัด ผู้วิจัยสร้างแบบวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา และแบบวัดประสิทธิผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความครอบคลุมของโครงสร้างเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ดังนี้

2.1) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ จำนวน 3 ท่าน

2.2) เป็นอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 1 ท่าน

2.3) เป็นอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษา จำนวน 1 ท่าน

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามเกี่ยวกับการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยหาค่าดัชนี IOC (Item Object Congruence) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป จึงถือว่า ข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัดสามารถนำไปใช้วัดได้ (ศิริชัย กาญจนาวาสี, 2552) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาพบว่า ค่าดัชนี IOC ของแบบวัดมีค่าระหว่าง 0.75 – 1.00

3. ปรับปรุงภาษาที่ใช้และแก้ไขข้อคำถามในแบบวัดให้มีความสมบูรณ์

4. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 30 คนที่ไม่ใช่ตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างวิจัย

5. วิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล โดยตรวจสอบค่าความเที่ยงของประเภทเทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ด้วยค่า KR20 และตรวจสอบค่าความเที่ยงของระดับการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และความเที่ยงของแบบวัดประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนด้วยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยแสดงรายละเอียดในบทที่ 4

6. วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของข้อมูล (construct validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis)

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา ประกอบด้วย 2 ตอนใหญ่ ได้แก่ 1. แบบวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา และ 2. แบบวัดประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

1. แบบวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลภูมิหลังของอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นแบบตรวจรายการ (checklist) เช่น เพศ ตำแหน่งวิชาการ และ 2) การวัดการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนิสิตนักศึกษา มีดังนี้ ประเภทของเทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษา เป็นแบบตรวจรายการ (ใช้/ไม่ใช้) และระดับการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์ เป็นมาตรฐานค่า 4 ระดับ โดยมีระดับ 0 – 3 (0 = ไม่มีการใช้เทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 0, 1 = ใช้เทคโนโลยีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1 – 30, 2 = ใช้เทคโนโลยีปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31 – 70 และ 3 = ใช้เทคโนโลยีเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 71 – 100) ผู้วิจัยกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการดังนี้

นิยามเชิงปฏิบัติการ

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ (theses supervision) หมายถึง กระบวนการที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิต เป็นกระบวนการที่อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยดูแลและส่งเสริมการเรียนรู้ การวิจัยของนิสิต และการติดต่อสื่อสารกันในระดับสูง เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความสามารถและข้อจำกัดของนิสิตได้ พิจารณาได้จากองค์ประกอบที่ 1 การบริหารจัดการ (administration) องค์ประกอบที่ 2 การให้ความรู้ (education) องค์ประกอบที่ 3 การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) และองค์ประกอบที่ 4 การสนับสนุนด้านจิตใจ (emotional support)

การบริหารจัดการ (administration) หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาที่แสดงออกถึงการวางแผนแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิตนักศึกษา การควบคุมกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา การบริหารเวลาให้กับนิสิตนักศึกษา การติดตามและตรวจสอบความก้าวหน้าของงานของนิสิตนักศึกษาให้เป็นไปตามแผนการที่กำหนดไว้ เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

การให้ความรู้ (education) หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาในการสอนเนื้อหาความรู้เชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา การส่งเสริมการเรียนรู้เชิงวิชาการและการทำวิจัยให้กับนิสิตนักศึกษา และมีการแลกเปลี่ยนความรู้เชิงวิชาการร่วมกัน

การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาที่แสดงออกถึงการให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่องานของนิสิตผ่านทางช่องทางที่หลากหลายและรวดเร็ว รวมถึงการให้คำแนะนำที่มีความหมายและชัดเจน เพื่อชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ที่ถูกต้องให้กับนิสิตนักศึกษา

การสนับสนุนทางจิตใจ (emotional support) หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาในการสร้างสัมพันธ์ที่ดีร่วมกับนิสิตนักศึกษา สร้างแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิต สร้างความมั่นใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิตนักศึกษา

2. **แบบวัดประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน** จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลภูมิหลังของนิสิตนักศึกษาเป็นแบบตรวจรายการ (checklist) และแบบปลายเปิด เช่น เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยรวม ระดับการศึกษา สาขาวิชา ระดับชั้น แผนการศึกษา (ทำวิทยานิพนธ์ ค้นคว้าอิสระ) รูปแบบของหลักสูตร และ 2) ประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน วัดได้จาก 2 ตัวแปร ดังนี้ แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเอง รวมทั้งหมด 20 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีระดับ 1 – 5 มีรายละเอียดดังนี้

1 = สามารถปฏิบัติหรือรู้สึกน้อยที่สุด	คิดเป็นร้อยละ 0 – 20
2 = สามารถปฏิบัติหรือรู้สึกน้อย	คิดเป็นร้อยละ 21 – 40
3 = สามารถปฏิบัติหรือรู้สึกปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ 41 – 60
4 = สามารถปฏิบัติหรือรู้สึกมาก	คิดเป็นร้อยละ 61 – 80
5 = สามารถปฏิบัติหรือรู้สึกมากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ 81 – 100)

ผู้วิจัยกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ มีรายละเอียดดังนี้

ประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในทางที่ดีขึ้นในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาที่เป็นผลมาจากการได้รับคำปรึกษาวิทยานิพนธ์จากอาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาได้จาก 2 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเอง

แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ (motivation) หมายถึง ความรู้สึกของนิสิตนักศึกษาที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีแรงขับภายในที่ถูกระตุ้นด้วยตนเองและบุคคลรอบข้าง

การรับรู้ความสามารถของตน (self-efficacy) หมายถึง ความเชื่อมั่นในความสามารถด้านการทำวิทยานิพนธ์ของตนเองของนิสิตนักศึกษาว่าจะสามารถดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ของตนเองตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการได้อย่างประสบผลสำเร็จลุล่วงในการดำเนินการวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนต่าง ๆ

ระยะที่ 3 การวิเคราะห์สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

การวิจัยในระยะที่ 3 เป็นวิเคราะห์สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ มีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

ประชากร คือ นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์

ตัวอย่างวิจัย

ตัวอย่าง คือ นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ จำนวน 180 คน โดยนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในชั้นปีที่ 1 ขึ้นไป และนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป

การได้มาซึ่งตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้แบ่งมหาวิทยาลัยที่จะเก็บข้อมูลโดยใช้เกณฑ์การแบ่งตามมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์

ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) ดังนี้

1) สุ่มมหาวิทยาลัยโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) โดยแบ่งมหาวิทยาลัยออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ มหาวิทยาลัยในกรุงเทพและปริมณฑล จำนวน 5 มหาวิทยาลัย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 5 มหาวิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 10 มหาวิทยาลัย

2) สุ่มนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจากสาขาวิชาต่าง ๆ ในคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ของแต่ละมหาวิทยาลัย ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) แต่เนื่องจากอัตราการตอบกลับที่ได้มีจำนวนไม่มากนัก และมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลจำกัด ผู้วิจัยจึงใช้การสำรวจออนไลน์ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก google form กับนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์เพิ่มเติม อีกทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วไม่เกินสองปี โดยผู้วิจัยส่งลิงก์ไปยังอาจารย์ที่ปรึกษาในเครือข่าย เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาส่งแบบสอบถามออนไลน์ให้นิสิตนักศึกษาในสังกัดของอาจารย์ทำ ทำให้ได้ตัวอย่างวิจัยรวมทั้งหมด 180 คน

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและแบบวัดประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียน แบบวัดฉบับนี้วัดตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาโดยให้นิสิตนักศึกษาเป็นผู้ทำแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

1. นำแบบวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนไปเก็บข้อมูลกับนิสิตนักศึกษาตามแผนที่วางไว้
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และทำการลงรหัส (coding)
3. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อภิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในระยะนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และ 2) การวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยในข้อที่ 3 โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์แต่ละส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรภูมิหลังของตัวอย่าง เพื่อให้ทราบลักษณะภูมิหลังตัวอย่างวิจัยโดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละและความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง และสัมประสิทธิ์การกระจาย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์

- 2.1 วิเคราะห์สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน
- 2.2 วิเคราะห์ข้อมูลของการใช้เทคโนโลยีประเภทต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยใช้การวิเคราะห์กลุ่มแฝง (latent class analysis) เพื่อจัดกลุ่มแฝงตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์อาจารย์ที่ปรึกษา และจัดกลุ่มแฝงตามการใช้เทคโนโลยีในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ระยะที่ 4 การสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

การวิจัยในระยะที่ 4 เป็นการสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ มีรายละเอียดดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล

ตัวอย่าง คือ นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้รับรางวัลงานวิจัยดีเด่น หรือผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์ลงในวารสารระดับนานาชาติ และอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นคู่กันของนิสิตนักศึกษาดังกล่าว จำนวน 7 คู่ (dyads)

เครื่องมือวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล เพื่อรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการร่างกลยุทธ์ดังกล่าว และแบบบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล มีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยสัมภาษณ์กับนิสิตนักศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้ เป็นนิสิตนักศึกษาที่ได้รับรางวัลงานวิจัยดีเด่นหรือมีผลงานวิชาการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ และอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างวิจัย ซึ่งผู้วิจัยสัมภาษณ์เชิงลึกกับตัวอย่างวิจัยจำนวน 7 คู่ ในประเด็นเกี่ยวกับลักษณะการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและกลยุทธ์ในการส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา
2. ผู้วิจัยพัฒนาแบบร่างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล
3. นำแบบร่างกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปตรวจสอบกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบกลยุทธ์ มีรายละเอียดดังนี้ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่

กำกับดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 3 ปี และเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับเชิงวิชาการว่า สามารถใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิตนักศึกษา

4. ผู้วิจัยพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

185933667

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้เรียงตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ 1) เพื่อวิเคราะห์กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน 2) เพื่อสร้างเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล 3) เพื่อวิเคราะห์สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และ 4) เพื่อสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลที่เหมาะสมกับผู้เรียน

ตอนที่ 2 เครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

ตอนที่ 3 สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

ตอนที่ 4 กลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

สำหรับการวิเคราะห์และการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวกและเข้าใจเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์มากขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
CV	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
sk	หมายถึง	ค่าความเบ้
ku	หมายถึง	ค่าความโด่ง
χ^2	หมายถึง	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์
CFI/TLI	หมายถึง	ดัชนีวัดความกลมกลืนเปรียบเทียบ/ดัชนี

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

RMSEA	หมายถึง	ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า
df	หมายถึง	องศาอิสระ
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
R ²	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์

ตอนที่ 1 กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลที่เหมาะสมกับผู้เรียน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์กระบวนการการให้คำปรึกษางานวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 10 ท่าน นำเสนอเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล 2) เทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษา และ 3) ข้อดีและข้อจำกัดของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา มีรายละเอียดดังนี้

1. การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำนวน 10 คน โดยมีรายละเอียดดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 รายละเอียดของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ข้อมูล

คนที่	เพศ	ประสบการณ์การคุมวิทยานิพนธ์ (ปี)	คณะ
1	หญิง	25	ครุศาสตร์
2	หญิง	20	พยาบาลศาสตร์หลักสูตรทางไกล
3	หญิง	14	ครุศาสตร์
4	ชาย	12	ศึกษาศาสตร์
5	ชาย	11	ศึกษาศาสตร์
6	ชาย	12	สังคมศาสตร์
7	หญิง	10	ครุอุตสาหกรรม
8	ชาย	3	ครุศาสตร์
9	ชาย	3	ครุศาสตร์
10	หญิง	2	ครุศาสตร์

การนำเสนอในส่วนนี้เป็นกรนำเสนอเกี่ยวกับกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล และ 1.2 กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ 1.2.1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 1.2.2) การดำเนินการให้คำปรึกษา และ 1.2.3) การปรับวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดดังนี้

1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาในยุคดิจิทัลมีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นแบบผสมระหว่างการให้คำปรึกษาแบบนัดพบและแบบไม่นัดพบ แต่ในปัจจุบันอาจารย์ที่ปรึกษานำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษาได้นำเสนอมุมมองเกี่ยวกับความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลในทางเดียวกันไว้ว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล เป็นการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ มาช่วยสนับสนุนในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เท่านั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาและช่วยอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารดังตัวอย่างข้อความจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“เป็นเครื่องมือที่เข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา คำว่า ช่วย ในที่นี้ จะเป็นแบบที่พูด ๆ ไปก็คือ การเก็บบันทึกใช้ใหม่ครับ ในเรื่องของการสื่อสาร การเก็บงาน การสื่อสารที่มันทำให้ดูแบบมีประสิทธิภาพมากขึ้นตรวจสอบได้ ทำให้รวดเร็ว อย่างเช่น เวลาเราแบบมันมี line เข้าปุ๊บเนี่ย เราสามารถที่จะแจ้งรู้ได้ทันที”

อาจารย์ที่ปรึกษา 4

“เป็นเครื่องมือมากกว่าเนอะที่มันทำให้ชีวิตมันง่ายขึ้น เยอะมาก ทำให้โลกมันแคบลง แล้วทำให้เราติดต่อกันได้รวดเร็วขึ้น เราอยู่ในยุคนี้ เรามีเครื่องมือสื่อสารเยอะแยะมากมายที่จะทำให้เราไม่ต้องไปทั้งตัว แต่ว่าอำนวยความสะดวก ให้เราเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้”

อาจารย์ที่ปรึกษา 10

นอกจากนี้ยังการให้ความหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล จากข้อความที่ว่า นาฬิกา เปรียบเสมือน เทคโนโลยีแบบหนึ่งที่มีการพัฒนาเรื่อยมา จนมาในยุคนี้ที่นาฬิกาเป็นแบบดิจิทัล สามารถระบุตัวเลขได้เลย ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาพยายามที่จะลดขั้นตอนต่าง ๆ ลง โดย

เปิดช่องทางให้กับนิสิตสามารถเข้าถึงและติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็วขึ้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

“สำหรับพี่มอง ลองเปรียบเทียบนะสำหรับนาฬิกาที่มันเดินปกติมันก็เดินตึกตึกตึกไป แต่พอเป็นยุค ดิจิทัลเนี่ยพอมันกดปุ่มเราก็จะรู้เลยว่าได้ก็โหมงก็ยาม ดังนั้นในการที่นิสิตติดต่อมาอย่างแต่ก่อนเนี่ยมันก็มีขั้นตอน อะไรต่ออะไร เราก็พยายามจะลดขั้นตอนลงว่า นิสิตประสงค์ตอนไหนเราก็พยายามจูนให้มันรวดเร็วขึ้น และนิสิต รุ่นใหม่ก็ต้องการความรวดเร็ว”

อาจารย์ที่ปรึกษา 2

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีกระบวนการ ให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ไม่แตกต่างไปจากกระบวนการ แบบดั้งเดิมมากนัก เพียงแต่ในยุคดิจิทัลอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นำเครื่องมือหรือเทคโนโลยีมา ใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อช่วยให้งานวิทยานิพนธ์ของนิสิตมีคุณภาพมากขึ้น

“ครูว่า Digital มีผลทำให้งานมีคุณภาพมากขึ้น มันทันสมัยขึ้น มันมีแหล่งค้นมากขึ้น เครื่องมือ Digital สำหรับครู มันช่วยให้เราทำงานได้สะดวกเร็ว แต่กระบวนการไต่หะไม่ต่าง”

อาจารย์ที่ปรึกษา 1

1.2 กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา สามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอนย่อย ได้ดังนี้ 1.2.1 การวิเคราะห์ผู้เรียน 1.2.2 การดำเนินการให้คำปรึกษาตามบทบาทหน้าที่ ของอาจารย์ที่ปรึกษา ประกอบด้วย 1) การบริหารจัดการ 2) การให้ความรู้ 3) การให้ข้อมูลป้อนกลับ และ 4) การสนับสนุนทางจิตใจ และ 1.2.3 การปรับวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีรายละเอียด ดังนี้

1.2.1 การวิเคราะห์ผู้เรียน

ในขั้นตอนแรกของกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับนิสิตก่อน เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนเดิมของผู้เรียน ในการเริ่มต้นการพัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาจะเริ่มต้นจากสิ่งที่นิสิตสนใจเป็นหลัก เพราะอาจารย์มีความเชื่อว่า ถ้านิสิตสนใจใน สิ่งที่นิสิตอยากจะทำ จะส่งผลให้นิสิตเกิดความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์ ไม่ย่อท้อต่อการทำ วิทยานิพนธ์ จากนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจะวิเคราะห์ผู้เรียนโดยพิจารณาจากต้นทุนเดิมของผู้เรียนว่า มี ลักษณะใดที่เอื้อต่อการทำวิทยานิพนธ์ เช่น ความรู้พื้นฐาน ความถนัด เป็นต้น หรือต้องการจบไปทำ

อะไร อาจารย์จะส่งเสริมหรือสนับสนุนให้นิสิตทำหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่คาดว่า นิสิตน่าจะสามารถจัดการทำวิทยานิพนธ์ได้ตลอดทั้งกระบวนการทำวิทยานิพนธ์

“ครูจะถามว่าเด็กชอบอะไร พ่อเด็กเค้าชอบอะไร ครูก็จะเอาตามที่เด็กชอบก่อน แล้วครูก็ให้เค้าค้น ... แต่อันที่ครูชอบถามเด็กก็คือ ถ้าทำงานแล้ว ยังอยู่ที่เดิมไหม การงานเป็นอย่างไร เติบโตยังไง ครูก็จะทำให้สอดคล้อง แต่ถ้ายังไม่เคยมีงานทำ ครูก็จะถามว่าอยากทำงานที่ไหน รัฐบาลหรือเอกชน คุณครูอาจารย์หรือนักวิจัย อะไรอย่างเงี้ย เราก็จะดูหัวข้อที่เค้าเติบโตได้นะ ในเส้นทางชีวิตเค้าละ”

อาจารย์ที่ปรึกษา 1

“นิสิตก็ต้องมานั่งคุยกับเราก่อนว่ามีความสนใจในหัวข้อไหน หัวข้อหมายความว่าอาจารย์เปรียบเทียบ จะไปข้อปึงจะไปข้อปึงที่ห่างชื่ออะไรเอาใหญ่ ๆ ... แต่เขาจะมาเป็น floor ละ อาจารย์คะหนูจะไปparagon floor ที่ 5 ค่ะ อะไรอย่างเงี้ยเราก็โอเคอะ floorนี้ ขายอะไรอย่างเงี้ย ... อาจารย์คุยในลักษณะตั้งแต่ว่าจอบอะไรมา คล้ายๆว่า หัวข้อวิทยานิพนธ์เนี่ย อาจจะต้องบอกแบบนี้จริง ๆ คือ trick ของอาจารย์ ใช้วิธีว่า นิสิตมีอะไรติดตัวมาบ้างเขาถนัดอะไร ต้องวิเคราะห์เขาให้เสร็จก่อนอ่าค่ะ”

อาจารย์ที่ปรึกษา 3

หมายความว่า สินค้าที่เราจะซื้อเปรียบเทียบเหมือนหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต การที่เราจะไปห้างสรรพสินค้าไหนเพื่อซื้อสินค้า เราต้องค้นหาข้อมูลก่อนว่า ห้างสรรพสินค้าใดขายสินค้าประเภทไหนบ้าง แล้วสินค้าที่เราต้องการอยู่ในชั้นไหน นั่นหมายความว่า นิสิตต้องหาว่าสิ่งที่เราสนใจศึกษาอยู่ในขอบเขตไหน และมีตัวแปรที่สนใจอะไรบ้าง “คือ trick ของอาจารย์ ใช้วิธีว่า นิสิตมีอะไรติดตัวมาบ้างเขาถนัดอะไร ต้องวิเคราะห์เขาให้เสร็จก่อนอ่าค่ะ” หมายความว่า อาจารย์ที่ปรึกษาจะวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนเพื่อดูว่า ความถนัดของผู้เรียน ความสนใจของผู้เรียน และประเมินความเป็นไปได้ในการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อนั้น

1.2.2 การดำเนินการให้คำปรึกษา

กระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลมีกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบกลุ่มมากขึ้น ซึ่งแตกต่างจากการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิมจะเป็นการให้คำปรึกษาแบบตัวต่อตัว จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง 10 ท่าน ส่วนใหญ่ใช้วิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบเป็นกลุ่ม ซึ่งมีรูปแบบของการจัดกลุ่มที่หลากหลาย เช่น แบ่งกลุ่มตามความเชี่ยวชาญอาจารย์และนิสิตเลือกตามความสนใจตัวแปรตามกลุ่มความเชี่ยวชาญของอาจารย์ จัดกลุ่มนิสิตที่อยู่ในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกัน เป็นต้น อีกทั้งในการจัดการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มยังสามารถช่วยลด

ภาระงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในการอธิบายงานซ้ำ ๆ ได้อีกด้วย มีรายละเอียดตั้งข้อความจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“อาจารย์ก็จะมีระบบที่มีความเข้มแข็งในการดูแลนิสิตที่เข้ามา หนึ่งก็คือโครงสร้างจะมีอาจารย์เป็น center ตามความเชี่ยวชาญของอาจารย์ แล้วก็จะมีปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ซึ่งทำในร่มเดียวกันหมดแล้วก็ที่ดูแลน้อง น้องดูแลกันเอง ... ถ้ามันเป็นแบบกรู๊ปเนี่ยคือเราต้องการสร้างให้เกิด community ในการเรียนรู้ร่วมกันขึ้นมา เป็นเหมือนกับที่ดูแลน้องมัน มันเพิ่มประสิทธิภาพนะ เราสามารถที่จะแลกเปลี่ยนร่วมกันได้”

อาจารย์ที่ปรึกษา 4

วิธีการให้คำปรึกษาแบบจัดกลุ่มตามความเชี่ยวชาญของอาจารย์ อาจารย์มีความเชื่อว่า การสร้างสังคมของการเรียนรู้ไม่ใช่แค่ด้านวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว ยังสามารถสร้างความรู้ทั้งทางวิชาการและทางสังคมได้จากบรรยากาศการเรียนรู้ในกลุ่ม โดยเรียนรู้จากรุ่นพี่และรุ่นน้อง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ของนิสิตได้

“ครูก็จะบอกว่า ทุกคนดูนะ ตรงนี้ไม่ถูกนะ ดูอันนี้ถูก ดูของคนอื่นตรงนี้เขียนผิด คนนี้ไปดูของคนนี้ คนนี้ไปดูของคนนั้น Capture ถ่ายให้ดู อันนี้ไม่ถูกก็วงให้ดู ตัวอย่างอันนี้ไม่ใช่ ก็ให้คนอื่นมาดู เพราะงั้นครูจะมี Group LINE”

อาจารย์ที่ปรึกษา 1

วิธีการให้คำปรึกษาแบบจัดกลุ่มนิสิตที่อยู่ในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกัน อาจารย์เชื่อว่า นิสิตจะได้เรียนรู้จากการที่อาจารย์ได้ให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากงานของเพื่อนคนอื่นในกลุ่ม เพื่อให้ นิสิตทำวิทยานิพนธ์ได้ถูกต้องมากขึ้น

“กรู๊ป ป.โท เราก็จะเป็นรุ่นเลย ... อาจารย์จะเอาเพื่อน Force เพื่อน อ้าวคนนี่มาเอาเล่มกลับไปแก้ได้ คนที่ยังไม่ส่งนะคนเนี่ยเค้าบทยี่สามแล้ว ... เพื่อนไปไกลแล้ว และส่งงานกลับไปแล้วก็แชร์กันดูเพราะฉะนั้นเนี่ยพอเราโยนงานกลับไปทีกลุ่มอาจารย์ก็เนี่ยนะ ทุกคนดูเวลาเขียนเนี่ยมันผิดอย่างเนี่ย ทุกคนที่ยังไม่ส่งอาจารย์ดูแล้วก็แก้ม่าให้มันถูกที่สุดเท่าที่เราคิดว่าเราจะทำได้”

อาจารย์ที่ปรึกษา 7

วิธีการให้คำปรึกษาแบบจัดกลุ่มนิสิตที่อยู่ในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกัน อาจารย์เชื่อว่า นิสิตจะได้เรียนรู้จากการที่อาจารย์ได้ให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากงานของเพื่อนคนอื่นในกลุ่ม และ นิสิตคนอื่นที่อยู่ในกลุ่มได้รับแรงกดดันในการทำงาน เพื่อให้ นิสิต มีความกระตือรือร้นในการทำงานส่งอาจารย์

ในการดำเนินการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานั้น จะแบ่งได้เป็น 2 ระยะ คือ ช่วงการพัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์ และช่วงหลังสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ พบว่า ในช่วงการพัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษาจะใช้วิธีการแบบผสมระหว่างการนัดพบและการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษา และจะมีการนัดพบถี่ในช่วงแรก แต่เมื่อนิสิตนักศึกษาหลังได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์แล้ว การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาจะนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการให้คำปรึกษามากขึ้น เนื่องจากนิสิตนักศึกษาอาจไม่สะดวกนัดพบ เพราะลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย เป็นต้น อาจารย์ที่ปรึกษาจะให้คำปรึกษาตามขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ในแต่ละขั้นตอน ตัวอย่างบทสัมภาษณ์มีรายละเอียดดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบ่งตามช่วงการพัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์และช่วงหลังได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์

ตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
1) การพัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์ (เริ่มต้นพัฒนาโครงร่างวิทยานิพนธ์)	
<p>“ครูจะถามว่าเด็กชอบอะไร พ่อเด็กเค้าชอบอะไร ครูก็จะเอาตามที่เด็กชอบก่อน แล้วครูก็ให้เค้าค้น ก็เหมือนที่ครูสอนนะ ให้เค้าค้น concept paper ถ้าเค้าค้นแล้วครูก็มาค้นตาม ถ้าครูค้นแล้วมันไปได้ ครูก็ว่ามันดี ครูก็จะให้ทำ ถ้าครูค้นแล้วมันไม่ดี ครูก็จะชี้แนะว่าทำอันใหม่มันดีกว่าไหม นี่เป็นหัวข้อนะ”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 1</p> <p>“ส่วนใหญ่จะรับคือความชัดเจนของตัวแปรมากที่สุดเลยแล้วก็คิดว่ายากที่สุดเลยเพราะว่ามันต้องเข้าใจก่อนไม่เงิ่นมันจะหาเครื่องมือหรือจะไปเลือกตัวแปรต้น หรือวิธีการสอนที่มันเหมาะสมได้ยาก”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 4</p> <p>“ช่วง proposal จะต้อง face to face ขึ้นอยู่กับเนื้อหา ขึ้นอยู่กับจังหวะที่เรา consult”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 5</p> <p>“แต่มันต้องมี Face to Face นะครับ เพราะว่า พวกนี้พอไปนานเขาจะหยุด เหมือนพลังวิญญาณเขาลดลงไปเรื่อยๆมันจะเป็นศูนย์ แล้วมันก็เป็นล่อล่ออะไรแบบนี้ครับ เราก็ต้องเจอ ๆ นะ ถ้าดี ๆ ของการทำ proposal จะนัดทุกอาทิตย์ครับ แต่ถ้าช่วงหลังไปแล้วจะเริ่มปล่อยเขา ปล่อยให้เขา 2 อาทิตย์ครึ่งนึง”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 6</p>	<p>เริ่มต้นของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา ในส่วนของหัวข้อวิทยานิพนธ์ อาจารย์จะเริ่มต้นจากความสนใจของนิสิต เพื่อให้มีสติมีความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์ อีกทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาจะทำหน้าที่ชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์อย่างถูกต้องให้กับนิสิต ในช่วงของการทำโครงร่างวิทยานิพนธ์จะเป็นช่วงที่ยากที่สุดในการหาตัวแปรที่ชัดเจน อาจารย์ที่ปรึกษาจะใช้วิธีการนัดพบมากกว่าการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษา</p>

ตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
2) การทำวิทยานิพนธ์ (หลังโครงร่างวิทยานิพนธ์)	
<p>“face to face ก็จะเพิ่มขึ้น มันก็จะไต่เป็นระดับไป พอทำเครื่องมือวิจัยอาจจะใช้เทคโนโลยีมากขึ้น โทรคุยกันเขาก็ได้ หรือตอนที่ไปเก็บข้อมูลต่างจังหวัด ก็คือส่งมาให้เราดู คือพวกนี้จะไม่ได้อยู่ในเรื่องไอเดียอะไรมาทะเล เพียงแต่เช็ค data ว่า enough ไหม”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 5</p> <p>“การตรวจงานนิสิต ถ้าเกิดแก่อีกครั้งนั้นในรายละเอียด ก็จะใช้เหมือนเป็น Track Changes หรือใช้ Google Docs อันนี้ก็เป็นธรรมดาที่ตัวเองทำอยู่แล้ว เพราะว่าเป็นกระดาษเด็กก็ต้องมารอรับ เสียเวลาเดินทาง”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 4</p>	<p>หลังจากที่ได้โครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว อาจารย์จะใช้เทคโนโลยีมากขึ้นในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เช่น การตรวจเครื่องมือวิจัย</p>

อาจารย์ที่ปรึกษาดำเนินการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามบทบาทหน้าที่ของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งได้เป็น 4 ลักษณะย่อย คือ 1) การบริหารจัดการ 2) การให้ความรู้ 3) การให้ข้อมูลป้อนกลับ และ 4) การสนับสนุนด้านจิตใจ เพื่อให้เห็นถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ตามจุดประสงค์ของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีรายละเอียดดังข้อความจากบทสัมภาษณ์ดัง 4.3

ตาราง 4.3 กระบวนการการให้คำปรึกษาตามขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์

ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
<p>1) การบริหารจัดการในการทำวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาจะวางแผนตารางการทำวิทยานิพนธ์ร่วมกับนิสิต ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตสร้างข้อตกลงเบื้องต้นในการทำงาน และมีแผนการทำงานร่วมกัน โดยบุคคลที่มีการกำหนดเป้าหมาย จะช่วยให้เกิดแรงผลักดันในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายให้ทันตามกรอบเวลาที่วางไว้ร่วมกัน ช่วยกันส่งเสริมให้ต่างฝ่ายปฏิบัติตามแผนการที่ได้กำหนดไว้ร่วมกัน แต่ตารางการทำงานสามารถปรับให้ยืดหยุ่นได้ ถ้าติดปัญหาตรงไหน นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกันปรับแผนการทำงานใหม่ ทำให้การทำงานร่วมกันมุ่งไปสู่เป้าหมายของทั้งสองฝ่ายได้สำเร็จ โดยเป้าหมายร่วมกัน คือ อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่จะดูแลและกำกับติดตามงานของนิสิต ซึ่งจะส่งผลให้นิสิตสำเร็จการศึกษาตามกรอบเวลาที่กำหนด ในขณะที่ตัวนิสิตมีหน้าที่ดำเนินการตามแผนการที่กำหนดไว้</p>	
<p>“เราออกความคาดหวังกันว่า ครูตั้งใจนะแล้วก็ตัวแปรนี้ครูสนใจ และเราก็คุยแพลนกันว่า เราจะสอบประมาณนี้ ดังนั้นโอเคอาทิตย์นี้เรามาทำอันนี้ก่อน ก็จะมาคุยกันว่าเขาไหวไหม เขาเห็นด้วยไหม ประมาณอย่างนี้ ก็จะคุยกันก่อน”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษาที่ 10</p> <p>“การที่เราเป็นที่ปรึกษา เราก็มองงานกับเด็กไป ก็ปรากฏว่าเด็กรุ่นหลังๆเนี่ยจะจบได้เร็วขึ้น ตามเวลา”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 6</p> <p>“จะบอกที่ต้องการเทอมถัดไปเลยซึ่งคุณต้องทำอันนี้เสร็จ คุณควรจะให้เสร็จอย่างเช่น เทอมหน้า เทอมหน้าคุณ ต้องมีหนึ่ง conference”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 7</p>	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาบริหารจัดการการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิต เพื่อบริหารจัดการเวลาให้กับนิสิต วางแผนการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เป็นไปตามกรอบเวลาการเรียนระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งจะช่วยให้นิสิตสามารถสำเร็จการศึกษาได้ทันตามแผนการที่กำหนดไว้</p>

ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
<p>2) ให้ความรู้หรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์แล้ว อาจารย์ยังเป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านวิชาการ อาจารย์จะแนะนำให้นิสิตให้ไปค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ๆ เช่น จากผู้รู้ แนะนำให้ไปเรียนวิชาอื่นเสริม เป็นต้น เนื่องจากหัวข้อวิทยานิพนธ์นิสิตอาจเป็นประเด็นใหม่ อาจารย์ที่ปรึกษาบางท่านจะร่วมกันค้นหาและแบ่งปันบทความวิชาการร่วมกัน โดยใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นด้วย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันในการทำวิทยานิพนธ์ในประเด็นนั้น ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนเชิงวิชาการจะทำให้มีนิสิตมีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์</p>	
<p>“หนึ่งท่อนอ่านเปเปอร์ ค้นเปเปอร์ สองเอามานั่งคุยให้เป็นประเด็นแต่ไอ้กระบวนการค้นของเด็กแต่ละคนให้เด็กแต่ละคนมันไม่เหมือนกัน บางคนมันเก่งมันไปของมันเอง บางคนไม่เก่งเราก็ต้องค้นให้ การเอามานั่งคุยบางคนจับประเด็นได้น่าสนใจ บางคนต้องคิดให้”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษาที่ 9</p> <p>“เราก็จะมีการใช้งานโปรแกรมนี้ร่วมกัน เราก็จะเห็นว่าเด็กอ่านอะไรทำอะไร หรือเราอยากให้เขาอ่านอะไร หลังจากนั้นก็จะเป็นการติดตามงานผ่านโปรแกรมนี้ตลอด”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 10</p> <p>“อาจารย์จะแชร์ลิงก์ผ่านทางเฟซเข้าไปในอินบ็อกซ์เค้าบอกว่าไปอ่าน”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 7</p>	<p>การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลนี้ เนื่องจากบริบทในยุคนี้มีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมากขึ้น ดังนั้นการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตจะใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษาได้สะดวกมากขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตเป็นไปในลักษณะใกล้ชิด มีลักษณะการทำงานเป็นแบบร่วมกันมากขึ้นระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิต</p>
<p>3) การให้ข้อมูลป้อนกลับ การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการตรวจงานและให้ข้อมูลป้อนกลับต่อนิสิตเป็นสิ่งที่มีนิสิตเป็นสิ่งที่สำคัญในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาต้องทำวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ดังนั้น นิสิตจะส่งงานมาให้อาจารย์ตรวจ อาจารย์ทำหน้าที่ในการตรวจและให้ข้อมูลป้อนกลับต่อนิสิต แต่การให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีทิศทางและชัดเจนของอาจารย์จะทำให้เกิดการเรียนรู้การเขียนงานและแนวคิดในการทำวิจัยที่ถูกต้อง ทำให้นิสิตสามารถทำงานให้อาจารย์ได้ถูกต้องและรวดเร็ว นอกจากนี้ในยุคดิจิทัลอาจารย์สามารถให้ข้อมูลป้อนกลับได้อย่างรวดเร็วกว่าไม่ใช้เทคโนโลยี ส่งผลให้นิสิตสามารถรับข้อเสนอแนะต่าง ๆ นำมาใช้ทำงานได้อย่างรวดเร็ว เป็นการทำงานร่วมกันของทั้งฝ่ายที่สะท้อนกันไปมาอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นิสิตมีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ได้</p>	
<p>“อยู่บ้านครูก็ทำงาน แล้วก็ลูกศิษย์กับครูก็ทำงานผ่านออนไลน์ ไม่ต้องมาเผชิญหน้า เพราะครูตรวจทุกตัวผ่าน track change พอครูตรวจเสร็จครูก็จะโทรไปถาม แล้วครูก็ capture บ้างอะไรบ้าง หรือบางทีก็พูดตามทีนี่ออก ครูเขียนไฮไลท์สีเหลือง สีแดง บ้าง”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 1</p> <p>“โดยส่วนตัวถ้ามีเรื่องอะไรด่วนจะไม่รอ จะไม่พิมพ์ไลน์ จะโทรเลย เพราะฉะนั้นเวลาเด็กอ่านแล้วมันดูเบาเยอะ ก็ต้องแก้เยอะ เราก็ใช้การโทร”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 9</p> <p>“ถ้าเกิดแก๊ลักษณะนั้นในรายละเอียด ก็จะใช้เหมือนเป็น Track Changes หรือใช้ Google Docs”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 4</p> <p>“ยังให้ feedback เร็วเท่าไร ยิ่งดี”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 10</p>	<p>อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่ในการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีคุณภาพและรวดเร็วต่อนิสิต ซึ่งเอื้อต่อการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต แต่เมื่อพิจารณาในแง่ของความเร็วในการให้ข้อมูลป้อนกลับ พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยมีความสะดวกในการให้คำปรึกษาไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม หรือเวลาใดก็ตาม อาจารย์สามารถให้ปรึกษาต่อนิสิตได้ทันที ส่วนเรื่องคุณภาพของการให้ข้อมูลป้อนกลับขึ้นอยู่กับอาจารย์และนิสิตว่าชอบแบบไหน เพราะเมื่อนำเทคโนโลยีมาใช้ก็สามารถให้ข้อคิดเห็นที่เป็นรูปธรรม</p>

ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
<p>4) การให้ความสนับสนุนทางด้านจิตใจ เช่น การสร้างแรงบันดาลใจในการทำวิทยานิพนธ์ เนื่องจากการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา นิสิตต้องใช้เวลาในการเรียนและทำวิทยานิพนธ์หลายปี ซึ่งระหว่างทางอาจมีอุปสรรคเกิดขึ้นได้ เช่น ความเหนื่อย ความท้อแท้ เป็นต้น อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่คอยกระตุ้นและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์กับนิสิตอยู่เสมอ อาจจะมีอยู่ในรูปของคำพูด หรือ ข้อความ ทั้งที่มีการนัดพบแบบเผชิญหน้าหรือสนทนากันผ่านทางออนไลน์ ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงเป็นบุคคลหนึ่งที่สามารถสนับสนุนทางด้านจิตใจให้กับนิสิตได้</p>	
<p>“ถ้าเด็กเครียด ครูก็จะเบาใจ คือครูจะประเมินอาการสุขภาพจิตของเด็กก่อน คือถ้าครูเห็นว่าเขาไม่ไหว ครูก็จะให้ทำแบบไม่ยากมาก คือให้เขามีความสุข คำว่าไม่ยากมาก ครูก็จะมีมาตรฐานของครูอยู่ในใจ”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 1</p> <p>“เราไม่ได้ support เขาแค่ academic เนอะ เพราะว่า มันคือกระบวนการเรียนรู้แล้วเราคิดว่า กระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีเมื่อมันต้องมีการ support ทางด้านจิตวิทยาหรือทางด้านอารมณ์ค่อนข้างสูง”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 10</p> <p>“เราจะต้องให้เขา concern เรื่องของสุขภาพมากขึ้น ซึ่งเราจะให้ feedback เขาตรงนี้ ก็จะมีคุยกันบ้างว่า ต้องดูแลสุขภาพนะ เหมือนส่งงานแล้วไปนอนได้เลยนะ”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 10</p>	<p>อาจารย์ทำหน้าที่ให้การสนับสนุนทางด้านจิตใจเหมือนกัน นอกเหนือจากเชิงวิชาการ ในบางครั้งที่นิสิตติดปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาจะให้กำลังใจในรูปแบบต่างๆ การให้กำลังใจนิสิตมากขึ้นขึ้นอยู่กับนิสิตแต่ละคน</p>

1.2.3) การปรับวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จะมีความแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของผู้เรียนที่แตกต่างกัน อาจารย์ที่ปรึกษาจึงต้องปรับวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เหมาะสมกับผู้เรียน การเลือกใช้วิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบใดนั้นขึ้นอยู่กับคุณลักษณะส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษา เช่น ความชอบ ความเชื่อ เป็นต้น และคุณลักษณะของผู้เรียนด้วย เช่น การกำกับตนเอง เรียนรู้เร็ว เป็นต้น มีรายละเอียดของตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“เราไม่ใช่**ไม่บรรทัด**เพียงแค่อนเดียวในการไต่เด็กทุกคน เพราะเรารู้ว่า เจ้ากัพท์ก็จะเป็นแบบนี้ อะไรก็ได้ แหมก็ต้องใช้อีกไม่นี่ละในการที่จะต้องไต่”

อาจารย์ที่ปรึกษา 10

จากตัวอย่างข้างต้น **ไม่บรรทัด** เปรียบเหมือนเกณฑ์หรือบรรทัดฐานในการเลือกใช้วิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ สะท้อนให้เห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีเกณฑ์ในการเลือกให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิตนักศึกษาหลายแบบ นิสิตแต่ละคนต้องการวิธีการให้คำปรึกษาคนละแบบกัน

“แต่ว่าศักยภาพอะ ใครทำได้เร็วกว่า ใครทำมาแล้วถูกต้อง เราก็ไม่เห็นบ่อยมากถูกไหมละ ครูพูดทีเดียวมัน ก็ทำได้ บางคนพูด 5 รอบก็ยังทำไม่ได้ 10 รอบก็ไม่ได้ จับมือเขียนก็แล้ว ครูไม่ได้เฝ้าเค้าต่างเลย”

อาจารย์ที่ปรึกษา 1

“เพราะฉะนั้นมันอยู่ที่ Style นักศึกษา บางคนใช้ IT เยอะได้ บางคนใช้ IT เยอะไม่ได้ บางทีใช้แล้วเออัย เราก็คิดว่าเจอเลยทุกอาทิตย์ บางคนใช้ IT แล้วอยู่ที่ตัวเองได้ มีทักษะของ Self-learning สูง ก็ปล่อย คิดว่า ก็ไม่แปลก อาจารย์ต้องไวด้วยกับเรื่องพวกนี้ จะใช้ Platform เดียวกันจะใช้อัตราส่วนเดียวกันคงไม่ได้”

อาจารย์ที่ปรึกษา 6

การวิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียนและการปรับวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เหมาะสมกับผู้เรียน จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยขอเสนอตัวอย่างคุณลักษณะของผู้เรียนและวิธีการให้คำปรึกษาของอาจารย์ โดยมีรายละเอียดดังตาราง 4.4

ตาราง 4.4 สรุปคุณลักษณะของผู้เรียนและวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา

ลักษณะผู้เรียน	ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	วิธีการให้คำปรึกษาของอาจารย์
1. นิสิตที่มีความรู้พื้นฐานต่ำ เรียนรู้ค่อนข้างช้า แต่มีความขยันและอดทน	<p>“ต้องบอกละเอียดมาก บอกทุกเรื่อง อย่าง ยูทำ อันนี้มา คำถามแบบนี้ๆ สิ่งสำคัญที่ทำให้เขาจบเลย ไม่ใช่อะไรอย่างอื่นเลย คือความอดและความขยันของเขาอย่างเดียว ถ้าอึดในสิ่งที่เรา Comment ก็ได้แล้ว เขาทำก่อนงานขึ้นมาได้เรื่อยๆ นะ ยังไงก็จบ”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 6</p> <p>“ก็ให้เปเปอร์ และก็ให้งานวิจัยของอาจารย์ที่มีสองหน้าไปด้วย ที่ทำ latent class ไปดูก่อนว่า latent class เขาทำอะไรประมาณไหนกัน latent class output ประมาณนี้ ได้ผลประมาณนี้ จะได้ไม่กลัว แล้วเรารันให้มันเลย รันเสร็จแล้วให้มันไปแปลผลเอง และก็แปลมารอบนึ่งก่อน ได้เรื่องไม่ได้เรื่องเราก็ปรับให้ งานมันก็หลายรอบ”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 8</p>	<p>“อาจารย์จะใช้วิธีการให้คำปรึกษาแบบบอกละเอียดทุกขั้นตอน และให้นิสิตค่อยๆ ทำเพิ่มทีละเล็กละน้อยไปเรื่อย ๆ”</p> <p>นอกจากนี้การให้ความรู้กับนิสิตกลุ่มนี้จะเป็นการให้ความรู้แบบป้อนข้อมูลแบบสรุปๆ ให้ก่อน เพื่อให้ นิสิตเห็นภาพรวมของผลการวิเคราะห์ข้อมูลก่อน พอเวลาแปลผลจริงจะได้เข้าใจ และอาจารย์ที่ปรึกษาต้องดูแลนิสิตกลุ่มนี้อย่างใกล้ชิด สอนแบบจับมือทำในบริบทที่ว่า นิสิตต้องมีความขยันและอดทนในการทำวิทยานิพนธ์ ก็จะสามารถประสบผลสำเร็จได้</p>
2. นิสิตที่มีความเป็นสมบูรณ์แบบ	<p>“ถ้าอย่างของจ๊อบ ให้เป็นก่อนได้ แต่ว่าบางครั้งถ้าให้เป็นก่อน เขาก็จะไปมอยู่หนึ่งอาทิตย์ เพราะเขาเป็น perfectionist เขาอยากจะทำให้มันสุด ๆ ไปเลย ซึ่งบางทีเราอยาก เฮ้ย..ขอครูดูหน่อยนะ เพราะเขาไม่ส่งซักที เราตามงานเขาละก็ไม่ส่งซักที ขอครูดูหน่อย ครูจะได้มาดูว่า ทำถูกหรือเปล่า เขาจะค่อย ๆ คลายออก”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 10</p>	<p>“เราตามงานเขาละก็ไม่ส่งซักที ขอครูดูหน่อย ครูจะได้มาดูว่า ทำถูกหรือเปล่า เขาจะค่อย ๆ คลายออก” จากข้อความนี้สะท้อนให้เห็นว่า อาจารย์พยายามที่จะตามงานนิสิต โดย กระตุ้นให้นิสิตให้ส่งงานมาเป็นระยะ</p>

ลักษณะผู้เรียน	ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	วิธีการให้คำปรึกษาของอาจารย์
3. นิสิตมีลักษณะวิเคราะห์งานแบบองค์รวมไม่ได้	“แบบนี้มันก็จะเยอะไปสำหรับเขาที่จะแก้งาน ครั้งหนึ่ง เราก็จะปรับให้มันลดลงคือ การเรียกว่า task analysis วิเคราะห์งานให้มันย่อยลงไปกว่านี้ เอาใหม่ไม่ต้องทำทั้งสามบท ไปแก้บทที่หนึ่งก่อน เอาเริ่มต้นจากที่มาก่อน” อาจารย์ที่ปรึกษา 10	ข้อความนี้สะท้อนให้เห็นว่า การวิเคราะห์งานจะช่วยให้ นิสิตสามารถทำงานแบบเป็นขั้นย่อย ๆ ได้ และมีกำลังใจในการทำงานในขั้นต่อไป
4. นิสิตที่มีความรับผิดชอบสูง เรียนรู้ได้เร็ว มีความคิดวิเคราะห์สูง	“คือแบบโยนประเด็นไปคิดต่อมากกว่าที่อยากได้ เราต้องมานั่งทอนมานั่งตบย่ำ ย่ำเอาออก” อาจารย์ที่ปรึกษา 9	ข้อความดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิต นิสิตกลุ่มนี้สามารถคิดต่อยอดได้เอง เรียนรู้ได้เร็ว ดังนั้น นิสิตกลุ่มนี้ งานวิจัยจะออกมามีความสร้างสรรค์

2. เทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

เทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์มีจำนวนมาก แต่จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาทางด้านคณะครุศาสตร์และพยาบาลศาสตร์ที่เป็นหลักสูตรทางไกล ซึ่งกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา กลุ่มนี้ได้รับการยอมรับว่า มีการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ พบว่า เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้แก่ LINE Facebook Messenger Facebook email Track Changes Google Docs Google Drives Google Calendar Skype Zoom Google Hangout และลักษณะการใช้งาน ผู้วิจัยจึงสรุปเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ถูกนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีรายละเอียดดังตาราง 4.5

ตาราง 4.5 เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
1. LINE มีทั้งเดี่ยวและกลุ่ม เพื่อกำหนดและมอบหมายงาน นัดหมาย การแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ การให้คำแนะนำ หรือการให้ข้อมูลป้อนกลับต่องานของนิสิต พูดคุยเกี่ยวกับประเด็นวิชาการและไม่ใช่วิชาการ	
“การแจ้งงาน อีเว้นต์ นัดหมายแล้วก็มีอันนี้ด้วยนะ ก็คือ feature โน้ต เพราะว่าอะ บางคนอาจจะทำวิธีการวิเคราะห์เหมือนกัน task analysis เหมือนกัน ไม่อยากพูดทีละรอบ เราก็จะเอาแบบ อันนั้นมันเป็นเหมือนกล่องความรู้เอาไว้อะ บางทีมีประกาศอะไรที่สำคัญก็จะไปแชนเขาไว้เลย” อาจารย์ที่ปรึกษา 4 “ส่วนใหญ่ 2-3 ปีแล้วก็จะใช้ Line ทั้งหมดเลย เพราะมันมี Easy” อาจารย์ที่ปรึกษา 2	การใช้ LINE เพื่อติดต่อสื่อสารกับนิสิต กำหนดและมอบหมายงาน นัดหมาย การแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ การให้ข้อมูลป้อนกลับต่องานของนิสิต เหตุผลที่อาจารย์เลือกใช้ LINE เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ใช้ง่าย สะดวกรวดเร็ว ใช้ในการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบเร็ว ๆ ให้คำแนะนำแบบกลุ่มย่อยได้ง่าย แต่มีข้อจำกัดในเรื่องของการส่งไฟล์งาน เพราะระยะเวลาในการโหลดไฟล์ถูกจำกัดไว้

ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
<p>2. Facebook Messenger เพื่อกำหนดและมอบหมายงาน นัดหมาย การแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ การให้ข้อมูลป้อนกลับต่องานของนิสิต พุดคุยเกี่ยวกับประเด็นวิชาการและไม่ใช่วิชาการ ซึ่งการทำงานจะคล้าย ๆ กับ LINE</p> <p>“แต่บางท่านก็มี Inbox ผ่าน Facebook มันสะดวกกว่า”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 6</p>	<p>การใช้ Messenger เพื่อติดต่อสื่อสารกับนิสิต กำหนดและมอบหมายงาน นัดหมาย การแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ การให้ข้อมูลป้อนกลับต่องานของนิสิต</p> <p>เหตุผลที่อาจารย์เลือกใช้ Facebook Messenger</p> <p>เป็นช่องทางหนึ่งในการติดต่อสื่อสารที่สะดวกรวดเร็ว การทำงานคล้าย ๆ กับ LINE แต่ว่า ระยะเวลาในการโหลดไฟล์จะไม่ถูกจำกัด ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาเปิดช่องทางนี้ให้นิสิตได้ติดต่อสื่อสารกับอาจารย์</p>
<p>3. Facebook มีทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่ม เพื่อนัดหมาย กำกับและติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต แจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ การให้ข้อมูลป้อนกลับต่องานของนิสิต พุดคุยเกี่ยวกับประเด็นวิชาการและไม่ใช่วิชาการ</p> <p>“อย่างที่บอกตั้งแต่ตอนโน้นถึงปีห้าเก้าเก้านี่คือเราใช้ Facebook ถี่อะคะ ก็จะมีเด็ก chat มาบอกว่าขอเวลานัดอย่างงั้นอะ อาจารย์ก็จะบอกว่าโอเค เวลาไหน ช่วยไปพิมพ์ในห้องใหญ่ด้วย เขาก็จะพิมพ์ห้องใหญ่แล้วอาจารย์ก็จะไปกด like ให้หรืออาจารย์ก็จะกดยืนยันให้เพื่อที่จะบอกคนที่นั่งๆ ทั้งหมดให้รู้ว่า คนเนี่ยเขานัดเราแล้วนะคนอื่นเขาจะนั่งต่อไปไหม”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 3</p>	<p>การใช้ Facebook เพื่อติดต่อสื่อสาร นัดหมาย กำกับและติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต แจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ การให้ข้อมูลป้อนกลับต่องานของนิสิต</p> <p>เหตุผลที่อาจารย์เลือกใช้ Facebook</p> <p>เนื่องจากอาจารย์มีการใช้งานในชีวิตประจำวันผ่าน Facebook อยู่แล้ว จึงเปิดโอกาสให้นิสิตได้ติดต่อผ่านทางช่องทางนี้ด้วย เพื่อนัดหมายกับอาจารย์และอาจารย์จะใช้ช่องทางนี้ในการกำกับติดตามงานของนิสิต รวมถึงการชี้แจงประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์</p>
<p>4. Email ใช้ในการส่งบทความเชิงวิชาการ หรือ แร่ลิงก์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ การติดต่อสื่อสารต่าง ๆ เช่น การนัดหมาย การติดตามงานของนิสิต และการให้ข้อมูลป้อนกลับต่องานของนิสิต</p> <p>“มีเด็กที่เขายู่ภูมิก่อนอยู่ ส่วนใหญ่ตอนนั้นใช้อีเมลคุยกัน เราก็ก่อน Email คุยกัน ยูเก็บข้อมูลยังบ้าง Complete ใหม่ ส่งมาให้ดูหน่อยสิ แล้วก็ไปเก็บเพิ่มอีกหน่อยได้ไหม ตรงนี้ ๆ ตอนนั้นใช้ Email เป็นหลัก”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 6</p>	<p>การใช้ email ใช้ในการส่งไฟล์งานต่าง ๆ เช่น บทความวิชาการให้กับนิสิต หรือไฟล์ที่ตรวจงานของนิสิต การให้ข้อมูลป้อนกลับต่าง ๆ การนัดหมาย การกำกับติดตามงานของนิสิต</p> <p>เหตุผลที่อาจารย์เลือกใช้ email</p> <p>อาจารย์เลือกใช้ email เนื่องจากสามารถเก็บไฟล์ได้ตลอด และเป็นช่องทางพื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร ไม่ว่าจะบริบทจะเป็นนิสิตไทยหรือต่างประเทศ สามารถติดต่อสื่อสารผ่านช่องทางนี้ได้ เพราะ email ใช้กันทั่วโลก</p>
<p>5. Track Changes ใช้ในการให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่องานของนิสิต การแก้ไขงานของนิสิต</p> <p>“ถ้าตรวจงานคนนีไปมันก็ต้องแก้งาน แต่การใช้ track change มันจะประหยัดเวลาไปได้อยู่ดี เพราะเด็กจะรู้ว่าเราจะ comment ตรงไหน มันก็จะง่ายขึ้น”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 5</p> <p>“เราก็กใช้ Track Change เป็น comment ไปให้เด็กแล้วก็ถามประเด็นในตอนนั้นเนี่ยมีการใช้ Track Change ในอีเมลร่วมกับ Skype”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 2</p>	<p>การใช้ Track Changes ใช้ในการให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ต่องานของนิสิต และแก้ไขงานของนิสิต</p> <p>เหตุผลที่อาจารย์เลือกใช้ Track Changes</p> <p>อาจารย์เลือกใช้ Track Changes ในการตรวจงานและแก้ไขงานของนิสิต เพื่อความสะดวกในการแก้ไขงาน ทำให้นิสิตเห็นการแก้ไขงานที่เป็นรูปธรรมมากขึ้นมากกว่าการอธิบายเพียงอย่างเดียว อีกทั้งยังช่วยประหยัดเวลาในการอธิบายข้อคิดเห็นต่าง ๆ ต่องานของนิสิต แต่มีอาจารย์ที่ปรึกษาบางท่านไม่สะดวกพิมพ์ก็ใช้วิธีอื่นในการตรวจงาน เช่น การตรวจงานแบบกระดาษ หรือการตรวจงานเป็นไฟล์ ผ่านการใช้ Noteability ในไอแพด เป็นต้น</p>

ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
6. Google Docs ใช้ในการให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่องานของนิสิต การแก้ไขงานของนิสิต	
<p>“ใช้ Google Docs แต่ไม่มีการใช้แก้งานร่วมกันไม่เลย ไม่ก็คือว่าไม่ต้องแก้ แก่ตามเนี่ย เพียงแต่ว่าพอตีมันมีปัญหากับการใช้ Track Changes นิดนึ่งคือว่า ในบางครั้งเนี่ยมันก็แก้ระดับนั้น manual ไปได้แล้ว ก็คือ จำไม่ได้ว่าเวอร์ชันเท่าไร ... แต่ตอนหลังรู้สึกว่าการทำใน Google Docs มันจะลึ้งคักง่าย มันก็เลยต้องเอาอะไรที่มันผูกกับ Google Drives เข้ามา”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 4</p> <p>“ใช้ Google Docs ในขณะที่พูดกับเรานะเราก็ต้องแบบว่าเตรียมตัวนิดหนึ่งพูดให้มันชัดเจนหน่อย มันจะได้บันทึกได้อย่างค่อนข้างถูกต้อง ... แล้วก็ปรับตามแอตไวด์เซอร์ใช้ในสิ่งที่เราพร้อม”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 2</p>	<p>การใช้ Google Docs ในการให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ต่องานของนิสิต รวมถึงการแก้ไขงานของนิสิต</p> <p>เหตุผลที่อาจารย์เลือกใช้ Google Docs</p> <p>อาจารย์เลือกใช้ Google Docs มาแทน Track Changes เพราะว่ามันสามารถนำไฟล์ที่แก้ไขแล้วไปเก็บยัง Google Drives ได้เลย ลดปัญหาการจำไม่ได้ของการแก้ไขงานผ่าน Track Changes</p>
7. Google Drives ใช้เป็นที่เก็บบทความเชิงวิชาการและแบ่งปันบทความวิชาการร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิต และสร้างโฟลเดอร์เพื่อติดตามและประเมินความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต การให้ข้อมูลป้อนกลับต่อนิสิต	
<p>“ตอนนี้ที่ทำเนี่ยก็คือ เป็นโฟลเดอร์ใน google drives ของแต่ละคน...แยกกันเลย คือความจำไม่ค่อยดีแล้ว ทีนี้มันจำไม่ได้ว่าคุยกับใครถึงไหน แล้วใครทำอะไรถึงไหน มันก็จะช่วยในเรื่องการประเมินงานอีกทีหนึ่ง ว่าเนี่ยระบบที่มันตรวจสอบได้ เป็น System เนี่ยเอามา อันนี้ก็คือเหมือนกับว่าเอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยบริหารจัดการเนอะ”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 4</p> <p>“มันเป็นที่เก็บของเปเปอร์ จะมี sources ก็คือรีวิวเอกสารอะไรพวกนี้อะครับ ให้เด็กหาเปเปอร์แล้วเราก็กินเปเปอร์ด้วยใส่เข้าไปในโฟลเดอร์แชร์ร่วมกัน”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 5</p>	<p>การใช้ Google Drives ใช้เป็นที่เก็บบทความเชิงวิชาการและแบ่งปันบทความวิชาการร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิต และสร้างโฟลเดอร์เพื่อติดตามและประเมินความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต</p> <p>เหตุผลที่อาจารย์เลือกใช้ Google Drive</p> <p>อาจารย์เลือกใช้ Google Drive เพราะสามารถเก็บไฟล์ที่มีขนาดใหญ่ได้ เก็บงานในระบบ Cloud ป้องกันไฟล์งานสูญหาย</p>
8. Google Calendar ใช้ในการบริหารเวลาการทำวิทยานิพนธ์ร่วมกับนิสิต นัดหมายวันเวลาการส่งงานกับนิสิต	
<p>“อ้อ ครูใช้ Google Calendar ด้วยนะ คือครูจะมี advisee อยู่คนหนึ่ง เหมือนกับเป็นคนประสานงาน ของครูกับกลุ่ม ดังนั้นเนี่ย คนๆ เนี่ยเค้าสามารถลือคอินได้ ครูก็จะบอกว่าลวันนี้ให้ครูหน่อย ครูมีสอน แต่ส่วนใหญ่ครูจะทำเอง ถ้าเกิดว่ามีประชุมอยู่แล้วนัดกันวันนี้ ครูก็จะบอกว่า ที่ลงให้ครูหน่อย”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 5</p>	<p>อาจารย์ใช้ Google Calendar ในการนัดหมายการทำงานร่วมกันกับนิสิต เช่น การนัดประชุมกับกลุ่มนิสิตในความดูแลของอาจารย์ การนัดหมายส่งงานของนิสิต เป็นต้น</p> <p>เหตุผลที่อาจารย์เลือกใช้ Google Calendar</p> <p>อาจารย์ใช้ Google Calendar ช่วยในการบริหารจัดการตารางเวลาการทำงาน ของอาจารย์และจัดตารางเวลาการทำวิทยานิพนธ์ร่วมกับนิสิต เนื่องจากอาจารย์มีภารกิจที่ต้องทำหลายอย่าง การจัดทำตารางเวลา จะช่วยให้การทำงานร่วมกับนิสิตนั้นสะดวกมากขึ้น</p>

ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
9. Skype, Zoom, Google Hangout, Facetime ใช้ในการประชุมทางไกลที่มีผู้ร่วมประชุมหลายคน แบบเห็นหน้ากันได้ สามารถแลกเปลี่ยนความรู้กับนิสิต หรือให้ข้อมูลป้อนกลับกับนิสิต	
<p>“ใช้โปรแกรม Zoom มันจะเห็นหน้า และโชว์ PowerPoint ได้ คือ เด็กของครูปริญญาเอก จะได้ไปต่างประเทศ 3 เดือน มันจะมีทุนมากก็ต้องไปทำงาน ไปเยี่ยมญาติ เราจะไม่ให้มันเป็นอุปสรรค มันต้องเอื้อเขาด้วย มันช่วยได้เยอะ ไม่ได้ต่างกับ Skype มาก ค่าเครื่องตั้งแพงเพื่อให้เด็กเข้ามาประชุม 3 ชม. ก็ มันช่วยได้เยอะ มันไม่ได้แตกต่างการที่อยู่ face to face เท่าไร คือครูเชื่อว่านิสิตจะอาจารย์มันต้องเจอกันอะ”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 5</p>	<p>การใช้ Skype, Zoom, Google Hangout เป็นการประชุมทางไกลแบบเห็นหน้ากัน สามารถให้คำปรึกษาต่าง ๆ แลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ให้ข้อมูลป้อนกลับต่อนิสิตได้</p> <p>เหตุผลที่อาจารย์เลือกใช้ Skype, Zoom</p> <p>โปรแกรมนี้มีข้อดี คือ ประหยัดค่าใช้จ่าย สะดวกรวดเร็ว เนื่องจากนิสิตกับอาจารย์ไม่สามารถมาปรึกษาแบบนัดพบกันได้ อาจารย์ที่ปรึกษาจึงใช้โปรแกรมนี้ในการให้คำปรึกษาเพื่อลดข้อจำกัดเรื่องการเดินทางและค่าใช้จ่าย โดยอาจารย์ที่ปรึกษามีความเชื่อว่า การใช้โปรแกรมแบบประชุมทางไกลไม่ได้แตกต่างกันมากกับการนัดพบ face to face</p>

3. ข้อดีและข้อจำกัดของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

ข้อดีของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล สามารถแบ่งได้ 5 ลักษณะ คือ 1) การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา 2) การให้ข้อมูลป้อนกลับที่รวดเร็ว 3) มีหลายช่องทางในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 4) การให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นรูปธรรม และ 5) การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตแบบร่วมมือ สรุปรายละเอียดดังตารางนี้

ตาราง 4.6 ข้อดีของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
1) การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา	
<p>“ขั้นตอนการให้คำปรึกษาครูว่าไม่ต่าง ต่างกันแค่การเผชิญหน้า Face to Face นอกนั้นไม่ต่าง เพราะว่าเสียงก็มีอธิบายเพิ่มด้วยคำพูดก็มี สีหน้าท่าอยากจะทำก็ได้ ยุค Digital จะนอนพูดก็ได้ กินข้าวก็ได้ ได้ทั้งนั้นเลย ... มันสะดวกขึ้น พอมันสะดวกสบายขึ้นการเหนื่อยล้ามันลดลง เพราะเราไม่ต้องขับรถไป 2-3 ชั่วโมงเพื่อที่จะไปเจอเด็กลูกใหม่ มันเหนื่อยมาก”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษาที่ 1</p> <p>“เพราะมันสะดวก ในการ consult เด็ก คือเป้าหมายของครูทำยังไงก็ได้ให้งานมันเสร็จ มันก็มีแค่นั้น มันทำให้เราทำงานง่ายขึ้น ครูว่ามันเปิดโอกาสให้นิสิตติดต่อสื่อสารกับครู”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 5</p>	<p>ในยุคดิจิทัลนี้ที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากขึ้น และจากประสบการณ์การให้คำปรึกษาแบบดั้งเดิมของอาจารย์ ทำให้อาจารย์เกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้สนับสนุนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เนื่องจากข้อดีของเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทำให้อาจารย์สามารถให้คำปรึกษาได้ทุกที่ทุกเวลา ส่งผลให้ลดข้อจำกัดโดยไม่จำเป็นต้องให้คำปรึกษาในเวลาราชการหรือต้องมานัดพบที่มหาวิทยาลัย ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้รับความสะดวกสบายมากขึ้นในการติดต่อสื่อสารกับนิสิต อีกทั้งยังช่วยให้อาจารย์สามารถจัดการกับภาระงานต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น</p>

ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
2) การให้ข้อมูลป้อนกลับที่รวดเร็ว	
<p>“ยุคดิจิทัลมันมีอะไรให้ทำเยอะ มีอะไรให้เอามาใช้เยอะ ให้ส่งเป็นกระดาษรออีสิบบวันไม่ใช่ดิจิทัลละ ดิจิทัลมันคือความรวดเร็วความสะดวกสบายเพราะฉะนั้นมันก็เอาสื่อพวกนี้แหละมาช่วยทางได้ทางหนึ่ง ทำวิทยานิพนธ์ก็เอามาช่วยเก็บช่วยค้น ช่วย comment ต้องเป็นอย่างนั้น”</p> <p style="text-align: right;">อาจารย์ที่ปรึกษาที่ 9</p>	<p>ในยุคดิจิทัลนี้อาจารย์ควรเลือกใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิต ตั้งแต่การให้ความรู้กับนิสิต การตรวจงานของนิสิต เพื่อให้การให้ข้อมูลป้อนกลับต่อนิสิตอย่างรวดเร็ว และจะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตในการทำวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามกรอบเวลาในการทำวิทยานิพนธ์</p>
3) มีหลายช่องทางในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	
<p>“ทุกช่องทางตลอด 24 ชม. ได้หมดเลย แต่ส่งใน Gmail ดีที่สุด ถ้าเด็กจะส่งงาน เพราะ line มันจะหาย”</p> <p style="text-align: right;">อาจารย์ที่ปรึกษาที่ 5</p> <p>“ส่วนใหญ่ก็จะถามนิสิตว่าสะดวกแบบไหนก่อนนิสิตบอกหนูขอ LINE ก็ LINE นิสิตขอ Skype ก็ Skype เพราะมีหลายตัวเลือกอย่างนี้คือจะเอาแบบไหน”</p> <p style="text-align: right;">อาจารย์ที่ปรึกษาที่ 2</p>	<p>ในยุคดิจิทัลนี้อาจารย์เปิดโอกาสให้นิสิตเข้าถึงอาจารย์ได้หลายช่องทางมากขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงการเปิดใจยอมรับและพร้อมที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์มากขึ้น ทำให้อาจารย์สามารถให้คำปรึกษาผ่านเทคโนโลยีในหลายรูปแบบ เช่น email LINE Skype เป็นต้น โดยไม่จำกัดช่องทางที่จะให้คำปรึกษาว่าจะต้องเป็นแบบ face to face อย่างเดียว มีความเป็นกันเองและเข้าใจกับนิสิตมากขึ้น</p>
4) การให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นรูปธรรม	
<p>“มันก็จะเป็นการแก้ผ่าน word ใช้ track change สร้างคอมเมนต์ ทำตัวหนาๆ ว่าตัวนี้แก้เป็นอะไร เรากจะทำโน้ตบอกเด็กว่าตัวนี้แก้อะไร แก้เป็นแบบนี้ให้ follow ตามนี้ อะไรอย่างนี้ เปลี่ยนตัวนี้ยกตัวนั้น เดียวเขาก็จะเห็น พอเขาเปิดขึ้นมาก็จะต้องใช้ไฟล์นั้นในการทำงานต่อ”</p> <p style="text-align: right;">อาจารย์ที่ปรึกษาที่ 9</p>	<p>เนื่องด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่มีมากขึ้น อาจารย์ที่ปรึกษาได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการตรวจงานของนิสิต และสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับต่องานได้เป็นรูปธรรมมากขึ้น ทำให้นิสิตเข้าใจในข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขงานมากขึ้น มากกว่า การให้คำปรึกษาแบบ face to face ที่นิสิตต้องมานั่งฟังและจดตาม ซึ่งบางทีนิสิตอาจฟังไม่ทันหรือไม่เข้าใจ เพราะว่า ใน Track Changes มันสามารถโยกข้อความไปมาได้ และเน้นสีข้อความที่แก้ไข นิสิตจึงเห็นตัวอย่างการแก้ไขงานที่ชัดเจนของอาจารย์ ทำให้นิสิตเกิดความเข้าใจและแก้ไขงานได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วมากขึ้น อีกทั้งอาจารย์สามารถตรวจสอบได้ว่า นิสิตได้แก้ไขงานตามที่อาจารย์แนะนำหรือไม่ และสามารถจัดเก็บไฟล์ดังกล่าวไว้เรียกดูภายหลังได้</p>
5) การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตแบบร่วมมือ	
<p>“เราก็ต้องปรับตัว ไม่ใช่ว่าเด็กต้องปรับเข้าหาเราตลอด เราก็มีส่วนปรับตัว เพราะอย่างที่บอกมันคือการทำงานร่วมกัน”</p> <p style="text-align: right;">อาจารย์ที่ปรึกษาที่ 9</p>	<p>ในการทำวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลมีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตแบบร่วมมือกันมากขึ้นโดยผ่านการติดต่อสื่อสารทางเทคโนโลยี ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตสามารถติดต่อสื่อสารกันได้สะดวกมากขึ้น อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตต่างร่วมกันรับผิดชอบต่อการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตใกล้ชิดกันมากขึ้น</p>

ข้อจำกัดของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ สามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ 1) ความไม่เข้าใจในการสื่อสาร 2) ความไม่พร้อมด้านเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อม 3) การขาดความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีของอาจารย์ที่ปรึกษา แสดงรายละเอียดดังตาราง 4.7

ตาราง 4.7 ข้อจำกัดของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
<p>1) ความไม่เข้าใจในการสื่อสาร</p> <p>“แต่ถ้าว่าเป็นอุปสรรคใหม่ ก็เป็นนะ เพราะเค้าไม่สามารถได้เราได้ เราจะ comment เราก็ต้อง keep in mind ด้วย เค้าอาจจะเขียนอย่างนี้เพราะเค้าตั้งใจ แต่เราอาจจะไม่เข้าใจประโยคเค้า”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษาที่ 5</p>	<p>ในบางเทคโนโลยีที่นำมาใช้ ถ้ามีการโต้ตอบกันเฉพาะข้อความ จะทำให้อาจารย์และนิสิตนักศึกษาไม่สามารถรับรู้ความรู้สึก สีหน้าท่าทาง กิริยาท่าทางหรืออารมณ์ของอีกฝ่ายได้ อาจจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสื่อสารได้ หรือเข้าใจกันคนละความหมาย ซึ่งเป็นข้อจำกัดของการใช้เทคโนโลยีประเภทนั้น ถ้าอาจารย์ที่ปรึกษาเลือกใช้เทคโนโลยีเพียงอย่างเดียวในการให้คำปรึกษาโดยเฉพาะที่ตอบโต้ลักษณะข้อความตัวอักษร จะทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาเกิดความไม่เข้าใจในการสื่อสารได้</p>
<p>2) ความไม่พร้อมด้านเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อม</p> <p>“การเตรียมความพร้อมด้านอิเล็กทรอนิกส์เนี่ยหายไป ค่อยไปไม่มีสัญญาณอะไรทำนองเนี่ย ค่อยแล้วเหมือนอินเตอร์เฟีย ... แล้ววันไหนที่เรานัดหมายกันเนี่ยเค้าต้องมาอยู่ในที่เงียบหน่อย สภาพแวดล้อมให้ดีขึ้นที่หนึ่งเตรียมสื่อให้มัน match กันมาคุยก็คุยให้มันรู้เรื่องตลอดรอดฝั่งไปไม่โซมาติดติดดับดับแล้วมาแทรกอยู่อย่างเนี่ย มันก็จะรบกวนกลุ่ม และจัดสภาพแวดล้อมของตัวเองให้ดีขึ้น”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษาที่ 2</p>	<p>การให้คำปรึกษาโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยนั้น สิ่งสำคัญคือ ความพร้อมของเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการให้คำปรึกษา เพื่อลดการรบกวนจากสภาพแวดล้อม ทำให้การติดต่อสื่อสารหรือการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาเป็นไปด้วยความราบรื่น</p>
<p>3) การขาดความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีของอาจารย์ที่ปรึกษา</p> <p>“อุปสรรคก็คือเทคโนโลยีบางตัวครูก็ใช้ไม่เป็น ... แต่ครูควรจะเรียนรู้เทคโนโลยีเพิ่ม เพราะบางทีเด็กก็ IT อ่อนกว่าครู”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษาที่ 1</p>	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ ซึ่งก็เป็นอุปสรรคหนึ่งที่จะทำให้การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถนำเทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้</p>

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคนี้ ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบผสมระหว่างการให้คำปรึกษาแบบ face to face และแบบไม่นัดพบ ซึ่งการใช้วิธีการให้คำปรึกษาแบบผสมนี้มากน้อยต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาและลักษณะของผู้เรียน

“ส่วนใหญ่จะใช้ face to face มากกว่า เพราะว่า ก็คือเขาก็จะขอนัด ขอนัดทางอีเมลหรือทางไลน์ แล้วก็พอเวลาตรงเขาก็จะมาหา แล้วเราก็ให้คำปรึกษา ถ้าสมมติว่าในกรณีที่ช่วงไปเก็บข้อมูล นิสิตคนที่แล้วก็ไปลุยหัย อีกคนนึงตอนนี้ก็อยู่สตูด ก็คือจะเป็นช่วงเวลาที่ไกลกันแล้วก็จะใช้วิธีการคือ อีเมล ไม่ก็โทรคุย ไม่ก็ไลน์”

อาจารย์ที่ปรึกษา 10

อาจารย์ที่ปรึกษาบางส่วนใช้วิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบผสมแต่เน้นไปทางนัดพบแบบ face to face มากกว่าให้คำปรึกษาผ่านทางเทคโนโลยี เพราะว่า อาจารย์เชื่อว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ การที่นิสิตต้องมาเจอหน้ากันเพื่อพูดคุยงานกัน วิธีนี้จะทำให้นิสิตมีความเข้าใจในเนื้องานมากกว่าการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษา ทำให้นิสิตเกิดความเข้าใจในเนื้องาน และสามารถนำไปทำวิทยานิพนธ์ได้

“ส่วนตัวก็ยังคงคิดว่า ในการ guide วิทยานิพนธ์นะ ถ้าใช้ IT guide มันจะไม่รู้เรื่อง มันต้อง guide แบบตบกันได้ ถึงจะรู้เรื่องอย่างน้อยต้องเห็นหน้ากัน เนื่องจากสาขาเราเป็นวิชาสถิติด้วย”

อาจารย์ที่ปรึกษา 8

อาจารย์ที่ปรึกษาท่านนี้มีความเชื่อว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ควรเป็นแบบเผชิญหน้า face to face หรืออธิบายแบบทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ถึงจะทำให้นิสิตเกิดความเข้าใจในเนื้อหา เพราะในขณะที่อธิบายเนื้อหากับนิสิต อาจารย์สามารถพิจารณาได้ทันทีว่า นิสิตสามารถเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์อธิบายหรือไม่ สามารถทำตามที่อาจารย์บอกได้หรือไม่ ปัจจัยหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์อาจเป็นเพราะธรรมชาติของสาขาวิชา ในที่นี้เป็นวิชาสถิติจะเกี่ยวข้องกับตัวเลข และโปรแกรมการวิเคราะห์ จึงอาจจะทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาอธิบายเนื้อหากับนิสิตให้เข้าใจผ่านการใช้เทคโนโลยีเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก

แต่ในขณะที่อาจารย์ที่ปรึกษาบางท่านชอบใช้วิธีการให้คำปรึกษาแบบไม่นัดพบมากกว่า face to face เนื่องด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาชอบใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาและสะดวกต่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ในกลุ่มนี้มีความเชื่อว่า การให้คำปรึกษาแบบไม่นัดพบมีประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ดีกว่านัดพบแบบ face to face และคำนึงถึงข้อดีของการใช้เทคโนโลยี

“ครูว่าสไตล์ครูนั่นเข้ากับยุคดิจิทัลไปโดยธรรมชาติ เพราะว่า ครูไม่ได้เข้าออฟฟิศทุกวัน เพราะว่าพอครูอาวุโสขึ้นครูนั่งนานมาก รัฐบาลใช้ครูเยอะ ครูก็ต้องไปทำงานรับใช้หน่วยงานต่างๆ ถ้าเป็นสมัยก่อนเราก็จะเข้ามาดูว่ามีจดหมายใหม่ มีบันทึกใหม่ แต่ปัจจุบันเนี่ย ทุกอย่างออนไลน์หมดเลยอะ ใครจะเชิญประชุม ใครจะโอนอะไร มันมาทาง email หมดเลยอะ มาทางไลน์ทาง email มันนัดหมายได้ตลอด มันก็สมกับยุคที่ anytime anyplace ที่ไหนก็ได้ ทำงานได้ตลอด”

อาจารย์ที่ปรึกษา 1

จากข้อความที่ว่า ครูว่าสไตล์ครูนั่นเข้ากับยุคดิจิทัลไปโดยธรรมชาติ หมายความว่า อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีเข้ามาในกระบวนการทำงานในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็สามารถทำงานได้ตลอดเวลา และเห็นว่าในยุคนี้ทุกอย่างเป็นการทำงานในระบบออนไลน์มากขึ้นในการติดต่อสื่อสาร

1859933667

หรือนัดหมายต่าง ๆ ซึ่งอาจารย์ท่านนี้มองว่า การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการให้คำปรึกษานั้นถือว่าช่วยเอื้อต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษามีเบื้องหลังมาจากความเชื่อของอาจารย์พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นำเอาประสบการณ์ที่ตนเองได้รับในอดีตมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับลูกศิษย์ของตนเองในยุคปัจจุบัน เช่น อุดมการณ์หรือแนวคิดในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ การใช้เทคโนโลยีในการให้ข้อมูลป้อนกลับกับนิสิต โดยมีการให้ข้อคิดเห็นเป็นลำดับ และพยายามให้ข้อมูลป้อนกลับต่อนิสิตเร็ว เป็นต้น อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มองว่าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของตนเองเป็นอาจารย์ต้นแบบที่ทำให้ตนเองประสบผลสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์จึงได้นำวิธีการให้คำปรึกษาที่ตนเองได้รับมาปรับใช้ในกระบวนการการให้คำปรึกษาของตนเอง ภูมิหลังของอาจารย์หรือประสบการณ์ที่ได้รับของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีผลต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาในปัจจุบัน แต่ในขณะเดียวกันอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์บางท่านที่เคยได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการได้รับคำปรึกษาวิทยานิพนธ์จากอาจารย์ที่ปรึกษามากก็ไม่ได้นำมาปรับใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อ แต่มีการนำเอาประสบการณ์ที่ตนเองเคยให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับลูกศิษย์มาปรับใช้ เพื่อปรับวิธีการให้คำปรึกษาได้อย่างเหมาะสม รายละเอียดดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้ดังตาราง 4.8

ตาราง 4.8 ความเชื่อของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

ความเชื่อของอาจารย์ที่ปรึกษา	ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
1. ได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ดี จึงเห็นเป็นต้นแบบที่ดีในการให้คำปรึกษา อาจารย์จึงนำวิธีการดังกล่าวมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับลูกศิษย์ของตนเองต่อไป	“ถ้าดีเอามาทำต่อทุกอย่าง เช่น เด็กเข้าหา อาจารย์จะสอนว่าเด็กเข้ามาหา มันมีปัญหามากกับไปก็ต้องมีทางออกไม่ใช่ปล่อยให้เด็กกับไปมันก็เลยเหมือนเดิม นี่คืออาจารย์ได้สอนมา” อาจารย์ที่ปรึกษา 9	“ถ้าดีเอามาทำต่อทุกอย่าง เช่น เด็กเข้าหา อาจารย์จะสอนว่าเด็กเข้ามาหา มันมีปัญหามากกับไปก็ต้องมีทางออก” แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ได้นำเอาแนวคิดหรือวิธีการที่ตนเองเคยได้รับในอดีตที่อาจารย์เชื่อว่า วิธีการนี้ดีหรือเป็นต้นแบบที่มีผลทำให้อาจารย์ประสบผลสำเร็จมาใช้ในการให้คำปรึกษาต่อไป
2. อาจารย์ใช้ประสบการณ์ที่ตนเองได้รับจากการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับลูกศิษย์มาปรับให้เหมาะสมกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อไป โดยประสบการณ์ในอดีตไม่ได้มีผลต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในปัจจุบัน	“เราก็เรียนรู้จากประสบการณ์นะ แต่คิดว่าหลัง ๆ การให้คำปรึกษาทำให้นิสิตมีการทำวิทยานิพนธ์ที่เร็วขึ้น” อาจารย์ที่ปรึกษา 6	จากข้อความดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์ในการที่ให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์มาปรับใช้เพื่อพัฒนาการให้คำปรึกษากับนิสิตต่อไป จะทำให้นิสิตเกิดประสิทธิผลที่ดีขึ้น

ตอนที่ 2 เครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

ในตอนนี้เป็น การนำเสนอเกี่ยวกับเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ มี 2 ตอนย่อย ประกอบด้วย 1) การพัฒนาเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล และ 2) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล มีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนาเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

การพัฒนาเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์นี้ได้พัฒนา มาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และองค์ประกอบการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย การบริหารจัดการ การแลกเปลี่ยนความรู้ การให้ข้อมูลป้อนกลับ และการสนับสนุนด้านจิตใจ อีกทั้งในยุคดิจิทัลนี้ได้มีการนำเอาเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ งานวิจัยนี้ศึกษาในบริบทของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำนวน 10 คน เพื่อศึกษากระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสังเคราะห์และกำหนดประเด็นในการสร้างข้อคำถาม ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลักตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ การบริหารจัดการ การให้ความรู้ การให้ข้อมูลป้อนกลับ และการสนับสนุนด้านจิตใจ บูรณาการกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา แบบสอบถามการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษามีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ และมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ประเด็นการสร้างข้อคำถามมีรายละเอียดดังตาราง 4.9

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ตาราง 4.9 การสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาแบบสอบถามการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

การสร้างแบบสอบถาม			แหล่งข้อมูล	
โครงสร้างของแบบสอบถาม	ประเด็นที่วัดในแบบสอบถาม	รายละเอียดของข้อคำถาม	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ตอนที่ 3 การวัดการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา	เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	1. LINE 2. Facebook Messenger 3. Facebook 4. email 5. Track Changes 6. Google Docs 7. Google Drives 8. Google Calendar 9. Skype, Zoom	✓	✓
	ลักษณะการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา	1. การบริหารจัดการ 2. การให้ความรู้ 3. การให้ข้อมูลป้อนกลับ 4. การสนับสนุนทางด้านจิตใจ	✓	✓
ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์	-	-	✓
	การนำความรู้ไปใช้	-	-	✓

เครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ และประสิทธิภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วยแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเอง

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือนี้ ได้แก่ ความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความเที่ยง (reliability) และความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) รายละเอียดดังนี้

2.2.1 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลและนำแบบสอบถามนี้ไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยด้านความตรงเชิงเนื้อหาของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยหาค่าดัชนี IOC โดยพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาพบว่า ค่าดัชนี IOC ของแบบวัดมีค่าระหว่าง 0.75 – 1.00 ดังแสดงในภาคผนวก จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิโดยให้ครอบคลุมกับนิยามที่กำหนดไว้

2.2.2 ผลการตรวจสอบความเที่ยง (reliability)

ผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (internal consistency of reliability) การวัดการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนิสิตนักศึกษา เป็นแบบตรวจรายการ คือ ประเภทเทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษา และเทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ (ใช้/ไม่ใช้) ตรวจสอบความเที่ยงด้วยค่า KR20 ได้ค่าความเที่ยงของการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เท่ากับ .721 และค่าความเที่ยงของการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตเท่ากับ .713

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งสองฉบับ คือ แบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา และแบบวัดประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล พบว่า มีคุณภาพเหมาะสมเพียงพอที่จะนำไปเก็บรวบรวมข้อคำถามกับตัวอย่างวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา มีค่าความเที่ยงอยู่ในช่วง .701 - .798 โดยค่าความเที่ยงของการบริหารจัดการเท่ากับ .701 การให้ความรู้และคำแนะนำเท่ากับ .724 การให้

18593367

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ข้อมูลป้อนกลับเท่ากับ .762 และการสนับสนุนด้านจิตใจเท่ากับ .798 ได้ค่าความเที่ยงรวมทั้งฉบับ .893 ส่วนด้านการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าความเที่ยงอยู่ในช่วง .715 - .820 โดยค่าความเที่ยงของการบริหารจัดการเท่ากับ .715 การให้ความรู้และคำแนะนำเท่ากับ .820 การให้ข้อมูลป้อนกลับเท่ากับ .725 และการสนับสนุนเท่ากับ .790 ได้ค่าความเที่ยงรวมทั้งฉบับ .892 แสดงรายละเอียดดังตาราง 4.10

ตาราง 4.10 การตรวจสอบค่าความเที่ยงการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา

รายการ	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (n = 30)	
	การใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา	การใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา		
การบริหารจัดการ	.701	.715
การให้ความรู้	.724	.820
การให้ข้อมูลป้อนกลับ	.762	.725
การสนับสนุนทางด้านจิตใจ	.798	.790
ค่าความเที่ยงรวมทั้งฉบับ	.893	.892

2) แบบวัดประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลจำนวน 20 ข้อ มีค่าความเที่ยงอยู่ในช่วง .925 - .934 โดยค่าความเที่ยงของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์เท่ากับ .925 และการรับรู้ความสามารถของตนเองเท่ากับ .934 มีค่าความเที่ยงรวมทั้งฉบับ .951 รายละเอียดดังตาราง 4.11

ตาราง 4.11 การตรวจสอบค่าความเที่ยงประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

รายการ	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (n = 30)
ประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน	
1) แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์	.925
2) การรับรู้ความสามารถของตนเอง	.934
ค่าความเที่ยงรวมทั้งฉบับ	.951

2.2.3 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity)

การตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา และ 2) ผลการตรวจสอบความตรงโมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

2.2.3.1 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา

การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา และตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 4 ตัว โดยหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ตัวแปรที่บ่งชี้การใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .918 ถึง .744 โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือ ตัวแปรการบริหารจัดการ กับการสนับสนุนด้านจิตใจ มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .918 เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity เพื่อทดสอบสมมติฐานว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นเป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (identity matrix) หรือไม่ พบว่า มีค่า Bartlett's test of sphericity เท่ากับ 836.467 df เท่ากับ 6 p เท่ากับ .000 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีไกเซอร์-เมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin measures of sampling adequacy: KMO) มีค่าเท่ากับ 0.858 ซึ่งเข้าใกล้ 1 จากการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ตัว

แปรต่างๆมีความสัมพันธ์กันมากและเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.12

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา

ตัวแปร	การบริหารจัดการ	การให้ความรู้	การให้ข้อมูลป้อนกลับ	การสนับสนุนด้านจิตใจ
การบริหารจัดการ	1			
การให้ความรู้	.918*	1		
การให้ข้อมูลป้อนกลับ	.894*	.917*	1	
การสนับสนุนด้านจิตใจ	.744*	.753*	.762*	1
M	.694	.725	.708	.581
SD	.443	.494	.463	.437

Bartlett's Test of Sphericity = 836.467 df = 6 P = .000

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) = 0.858

หมายเหตุ *p < .05 (n=180)

2) ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา

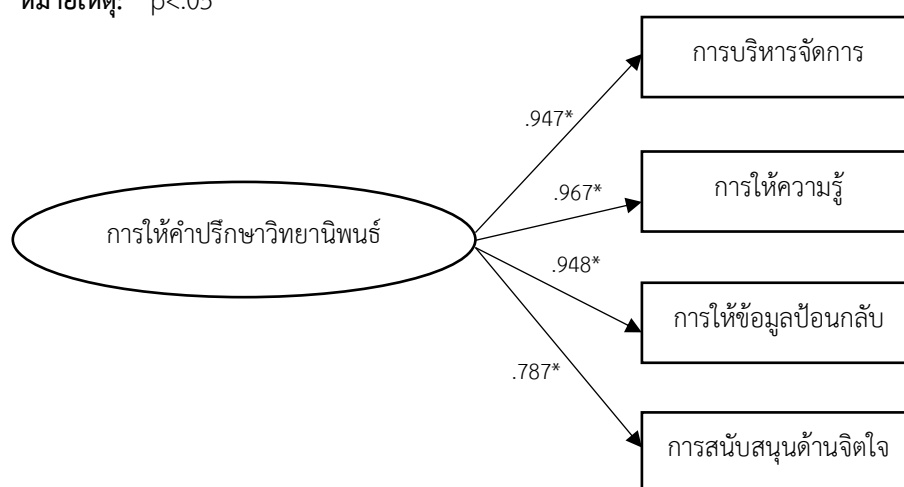
การตรวจสอบความตรงของโมเดลการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง พบว่า โมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษามีความตรงเชิงโครงสร้าง โดยเมตริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้องกับทฤษฎี (χ^2 (2, N=180)= 1.955, p=.376, CFI = 1.000, TLI = 1.000, SRMR = 0.005, RMSEA = 0.000) สำหรับน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนั้นมีความใกล้เคียงกันและมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยองค์ประกอบการให้ความรู้มีน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานสูงสุดมีค่าเท่ากับ .967 รองลงมาได้แก่ การให้ข้อมูลป้อนกลับ การบริหารจัดการ และการสนับสนุนด้านจิตใจ มีน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ .948 .947 และ .787 ตามลำดับ และมีความแปรปรวนรวมกันกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาเท่ากับร้อยละ 93.60 89.80 89.60 และ 61.90 ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 4.13

ตาราง 4.13 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิต

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบในรูป คะแนนมาตรฐาน	SE	t	R ²
การบริหารจัดการ	0.947	0.010	99.319	0.896
การให้ความรู้	0.967	0.007	132.119	0.936
การให้ข้อมูลป้อนกลับ	0.948	0.009	100.089	0.898
การสนับสนุนด้านจิตใจ	0.787	0.030	26.540	0.619

Chi-square = 1.955; df = 2; p = .376; CFI = 1.000; TLI = 1.000; SRMR = 0.005; RMSEA = 0.000

หมายเหตุ: * $p < .05$

แผนภาพ 4.1 โมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา

ดังนั้นผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างโมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สรุปได้ว่า โมเดลการวัดดังกล่าวมีความตรงเชิงโครงสร้าง

2.2.3.1 ผลการตรวจสอบความตรงโมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา

การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา และตรวจสอบความตรงของโมเดล

การวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิต นักศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 4 ตัว โดยหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ตัวแปรที่บ่งชี้การใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .969 ถึง .809 โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดมี 2 คู่ คือ ตัวแปรการบริหารจัดการกับการให้ข้อมูลป้อนกลับ และ ตัวแปรการให้ความรู้กับการให้ข้อมูลป้อนกลับ มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .969 เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity เพื่อทดสอบสมมติฐานว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นเป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (identity matrix) หรือไม่ พบว่า มีค่า Bartlett's test of sphericity เท่ากับ 1257.557 df เท่ากับ 6 p เท่ากับ .000 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีไกเซอร์-เมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin measures of sampling adequacy: KMO) มีค่าเท่ากับ 0.859 ซึ่งเข้าใกล้ 1 จากการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรต่างๆมีความสัมพันธ์กันมากและเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์หองค์ประกอบต่อไป รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.14

ตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา

ตัวแปร	การบริหารจัดการ	การให้ความรู้	การให้ข้อมูลป้อนกลับ	การสนับสนุนด้านจิตใจ
การบริหารจัดการ	1			
การให้ความรู้	.968*	1		
การให้ข้อมูลป้อนกลับ	.969*	.969*	1	
การสนับสนุนด้านจิตใจ	.809*	.824*	.843*	1
M	.591	.639	.642	.541
SD	.428	.487	.474	.455

Bartlett's Test of Sphericity = 1257.557 df = 6 P = .000

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) = 0.859

หมายเหตุ *p < .05 (n=180)

2) ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา

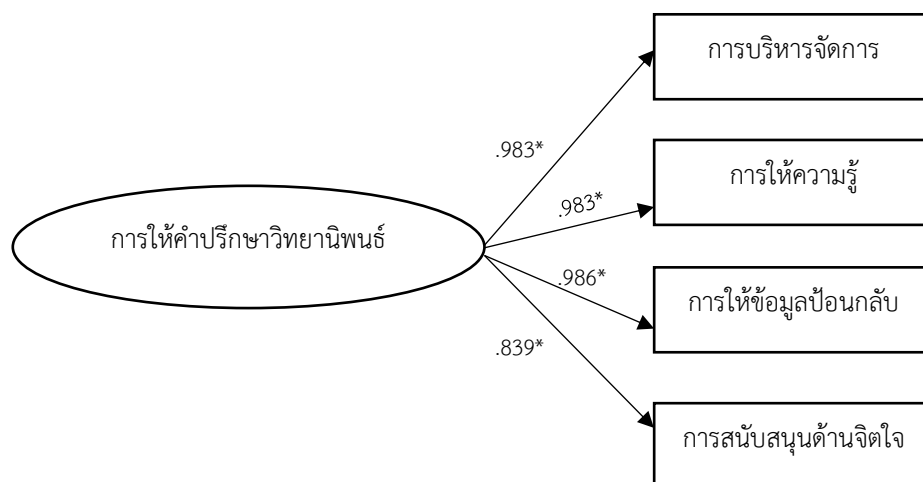
การตรวจสอบความตรงของโมเดลการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง พบว่า โมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษามีความตรงเชิงโครงสร้าง โดยเมตริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของข้อมูลเชิงประจักษ์ สอดคล้องกับ ทฤษฎี ($\chi^2(2, N=180)= 10.370$; $df = 2$; $p = .0056$; $CFI = 0.993$; $TLI = 0.980$; $SRMR = 0.006$; $RMSEA = 0.152$) สำหรับน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนั้นมีความใกล้เคียงกันและมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยองค์ประกอบ การให้ข้อมูลป้อนกลับมีน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานสูงที่สุดมีค่าเท่ากับ .986 รองลงมาได้แก่ การบริหารจัดการ การให้ความรู้ และการสนับสนุนด้านจิตใจ มีน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ .983 .983 และ .839 ตามลำดับ และมีความแปรปรวนรวมกันกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาเท่ากับร้อยละ 97.30 96.70 96.60 และ 70.30 ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 4.15

ตาราง 4.15 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการใช้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน	SE	t	R ²
การบริหารจัดการ	0.983	0.003	308.520	0.966
การให้ความรู้	0.983	0.003	309.914	0.967
การให้ข้อมูลป้อนกลับ	0.986	0.003	343.038	0.973
การสนับสนุนด้านจิตใจ	0.839	0.023	37.178	0.703

Chi-square = 10.370; $df = 2$; $p = .0056$; $CFI = 0.993$; $TLI = 0.980$; $SRMR = 0.006$; $RMSEA = 0.152$

หมายเหตุ: * $p < .05$

แผนภาพ 4.2 โมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา

ดังนั้น ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างโมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สรุปได้ว่า โมเดลการวัดดังกล่าวมีความตรงเชิงโครงสร้าง

ตอนที่ 3 สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างและสถิติพื้นฐานของตัวแปร

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างวิจัย และ 2) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร มีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างวิจัย

นิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบวัดทั้งหมด 180 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 126 คน (ร้อยละ 70.000) มีอายุในช่วงไม่เกิน 30 ปี จำนวน 83 คน (ร้อยละ 46.111) มีเกรดเฉลี่ยรวมในช่วง 3.50 – 3.99 จำนวน 133 คน (ร้อยละ 73.889) ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 122 คน (ร้อยละ 67.778) ส่วนใหญ่ศึกษาสาขาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา จำนวน 55 คน (ร้อยละ 30.556) อยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 103 คน (ร้อยละ 57.222) ต้องทำวิทยานิพนธ์

เพื่อขอสำเร็จการศึกษาจำนวน 141 คน (ร้อยละ 78.333) และศึกษาหลักสูตรนอกเวลาราชการจำนวน 99 คน (ร้อยละ 55.000)

นิสิตนักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาโท 101 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 78 คน (ร้อยละ 77.228) มีอายุในช่วงไม่เกิน 30 ปี จำนวน 66 คน (ร้อยละ 65.347) มีเกรดเฉลี่ยรวมในช่วง 3.50 – 3.99 จำนวน 77 คน (ร้อยละ 76.238) ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 65 คน (ร้อยละ 64.356) ส่วนใหญ่ศึกษาสาขาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาจำนวน 35 คน (ร้อยละ 34.653) อยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 71 คน (ร้อยละ 70.297) ต้องทำวิทยานิพนธ์เพื่อขอสำเร็จการศึกษาจำนวน 62 คน (ร้อยละ 61.386) และศึกษาหลักสูตรนอกเวลาราชการจำนวน 70 คน (ร้อยละ 69.307)

นิสิตนักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาเอก 79 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 48 คน (ร้อยละ 60.759) มีอายุในช่วง 31 – 40 ปี จำนวน 34 คน (ร้อยละ 43.038) มีเกรดเฉลี่ยรวมในช่วง 3.50 – 3.99 จำนวน 56 คน (ร้อยละ 70.886) ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 57 คน (ร้อยละ 72.152) ส่วนใหญ่ศึกษาสาขาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาจำนวน 30 คน (ร้อยละ 37.975) อยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 32 คน (ร้อยละ 40.506) ต้องทำวิทยานิพนธ์เพื่อขอสำเร็จการศึกษาจำนวน 79 คน (ร้อยละ 100.000) และศึกษาหลักสูตรในเวลาราชการจำนวน 50 คน (ร้อยละ 63.291) รายละเอียดดังตาราง 4.16

ตาราง 4.16 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างวิจัยจำแนกตามระดับการศึกษาของนิสิตนักศึกษา

ตัวแปร	ระดับการศึกษา		ปริญญาโท		ปริญญาเอก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
ชาย	23	22.772	31	39.241	54	30.000		
หญิง	78	77.228	48	60.759	126	70.000		
รวม	101	100.000	79	100.000	180	100.000		
อายุ								
ไม่เกิน 30 ปี	66	65.347	17	21.519	83	46.111		
31 – 40 ปี	31	30.693	34	43.038	65	36.111		
41 – 50 ปี	3	2.970	27	34.177	30	16.667		
51 ปี ขึ้นไป	1	0.990	1	1.266	2	1.111		
รวม	101	100.000	79	100.000	180	100.000		

ตัวแปร	ระดับการศึกษา		ปริญญาโท		ปริญญาเอก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกรดเฉลี่ยสะสม								
2.75 – 2.99	2	1.980	0	0.000	2	1.111		
3.00 – 3.49	12	11.881	3	3.797	15	8.333		
3.50 – 3.99	77	76.238	56	70.886	133	73.889		
4.00	10	9.901	20	25.316	30	16.667		
รวม	101	100.000	79	100.000	180	100.000		
มหาวิทยาลัย								
ในกรุงเทพฯและปริมณฑล	65	64.356	57	72.152	122	67.778		
ในต่างจังหวัด	36	35.644	22	27.848	58	32.222		
รวม	101	100.000	79	100.000	180	100.000		
สาขา								
เทคโนโลยีทางการศึกษา	8	7.921	10	12.658	18	10.000		
วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา	25	24.752	30	37.975	55	30.556		
หลักสูตรและการสอน	35	34.653	13	16.456	48	26.667		
บริหารการศึกษา	29	28.713	17	21.519	46	25.556		
อื่น ๆ	4	3.960	9	11.392	13	7.222		
รวม	101	100	79	100	180	100.000		
ชั้นปี								
ปี 2	71	70.297	32	40.506	103	57.222		
ปี 3	12	11.881	23	29.114	35	19.444		
ปี 4 ขึ้นไป	14	13.861	22	27.848	36	20.000		
สำเร็จการศึกษาไม่เกิน 2 ปี	4	3.960	2	2.532	6	3.333		
รวม	101	100	79	100	180	100		
แผนการศึกษา								
ทำวิทยานิพนธ์	62	61.386	79	100.000	141	78.333		
ค้นคว้าอิสระ	39	38.614	0	0.000	39	21.667		
รวม	101	100	79	100	180	100.000		
หลักสูตร								
ในเวลาราชการ	31	30.693	50	63.291	81	45.000		
นอกเวลาราชการ	70	69.307	29	36.709	99	55.000		
รวม	101	100.000	79	100.000	180	100.000		

นิสิตนักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาโท 101 คน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ จำนวน 42 คน (ร้อยละ 53.165) อยู่ในขั้นตอนของการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 41 คน (ร้อยละ 26.623) มีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ช้ากว่าแผนการที่กำหนดไว้

จำนวน 52 คน (ร้อยละ 51.485) ในขณะที่นิสิตนักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาเอก 79 คน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์จำนวน 55 คน (ร้อยละ 54.455) อยู่ในขั้นตอนของการพัฒนาและสร้างเครื่องมือวิจัย จำนวน 27 คน (ร้อยละ 20.769) มีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปตามแผนการที่กำหนดไว้ จำนวน 47 คน (ร้อยละ 59.494) ความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1) เป็นไปตามแผนที่กำหนด เมื่อพิจารณาเหตุผลที่ทำให้นิสิตนักศึกษามีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปตามแผนการที่กำหนด พบว่า *ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา* อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยวางแผนแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ กำหนดเวลาในการทำงาน และกำกับติดตามงานของนิสิตอย่างสม่ำเสมอ ให้คำแนะนำหรือข้อมูลป้อนกลับในการทำวิทยานิพนธ์ได้อย่างชัดเจนและรวดเร็ว อาจารย์ที่ปรึกษาเอาใจใส่ดูแลนิสิตนักศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิด ให้ความช่วยเหลือกับนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างดี อาจารย์ที่ปรึกษาเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาเข้าถึงง่าย และมีความเป็นกันเอง *ด้านนิสิตนักศึกษา* นิสิตนักศึกษาต้องมีการกำกับตนเองในการปฏิบัติตามแผนการที่กำหนดไว้ ชยัน อดทน ทบทวนความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์อยู่ประจำ และเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างต่อเนื่อง

2) ช้ากว่าแผนการที่กำหนด เมื่อพิจารณาเหตุผลที่ทำให้นิสิตนักศึกษามีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ช้ากว่าแผนการที่กำหนด พบว่า *ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา* อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความเชี่ยวชาญในหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่นิสิตนักศึกษาทำ อาจารย์ที่ปรึกษาขาดการกำกับตามงานนิสิตและขาดการตรวจงานอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับข้อมูลป้อนกลับช้าและไม่มีแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ที่ชัดเจน *ด้านนิสิตนักศึกษา* นิสิตนักศึกษามีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เช่น การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ตนเองสนใจไม่เพียงพอ การสร้างเครื่องมือวิจัย การเก็บข้อมูลวิจัย เป็นต้น นิสิตนักศึกษามีภาระงานประจำที่ต้องทำ เช่น ทำงานประจำ รับราชการ เป็นต้น ทำให้นิสิตนักศึกษาไม่มีเวลาดูแลให้การกับวิทยานิพนธ์ได้อย่างเต็มที่ ทำให้นิสิตนักศึกษาไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการที่วางไว้ได้ นิสิตนักศึกษามีปัญหาส่วนตัว เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหาครอบครัว ปัญหาลักษณะนิสัยส่วนตัว เช่น ไม่กระตือรือร้น ไม่มีวินัย เป็นต้น

3) เร็วกว่าแผนการที่กำหนด เมื่อพิจารณาเหตุผลที่ทำให้นิสิตนักศึกษามีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์เร็วกว่าแผนการที่กำหนด พบว่า *ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา* อาจารย์ที่ปรึกษาให้

คำแนะนำที่ดี ดูแลเอาใจใส่นิสิตนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และตรวจงานให้กับนิสิตนักศึกษาอย่างรวดเร็ว อาจารย์ที่ปรึกษาวางแผนและกำกับติดตามงานอย่างสม่ำเสมอ อาจารย์ในสาขาหรือภาควิชาที่มีความตั้งใจที่จะผลักดันให้นิสิตนักศึกษาสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาขั้นต่ำที่มหาวิทยาลัยกำหนด *ด้านนิสิตนักศึกษา* นิสิตนักศึกษามีความมุ่งมั่นและพยายามในการทำวิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่ รายละเอียดดังตาราง 4.17

ตาราง 4.17 จำนวนและร้อยละการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา

ระดับการศึกษา	ปริญญาโท		ปริญญาเอก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัวแปร						
ระยะดำเนินการวิทยานิพนธ์						
พัฒนาโครงร่างวิทยานิพนธ์	38	37.624	32	40.506	70	38.889
อนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์	55	54.455	42	53.165	97	53.889
ดำเนินการเสร็จสิ้น	8	7.921	5	6.329	13	7.222
รวม	101	100.000	79	100.000	180	100.000
ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ (มีได้มากกว่า 1 ขั้นตอน)						
1. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41	26.623	23	17.692	64	22.535
2. การกำหนดประเด็นวิจัย	15	9.740	17	13.077	32	11.268
3. การพัฒนาและสร้างเครื่องมือวิจัย	28	18.182	27	20.769	55	19.366
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	20	12.987	12	9.231	32	11.268
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล	13	8.442	11	8.462	24	8.451
6. การเขียนอภิปรายและข้อเสนอแนะ	6	3.896	8	6.154	14	4.930
7. การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์	6	3.896	9	6.923	15	5.282
8. การส่งบทความวิจัยตีพิมพ์	9	5.844	10	7.692	19	6.690
9. ระหว่างการเตรียมตัวสอบเล่มวิทยานิพนธ์/สอบเล่มวิทยานิพนธ์	14	9.091	10	7.692	24	8.451
10. ดำเนินการเสร็จทุกขั้นตอน	2	1.299	3	2.308	5	1.761
รวม	154	100.000	130	100.000	284	100.000
ความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์						
เป็นไปตามแผนการที่กำหนด	44	43.564	47	59.494	91	50.556
ช้ากว่าแผนการที่กำหนด	52	51.485	27	34.177	79	43.889
เร็วกว่าแผนการที่กำหนด	5	4.950	5	6.329	10	5.556
รวม	101	100.000	79	100.000	180	100.000

อาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบวัดทั้งหมด 180 คน ส่วนใหญ่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นเพศหญิงจำนวน 103 คน (ร้อยละ 57.222) มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 58 คน (ร้อยละ 32.111) เมื่อพิจารณาถึงนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทมี

อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นเพศหญิงจำนวน 62 คน (ร้อยละ 61.386) และมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 34 คน (ร้อยละ 33.663) ในขณะที่นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาเอกมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นเพศหญิงจำนวน 41 คน (ร้อยละ 51.899) และมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ จำนวน 27 คน (ร้อยละ 34.177) รายละเอียดดังตาราง 4.18

ตาราง 4.18 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	ปริญญาโท		ปริญญาเอก		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ							
ชาย		39	38.614	38	48.101	77	42.778
หญิง		62	61.386	41	51.899	103	57.222
รวม		101	100.000	79	100.000	180	100.000
ตำแหน่งทางวิชาการ							
อาจารย์		28	27.723	18	22.785	46	25.556
ผู้ช่วยศาสตราจารย์		34	33.663	24	30.380	58	32.222
รองศาสตราจารย์		30	29.703	27	34.177	57	31.667
ศาสตราจารย์		9	8.911	10	12.658	19	10.556
รวม		101	100.000	79	100.000	180	100.000

เมื่อเปรียบเทียบการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จำนวน 171 คน (ร้อยละ 95) และอาจารย์นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ LINE ในการให้คำปรึกษาจำนวน 160 คน (ร้อยละ 88.90) รองลงมา คือ email จำนวน 133 คน (ร้อยละ 73.90) และ Google Drive จำนวน 43 คน (ร้อยละ 27.00) ตามลำดับ สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้ LINE ในการให้คำปรึกษาจำนวน 151 คน (ร้อยละ 83.90) รองลงมา คือ email จำนวน 105 คน (ร้อยละ 65.80) และ Facebook Messenger จำนวน 29 คน (ร้อยละ 22.50) ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 4.19

ตาราง 4.19 การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ จำแนกตามนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา (N = 180)

เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิตนักศึกษา		อาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ ของนิสิตนักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์				
- ไม่ใช้เทคโนโลยี	9	5.000	9	5.000
- ใช้เทคโนโลยี	171	95.000	171	95.000
ประเภทของเทคโนโลยี				
1. LINE	160	88.900	151	83.900
2. Facebook Messenger	33	18.300	29	16.100
3. Facebook	30	16.700	25	13.900
4. email	133	73.900	105	58.300
5. Track Changes	31	17.200	27	15.000
6. Google Docs	36	20.000	9	5.000
7. Google Drives	43	23.900	25	13.900
8. Google Calendar	2	1.100	3	1.700
9. Skype, Zoom	5	2.800	3	1.700
10. เทคโนโลยีอื่น ๆ ที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	โทรศัพท์มือถือ Ipad noteability		โทรศัพท์มือถือ Ipad noteability	

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

การนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานของระดับการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (sk) ค่าความโด่ง (ku) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ซึ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาจำแนกตามนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา

นิสิตนักศึกษามีระดับการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในด้านการให้ความรู้ การให้ข้อมูลป้อนกลับ และการบริหารจัดการอยู่ในระดับน้อย (M = 0.725, 0.708 และ 0.694 ตามลำดับ, SD = 0.494, 0.463 และ 0.443 ตามลำดับ) แต่ด้านการสนับสนุนด้านจิตใจ มีระดับการใช้เทคโนโลยีน้อยที่สุด (M = 0.581, SD = 0.437) นอกจากนี้ยังพบว่าทุกด้านมีค่าความเบ้เป็นบวกและมีค่าอยู่ระหว่าง 0.945 ถึง 1.233 แสดงว่า ตัวอย่างมีการแจกแจงแบบเบ้ขวาและมีคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของทุกด้าน เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าความโด่งเป็นบวก โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.667 ถึง 2.007 แสดงว่า มีการแจกแจงที่สูงโด่งเกินโค้งปกติ นั่นคือตัว

แปรเหล่านี้มีการกระจายของข้อมูลน้อย ซึ่งสอดคล้องกับค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรเมื่อเทียบกับตัวแปรตัวอื่น ๆ

อาจารย์ที่ปรึกษามีระดับการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในด้านการให้ข้อมูลป้อนกลับ การให้ความรู้ และการบริหารจัดการอยู่ในระดับน้อย ($M = 0.642, 0.639$ และ 0.591 ตามลำดับ, $SD = 0.474, 0.487$ และ 0.428 ตามลำดับ) แต่การใช้เทคโนโลยีในด้านการสนับสนุนด้านจิตใจมีระดับการใช้น้อยที่สุด ($M = 0.541, SD = 0.454$) นอกจากนี้ยังพบว่าทุกด้านมีค่าความเบ้เป็นบวกและมีค่าอยู่ระหว่าง 0.936 ถึง 1.173 แสดงว่า ตัวอย่างมีการแจกแจงแบบเบ้ขวาและมีคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของทุกด้าน เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าความโด่งเป็นบวก โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 1.046 ถึง 1.904 แสดงว่า มีการแจกแจงที่สูงโด่งเกินโค้งปกติ นั่นคือตัวแปรเหล่านี้มีการกระจายของข้อมูลน้อย ซึ่งสอดคล้องกับค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรเมื่อเทียบกับตัวแปรตัวอื่น ๆ รายละเอียดดังตาราง 4.20

ตาราง 4.20 ค่าสถิติพื้นฐานระดับการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แต่ละด้าน จำแนกตามนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา (สเกลระดับการใช้เทคโนโลยีเป็น 0-3)

การใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิตนักศึกษา					อาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา				
	M	SD	sk	ku	CV%	M	SD	sk	ku	CV%
1. การบริหารจัดการ	0.694	0.443	0.952	0.672	0.638	0.591	0.428	1.049	1.484	0.724
2. การให้ความรู้	0.725	0.494	0.945	0.667	0.681	0.639	0.487	0.965	1.046	0.762
3. การให้ข้อมูลป้อนกลับ	0.708	0.463	1.086	1.400	0.654	0.642	0.474	0.936	1.147	0.738
4. การสนับสนุนด้านจิตใจ	0.581	0.437	1.233	2.007	0.752	0.541	0.454	1.173	1.904	0.839

หมายเหตุ: standard error of skewness = 0.181; standard error of kurtosis = 0.360

เมื่อพิจารณาการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ด้านการบริหารจัดการ พบว่า นิสิตนักศึกษาใช้เทคโนโลยี LINE อยู่ในระดับมาก ($M = 2.361, SD = 1.018$) รองลงมาคือ email อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 1.606, SD = 1.239$) และ Google Drive อยู่ในระดับน้อย ($M = 0.533, SD = 1.070$) ตามลำดับ ส่วนนิสิตนักศึกษารับรู้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยี LINE

อยู่ในระดับมาก ($M= 2.194$, $SD= 1.134$) รองลงมาคือ email อยู่ระดับปานกลาง ($M= 1.356$, $SD= 1.344$) และ Facebook Messenger อยู่ในระดับน้อย ($M= 0.433$, $SD= 1.009$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์**ด้านการให้ความรู้** พบว่า นิสิตนักศึกษาใช้เทคโนโลยี LINE อยู่ในระดับมาก ($M= 2.361$, $SD= 1.018$) รองลงมาคือ email อยู่ระดับปานกลาง ($M= 1.500$, $SD= 1.198$) และ Google Drive อยู่ในระดับน้อย ($M= 0.561$, $SD= 1.099$) ตามลำดับ ส่วนนิสิตนักศึกษารับรู้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยี LINE อยู่ในระดับมาก ($M= 2.033$, $SD= 1.143$) รองลงมาคือ email อยู่ระดับปานกลาง ($M= 1.339$, $SD= 1.287$) และ Facebook Messenger อยู่ในระดับน้อย ($M= 0.417$, $SD= 0.980$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์**ด้านการให้ข้อมูลป้อนกลับ** พบว่า นิสิตนักศึกษาใช้เทคโนโลยี LINE อยู่ในระดับมาก ($M= 2.211$, $SD= 1.025$) รองลงมาคือ email อยู่ระดับปานกลาง ($M= 1.594$, $SD= 1.208$) และ Track Changes อยู่ในระดับน้อย ($M= 0.461$, $SD= 1.048$) ตามลำดับ ส่วนนิสิตนักศึกษารับรู้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยี LINE อยู่ในระดับมาก ($M= 2.083$, $SD= 1.157$) รองลงมาคือ email อยู่ระดับปานกลาง ($M= 1.389$, $SD= 1.339$) Track Changes และ Facebook Messenger อยู่ในระดับน้อยเท่ากัน ($M= 0.394$, $SD= 1.009$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์**ด้านการสนับสนุนทางจิตใจ** พบว่า นิสิตนักศึกษาใช้เทคโนโลยี LINE อยู่ระดับปานกลาง ($M= 1.911$, $SD= 1.090$) รองลงมาคือ email อยู่ระดับน้อย ($M= 1.122$, $SD= 1.190$) ตามลำดับ ส่วนนิสิตนักศึกษา รับรู้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยี LINE อยู่ระดับปานกลาง ($M= 1.867$, $SD= 1.198$) รองลงมาคือ email อยู่ระดับน้อย ($M= 0.900$, $SD= 1.196$) ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 4.21

ตาราง 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เทคโนโลยีแต่ละประเภทตามองค์ประกอบ การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา (สเกลระดับการใช้เทคโนโลยีเป็น 0-3)

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์/ การใช้เทคโนโลยีประเภทต่าง ๆ	นิสิตนักศึกษา		อาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของ นิสิตนักศึกษา	
	M	SD	M	SD
ด้านการบริหารจัดการ	0.694	0.443	0.591	0.428
1. LINE	2.361	1.018	2.194	1.134
2. Facebook Messenger	0.441	0.998	0.433	1.009
3. Facebook	0.427	0.956	0.361	0.914
4. email	1.606	1.239	1.356	1.344
5. Track Changes	0.383	0.917	0.372	0.928
6. Google Docs	0.422	0.921	0.222	0.706
7. Google Drives	0.533	1.070	0.322	0.869
8. Google Calendar	0.028	0.268	0.028	0.222
9. Skype, Zoom	0.056	0.330	0.033	0.257
ด้านการให้ความรู้	0.725	0.494	0.639	0.487
1. LINE	2.078	1.054	2.033	1.143
2. Facebook Messenger	0.450	1.004	0.417	0.980
3. Facebook	0.272	0.776	0.344	0.874
4. email	1.500	1.198	1.339	1.287
5. Track Changes	0.406	0.955	0.367	0.927
6. Google Docs	0.483	1.016	0.206	0.666
7. Google Drives	0.561	1.099	0.372	0.946
8. Skype, Zoom	0.056	0.346	0.033	0.257
ด้านการให้ข้อมูลป้อนกลับ	0.708	0.463	0.642	0.474
1. LINE	2.211	1.025	2.083	1.157
2. Facebook Messenger	0.333	0.872	0.394	0.972
3. Facebook	0.278	0.791	0.344	0.874
4. email	1.594	1.208	1.389	1.339
5. Track Changes	0.461	1.048	0.394	0.972
6. Google Docs	0.406	0.907	0.189	0.641
7. Google Drives	0.328	0.864	0.306	0.833
8. Skype, Zoom	0.056	0.346	0.033	0.257
ด้านการสนับสนุนด้านจิตใจ	0.581	0.437	0.541	0.454
1. LINE	1.911	1.090	1.867	1.198
2. Facebook Messenger	0.294	0.830	0.311	0.861
3. Facebook	0.294	0.810	0.339	0.860
4. email	1.122	1.190	0.900	1.196
5. Track Changes	0.117	0.476	0.189	0.650
6. Google Docs	0.278	0.740	0.156	0.587
7. Skype, Zoom	0.050	0.304	0.028	0.222

185993867

CD :Thesis 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

2. การจัดกลุ่มแฝงนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาโดยจัดกลุ่มแฝงตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผลการวิเคราะห์การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลตามการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอการจัดกลุ่มแฝงนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษา โดยใช้การวิเคราะห์กลุ่มแฝง (latent class analysis) ผลการวิเคราะห์พบว่า โมเดลของนิสิตที่มีกลุ่มแฝง 3 กลุ่มมีความเหมาะสมในการให้ข้อมูลสารสนเทศมากกว่าโมเดลของนิสิตที่มีกลุ่มแฝง 2 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (VLMR= 62.697; $p = .0000$) เมื่อพิจารณาค่า AIC และ Adj. BIC พบว่า โมเดลของนิสิตที่มีกลุ่มแฝง 3 กลุ่ม มีค่าน้อยกว่าโมเดลที่มีกลุ่มแฝง 2 กลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาค่า Entropy พบว่า โมเดลของนิสิตที่มีกลุ่มแฝง 3 กลุ่ม มีค่า Entropy เท่ากับ .969 ซึ่งมีความมากกว่าโมเดลของนิสิตที่มีกลุ่มแฝง 2 กลุ่ม และโมเดลของนิสิตที่มีกลุ่มแฝง 4 กลุ่ม แสดงว่า การจัดนิสิตเข้าในแต่ละกลุ่มแฝงตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้นสามารถอธิบายความเป็นตัวแทนของแต่ละลักษณะของกลุ่มแฝงได้ในระดับสูง ดังนั้น การกำหนดจำนวนกลุ่มแฝงควรเลือกใช้โมเดลของนิสิตที่มีกลุ่มแฝง 3 กลุ่ม มาใช้ในการอธิบายคุณลักษณะของกลุ่มตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดดังตาราง 4.22

ตาราง 4.22 ดัชนีสำหรับตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวิเคราะห์กลุ่มแฝงของนิสิตนักศึกษา

Model	AIC	BIC	Adj.BIC	VLMR	Entropy
2 class	1222.971	1283.637	1223.464	92.161 (p= .0012)	.917
3 class	1180.274	1272.027	1181.027	62.697 (p= .0000)	.969
4 class	1187.471	1311.997	1188.483	12.803(p= .1445)	.880

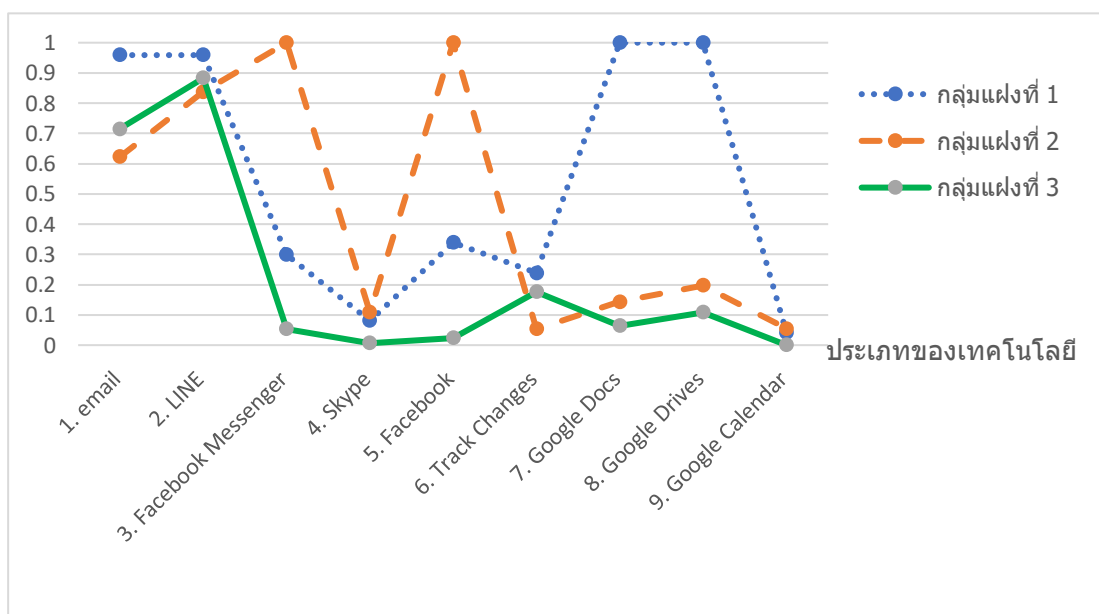
หมายเหตุ AIC = Akaike information criterion, BIC = Bayesian information criterion, VLMR = VUONG-LO-MENDELL-RUBIN loglikelihood ratio test

เมื่อพิจารณาการจัดกลุ่มแฝงของนิสิตนักศึกษาในแต่ละกลุ่มตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของทั้ง 3 กลุ่มแฝง พบว่า กลุ่มแฝงที่ 1 คือ กลุ่มที่มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเอกสารผ่านระบบออนไลน์ ได้แก่ email LINE Google Drives และ Google docs กลุ่มแฝงที่ 2 คือ กลุ่มที่มีการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์ ได้แก่ email LINE Facebook

Messenger Facebook และกลุ่มแชทที่ 3 คือ กลุ่มที่มีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในชีวิตประจำวัน ได้แก่ email LINE มีรายละเอียดดังตาราง 4.23

ตาราง 4.23 การใช้เทคโนโลยีของนิสิตนักศึกษาในกระบวนการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละกลุ่ม

เทคโนโลยีที่ใช้	กลุ่มแชทที่ 1	กลุ่มแชทที่ 2	กลุ่มแชทที่ 3
1. email	0.960	0.623	0.715
2. LINE	0.960	0.838	0.883
3. Facebook Messenger	0.299	1.000	0.053
4. Skype	0.081	0.108	0.007
5. Facebook	0.339	1.000	0.024
6. Track Changes	0.239	0.053	0.176
7. Google Docs	1.000	0.143	0.064
8. Google Drives	1.000	0.197	0.108
9. Google Calendar	0.041	0.054	0.000

แผนภาพ 4.3 การจัดกลุ่มแชทของนิสิตตามการใช้เทคโนโลยีในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา

สำหรับการจัดกลุ่มแชทของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า โมเดลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีกลุ่มแชท 3 กลุ่มมีความเหมาะสมในการให้ข้อมูลสารสนเทศมากกว่าโมเดลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีกลุ่มแชท 2 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($VLMR = 56.478$; $p = .0005$) เมื่อพิจารณาค่า AIC BIC และ Adj. BIC พบว่า โมเดลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีกลุ่มแชท 3 กลุ่ม มีค่าน้อยกว่าโมเดลที่มีกลุ่มแชท 2 กลุ่ม

แต่เมื่อพิจารณาค่า Entropy พบว่า โมเดลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีกลุ่มแฝง 3 กลุ่ม มีค่า Entropy เท่ากับ .776 ซึ่งมีค่ามากกว่าโมเดลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีกลุ่มแฝง 2 กลุ่ม และมีค่าใกล้เคียงกับ โมเดลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีกลุ่มแฝง 4 กลุ่ม แสดงว่า การจัดอาจารย์ที่ปรึกษาเข้าในแต่ละกลุ่ม แฝงตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้นสามารถอธิบายความเป็นตัวแทนของแต่ละ ลักษณะของกลุ่มแฝงได้ในระดับสูง ดังนั้น การกำหนดจำนวนกลุ่มแฝงควรเลือกใช้โมเดลของ อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีกลุ่มแฝง 3 กลุ่ม มาใช้ในการอธิบายคุณลักษณะของกลุ่มตามการใช้เทคโนโลยีใน การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีรายละเอียดดังตาราง 4.24

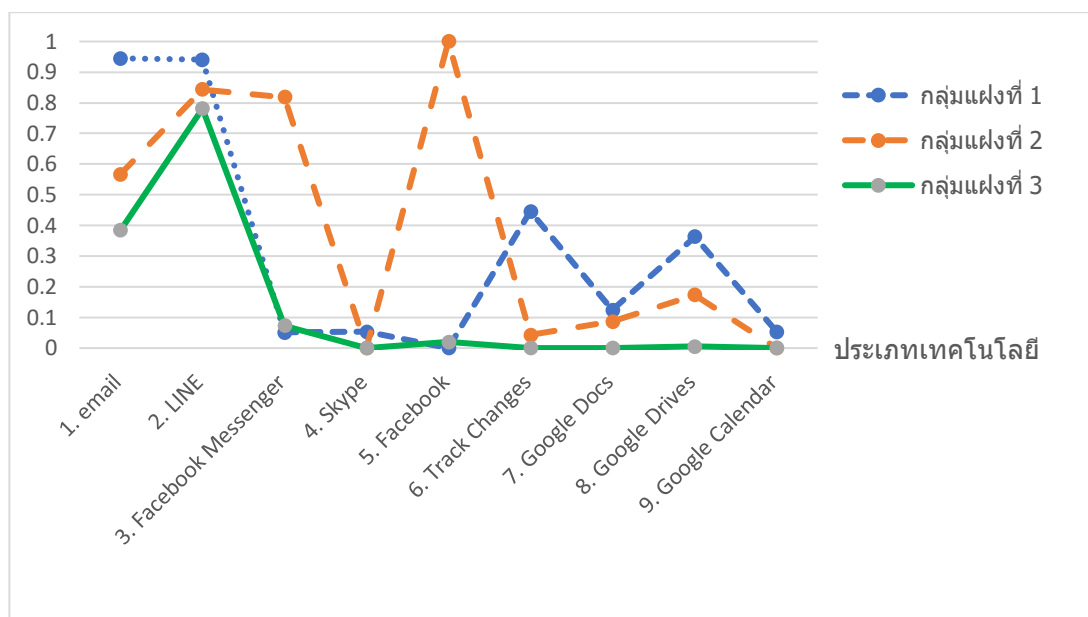
ตาราง 4.24 ดัชนีสำหรับตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวิเคราะห์กลุ่มแฝงของ อาจารย์ที่ปรึกษา

Model	AIC	BIC	Adj.BIC	VLMR	Entropy
2 class	1105.651	1166.317	1106.144	69.534 (p=.0435)	.633
3 class	1069.173	1161.769	1069.926	56.478 (p=.0005)	.776
4 class	1068.848	1193.373	1069.860	20.236(p=.1757)	.785

เมื่อพิจารณาการจัดกลุ่มแฝงของอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละกลุ่มตามการใช้เทคโนโลยีในการ ให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของทั้ง 3 กลุ่มแฝง พบว่า กลุ่มแฝงที่ 1 คือ กลุ่มที่มีการใช้เทคโนโลยีที่มีการ จัดการเอกสารผ่านระบบออนไลน์ ได้แก่ email LINE Track Changes Google Drives กลุ่มแฝงที่ 2 คือ กลุ่มที่มีการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์ ได้แก่ LINE Facebook Messenger Facebook และกลุ่มแฝงที่ 3 คือ กลุ่มที่มีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในชีวิตประจำวัน ได้แก่ email LINE มีรายละเอียดดังตาราง 4.25

ตาราง 4.25 การใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละกลุ่ม แฝง

เทคโนโลยีที่ใช้	กลุ่มแฝงที่ 1	กลุ่มแฝงที่ 2	กลุ่มแฝงที่ 3
1. email	0.945	0.567	0.384
2. LINE	0.941	0.844	0.781
3. Facebook Messenger	0.051	0.818	0.073
4. Skype	0.053	0.000	0.000
5. Facebook	0.000	1.000	0.020
6. Track Changes	0.446	0.043	0.000
7. Google Docs	0.124	0.087	0.000
8. Google Drives	0.363	0.173	0.005
9. Google Calendar	0.053	0.000	0.000

แผนภาพ 4.4 การจัดกลุ่มแฝงของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษา

3. การวิเคราะห์จำนวนเทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา

ผลการวิเคราะห์จำนวนเทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาในงานวิจัยนี้ศึกษาการใช้ LINE Facebook Messenger Facebook email Track Changes Google Docs Google Drives Google Calendar และ Skype พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีจำนวน 2 ประเภท จำนวน 60 คน (ร้อยละ 33.33) แสดงว่า นิสิตนักศึกษาใช้เทคโนโลยีจำนวน 2 ประเภทร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ สำหรับผลการวิเคราะห์จำนวนเทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีจำนวน 2 ประเภท จำนวน 58 คน (ร้อยละ 32.22) แสดงว่า อาจารย์ใช้เทคโนโลยีจำนวน 2 ประเภทตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนเทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ระหว่างนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา สามารถแบ่งเงื่อนไขของการเปรียบเทียบจำนวนการใช้เทคโนโลยีของนิสิตศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ 1) นิสิตนักศึกษาใช้เทคโนโลยี

จำนวนน้อยกว่าอาจารย์ที่ปรึกษา 2) นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีจำนวนเท่ากัน และ 3) นิสิตนักศึกษาใช้เทคโนโลยีจำนวนมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1) นิสิตนักศึกษาใช้เทคโนโลยีจำนวนน้อยกว่าอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ 1 ประเภท จำนวน 5 คน (ร้อยละ 2.78)

2) นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีจำนวนเท่ากัน พบว่า นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เท่ากัน จำนวน 103 คน (ร้อยละ 57.22)

3) นิสิตนักศึกษาใช้เทคโนโลยีจำนวนมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์มากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ 1 ประเภท จำนวน 48 คน (ร้อยละ 26.67) รายละเอียดดังตาราง 4.26

ตาราง 4.26 การเปรียบเทียบจำนวนประเภทเทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ระหว่าง นิสิตศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา

จำนวนเทคโนโลยีที่ใช้	นิสิตนักศึกษา		อาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา		เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนเทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ความแตกต่างของจำนวนเทคโนโลยีที่ใช้	จำนวนเทคโนโลยีที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
0	5	2.78	16	8.89	นิสิตนักศึกษา < อาจารย์ที่ปรึกษา	2	1	0.56
1	32	17.78	46	25.56		1	5	2.78
2	60	33.33	58	32.22	นิสิตนักศึกษา = อาจารย์ที่ปรึกษา	0	103	57.22
3	41	22.78	39	21.67	นิสิตนักศึกษา > อาจารย์ที่ปรึกษา	1	48	26.67
4	24	13.33	11	6.11		2	15	8.33
5	8	4.44	6	3.33		3	7	3.89
6	8	4.44	4	2.22		4	1	0.56
7	2	1.11	0	0	รวม		180	100.00

เมื่อพิจารณาการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไปในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมกันของอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา พบว่า กลุ่มการใช้เทคโนโลยี

ประเภทเดียวกันตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไปในการให้ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมกัน มีจำนวน 58 คน และ
กลุ่มการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันที่น้อยกว่า 3 ประเภท มีจำนวน 122 คน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระหว่างการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันในกระบวนการให้
คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมกันของอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาและแรงจูงใจในการทำ
วิทยานิพนธ์ พบว่า แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาแตกต่างกันตามการใช้เทคโนโลยี
ประเภทเดียวกันตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไปและการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันน้อยกว่า 3 ประเภท
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า หากนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้จำนวน
เทคโนโลยีประเภทเดียวกันในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จำนวนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้นิสิต
นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ที่สูงขึ้น

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระหว่างการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันในกระบวนการให้
คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมกันของอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาและการรับรู้ความสามารถของ
ตนเอง พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของนิสิตนักศึกษาแตกต่างกันตามการใช้เทคโนโลยี
ประเภทเดียวกันตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไปและการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันน้อยกว่า 3 ประเภท
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า หากนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้จำนวน
เทคโนโลยีประเภทเดียวกันในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จำนวนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้นิสิต
นักศึกษาเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงขึ้นด้วย รายละเอียดดังตาราง 4.27

ตาราง 4.27 การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มจำนวนการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันของนิสิตนักศึกษา
และอาจารย์ที่ปรึกษากับแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง

กลุ่มการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันร่วมกันระหว่าง นิสิตศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา	n	M	SD	Independent Samples Test
แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์				
นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีประเภท เดียวกัน \geq 3 ประเภทขึ้นไป	58	4.517	.489	Levene's Test F= 13.666 p= .000
นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีประเภท เดียวกัน < 3 ประเภท	122	4.177	.784	t =3.556 df= 165.278 p= .000
การรับรู้ความสามารถของตนเอง				
นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีประเภท เดียวกัน \geq 3 ประเภทขึ้นไป	58	4.295	.592	Levene's Test F= 3.390 p= .067
นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีประเภท เดียวกัน < 3 ประเภท	122	3.960	.769	t = 2.921 df = 178.00 p = .004

4. การวิเคราะห์ประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจำแนกตามภูมิภาค

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน พิจารณาจากตัวแปรผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งได้แก่ แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเองจำแนกตามภูมิภาค 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) ระดับการศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับปริญญาโท และปริญญาเอก 2) สาขาวิชา แบ่งได้เป็น เทคโนโลยีทางการศึกษา วิจัยและจิตวิทยาทางการศึกษา และสาขาอื่น ๆ และ 3) กลุ่มแฝงการใช้เทคโนโลยีของนิสิตนักศึกษา ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแฝงที่ 1 คือ กลุ่มแฝงที่มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเอกสารผ่านระบบออนไลน์ กลุ่มแฝงที่ 2 คือ กลุ่มแฝงที่มีการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์ และกลุ่มแฝงที่ 3 คือ กลุ่มแฝงที่มีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในชีวิตประจำวัน โดยเริ่มต้นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุนาม (three ways MANOVA) รายละเอียดดังนี้

ผลจากการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์ พบว่า เมตริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Box's M=52.630, F=1.030, df1=42, df2=210.660, p=0.419) ซึ่งฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุนาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์แบบสามทางของกลุ่มแฝงของนิสิต ระดับการศึกษา และสาขาวิชาไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากนั้นพิจารณาปฏิสัมพันธ์รายคู่ พบว่า ทั้งสามคู่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจะพิจารณาอิทธิพลหลักต่อไป โดยการแยกวิเคราะห์ One-way MANOVA 3 ครั้ง โดยจำแนกตามตัวแปรต้น แสดงรายละเอียดดังตาราง 4.28

ตาราง 4.28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุนามของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ และ การรับรู้ความสามารถของตนเองจำแนกตามตัวแปรภูมิหลัง

ตัวแปรเปรียบเทียบ	Pillai's Trace	F	Hypothesis df	Error df	p
กลุ่มแฝง	.010	.367	4.000	306.000	.832
ระดับการศึกษา	.001	.800	2.000	152.000	.923
สาขาวิชา	.032	.623	8.000	306.000	.758
กลุ่มแฝง*ระดับการศึกษา	.040	1.556	4.000	306.000	.186
กลุ่มแฝง*สาขาวิชา	.081	.806	16.000	306.000	.678
ระดับการศึกษา*สาขาวิชา	.071	1.406	8.000	306.000	.193
กลุ่มแฝง*ระดับการศึกษา*สาขาวิชา	.106	1.706	10.000	306.000	.078
Box's M=52.630 F= 1.030 df1= 42 df2= 210.660 p= .419					

4.1 ระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองของนิสิตนักศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก อยู่ในระดับมาก ($M = 4.147, 4.464$; $SD = 0.786, 0.579$ ตามลำดับ) และการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก อยู่ในระดับมาก ($M = 3.956, 4.211$; $SD = 0.740, 0.700$ ตามลำดับ) โดยการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Box's $M = 10.657$, $F = 3.508$, $df_1 = 3$, $df_2 = 5913762.616$, $p = .015$) ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น แต่ถ้าตัวอย่างมากกว่า 20 หน่วยขึ้นไป ผลที่เกิดจากการฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นนี้มีความแกร่ง สามารถนำไปวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุนามได้ ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความแปรปรวนของการรับรู้ความสามารถของตนเองของนิสิตนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความเหมาะสมที่จะใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุนาม มีรายละเอียดดังตาราง 4.29

ตาราง 4.29 สถิติพื้นฐานของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์		การรับรู้ความสามารถของตนเอง	
	M	SD	M	SD
ระดับการศึกษา				
1. ปริญญาโท	4.147	0.786	3.956	0.740
2. ปริญญาเอก	4.464	0.579	4.211	0.700
Box's M=10.657, F=3.508, df1=3, df2= 5913762.617, p=0.15				
Levene's test แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ F=6.893 df1=1 df2=178 p=0.009				
การรับรู้ความสามารถของตนเอง F=0.007 df1=1 df2=178 p=0.932				

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามภายในกลุ่ม พบว่า เวกเตอร์ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาแต่ละระดับการศึกษามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาเอกมีค่าสูงกว่านิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท เมื่อพิจารณาเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของนิสิตนักศึกษาแต่ละระดับการศึกษามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบแล้ว พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาเอกมีค่าสูงกว่านิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท รายละเอียดดังตาราง 4.30

ตาราง 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุนามของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกตามระดับการศึกษา

	Value	F	Hypothesis df	Error df	P	
Pillai's Trace	.048	4.479	2.000	177.000	.013	
Wilks' Lambda	.952	4.479	2.000	177.000	.013	
Hotelling's Trace	.051	4.479	2.000	177.000	.013	
Roy's Largest Root	.051	4.479	2.000	177.000	.013	
Test of Between-Subjects Effects						
Source	ตัวแปรตาม	Type III SS	df	MS	F	P
ระดับการศึกษา	แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์	4.455	1	4.455	9.009	.003
	การรับรู้ความสามารถของตนเอง	2.881	1	2.881	5.510	.020
Error	แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์	88.033	178	.495		
	การรับรู้ความสามารถของตนเอง	93.088	178	.523		
Corrected Total	แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์	92.488	179			
	การรับรู้ความสามารถของตนเอง	95.970	179			

4.2 สาขาวิชา

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองของนิสิตนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ในสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($M = 4.422$; $SD = 0.639$) และการรับรู้ความสามารถของตนเองในสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($M = 4.306$; $SD = 0.522$) โดยการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Box's $M = 14.177$, $F = 2.293$, $df_1 = 6$, $df_2 = 18669.402$, $p = .033$) ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความแปรปรวนของการรับรู้ความสามารถของตนเองของนิสิตนักศึกษาทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า สาขาวิชาที่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุนาม มีรายละเอียดดังตาราง 4.31

ตาราง 4.31 สถิติพื้นฐานของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์		การรับรู้ความสามารถของตนเอง	
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
สาขาวิชาที่ศึกษา				
เทคโนโลยีทางการศึกษา	4.422	0.639	4.306	0.522
วิจัยและจิตวิทยาทางการศึกษา	4.202	0.830	4.069	0.749
อื่นๆ	4.308	0.670	4.028	0.751
Box's $M = 14.177$, $F = 2.293$, $df_1 = 6$, $df_2 = 18669.402$, $p = .033$				
Levene's test				
แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ $F = 1.778$ $df_1 = 2$ $df_2 = 177$ $p = .172$				
การรับรู้ความสามารถของตนเอง $F = 1.383$ $df_1 = 2$ $df_2 = 177$ $p = .254$				

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามภายในกลุ่ม พบว่า เวกเตอร์ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองของนิสิตนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดดังตาราง 4.32

ตาราง 4.32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุนามของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกตามสาขาวิชา

	Value	F	Hypothesis df	Error df	P
Pillai's Trace	.034	1.536	4.000	354.000	.191
Wilks' Lambda	.966	1.531b	4.000	352.000	.193
Hotelling's Trace	.035	1.526	4.000	350.000	.194
Roy's Largest Root	.027	2.372c	2.000	177.000	.096

4.3 กลุ่มแฝงการใช้เทคโนโลยีของนิสิตนักศึกษา

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองของนิสิตนักศึกษาจำแนกตามกลุ่มแฝงของนิสิตนักศึกษาตามการใช้เทคโนโลยี พบว่า แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ในกลุ่มแฝงที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($M = 4.453$; $SD = 0.588$) และการรับรู้ความสามารถของตนเองในสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($M = 4.192$; $SD = 0.703$) โดยการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Box's $M = 10.065$, $F = 1.616$, $df_1 = 6$, $df_2 = 21323.595$, $p = .138$) ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความแปรปรวนของการรับรู้ความสามารถของตนเองของนิสิตนักศึกษาทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า สาขาวิชามีความเหมาะสมที่จะใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุนาม มีรายละเอียดดังตาราง 4.33

ตาราง 4.33 สถิติพื้นฐานของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกตามกลุ่มแฝงการใช้เทคโนโลยีของนิสิตนักศึกษา

ตัวแปร	แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์		การรับรู้ความสามารถของตนเอง	
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
กลุ่มแฝงการใช้เทคโนโลยีของนิสิต				
1	4.453	0.588	4.192	0.703
2	4.422	0.459	4.206	0.624
3	4.237	0.764	4.027	0.751
Box's $M = 10.065$, $F = 1.616$, $df_1 = 6$, $df_2 = 21323.595$, $p = .138$				

ตัวแปร	แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์		การรับรู้ความสามารถของตนเอง	
	M	SD	M	SD
Levene's test แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ F=2.551 df1=2 df2=177 p=.081				
การรับรู้ความสามารถของตนเอง F=0.555 df1=2df2=177 p=.575				
หมายเหตุ กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มแฝงที่มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเอกสารผ่านระบบออนไลน์				
กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มแฝงที่มีการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์				
กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มแฝงที่มีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในชีวิตประจำวัน				

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามภายในกลุ่ม พบว่า เวกเตอร์ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองของนิสิตนักศึกษาในแต่ละกลุ่มแฝงมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดดังตาราง 4.34

ตาราง 4.34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุนามของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกตามกลุ่มแฝงการใช้เทคโนโลยีของนิสิตนักศึกษา

	Value	F	Hypothesis df	Error df	P
Pillai's Trace	0.016	0.695	4.000	354.000	.596
Wilks' Lambda	0.984	0.693	4.000	352.000	.597
Hotelling's Trace	0.016	0.692	4.000	350.000	.598
Roy's Largest Root	0.015	1.358	2.000	177.000	.260

ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณในตอนนี้ สามารถสรุปได้ว่า การวิเคราะห์สภาพการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์วิทยานิพนธ์ในยุคปัจจุบัน พบว่า นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยใช้เทคโนโลยี LINE และ email เป็นหลัก นิสิตศึกษานำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในด้านการให้ความรู้ การให้ข้อมูลป้อนกลับ การบริหารจัดการ ตามลำดับ และอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในด้านการให้ข้อมูลป้อนกลับ การให้ความรู้ และการบริหารจัดการ ตามลำดับ ส่วนการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการสนับสนุนด้านจิตใจอยู่ในระดับน้อย

จากผลการวิเคราะห์กลุ่มแฝงของนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มแฝง ได้แก่ กลุ่มที่มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดเอกสารออนไลน์ กลุ่มที่มีการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์ และกลุ่มที่มีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ในการใช้

เทคโนโลยีประเภทเดียวกันในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมกันระหว่างนิสิตนักศึกษา กับอาจารย์ที่ปรึกษาตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไปจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์สูงขึ้น และ การใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมกันระหว่างนิสิตนักศึกษา กับอาจารย์ที่ปรึกษาตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไปจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงขึ้นเช่นกัน

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาเอกมีการรับรู้ความสามารถของตนเองและแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์สูงกว่านิสิตระดับปริญญาโท

ตอนที่ 4 กลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

ขั้นตอนของการพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยใช้การศึกษาเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลในขั้นตอนนี้ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การยกร่างกลยุทธ์การส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ การพัฒนากลยุทธ์จากผู้ที่เกี่ยวข้อง และการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. การยกร่างกลยุทธ์การส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

ข้อมูลส่วนนี้มีการพิจารณาทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการกำหนดกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล เพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ การยกร่างกลยุทธ์มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา ทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา หลักการที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เกิดกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัลนี้

2) ดำเนินการเก็บข้อมูลสองส่วนโดยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ การวิเคราะห์กระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล และประสิทธิผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้แก่ แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเอง

3) สัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาที่ได้รับรางวัลวิทยานิพนธ์หรือผลงานวิจัยดีเด่น หรือผลงานเชิงวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ และสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกดังกล่าว โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์เป็นรายคู่มีประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่อาจารย์ใช้ ลักษณะการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา ปัญหาหรืออุปสรรคที่พบในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ แนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และแนวทางในการส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลกับนิสิตศึกษานักศึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา

4) ออกแบบและตีความข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เพื่อยกร่างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

5) สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ เกี่ยวกับความเป็นไปได้และความเหมาะสมของกลยุทธ์ดังกล่าว

6) สรุปสังเคราะห์ข้อมูลจากนิสิตนักศึกษาที่ได้รับรางวัล อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ

การกำหนดประเด็นกลยุทธ์จากผู้ที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดประเด็นกลยุทธ์ เก็บข้อมูลจากตัวอย่างวิจัย 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้รับรางวัลผลงานวิจัยดีเด่นระดับชาติหรือวารสารได้รับการตีพิมพ์ระดับนานาชาติ และ ส่วนที่สอง อาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับรางวัล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นรายคู่ระหว่างนิสิตศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 7 คู่ โดยสัมภาษณ์เชิงลึกและนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก มาสรุปสังเคราะห์และยกร่างกลยุทธ์ ผู้วิจัยพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล และนำเสนอให้กับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์เชิงลึก

1) อาจารย์มีกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อนิสิตนักศึกษาอย่างไร เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จหรือได้รับรางวัลผลงานวิจัยดีเด่น (อาจารย์)

2) อาจารย์มีแนวทางหรือเทคนิคในการส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาในยุคนี้ปรับกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เหมาะสมกับนิสิตนักศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างไร (อาจารย์)

3) นิสิตนักศึกษาที่มีเทคนิคในการทำวิทยานิพนธ์ร่วมกันกับอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างไร ที่ทำให้ท่านประสบผลสำเร็จหรือได้รับรางวัลผลงานวิจัยดีเด่น (นิสิตนักศึกษา)

4) นิสิตคิดว่า เทคนิคหรือกลยุทธ์อะไรที่จะช่วยในการส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาในยุคนี้ปรับกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เหมาะสมกับนิสิตนักศึกษาในยุคดิจิทัล (นิสิตนักศึกษา)

2. การพัฒนากลยุทธ์จากข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

นำข้อมูลเชิงปริมาณจากตอนที่ 3 มาวิเคราะห์ เพื่อสร้างกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา การกำหนดกลยุทธ์ในส่วนนี้จะได้จากข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ให้ข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ 1) นิสิตนักศึกษาที่ได้รับรางวัลผลงานวิจัยดีเด่น เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา เทคนิคการปรับตัวในการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งมุมมองของนิสิตที่มีต่อแนวทางในการส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา และ 2) อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ได้มุมมองการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้รับรางวัล และแนวทางในการส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา ข้อค้นพบที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายคู่ในข้างต้น สามารถยกร่างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล โดยนำเสนอกลยุทธ์ในการส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาที่ได้รับรางวัลงานวิจัยหรือมีผลงานวิชาการตีพิมพ์ลงในวารสารระดับนานาชาติ และอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตนักศึกษาดังกล่าว เป็นรายคู่ ทั้งหมด 7 คู่ มีรายละเอียดดังตาราง 4.35

ตาราง 4.35 รายละเอียดของผู้ให้ข้อมูล

คู่ที่	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์			นิสิตนักศึกษา	
	เพศ	อายุ(ปี)	เทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษา	เพศ	อายุ (ปี)
1	หญิง	60 – 65	LINE email Track Changes	ชาย	30 – 35
2	ชาย	40 – 45	LINE Facebook Messenger Facebook email Track Changes Zoom Google Drives Google Docs Google Calendar	ชาย	35 – 40
3	หญิง	45 – 50	LINE email	ชาย	40 – 45

คู่มือ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์			นิสิตนักศึกษา	
	เพศ	อายุ(ปี)	เทคโนโลยีที่ใช้ในการให้คำปรึกษา	เพศ	อายุ (ปี)
4	หญิง	35 – 40	LINE email	ชาย	30 – 35
5	หญิง	45 -50	LINE Facebook Messenger Facebook email	หญิง	45 – 50
6	หญิง	45 – 50	LINE Facebook Messenger Facebook email	หญิง	40 – 45
7	หญิง	60 – 65	โทรศัพท์มือถือ	ชาย	30 – 35

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลเป็นการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษา ในยุคดิจิทัลมีการนำเครื่องมือดิจิทัลมาใช้ เช่น การติดต่อสื่อสารผ่านทาง LINE หรือ การใช้ Google Docs ในการแก้งานของนิสิตนักศึกษา เป็นต้น ซึ่งจะทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาสะดวกมากขึ้น การให้ข้อมูลป้อนกลับรวดเร็วขึ้น และมีแก๊งงานของนิสิตนักศึกษาที่ชัดเจนมากขึ้น อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้คำปรึกษาในเวลาใดก็ได้ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตามก็สามารถให้คำปรึกษาได้โดยไม่ต้องมานัดพบแบบเผชิญหน้ากันเหมือนในอดีต ทำให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายด้วย ลดข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ระยะทาง เวลา ค่าใช้จ่าย ความเหนื่อยล้าของอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นต้น มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษามากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า มี 3 กลยุทธ์สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ 1) การส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาได้ 2) อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ที่มีต่อกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ 3) ควรมีระบบประกันคุณภาพกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา มีรายละเอียดดังตาราง 4.36

ตาราง 4.36 สรุปกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา

กลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
1) การส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาได้	อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ โดยผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือการส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษา คู่มือนี้จะช่วยแนะนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ในยุคปัจจุบันที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการให้คำปรึกษาได้ ซึ่งจะทำให้อาจารย์ที่ปรึกษารู้จักเทคโนโลยีต่าง ๆ มากขึ้น และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในกระบวนการให้คำปรึกษาได้อย่างเหมาะสม

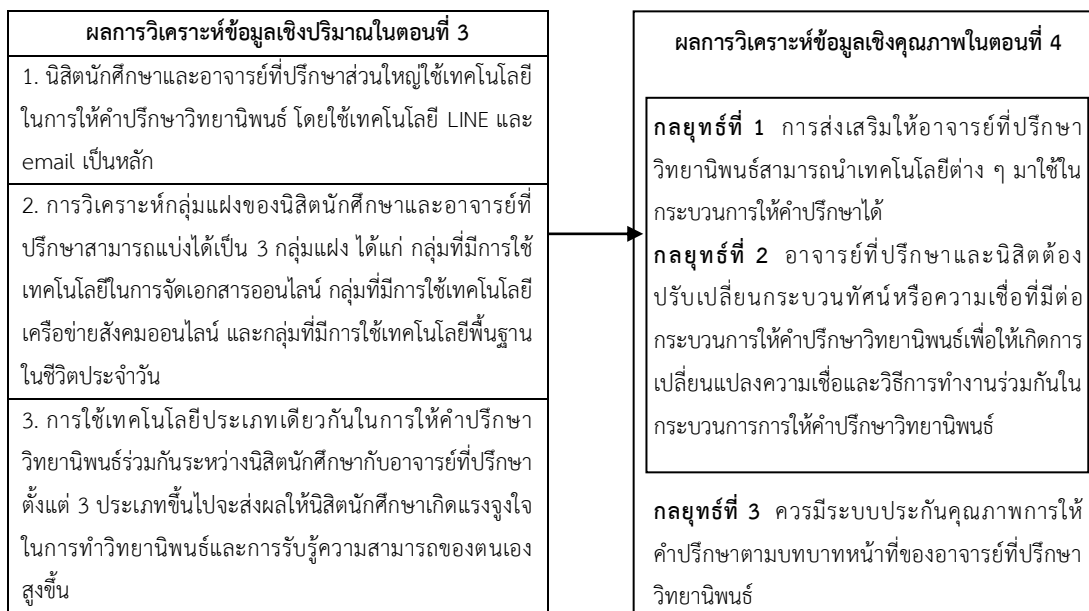
กลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
<p>“ในการทำงานในโลกสมัยใหม่ในยุคดิจิทัลเนี่ยมันมีเครื่องมืออุปกรณ์มากมายก็เสนอให้ทำ workshop พัฒนาการใช้สื่อที่หลากหลายจะเป็นแบบกลุ่มหรือแบบเดี่ยว จะ feedback ออนไลน์อะไรก็ตาม เตรียมคู่มือให้พร้อมแล้วก็พัฒนาเขาให้เขารู้จักเครื่องมือต่อไปเนี่ย”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 1</p>	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีการพัฒนาตนเองด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษารู้จักเครื่องมือเทคโนโลยีต่าง ๆ และสามารถเลือกเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษากับนิสิตได้อย่างเหมาะสม ผู้วิจัยจึงจัดทำคู่มือการใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์</p>
<p>“โดยส่วนตัวคิดว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์คือการทำงานร่วมกัน ... อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีบทบาทหน้าที่ให้คำปรึกษาจริง ๆ ยิ่งในยุคดิจิทัลนี้อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องเรียนรู้อยู่ตลอด ว่าแอปพลิเคชันตัวนี้ใช้อย่างไร ใช่ว่าไม่ ใช่ว่าอะไร มีประโยชน์อะไรบ้าง ก็ต้องใช้ให้เป็นก่อน เพราะบางทีลูกศิษย์ก็จะตามหลังเรา บางทีลูกศิษย์รู้มากกว่าก็จะมีอาการแลกเปลี่ยนกัน”</p> <p style="text-align: center;">นิสิตคนที่ 1</p>	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาต้องแสดงบทบาทหน้าที่ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อนิสิต และเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้</p>
<p>“อันดับแรกก็ต้องทันดิจิทัล ต้องมีความรู้ ต้องใช้ดิจิทัลให้เป็นประโยชน์ในช่องทางการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา เพราะว่า จะไม่มีมีแต่สุดท้ายก็ต้องทำให้เด็กจบอย่างมีคุณภาพ ครูก็มองว่าเด็กจบอย่างมีคุณภาพก็ได้โดยไม่ต้องมีดิจิทัลก็ได้ ถ้าवलกลับในเรื่องของเศรษฐกิจ เวลา efficiency อะเนอะ มันก็คุ้มกว่า มันรวดเร็วกว่า เป็นอาจารย์สมัยนี้มันต้องมองรอบด้าน ใช่มั้ยมันเหมาะกับการทำงานด้วยนะ อย่างไลน์ คุยกันในกลุ่ม และ word ไม่ใช่ว่าปรี้นออกมา แต่เราไม่รู้ function ก็ไม่มีประโยชน์”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 2</p>	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีความรู้และมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิตนักศึกษา ถึงแม้ว่าการใช้เทคโนโลยีและการที่ไม่ใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์สามารถทำให้นิสิตนักศึกษาสำเร็จการศึกษาได้เช่นเดียวกัน แต่เมื่อคำนึงถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นพบว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาให้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการไม่ใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษา เช่น ความรวดเร็วในการให้ข้อมูลป้อนกลับต่อนิสิต การที่นิสิตได้รับข้อมูลป้อนกลับที่รวดเร็ว ก็จะส่งผลให้นิสิตสามารถแก้ไขงานได้เร็ว นอกจากนี้ อาจารย์ต้องมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี และรู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการให้คำปรึกษาและขั้นตอนในการทำวิทยานิพนธ์</p>
<p>“แกก็จะไถ่แบบมีความ Friendly อ่า มันเข้าถึงได้... บางครั้งอาจารย์แกไม่ได้มีเวลาขนาดนั้น อาจารย์ก็จะเปิดทุกช่องทางให้เราเข้าถึงได้ อาจารย์รู้จักและใช้เทคโนโลยีมาก และก็เรียนรู้อยู่ตลอดเวลา นี่คือสิ่งที่ชอบ”</p> <p style="text-align: center;">นิสิตคนที่ 2</p>	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาในการพัฒนาตนเอง และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษา โดยเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาเลือกช่องทางในการติดต่อกับอาจารย์ได้ และเข้ามาปรึกษาอาจารย์ได้ง่ายและเป็นกันเอง</p>
<p>2) อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการที่มีต่อกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์</p> <p>จากบทสัมภาษณ์ พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตบางคนมีความเชื่อเกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ยังยึดติดในรูปแบบดั้งเดิมที่ต้องนัดพบกัน เนื่องจากทำให้การติดต่อสื่อสารชัดเจนขึ้น ดังนั้นในการที่จะส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษานั้นจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการที่มีต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยการจัด workshop ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษา แต่ในการปรับเปลี่ยนกระบวนการนั้นต้องเป็นการปรับกระบวนการทั้งสองฝ่ายระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา และเมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาได้รับความพึงพอใจต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาแล้ว จะทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งอาจจะเป็นการให้คำปรึกษาแบบผสมหรือการให้คำปรึกษาแบบทางไกลก็ได้ ขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา</p>	

กลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
<p>“แต่การให้คำปรึกษามันต้องไปจัด workshop ให้กับนิสิตด้วยคะ จะจัด workshop ให้อาจารย์อย่างเดียวไม่ได้เพราะอาจารย์เป็น โอทีแล้วแต่เด็กยังบ้านนอกอยู่อย่างนี้มันก็ไม่ไปด้วยกันถูกไหม... มันต้องเปลี่ยน mindset ของทั้งสองฝ่าย ต้องชี้ให้เห็นตอนทำ workshop ว่าแบบเดิมคุณเผชิญหน้า คุณมีตารางเวลาการทำงานแต่สมัยใหม่โลกมันเปลี่ยนเป็นดิจิทัล คุณไม่จำเป็นต้องทำแบบเดิมนี่ แต่ว่าคุณจะทำแบบผสมก็ได้มีปัญหาอะไร แต่คุณไม่ควรใช้วิธีเดียว เพราะว่า สไลด์การทำงานของคุณต้องสอดคล้องกับ สไลด์การเรียนรู้ของเด็กยุคใหม่ ถ้าพวกคุณไม่เปลี่ยนอะไรเลย คุณก็ไม่สมกับอยู่ในยุคดิจิทัลถูกไหม คุณก็จะตกรุ่น เช่น เราสร้าง เตาไรต์ไฟฟ้ามานำให้ใช้ยังไปใช้เตาไรต์เตาถ่านอยู่นั้นแหละ มันถึงช้า ... ครูคิดว่า ทำ workshop เล่นเรื่องบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ เพื่อเปลี่ยน Paradigm ”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 1</p>	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตในยุคดิจิทัลควรได้รับการส่งเสริมให้ รู้จักเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการทำงานร่วมกัน ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา จากการจัด workshop ซึ่งจะ ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิต ควรปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ที่มีต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากแบบเดิมที่ต้องมานัดพบเผชิญหน้ากันให้เป็นแบบดิจิทัล มากโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตควรมีการปรับตัวในการทำงานร่วมกันให้เข้ากับยุค ดิจิทัล ซึ่งจะช่วยให้การติดต่อสื่อสารและการทำงานรวดเร็ว มากขึ้น</p>
<p>“ส่วนใหญ่อาจารย์ที่ปรึกษาทำงานผ่าน Track Changes แล้วอีก ครึ่งชั่วโมงจะโทรถามมาว่าอ่านเข้าใจไหม แก้ได้ไหม สามารถส่ง ได้ก็ไม่งั้น วันไหน แก้งานกันส่งกันไปมา ซึ่งเราก็โอเคกับวิธีการที่ อาจารย์ใช้ เป็นวิธีการที่ทำงานร่วมกันตลอดโดยไม่จำเป็นต้อง เสียเวลามานัดพบกัน”</p> <p style="text-align: center;">นิสิตคนที่ 1</p>	<p>สะท้อนให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาคนนี้ได้รับการสั่งสอนและ ถ่ายทอดความเชื่อและวิธีการทำงานในยุคดิจิทัล และนิสิต นักศึกษาได้รับความพึงพอใจในวิธีการแบบนี้ ทำให้ นิสิต นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบไม่ นัดพบ และทำงานร่วมกันผ่านทางเทคโนโลยี</p>
<p>“อาจารย์ที่ปรึกษาต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดให้เหมาะกับยุคดิจิทัล ต้องเปิดใจยอมรับที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่สามารถ นำมาใช้ในการโค้ดเด็กได้ ... ส่วนตัวคิดว่า เด็กรุ่นใหม่ เรียนรู้เร็ว มาก เก่งกว่าเราอีก”</p> <p style="text-align: center;">อาจารย์ที่ปรึกษา 2</p>	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาควรเปิดใจยอมรับที่จะนำเอาเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยอาจารย์ที่ ปรึกษาควรปรับเปลี่ยนเจตคติที่มีต่อการให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิมที่ต้องมานัดพบกันให้เป็นการนำเอา เทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษา เพื่อให้สอดคล้อง กับนิสิต นักศึกษา ยุคดิจิทัลซึ่งมีความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีอยู่แล้ว</p>
<p>“อย่างที่ผมก็เชื่อว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบ face to face ดีกว่า การใช้เทคโนโลยีอย่างเดียว มันไม่สามารถทำให้ นิสิต เข้าใจและทำตามได้ โอเคแหละที่อาจารย์นำเทคโนโลยีมาใช้ใน การติดต่อสื่อสารที่สะดวกมาก แต่ก็ควรมีการนัดพบพูดคุยด้วย”</p> <p style="text-align: center;">นิสิตคนที่ 2</p>	<p>ในมุมมองของนิสิตมีความเชื่อต่อการให้คำปรึกษาในยุคดิจิทัล ควรเป็นแบบผสมระหว่างการให้คำปรึกษาแบบ face to face กับการให้คำปรึกษาแบบใช้เทคโนโลยี และคิดว่า การให้ คำปรึกษาแบบ face to face มีคุณภาพมากกว่า</p>
<p>“คือจะมาคุยโทรศัพท์คุยไลน์กับอาจารย์มันไม่ได้ เพราะว่ามันมี ปัญหาด้านการสื่อสารโง่ครับ คือเรามาเจออาจารย์แต่ละครั้งเนี่ย เราก็ต้องถามความชัดเจน เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะทำให้ท่านเห็น ก็ คือต้องขออะไรมาให้ท่านเห็นอะ ว่ามันได้หรือไม่ได้ จะมาคุยผ่าน ไลน์ เป็น text ผมว่ามันไม่พอ”</p> <p style="text-align: center;">นิสิตคนที่ 3</p>	<p>ในมุมมองของนิสิตเห็นว่า การให้คำปรึกษาแบบ face to face มีความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหามากกว่าการคุย ข้อความผ่านทางเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น LINE ซึ่งจากข้อความ นี้สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความเชื่อต่อการให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์ว่า วิธีการให้คำปรึกษาแบบนัดพบดีกว่า</p>

กลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
<p>“แต่คิดว่าคือถ้าไม่มีข้อจำกัดจริงๆการที่มายุตัวต่อตัวดีที่สุด เพราะว่าเค้าต้อง Concentrate แล้วเราก็เห็นอากัปกรณ์ คือ บางที่อยู่ทาง Skype มันก็ไม่ค่อยชัดแล้วก็สัญญาณมันไม่ค่อยคงที่ แต่ยังไม่เคยลองใช้ Zoom นะคะแต่โหลด App มาแล้ว”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 5</p>	<p>อาจารย์ที่ปรึกษามีความเชื่อว่า การให้คำปรึกษาแบบนัดพบ ตัวต่อตัวเป็นวิธีการที่ดีที่สุด เนื่องจากสามารถเห็นกิริยาท่าทาง ได้ โต้ตอบได้ทันที การนำเทคโนโลยีมาช่วยเช่น Skype Zoom อาจมีข้อจำกัดในแง่ของสัญญาณต้องมีความชัดเจน ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจะใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ก็ต่อเมื่อนิสิต นักศึกษาอยู่ไกลหรือห่างกัน</p>
<p>3) ควรมีระบบประกันคุณภาพการให้คำปรึกษาตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์</p> <p>การประกันคุณภาพการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา ควรมีการประกันคุณภาพตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ การแบ่งเวลาให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาอย่างเพียงพอ การวิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียน การติดตามและกำกับการทำ วิทยานิพนธ์ของนิสิต การพัฒนาความสามารถของตนเองและมีความรู้เพียงพอที่จะสามารถให้คำปรึกษากับนิสิตนักศึกษาได้ จะช่วยกระตุ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มศักยภาพ และมีความตั้งใจใส่ใจในการทำงาน อีกทั้งยัง ทำให้กระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้นิสิตนักศึกษาสามารถทำ วิทยานิพนธ์ได้สำเร็จและมีคุณภาพ</p>	
<p>“การประกันคุณภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ครู คิดว่าหน้าที่สำคัญคือ 1. จัดสรรเวลาในการให้คำปรึกษาให้ เพียงพอ 2. ต้องวิเคราะห์และทำความเข้าใจในลักษณะของเด็ก แต่ละคนที่มีธรรมชาติต่างกัน 3. ต้องพัฒนาตนเองและทำให้ ตนเองมีความรู้เพียงพอที่จะให้คำปรึกษา 4. ติดตามกำกับและ สนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตให้ประสบผลสำเร็จด้วย วิธีการที่จะต้องตกลงร่วมกัน ... เมื่อพูดประกันคุณภาพ advisor มีหน้าที่ในการพัฒนาตนเอง เด็กมาอยู่กับเธอแล้วเป็นโรคหัวใจ จะต้องเปลี่ยนลิ้นหัวใจแล้ว ถ้าอาจารย์ไม่มีความรู้ไปไกด์เด็ก ก็ ต้องโยนให้หมอหัวใจ ถ้า advisor ไม่ชำนาญคุณต้องส่งต่อให้อาจารย์ท่านอื่น แต่ถ้าอยากเป็น major คุณต้องพัฒนาความรู้ ของตนเองตลอด”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 1</p>	<p>การประกันคุณภาพการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ ที่ปรึกษา โดยบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่สำคัญ ได้แก่ ให้เวลาที่เพียงพอในการให้คำปรึกษากับนิสิตนักศึกษา วิเคราะห์ผู้เรียนว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร พัฒนาความรู้ของ ตนเองให้เพียงพอที่จะสามารถให้คำปรึกษากับนิสิตนักศึกษา ได้ และคอยกำกับติดตามงานและช่วยเหลือในการทำ วิทยานิพนธ์ของนิสิต</p>

ผู้วิจัยจึงนำเสนอร่างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของ อาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล มีรายละเอียดดังนี้ 1) การส่งเสริมให้อาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาได้ 2) อาจารย์ที่ ปรึกษาและนิสิตต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการที่สัมพันธ์ต่อกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ 3) ควรมีระบบประกันคุณภาพกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา การ พัฒนากลยุทธ์ได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในตอนต้นที่ 3 สามารถนำมาวิเคราะห์ร่วมกับผล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษา
วิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สามารถสรุปได้ดังแผนภาพ 4.5

แผนภาพ 4.5 การพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

จากผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณในข้อ 1, 2, 3 ควรใช้กลยุทธ์ที่ 1 และ 2 ซึ่งถือว่าเป็นกลยุทธ์หลักและมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ๆ ของการส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล การที่นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยี LINE และ email เป็นหลักในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งถือว่าเป็นแอปพลิเคชันพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาควรได้รับการส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายมากขึ้นและใช้ได้เหมาะสมกับคุณลักษณะสำคัญของเทคโนโลยีนั้น อีกทั้งควรมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนหรือความเชื่อที่มีต่อกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล จะมีประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีความรวดเร็วและติดต่อสื่อสารกันได้สะดวกมากขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องมานั่งนัดพบแบบเผชิญหน้ากัน อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาจะทำงานร่วมกันในเวลาทั้งที่ทั้งสองฝ่ายสะดวก แต่ว่าการที่อาจารย์ที่ปรึกษาจะนำเทคโนโลยีมาใช้นั้นก็ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของบุคคลด้วย เช่น ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความชอบใช้เทคโนโลยี เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการสร้างกลยุทธ์

ส่งเสริมประสิทธิผลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยกลยุทธ์ที่ 1 ผู้วิจัยจัดทำคู่มือเคล็ดลับการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นความสำคัญของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษา จะทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาเกิดความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาและ กลยุทธ์ที่ 2 เป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนหรือความเชื่อที่มีต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา โดยการจัดกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนดังกล่าว

ส่วนกลยุทธ์ที่ 3 เรื่องการประกันคุณภาพการให้คำปรึกษาตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นกลยุทธ์เสริมที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยจะช่วยส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาในการดูแลนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ได้อย่างมีคุณภาพ

จากกลยุทธ์ในข้อ 3 ที่เสนอว่า ควรจะมีระบบประกันคุณภาพการให้คำปรึกษาตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยจะนำเสนอเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิคในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีเอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ลักษณะของนิสิตนักศึกษา 2) ความทุ่มเทในการดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต และการให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ กับนิสิต 3) การกำกับและติดตามงานของนิสิต และ 4) การพัฒนาความรู้ของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่เสมอ ดังนั้น การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรมีการประกันคุณภาพ เพื่อยกระดับคุณภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีรายละเอียดของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาดังตาราง 4.37

ตาราง 4.37 การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีเอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

เทคนิคในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีเอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
1) การวิเคราะห์ลักษณะของนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีการวิเคราะห์ลักษณะของนิสิตนักศึกษาก่อนการให้คำปรึกษา เพื่อดูว่านิสิตมีความรู้พื้นฐานอะไร ความสนใจ หรือความถนัดอะไร ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถเลือกวิธีการให้คำปรึกษาและหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิตได้อย่างเหมาะสม	

เทคนิคในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีเอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
“ที่เลยคิดว่า แก่แก่ง แก่รู้ศักยภาพเด็กได้ว่าแบบ เด็กใครคนไหน แคไหนอะไรแบบนี้ ตรงนี้มันต้องแตกอะ จะทำยังไงให้เสริมพลัง ให้เด็กได้” นิสิตคนที่ 2	อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีการวิเคราะห์นิสิตนักศึกษาก่อน เพื่อที่จะเป็นข้อมูลให้อาจารย์ที่ปรึกษาเลือกใช้วิธีการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมกับนิสิตนักศึกษา
“ตอน ป.โท มีฐานอะไรมาเนี่ย ให้เขาต่อจากฐาน ป.โท ถ้าไม่มี แล้วอยากเปลี่ยนเรื่องก็จะถามเขาว่าเขาชอบอะไร ก็คือจะ Guide ตามเด็ก เด็กชอบอะไร” อาจารย์ที่ปรึกษา 3	อาจารย์ที่ปรึกษาจะวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนว่า มีต้นทุนเดิมอะไร มีความสนใจ หรือ ถนัดด้านไหน เพื่อให้ให้นิสิตเริ่มต้นมาจากความสนใจ
“เวลา Guide นิสิต ก็จะพยายามมองว่านิสิตมีต้นทุนอะไร เหมือนเขาว่าตอนปริญญาโท เขาทำวิจัยเรื่องอะไรมา Character ส่วนตัวของเขา หรือว่าความถนัดส่วนตัวของเขา หรือตัวลักษณะเฉพาะของเขา ประสบการณ์ของเขามีอะไรมา แล้วก็พยายามจะ Guide ความสนใจให้มันพยายามลงกับภูมิหลังของนิสิต ... พยายามให้มันไปทางนั้น แต่ก็ต้องมีความสนใจจากเราด้วย คือไม่จั้นเราก็ไม่รู้สักอันกับการ Guide งาน ต้องเป็นเรื่องที่เราสนใจด้วย แต่ต้องไม่ฉีกไปจากตัวตนของนิสิต” อาจารย์ที่ปรึกษา 6	อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่วิเคราะห์ผู้เรียนว่ามีต้นทุนเดิมอะไรบ้าง หัวข้อวิทยานิพนธ์ที่นิสิตนักศึกษาจะทำวิจัยต้องเกิดจากความสนใจร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้อาจารย์ที่ปรึกษารู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยด้วย
“ครูก็จะให้เค้าไปหามาก่อนว่าเค้าสนใจอะไร เค้าอยากทำเรื่องอะไร แต่ถ้านิสิตคนไหนนึกหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่ออก ครูก็จะถามเค้าว่า เธอทำอาชีพอะไรอยู่ จบไปอยากทำอะไร ถ้าเขาเป็นครูอยู่ ครูก็จะแนะนำให้ทำเกี่ยวกับสิ่งที่เขาทำ” อาจารย์ที่ปรึกษา 7	อาจารย์ที่ปรึกษาเปิดโอกาสให้นิสิตศึกษาหัวข้อหรือตัวแปรที่ นิสิตสนใจ โดยอาจารย์จะวิเคราะห์ผู้เรียนว่า นิสิตคนนี้มีต้นทุนเดิมอะไร มีความถนัดอะไร เพื่อแนะนำในสิ่งที่นิสิตนักศึกษาสามารถทำวิจัยได้
2) ความทุ่มเทในการดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต และการให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ กับนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษาทุ่มเทแรงกาย แรงใจ และเวลาในการดูแลนิสิตนักศึกษาอย่างเต็มที่ โดยการเปิดโอกาสให้นิสิตสามารถติดต่ออาจารย์ได้ตลอด และเข้าถึงอาจารย์ได้ง่าย นอกจากนี้อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือทั้งทางวิชาการและไม่ใช่วิชาการ อาจารย์ใส่ใจในการตรวจงานและให้ข้อมูลป้อนกลับกับนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่ร่วมคิดร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ปล่อยนิสิตนักศึกษาไว้ตามลำพัง	
“ทุกช่องทางตลอด 24 ชม. ได้หมดเลย แต่ส่งใน gmail ดีที่สุด ถ้าเด็กจะส่งงาน เพราะ line มันจะหาย” อาจารย์ที่ปรึกษา 2	อาจารย์ที่ปรึกษาเปิดโอกาสให้นิสิตเข้าถึงอาจารย์เพื่อคำแนะนำหรือปรึกษาได้ตลอดเวลาผ่านทางเทคโนโลยีต่าง ๆ
“เพราะงานการเป็นที่ปรึกษา ต้องมีมุมมองที่ดีคือ หนึ่งให้กำลังใจ เขา สองคือต้องให้เขาสู้ ต้องให้เขาทำหาย” อาจารย์ที่ปรึกษา 3	อาจารย์ที่ปรึกษานับสนุนด้านจิตใจให้กับนิสิตนักศึกษาให้เขามีความพยายาม และมองเป็นสิ่งที่ทำหาย
“อาจารย์ก็จะทำหน้าที่เหมือนกับเป็นโค้ชอะครับ คอยแนะนำว่าสิ่งที่ผมคิด สิ่งที่ผมทำเนี่ย ขบวนการมันถูกต้องไหมตามหลักการวิจัย เนื้อหามันถูกต้องครบถ้วนมั๊ย อะไรบ้างที่ต้องไปหาเพิ่ม อะไรบ้างที่ต้องแก้ไข” นิสิตคนที่ 3	-อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนในการตรวจดูว่า สิ่งที่ นิสิตนักศึกษาทำนั้นมีความถูกต้องครบถ้วนและต้องปรับแก้ไขอย่างไร

เทคนิคในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีเอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
“อาจารย์เค้าเป็นกันเองอะเนอะ ทำให้เราอยากเข้าไปปรึกษา ก็คืออาจารย์เปิดโอกาสอะครับ เรามีประเด็นที่จะอยากพูดคุยกับอาจารย์ อาจารย์ก็จะหาเวลาให้เราได้เร็วที่สุด การตรวจงานก็เช่นกันครับ อาจารย์จะเป็นคนที่ตรวจงานให้ feedback กลับมาเร็ว อาจารย์ตรวจงานละเอียด แก่ตามได้เลย ส่วนตัวก็จะรีบแก้งานแล้วส่งให้อาจารย์โดยเร็วที่สุดเช่นกัน โดยเฉพาะของช่วงการทำ proposal อาจารย์ก็จะตรวจผ่านคอมให้เลย” นิสิตคนที่ 4	อาจารย์ที่ปรึกษามีลักษณะเป็นกันเอง ทำให้นิสิตรู้สึกว่าจะอยากไปปรึกษา กล้าพูดคุยว่าเรามีปัญหาอย่างไร อีกทั้งอาจารย์จะพยายามหาเวลาให้กับนิสิตนักศึกษาได้เร็วที่สุด ไม่ว่าจะมานัดพบเพื่อคุยงาน หรือการให้ข้อมูลย้อนกลับ อาจารย์ใส่ใจในการตรวจงานของนิสิตและให้งานคืนกับนิสิตอย่างรวดเร็ว ทำให้นิสิตนักศึกษาสามารถแก้งานได้เร็ว
“ถ้าช่วงไหนจะต้องเร่งหัวข้อ อาจารย์ก็จะทุ่มเท จะอยู่ติดคีย์กับพวกเราเลยนะ อาจารย์ลุยงานไปกับพวกเรา” นิสิตคนที่ 5	อาจารย์ที่ปรึกษาทุ่มเทเวลา แรงกายและแรงใจในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิตนักศึกษา
“เหมือนอาจารย์เค้าคิดเรื่องงานตลอด พอเราคุยงานเสร็จสักพักก็กลับบ้านมาอาจารย์เค้าก็โทรมาเสนอแนะ อาจารย์เหมือนช่วยเราคิด ไม่ได้ทิ้งให้เราคิดคนเดียว” นิสิตคนที่ 6	อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่เสมือนเป็นผู้ร่วมทำวิจัย ให้ความสำคัญกับงานวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาอย่างเต็มที่ ร่วมกันคิดและทำงานไปกับนิสิต ไม่ได้ปล่อยให้นิสิตคิดงานตามลำพัง
“วัน ๆ ครูก็จะตรวจงาน บางทีตรวจงานกับนิสิตถึงสามทุ่มที่มหาวิทยาลัย กว่าครูจะไต่กลับบ้าน ... ถ้านิสิตมีปัญหาอะไรหรือติดตรงไหน ก็สามารถมาปรึกษาครูได้ตลอด ครูจะได้ช่วยแก้ปัญหาให้เขาด้วย” อาจารย์ที่ปรึกษา 7	อาจารย์ที่ปรึกษามีจิตวิญญาณความเป็นครูสูง ทุ่มเทแรงกายแรงใจในการดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต
“เขาอินกับเด็ก เขาให้ความสำคัญกับเด็ก มันคือกำลังใจ แยกแยะรับงานของนิสิตเป็นงานของตัวเอง แยกบอกว่า คาคัดหวังนะ ทำให้เต็มที่ มันเหมือนเป็นข้อเสนอกับเราว่าแบบ เห็นไหมอาจารย์เขาเต็มที่ เราก็ก็นั่งมีของมาคุยกับแก เพราะเราตั้งใจจะมาเนอะ มันต้องคุ้มค่าที่สุดในการคุยกับแก คุยกับแกแต่ละครั้งไม่ใช่แค่รีบจบไปนะ แต่คุยจนตกผลึก” นิสิตคนที่ 7	อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่เสมือนเป็นผู้ร่วมทำวิจัย อาจารย์ให้ความสำคัญกับนิสิต ให้ความสำคัญ และคาดหวังกับงานนิสิตให้ออกมามีคุณภาพ นอกจากนี้อาจารย์ยังให้เวลากับนิสิตอย่างมาก เวลาปรึกษางานทุกครั้ง อาจารย์จะให้คำปรึกษาแบบมีแนวทางให้นิสิตได้ไปคิดหรือทำต่อได้บนหลักเหตุผล
3) การกำกับและติดตามงาน อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่ในการวางแผนและบริหารจัดการการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา คอยกำกับติดตามงาน กำหนดวันส่งงาน ให้นิสิตรายงานความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของตนเอง ซึ่งเทคนิคนี้จะช่วยกระตุ้นนิสิตนักศึกษาให้เกิดความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์	
“ถ้าทำงานแล้ว ยังอยู่ที่เดิมไหม การงานเป็นอย่างไร เดี๋ยวอย่างไร ครูก็จะทำให้สอคล้อง แต่ถ้ายังไม่เคยมีงานทำ ครูก็จะถามว่าอยากทำงานที่ไหน รัฐบาลหรือเอกชน คุณครูอาจารย์หรือนักวิจัย อะไรอย่างเงี้ย เราก็จะดูหัวข้อที่เค้าเติบโตได้ในเส้นทางชีวิตเค้าเนาะ อันเนี่ยเป็นที่ปรึกษาจะต้องวางแผนอย่างเนี่ย วางแนวให้เค้าเอางานที่เรียน สิ่งที่เป็นหัวข้อเนี่ยเอาเข้าไปใช้ในการสมัครงานได้” อาจารย์ที่ปรึกษา 1	อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่ช่วยวางแผนการทำวิทยานิพนธ์

เทคนิคในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีเอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
“เพราะว่าครูจะกำหนดเดดไลน์ ขึ้นอยู่กับชิ้นงาน” อาจารย์ที่ปรึกษา 2	อาจารย์ที่ปรึกษากำกับและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต
“อย่างน้อยเรา Email คุยกันทุกอาทิตย์ใช่ไหม แยกจะแบบมา แถมจะให้ File การบ้านมา จะไปหาตรงนี้ๆต่อ เหมือนแถมอยาก ให้เราแบบว่า อยากให้จริงจัง แล้วก็จะมีถามตอบใน Email นี้ แหละ” นิสิตคนที่ 2	อาจารย์ที่ปรึกษาคอยกำกับติดตามงานของนิสิต มอบหมายให้ นิสิตนักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้งานของนิสิต นักศึกษาเกิดทักษะการค้นคว้าหาความรู้และเกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเองก่อน อาจารย์ทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะ
“เราใช้วิธีคุยกัน นัดกันเป็นระยะ ก็ใช้ Line เพื่อนัดชยะเยอะ จะ นัดกันวันไหน หรือว่าแนะนำให้ทำอะไร แต่ไม่เชิงว่า Guide ใน Detail Line เพื่อ Show ความก้าวหน้า” อาจารย์ที่ปรึกษา 4	อาจารย์ที่ปรึกษาจะคอยกำกับติดตามงานของนิสิตเป็นระยะ โดยการนัดหมายให้มาพบกัน และมีกรนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ ในการติดต่อสื่อสาร และเป็นช่องทางหนึ่งให้นิสิตได้รายงาน ความก้าวหน้าของตนเอง เพื่ออาจารย์ได้ทราบ ว่า นิสิต ดำเนินการถึงขั้นไหนแล้ว
“แต่สิ่งที่อาจารย์ทำให้เราไม่รู้สึกรู้สึกท้อทึง ให้เราได้รับการดูแล อย่างดี อาจารย์นี่จะตามตารางเวลานัดนะค่ะ อาจารย์จะมี กลุ่ม Facebook ละนัดเวลา แล้วเวลานัดก็จะมีกลุ่มรุ่นพี่รุ่นน้อง มาด้วย มันจะทำให้เรารู้สึกมีพลังในการมาในแต่ละรอบ” นิสิตคนที่ 5	อาจารย์ที่ปรึกษาใส่ใจดูแลนิสิตนักศึกษาอย่างเต็มที่ จะคอย กำกับติดตามการทำงานของเรา อาจารย์จะเสริมพลังให้กับนิสิต ที่มาพบในแต่ละครั้ง เพื่อให้มีพลังกายและใจในการทำ วิทยานิพนธ์
“พอนิสิตได้หัวข้อก็จะให้เขาทำ Timeline ตารางการทำงาน ว่า เขาวางแผนว่าเขาจะจบภายในกี่ปี เขาจะต้องทำอะไรบ้าง ทำ เหมือนปฏิทินเลยแล้วก็หยอดข้อมูลลงไป” อาจารย์ที่ปรึกษา 6	อาจารย์ที่ปรึกษาจะมอบหมายให้นิสิตกำหนดตารางเวลาการทำ วิทยานิพนธ์จากนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจะช่วยดูความเหมาะสม ของตารางเวลาของการทำงาน
“อย่างน้อย 1 สัปดาห์พบกัน 1 ครั้ง บางทีอาจารย์ติดธุระนอก สถานที่ อาจารย์ก็จะนัดไปพบนอกสถานที่ คืออาจารย์จะเป็น คนแบบว่า ส่งงานแล้วตรวจ ส่งงานแล้วตรวจ อย่างนั้นนะค่ะ บาง ทีก็โทรศัพท์คุย” นิสิตคนที่ 6	อาจารย์ที่ปรึกษาคอยกำกับและติดตามงานของนิสิตอยู่ สม่ำเสมอ คอยตรวจงานและให้ข้อมูลป้อนกลับต่องานของนิสิต ค่อนข้างเร็ว โดยไม่จำเป็นต้องนัดพบที่มหาวิทยาลัยอย่างเดียว
“ส่วนเทคนิคของครูก็คือ การตามนิสิตตลอด ให้เขาทำวิจัยอยู่ สม่ำเสมอ ให้เขามาพบครูทุกสัปดาห์ ให้เขารายงานครูอยู่เป็น ประจำ เพื่อครูจะได้รู้ว่า ต้องช่วยเหลือตรงไหนได้บ้าง เพราะ บางอย่างเมื่อนิสิตมีปัญหาอาจจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้คน เดียว อย่างที่บอกครูจะโทรตามนิสิตเป็นประจำด้วย บางทีถ้า ตามไม่ได้ หรือโทรหาไม่รับ ก็จะให้เพื่อนช่วยติดต่อให้ครู” อาจารย์ที่ปรึกษา 7	อาจารย์ที่ปรึกษามีเทคนิคในการส่งเสริมให้นิสิตทำวิทยานิพนธ์ ประสบความสำเร็จ คือ การติดตามงานของนิสิตนักศึกษาอยู่ สม่ำเสมอ เพื่อจะได้ให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่จะสนับสนุนการ ทำวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิต
4) การพัฒนาความรู้ของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่เสมอ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ควรมีการพัฒนาความรู้ของตนเองอยู่เสมอ ซึ่งจะสามารถแนะนำหรือให้คำปรึกษากับนิสิตนักศึกษา ได้ เนื่องจากในการทำวิจัยจะใช้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น เช่น สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ตัวแปร เป็นต้น ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาและ นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องทำวิทยานิพนธ์แบบเรียนรู้ไปร่วมกัน	

เทคนิคในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีเอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
“ก็คือจะเรียนรู้ไปร่วมกัน โดยส่วนใหญ่แล้วตัวอาจารย์ต้องเป็น หมายถึงตัวเราจะต้องเป็น แล้วถึงจะให้เด็กเป็น แต่ถ้าเด็กเป็น ก่อนก็ได้ ก็ดี แต่ส่วนใหญ่แล้วเด็กอะ มันจะตามเรา เพราะว่า เราจะแนะนำเขาได้ ... ตัวเราเอง เราต้องแบบ Push ตัวเองด้วย ไม่จั้นมันจะย่ำอยู่กับที่” อาจารย์ที่ปรึกษา 3	อาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น ไปเรียนเพิ่มเติม และแนะนำให้นิสิตไปศึกษาความรู้เพิ่มเติม เช่น แนะนำให้ไป เรียนเพิ่มเติม เมื่ออาจารย์มีความรู้แล้วก็สามารถจะแนะนำหรือ ให้คำปรึกษากับนิสิตนักศึกษา
“เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ ตัวเราเองก็ไม่ได้เข้าใจ Concept นี้ 100% เพราะฉะนั้น มันก็เป็นสิ่งที่เราต้อง Study ไปร่วมกับเขา ด้วย จำได้ว่าเขาเคยเอา Paper มาให้ดู เราก็ Study คือการ อ่าน Paper มาแลกเปลี่ยนกับเขา” อาจารย์ที่ปรึกษา 4	อาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาหาความรู้และเรียนรู้ไปร่วมกับนิสิต นักศึกษาในเรื่องที่ตนเองไม่ถนัดหรือไม่รู้ เพื่อที่จะได้สามารถให้ คำปรึกษาเขาได้
“แต่เราก็จะชี้แนะว่า ลองอ่านเรื่องนี้เรื่องนั้น หรือว่าเราไปอ่าน มา แล้วเจอ Article ก็จะมีโยนให้นิสิต คือ Study ไปด้วยกัน ไม่ใช่แค่ Guide งาน ถ้ามีเวลาก็คงจะ Study ไปด้วยกัน เพราะ ถ้าเราไม่เข้าใจงานนิสิต เราก็จะโศกโศกไม่ได้” อาจารย์ที่ปรึกษา 5	อาจารย์ที่ปรึกษาจะศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เรียนรู้ ร่วมกัน โดยอาจารย์ที่ปรึกษาต้องเข้าใจงานของนิสิตนักศึกษา ก่อน เราก็จะให้คำปรึกษาไม่ได้

ผู้วิจัยได้สรุปเทคนิคในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาให้สำเร็จของนิสิตนักศึกษา ดังนี้ 1) การ
ปรับตัวในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา 2) มีความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์ ความรับผิดชอบ
ขยันและอดทน และ 3) มองโลกในแง่บวก มีรายละเอียดดังตาราง 4.38

ตาราง 4.38 เทคนิคในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาให้ประสบผลสำเร็จของนิสิตนักศึกษา

เทคนิคในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาให้ประสบผลสำเร็จของนิสิตนักศึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
1) การปรับตัวในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ในการทำวิทยานิพนธ์ซึ่งการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา สิ่งสำคัญคือ นิสิตนักศึกษาต้องเรียนรู้ ลักษณะการทำงานของอาจารย์ที่ปรึกษาและปรับตัวให้เข้ากับการทำงานของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยนิสิตนักศึกษาต้องมีศรัทธาต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาและเชื่อมั่นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาของตนจะสามารถผลักดันให้เราสำเร็จได้ ซึ่งนิสิตนักศึกษาที่ปรับตัวในการทำงาน ร่วมกันกับอาจารย์ที่ปรึกษาได้เร็ว ก็จะทำให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความราบรื่น	
“แล้วเค้าก็จะแกเอง คือสติในการทำงานมันก็จะไว และ สอดคล้องกับการทำงานของครู” อาจารย์ที่ปรึกษา 1	นิสิตนักศึกษาจะมีลักษณะการทำงานที่สอดคล้องกับอาจารย์ที่ ปรึกษาซึ่งเป็นคนที่ทำงานรวดเร็ว
“สมัยเรียนเคยช่วยอาจารย์ทำโปรเจกต์วิจัย ได้เรียนรู้ว่า อาจารย์ มีสไตล์การทำงานยังไง เราก็ต้องปรับสไตล์การทำงานของเรา ให้เข้ากับอาจารย์ อย่างอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นคนทำงานไวเราก็ ต้องปรับตัวให้ทำงานไวสอดคล้องกับอาจารย์” นิสิตคนที่ 1	นิสิตนักศึกษาปรับตัวในการทำงานร่วมกับกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อการทำวิทยานิพนธ์ร่วมกันเป็นไปด้วยความราบรื่น

เทคนิคในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาให้ประสบผลสำเร็จของนิสิตนักศึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
“Style การทำงานของอาจารย์ อยู่ไปเรื่อยๆแล้วเราจะปรับตัวเอง เราจะเร็วตามเขา ซึ่งมันโอเค ... แล้วจะต้องมีความเชื่อในตัวที่ปรึกษาว่าเขาอะ มีความหวังดีกับเราและอยากให้เราไปได้ไกลสุดเท่าที่เราทำได้” นิสิตคนที่ 2	นิสิตนักศึกษาสามารถเรียนรู้รูปแบบการทำงานของอาจารย์ ทำให้ นิสิตปรับตัวการทำงานของตนเองได้เอง เพื่อให้สอดคล้องกับอาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษาต้องมีความศรัทธาและเชื่อมั่นในตัวอาจารย์ที่ปรึกษาว่า เขาสามารถผลักดันให้เราไปได้ไกลได้
“พอเราเรียนรู้ว่าอาจารย์เค้ามีระบบอย่างนี้ มันก็จะช่วยเราได้มาก พอตัวเราเข้าไปในทางที่อาจารย์วางไว้ อาจารย์ก็ยึดหยุ่นให้เรามาก” นิสิตคนที่ 5	ในช่วงแรกของการทำงานร่วมกันระหว่างนิสิตนักศึกษา กับอาจารย์ที่ปรึกษา นิสิตนักศึกษาต้องเรียนรู้ระบบการทำงานของอาจารย์ และพยายามปรับตัวการทำงานให้เข้ากับแผนการของอาจารย์ที่วางไว้
“คือเหมือนจริตตรงกันนะคะ คืออาจารย์เป็นคนเร็ว พออาจารย์ให้งานเราต้องรีบทำทันที” นิสิตคนที่ 6	อาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตศึกษามีรูปแบบการทำงานที่คล้ายคลึงกัน ในที่นี้อาจารย์เป็นคนทำงานไว นิสิตก็เป็นคนทำงานไวด้วย จึงทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี
“ความสำคัญคือเรากับที่ปรึกษาต้องจูนกันอะ แต่ละคนมีการทำงานที่แตกต่างกัน ก็ต้องเรียนรู้ว่าแกชอบแบบไหน สไตล์แบบไหน ที่ปรึกษากับนิสิตมันต้องไปด้วยกัน มันต้องส่งเสริมซึ่งกันและกัน อย่างเราเป็นคนทำงานไว อาจารย์ก็ไว งานมันเลยไว” นิสิตคนที่ 7	นิสิตต้องเรียนรู้รูปแบบการทำงานของอาจารย์ที่ปรึกษา และปรับการทำงานของตนเองให้สอดคล้องกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและส่งเสริมซึ่งกันและกัน
2) มีความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์ ความรับผิดชอบ ขยันและอดทน	
นิสิตนักศึกษามีความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์ มีความมุ่งมั่นในการทำวิทยานิพนธ์ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง มีระเบียบวินัยในตนเอง มีความพยายามอดสาหัส ขยัน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ และอดทน ในการทำวิทยานิพนธ์	
“เขาเรียน full time แล้วเขาก็ให้เวลาเต็มที่ คือเขากับครูเนี่ย เขาต้องมีวินัยตามที่ครูบอก คือถ้าเราตกลงสัญญากันว่าทำอันนี้เสร็จๆ เขาจะส่งครูนี้นี้วันนั้น เขาก็มาตามกำหนดไง” อาจารย์ที่ปรึกษา 1	แสดงให้เห็นว่า นิสิตมีความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์และมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ส่งงานตรงเวลา
“เขาจะเป็นคนที่มีวินัยในตนเองสูง” อาจารย์ที่ปรึกษา 3	นิสิตจะมีลักษณะเป็นคนที่มีความวินัยในตนเองสูง ซึ่งเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่เอื้อต่อการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา
“ที่ที่มีความขยันในการอ่านหนังสือ ในการทำวิจัย แน่นนอนพวกนี้ต้องมีอุปสรรค คำสุดท้ายก็ต้องมา อาย่าอมแพ้ ซึ่งมันสำคัญมากเลย คือความอึด ถ้าไม่อึดเนี่ยเสร็จเลย” นิสิตคนที่ 3	นิสิตนักศึกษาต้องมีความขยันหมั่นเพียรในการค้นหาคำความรู้ อยู่เสมอ และต้องอดทน ไม่ยอมแพ้กับอุปสรรคต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์
“ถ้าจะเลือกเด็กที่ได้รางวัล เด็กกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีแบบ ลักษณะแบบสู้ เอาใจใส่มาก เขาไม่ค่อยหยาบ” อาจารย์ที่ปรึกษา 4	นิสิตนักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับรางวัลงานวิจัยมีลักษณะมีความพยายามอดสาหัส ตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์ และรับผิดชอบ
“พยายามไม่ทิ้งงานอะครับ ถึงแม้จะไม่ค่อยมีเวลาแต่ก็จะเปิดคอมทิ้งไว้และบังคับตัวเองไปหอสุมกลาง ทำวันละนิดหน่อยก็ยังดีอะครับ” นิสิตคนที่ 4	แสดงให้เห็นว่า นิสิตมีความพยายามและตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์ เวลาทำงานนิสิตก็จะไปอยู่สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ ทำงาน เช่น ห้องสมุด เป็นต้น ซึ่งน่าจะส่งผลให้นิสิตมีความตั้งใจในการทำงานมากขึ้น
“เค้าจะมีวินัยในตัวเองสูง” อาจารย์ที่ปรึกษา 5	นิสิตนักศึกษาควรมีวินัยในตัวเองสูง

เทคนิคในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาให้ประสบผลสำเร็จของนิสิตนักศึกษา	
ข้อความจากตัวบทสัมภาษณ์	ความหมาย
<p>“พี่ว่าเป็นคนค่อนข้างระเบียบกับตัวเองอยู่นะ ที่ศึกษาตัวอย่าง thesis ที่เค้ามีตัวแปรต้นตัวแปรตาม ศึกษาเยอะจนเจ้าหน้าที่ห้องสมุดรู้จักเราหมดแล้ว ข้อมูลที่เป็นในด้านชุมชน เราก็อ่านก็รู้สึกรู้สึกว่าเราก็อายุมาก เราทุ่มเทร่างกายแรงใจเยอะมาก”</p> <p>นิสิตคนที่ 5</p>	<p>นิสิตนักศึกษาเป็นคนที่ระเบียบวินัยในตนเองและค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ มีความพยายามอดสาหัส ทุ่มเทร่างกายและแรงใจในการทำวิทยานิพนธ์</p>
<p>“เราก็ทำงานตามเดดไลน์ที่อาจารย์ขอ และพออาจารย์นัดที่ไหนเราก็จะไม่ปฏิเสธ คืออาจารย์เรียกปุ๊บเราพร้อมปั๊บนะค่ะ แล้วก็เราก็เป็นคนไม่หยิ่งตัวจากอาจารย์ เวลาเราไม่รู้หรือติดธุระเราก็จะถาม ไม่หลบหน้า พี่จะทำงานวิทยานิพนธ์ทำทุกวัน วันไหนไหนมาก วันไหนน้อย วันที่มีเวลามากพี่ทำมาก แต่จะทำทุกวัน ไม่เคยทิ้ง”</p> <p>นิสิตคนที่ 6</p>	<p>สะท้อนให้เห็นว่า คุณลักษณะหนึ่งของนิสิตคือ ความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ มีความพยายามและทุ่มเทในการทำวิทยานิพนธ์ และมีความขยันทำวิทยานิพนธ์ทุกวันอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>“ครูก็จะโหดเหมือนกับทุกคน แต่ว่าเขาก็จะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบและพื้นฐานเขาก็เก่งด้วย คอยส่งงานมาให้ครูตรวจ ครูจึงไม่ต้องเหนื่อยมาตาม คือให้งานเขาไปก็สามารถจัดการและค้นหาได้ด้วยตนเอง”</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษา 7</p>	<p>นิสิตมีคุณลักษณะที่มีความรับผิดชอบสูง และพื้นฐานความรู้ดี</p>
<p>“เทคนิคในการทำวิทยานิพนธ์ของเรา คือ ทุ่มเทเวลา ร่างกาย แรงใจในการทำวิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่ รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และอดทนต่ออุปสรรคต่าง ๆ”</p> <p>นิสิตคนที่ 7</p>	<p>นิสิตนักศึกษามีความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์ มีความพยายามและทุ่มเทร่างกาย แรงใจในการทำวิทยานิพนธ์ รับผิดชอบ และอดทนต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น</p>
<p>3) มองโลกในแง่บวก</p> <p>นิสิตนักศึกษามองการทำวิทยานิพนธ์เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ มองโลกในแง่บวก ซึ่งจะทำให้ นิสิตนักศึกษารู้สึกสนุกกับสิ่งที่ทำและเกิดความอยากทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จ</p>	
<p>“แต่พี่มองทุกอย่างเป็นความท้าทาย แล้วพี่เป็นคน Positive Thinking พี่เป็นคนคิดบวก อาจารย์ให้โรมาก็แบบ เออ ทำท้าทาย”</p> <p>นิสิตคนที่ 2</p>	<p>นิสิตนักศึกษาควรมองโลกในแง่บวก มองเรื่องการทำวิทยานิพนธ์เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเอง ทำให้ นิสิตนักศึกษารู้สึกสนุกไปกับการทำงาน</p>

3. การประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ข้อค้นพบที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายคู่ในข้างต้น สามารถยกวางกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยนำเสนอกลยุทธ์ดังกล่าวให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จำนวน 3 คน รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้แก่ ศ. ดร.สุวิมล ว่องวานิช รศ. ดร.กมลวรรณ ตั้งชนกานนท์ และอาจารย์ ดร. กนิษฐ์ ศรีเคลือบ ผลการตรวจสอบการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

ของกลยุทธ์การส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา สรุปผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิดังตาราง 4.39

ตาราง 4.39 สรุปผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น	ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์	ผลการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์	ข้อเสนอแนะ
1. การส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาได้ โดยผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือเคล็ดลับการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ (Tips for Using Digital Tools to Enhance Thesis Supervision)	3	3	-
2. อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนหรือความเชื่อที่มีต่อกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเชื่อและวิธีการทำงานร่วมกันในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยการจัด workshop ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาทั้งสองฝ่ายระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา และใช้คู่มือเคล็ดลับการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบในการจัดอบรม เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาเกิดความสนใจที่จะปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนจากเดิมให้กลายเป็นการยอมรับและนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	3	3	-
3. ควรมีระบบประกันคุณภาพการให้คำปรึกษาตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้แก่ การแบ่งเวลาให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาอย่างเพียงพอ การวิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียน การติดตามและกำกับการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต การพัฒนาความสามารถของตนเอง และมีความรู้เพียงพอที่จะสามารถให้คำปรึกษากับนิสิตนักศึกษาได้	3	3	-

ในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำเอากลยุทธ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ในการส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษานำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และเกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยทำให้การเรียนระดับบัณฑิตศึกษาประสบผลสำเร็จ ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรเห็นความสำคัญของการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา และนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

18593367

CD :Thesis 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างกลยุทธ์การส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อวิเคราะห์กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน 2) เพื่อสร้างเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล 3) เพื่อวิเคราะห์สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และ 4) เพื่อสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะหลัก ได้แก่ ระยะแรก เป็นการวิเคราะห์กระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่สอง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก จำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาในยุคดิจิทัล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย และสถิติเชิงอ้างอิง ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบกลุ่มพหุ การวิเคราะห์กลุ่มแฝง และระยะที่สาม เป็นการสร้างกลยุทธ์ในการส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยสัมภาษณ์กับนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นรายคู่ จำนวน 7 คู่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และนำกลยุทธ์ที่ได้ไปตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์กับผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน

185933667

CD IThesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

สรุปผลการวิจัย

1. กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล เป็นการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ มาช่วยสนับสนุนในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เท่านั้น มีขั้นตอนดังนี้ 1) การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาจะวิเคราะห์ต้นทุนเดิมของผู้เรียน 2) การดำเนินการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ประกอบด้วย การบริหารจัดการ การให้ความรู้ การให้ข้อมูลป้อนกลับ และการสนับสนุนทางด้านจิตใจ อีกทั้งยังพบว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคนี้ใช้ทั้งกระบวนการเดี่ยวและกลุ่ม โดยอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษากับนิสิตนักศึกษาแบบเป็นกลุ่มมากขึ้น ในช่วงการพัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจะใช้วิธีการแบบผสมระหว่างการนัดพบแบบ face to face และการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษา และมักจะมีการนัดพบแบบ face to face จำนวนความถี่บ่อยครั้งในช่วงระยะของการทำโครงร่างวิทยานิพนธ์ แต่เมื่อนิสิตนักศึกษานักศึกษาหลังได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์แล้ว การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาจะนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษามากขึ้น เนื่องจากนิสิตนักศึกษานักศึกษาอาจไม่สะดวกนัดพบ เพราะลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัย เป็นต้น และ 3) การปรับวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เหมาะสมกับผู้เรียน อาจารย์ที่ปรึกษาปรับวิธีการให้คำปรึกษาให้เหมาะสมกับนิสิตนักศึกษาแต่ละคน บางคนเรียนรู้ช้า บางคนเรียนรู้เร็ว ซึ่งจะมีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่แตกต่างกันออกไป ส่วนเรื่องของเทคโนโลยีที่อาจารย์ที่ปรึกษานำมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคปัจจุบัน ได้แก่ 1) LINE 2) Facebook Messenger 3) Facebook 4) email 5) Track Changes 6) Google Docs 7) Google Drive 8) Google Calendar 9) Skype, Zoom เป็นต้น ซึ่งเทคโนโลยีในแต่ละประเภทมีลักษณะหน้าที่การทำงานที่แตกต่างกัน ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจึงนำเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยนำมาปรับใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทำให้เกิดข้อดีของการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีดังนี้ 1) การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา 2) การให้ข้อมูลป้อนกลับที่รวดเร็ว 3) มีหลายช่องทางในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 4) การให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นรูปธรรม และ 5) การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาแบบร่วมมือ และข้อจำกัดของการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีดังนี้ 1)

ความไม่เข้าใจในการสื่อสาร 2) ความไม่พร้อมทางด้านเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อม 3) การขาดความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. การสร้างเครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

การพัฒนาเครื่องมือการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์นี้ได้พัฒนามาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับประเภทของการให้คำปรึกษา องค์ประกอบการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ อีกทั้งในปัจจุบันนี้มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี อาจารย์ที่ปรึกษาได้นำเอาเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อศึกษากระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล โดยบูรณาการองค์ประกอบที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาพบว่า เทคโนโลยีที่อาจารย์ที่ปรึกษานำมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ทางการศึกษามีหลายประเภท ได้แก่ 1) LINE 2) Facebook Messenger 3) Facebook 4) email 5) Track Changes 6) Google Docs 7) Google Drive 8) Google Calendar 9) Skype, Zoom ซึ่งในแต่ละเทคโนโลยีสามารถนำไปใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ตามความเหมาะสมของเทคโนโลยีแต่ละแบบ ตัวอย่างเช่น LINE เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารแบบรายบุคคลหรือกลุ่ม เพื่อนัดหมายต่าง ๆ กับอาจารย์ที่ปรึกษา การส่งไฟล์งาน การขอคำแนะนำต่าง ๆ เป็นต้น จากการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยด้านความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ค่าดัชนี IOC ของแบบวัดมีค่าระหว่าง 0.75 – 1.00 ผลการตรวจสอบด้านความเที่ยงของการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาของนิสิตนักศึกษาและของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีค่าเท่ากับ 0.893 และ 0.892 ตามลำดับ และผลการตรวจสอบความเที่ยงของประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.951 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา พบว่า โมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สรุปได้ว่าโมเดลการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์นี้มีความตรงเชิงโครงสร้าง

3. สภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวแปร พบว่า นิสิตนักศึกษามีระดับการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในด้านการให้ความรู้ การให้ข้อมูลป้อนกลับ และการบริหารจัดการอยู่

ในระดับ น้อย ($M = 0.725, 0.708$ และ 0.694 ตามลำดับ, $SD = 0.494, 0.463$ และ 0.443 ตามลำดับ) แต่ด้านการสนับสนุนด้านจิตใจมีระดับการใช้เทคโนโลยีน้อยที่สุด ($M = 0.581, SD = 0.437$) ในทำนองเดียวกันอาจารย์ที่ปรึกษามีระดับการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในด้านการให้ข้อมูลป้อนกลับ การให้ความรู้ และการบริหารจัดการอยู่ในระดับน้อย ($M = 0.642, 0.639$ และ 0.591 ตามลำดับ, $SD = 0.474, 0.487$ และ 0.428 ตามลำดับ) แต่การใช้เทคโนโลยีในด้านการสนับสนุนด้านจิตใจมีระดับการใช้ที่น้อยที่สุด ($M = 0.541, SD = 0.454$) เมื่อพิจารณาการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ พบว่า นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้ LINE และ email เป็นหลักในการติดต่อสื่อสาร การบริหารจัดการ การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนิสิตนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา การให้ข้อมูลป้อนกลับหรือตรวจงานนิสิตนักศึกษา การสนับสนุนทางจิตใจ

ผลการวิเคราะห์การจัดกลุ่มแฝงนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษา โดยใช้การกลุ่มวิเคราะห์กลุ่มแฝง (latent class analysis) ผลการวิเคราะห์พบว่า โมเดลของนิสิตนักศึกษาจัดได้ 3 กลุ่มแฝง ได้แก่ กลุ่มแฝงที่ 1 คือ กลุ่มแฝงที่ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเอกสารผ่านระบบออนไลน์ กลุ่มแฝงที่ 2 คือ กลุ่มแฝงที่ใช้เทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์ และกลุ่มแฝงที่ 3 คือ กลุ่มแฝงที่มีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในชีวิตประจำวัน สำหรับโมเดลของอาจารย์ที่ปรึกษาจัดได้ 3 กลุ่มแฝง ได้แก่ กลุ่มแฝงที่ 1 คือ กลุ่มแฝงที่มีการใช้เทคโนโลยีที่มีการจัดการเอกสารผ่านระบบออนไลน์ กลุ่มแฝงที่ 2 คือ กลุ่มแฝงที่มีการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์ และกลุ่มแฝงที่ 3 คือ กลุ่มแฝงที่มีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในชีวิตประจำวัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระหว่างการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมกันของอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษากับแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาแตกต่างกันตามการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไปและการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันน้อยกว่า 3 ประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผลการเปรียบเทียบระหว่างการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมกันของอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษากับการรับรู้ความสามารถของตนเอง พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของนิสิตนักศึกษาแตกต่างกันตามการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไปและการใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันน้อยกว่า 3 ประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า หากนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่

ปรึกษาใช้จำนวนเทคโนโลยีประเภทเดียวกันในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จำนวนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้นิสิตนักศึกษาเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองและมีแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์สูงขึ้น

4. กลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยนำเสนอร่างกลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาดังนี้ 1) การส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาได้ โดยผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือเคล็ดลับการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 2) อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนหรือความเชื่อที่มีต่อกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเชื่อและวิธีการทำงานร่วมกันในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยการจัด workshop ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาทั้งสองฝ่ายระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา และใช้คู่มือเคล็ดลับการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบในการจัดอบรม เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาเกิดความสนใจที่จะปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนจากเดิมให้กลายเป็นการยอมรับและนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 3) ควรมีระบบประกันคุณภาพการให้คำปรึกษาตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้แก่ การแบ่งเวลาให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาอย่างเพียงพอ การวิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียน การติดตามและกำกับการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต การพัฒนาความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ความรู้เพียงพอที่จะสามารถให้คำปรึกษากับนิสิตนักศึกษาได้

อภิปรายผลการวิจัย

1. การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล เป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อสนับสนุนกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลเท่านั้น เนื่องมาจากกระบวนการหรือขั้นตอนในการให้คำปรึกษานั้นไม่แตกต่างจากการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิม ประกอบด้วย การบริหารจัดการ การให้ความรู้ การให้ข้อมูลป้อนกลับ และการสนับสนุนทางด้านจิตใจ ซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยแต่ละขั้นตอนถูกปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน Maor & Currie (2017) อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตศึกษานำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษา เพื่อติดต่อสื่อสารกันสะดวกมากขึ้นและช่วยในการทำงานร่วมกัน โดยลดข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ระยะเวลา เป็นต้น ทำให้ประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพราะเทคโนโลยีแต่

ละตัวมีข้อดีข้อจำกัดที่แตกต่างกันตามการใช้งาน เช่น Track Changes Google Docs ใช้ในการแก้ไขไฟล์งาน Google Drive ใช้ในการเก็บข้อมูลต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนบทความเชิงวิชาการ ประเมินความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา เป็นต้น ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้เรียน ลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ธรรมชาติของสาขาวิชา เป็นต้น สอดคล้องกับการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ว่า นิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถในการกำกับตนเองสูง อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถที่จะให้คำปรึกษาแบบไม่นัดพบได้ ในกรณีถ้าเนื้อหาในการทำวิทยานิพนธ์เป็นเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมวิเคราะห์ที่ซับซ้อนหรือสถิติขั้นสูงโดยอาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะอธิบายได้ยาก อาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะเลือกวิธีการให้คำปรึกษาแบบนัดพบมากกว่าแบบไม่นัดพบ เป็นต้น อีกทั้งผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาเป็นแบบทั้งเดี่ยวและรายกลุ่ม โดยเน้นแบบกลุ่มมากขึ้น ด้วยเหตุผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ว่า เพื่อให้มนิสิตนักศึกษาเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน และกัน และเกิดแรงผลักดันในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Hutchings (2017) ที่พบว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจะช่วยสนับสนุนซึ่งกันและกัน ช่วยเพิ่มคุณค่าการมีส่วนร่วมมากขึ้น ลดปัญหาการแยกตัวออกมาจากการเรียน แต่สิ่งสำคัญของกระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มคือจะให้ความสำคัญกับการรักษาความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงแบบยั่งยืนในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

2. การพัฒนาเครื่องมือวิจัยในการวัดการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาได้มาจากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาและการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีการตรวจสอบคุณภาพความตรงและความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย จากผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยพบว่า มีความเหมาะสมที่จะนำไปเก็บข้อมูลวิจัย อาจเป็นเพราะการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ จะทำให้ผู้วิจัยทราบถึงบริบทของการใช้เทคโนโลยีของอาจารย์ที่ปรึกษาในยุคนี้อาจใช้เทคโนโลยีอะไรบ้าง และใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาอย่างไร เพื่อนำมาออกแบบเครื่องมือวิจัยในการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม

3. จากผลการวิเคราะห์สถิติเชิงบรรยาย พบว่า นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้ LINE ในการติดต่อสื่อสารสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 88.900 และ 83.900 ตามลำดับ ทั้งด้านการบริหารจัดการ การแลกเปลี่ยนความรู้ การให้ข้อมูลป้อนกลับ การสนับสนุนทางจิตใจ อาจเป็นเพราะว่า LINE เป็นแอปพลิเคชันพื้นฐานที่คนส่วนใหญ่นิยมใช้ในแง่ของการติดต่อสื่อสารที่สามารถ

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

โต้ตอบกลับไปมาได้ทันทีในชีวิตประจำวัน จากการรายงานของ Global Digital Report (2019) พบว่า สื่อสังคมออนไลน์ (social network) ที่นิยมใช้มากที่สุดในประเทศไทย ได้แก่ Facebook คิดเป็นร้อยละ 93 ในขณะที่แอปพลิเคชันของการสนทนา (Messenger) ที่นิยมใช้มากที่สุด ได้แก่ LINE คิดเป็นร้อยละ 84 และ LINE เป็นแอปพลิเคชันที่คนไทยใช้มากที่สุดในปี 2018 อีกด้วย รองลงมาคือ Facebook Messenger คิดเป็นร้อยละ 72 สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กับอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกใช้ LINE เพราะว่า เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้งานง่าย ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน รวมถึงเป็นการติดต่อสื่อสารออนไลน์ที่ตอบโต้ได้ทันที (online synchronous communication) เช่น การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบเร็ว เป็นต้น นอกจากนี้ นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาเลือกใช้ email ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจเป็นเพราะเป็นแอปพลิเคชันพื้นฐานอีกประเภทหนึ่งที่เป็นการติดต่อสื่อสารออนไลน์แบบไม่สามารถโต้ตอบได้ทันที (online asynchronous communication) ซึ่งต่างจาก LINE สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกใช้อีเมลในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ใช้ในลักษณะการติดต่อสื่อสาร การนัดหมาย หรือการส่งงานที่เป็นทางการ ป้องกันไฟล์งานไม่ให้สูญหาย

ผลการวิเคราะห์การจัดกลุ่มแผนนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษา สามารถจัดกลุ่มคนได้ 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มแรกที่มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเอกสารผ่านระบบออนไลน์ กลุ่มที่สองที่มีการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์ และกลุ่มที่สามที่มีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในชีวิตประจำวัน อาจเป็นเพราะว่า ในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์จะเป็นการทำงานร่วมกันในเชิงงานวิจัยในรูปไฟล์เอกสารอาจมีการใช้เทคโนโลยีด้านการจัดการเอกสารมาช่วยให้การทำงานร่วมกันของทั้งสองฝ่ายสะดวกขึ้น เช่น Google Docs ใช้แก้ไขงานเอกสารออนไลน์ Google Drive ในการเก็บไฟล์และแบ่งปันไฟล์ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งกลุ่มคนที่มีการใช้เทคโนโลยีลักษณะนี้สามารถจัดเข้ากลุ่มแรกที่มี นอกจากนี้ในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์จะเกี่ยวข้องกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาโดยเทคโนโลยีที่นำมาใช้จะมีลักษณะเป็นเทคโนโลยีในกลุ่มติดต่อสื่อสารโดยเน้นการทำงานในลักษณะกลุ่ม ซึ่งกลุ่มคนที่มีการใช้เทคโนโลยีลักษณะนี้สามารถจัดเข้ากลุ่มที่สอง สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับลักษณะการใช้ Facebook ในการให้คำปรึกษา พบว่า ใช้ Facebook ในการกำกับติดตามงาน และแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ สอดคล้องกับ Pimmer, Chipp, Brysiewicz, Walters, Linxen & Urs Gröbhel

(2017) พบว่า การใช้เครือข่ายสังคม Facebook จะช่วยให้การให้คำปรึกษาเป็นไปในลักษณะของการเรียนรู้แบบกลุ่ม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ส่วนการจัดกลุ่มคนที่มีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในชีวิตประจำวันเข้าในกลุ่มแฝงที่ 3 อาจจะเป็นเพราะมีการนำเอาเทคโนโลยีพื้นฐานที่ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันเข้ามาใช้กระบวนการให้คำปรึกษาด้วย ซึ่งใช้ในการติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายและสะดวก และคุ้นชินกับการใช้เทคโนโลยีนั้นอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามในการจัดกลุ่มคนเข้าในแต่ละกลุ่มนั้นตามผลการวิจัยที่ได้จะเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาในการเรียนรู้และเลือกใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มให้เหมาะสมกับกลุ่มนิสิตนักศึกษา แต่ในความเป็นจริงนิสิตนักศึกษาอาจมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีได้หลายแบบ ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจึงจำเป็นต้องคอยสังเกตและเลือกใช้เทคโนโลยีโดยคำนึงถึงหน้าที่ของเทคโนโลยีแต่ละประเภท เพื่อการใช้งานที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และเลือกเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับนิสิตนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาในกลุ่มของนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันร่วมกันตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไปสูงกว่ากลุ่มของนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันร่วมกันน้อยกว่า 3 ประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะการติดต่อสื่อสารกันในช่องทางเดียวกัน ทำให้เกิดความเข้าใจในการติดต่อสื่อสารและทำงานร่วมกันของทั้งสองฝ่าย ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดเจตคติที่ดีต่อการทำวิทยานิพนธ์และเกิดแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งนำไปสู่ประสิทธิผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน อีกทั้งผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองในกลุ่มของนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันร่วมกันตั้งแต่ 3 ประเภทขึ้นไปสูงกว่ากลุ่มของนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันร่วมกันน้อยกว่า 3 ประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าหากนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันในกระบวนการให้คำปรึกษาจำนวนมากขึ้นจะทำให้แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำวิทยานิพนธ์สูงขึ้นด้วย อาจเป็นเพราะว่า การใช้เทคโนโลยีร่วมกันระหว่างนิสิตศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา ทำให้เกิดการติดต่อสื่อสารและเกิดความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Aghaee and Keller (2016) พบว่าผู้เรียนรับรู้ถึงการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีในการสนับสนุนปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและการเรียนรู้

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

แบบร่วมมือในการทำวิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาตรีและปริญญาโทในระดับอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้ อีกทั้ง Maor, Ensor and Fraser (2016) พบว่า การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาเอกโดยนำเครื่องมือเทคโนโลยีเว็บ 2.0 มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการเรียนรู้แบบร่วมมือของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาเอก และช่วยลดความแตกแยกในความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา อีกทั้งการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จะช่วยให้เกิดคุณภาพของของผลลัพธ์งานวิจัยของนิสิตนักศึกษาได้ (Beer and Mason, 2009) ส่งผลให้นิสิตนักศึกษาเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำวิจัย มีความเชื่อมั่นในการทำวิจัยของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ (สุริษา ฐานวิสัย, 2556)

4. การพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา ใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำให้ได้กลยุทธ์ที่เหมาะสมและได้รับการตรวจสอบความเหมาะสมและเป็นไปได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจุดเด่นของกลยุทธ์ดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาได้เป็นกลยุทธ์หลักที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก โดยผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือเคล็ดลับการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยเหมาะสมกับอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษาอยู่แล้ว กลยุทธ์ที่ 2 อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์หรือความเชื่อที่มีต่อกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเชื่อและวิธีการทำงานร่วมกันในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นกลยุทธ์หลักเช่นกันเหมาะกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือนิสิตนักศึกษาที่ไม่เปิดใจยอมรับในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษา หรือมีความเชื่อเดิมที่ยึดติดกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบดั้งเดิม โดยกลยุทธ์นี้มีการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาทั้งสองฝ่ายระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษา และใช้คู่มือเคล็ดลับการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการทำวิทยานิพนธ์ประกอบในการจัดอบรม เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาเกิดความสนใจที่จะปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากเดิมให้กลายเป็นการยอมรับและนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และกลยุทธ์ที่ 3 ควรมีระบบประกันคุณภาพการให้คำปรึกษาตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อติดตามและประเมินการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา และการทำงานร่วมกันของนิสิตนักศึกษาให้เป็นไปอย่าง

ราบรื่น สอดคล้องกับการดำเนินงานในยุคนี้ที่ต้องมีระบบประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้น การใช้กลยุทธ์ทั้งสามกลยุทธ์จะช่วยให้เกิดประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา และช่วยให้การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษา มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

เนื่องจากในงานวิจัยนี้มีระยะเวลาจำกัดในการเก็บข้อมูลวิจัย และใช้วิธีการเก็บข้อมูลกับตัวอย่างวิจัยผ่าน Google form จึงทำให้ได้ขนาดตัวอย่างวิจัยที่ตอบแบบสอบถามน้อยและอาจจะไม่ครอบคลุมทุกสาขา อีกทั้งในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่สามารถนำมาปรับใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคปัจจุบันซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ในระยะที่ 1 ในอนาคตอาจจะมีการพัฒนาเครื่องมือดิจิทัลหรือเทคโนโลยีอื่น ๆ เพิ่มขึ้น ที่สามารถนำมาปรับใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มประสิทธิภาพของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และเกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตนักศึกษาเลือกใช้เทคโนโลยีประเภทเดียวกันทำงานร่วมกันในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียน
2. กลยุทธ์ในการส่งเสริมกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา สามารถนำมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาปรับวิธีการให้คำปรึกษา โดยนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ส่งผลให้การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ควรนำคู่มือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้อย่างเหมาะสมและสามารถใช้เทคโนโลยีตามหน้าที่หรือคุณลักษณะของเทคโนโลยีนั้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เครื่องมือวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา มีการวัดประเภทและปริมาณการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา ในอนาคตเมื่อเทคโนโลยีมีความก้าวหน้ามากขึ้น อาจจะมีการ

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / recv : 05082562 17:37:14 / seq: 17

ปรับข้อความเกี่ยวกับเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน นอกจากนี้อาจจะศึกษาเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะการใช้งานตามคุณลักษณะ (features) ของเทคโนโลยีว่าใช้ในลักษณะไหนบ้าง เพื่อเป็นประโยชน์ในการออกแบบเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อไป

2. เนื่องจากในงานวิจัยนี้เป็นการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาจากมุมมองของนิสิตนักศึกษาเพียงฝ่ายเดียว โดยวัดการใช้เทคโนโลยีร่วมกันกับอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตนักศึกษา และวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา อาจเป็นไปได้ว่า นิสิตนักศึกษามองการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกันกับอาจารย์ที่ปรึกษาดังนั้น ควรมีการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จากมุมมองของอาจารย์ที่ปรึกษาด้วย

185933667

บรรณานุกรม

ภาษาต่างประเทศ

- Abiddin, N. Z., Ismail, A., & Ismail, A. (2011). Effective supervisory approach in enhancing postgraduate research studies. *International Journal of Humanities and Social science*, 1(2), 206-217.
- Aghaee, N., & Keller, C. (2016). ICT-supported peer interaction among learners in Bachelor's and Master's thesis courses. *Computers & Education*, 94, 276-297.
- Agu, N., & Odimegwu, C. O. (2014). Doctoral dissertation supervision: identification and evaluation of model. *Education Research International*, 1, 1-9. <http://dx.doi.org/10.1155/2014/790750>
- Al-Mualleman, A., Elzubeirb, M., Roberts, C., & Magzouba, M. (2016). Development and initial testing of an instrument for evaluating needs and inferring readiness of research supervisors: A mixed methods approach. *Health Professions Education*, 2(2), 138-147. <https://doi.org/10.1016/j.hpe.2016.03.001>
- Akerlind, G., & McAlpine, L. (2017). Supervising doctoral students: Variation in purpose and pedagogy. *Studies in Higher Education*, 42(9), 1686-1698. DOI: 10.1080/03075079.2015.1118031
- Aspland, T., Edwards, H., O'Leary, J., & Ryan, Y. (1999). Tracking new directions in the evaluation of postgraduate supervision. *Innovative Higher Education*, 24(2), 127-147. <https://doi.org/10.1023/B:IHIE.0000008150.75564.b3>
- Augustsson, G. & Jaldemark, J. (2014). Online supervision: A theory of supervisors' strategic communicative influence on student dissertations. *Higher Education: The International Journal of Higher Education and Educational Planning*, 67(1), 19-33.

- Barnes, B. J., & Austin, A. E. (2009). The role of doctoral advisor: A look at advising from the advisor's perspective. *Innovation Higher Education*, 33, 297-315.
- Barton, E. E., Fuller, E. A., & Schnitz, A. (2015). The use of email to coach preservice early childhood teachers. *Topics in Early Childhood Special Education*, 1–13. doi: 0271121415612728
- Barton, E. E., Rigor, M. N., Pokorski, E. A., Velez, M., & Domingo, M. (2018). Using text messaging to deliver performance feedback to preservice early childhood teachers. *Topics in Early Childhood Special Education*, 1–15.
- Begin, C., & Gerard, L. (2013). The role of supervisors in light of the experience of doctoral students. *Policy Futures in Education*, 11(3), 267-276.
- Boud, D., & Lee, A. (2009). *Changing practices of doctoral education*. New York: Routledge.
- Brown, G., & Atkins, M. (1988). *Effective teaching in higher education*. London: Methuen.
- Brown, K. H., Heggs, A., & Millican, K. (2013). Project using iPads for clinical supervision. *SIG 11 Perspectives on Administration and Supervision*, 23, 4–11. doi:10.1044/aas23.1.4
- Bruce, C. S., & Stoodley, I. D. (2013). Experiencing higher degree research supervision as teaching. *Studies in Higher Education*, 38(2), 226-241.
- Cassidy, C. H. (2013). The relationship between perceived supervisory roles, working alliances, and students' self-efficacy in speech-language pathology practicum experiences. *SIG 11 Perspectives on Administration and Supervision*, 23, 92–109.
- Cleary, M., Hunt, G.E., & Jackson, D. (2011). Demystifying PhDs: A review of doctorate programs designed to fulfil the needs of the next generation of nursing professionals. *Contemporary Nurse: A Journal for the Australian Nursing Profession*, 39(2), 273-280.
- Coker, J. K., & Schooley, A. (2009). Investigating the effectiveness of clinical supervision

- in a CACREP accredited online counseling program. Paper based on a program presented at the 2009 ACES Conference, San Diego, CA.
- Connell, R. W. (1985). How to supervise a PhD. *Vestis*, 28(2), 38–41. Retrieved from ERIC database. (EJ333265)
- Cumming, J. (2010). Doctoral enterprise: A holistic conception of evolving practices and arrangements. *Studies in Higher Education*, 35(1), 25-39.
- Curtin, N., Stewart, A. J. & Ostrove, J. M. (2013). Fostering academic self-concept: advisor support and sense of belonging among international and domestic graduate students. *American Education Research*, 50(1), 108-137.
- Dawson, P., Henderson, M., Ryan, T., Mahoney, P., Boud, D., Phillips, M., & Molloy, E. (2018). Technology and feedback design. In M. Spector, B. Lockee, & M. Childress, (Eds.), *Learning, Design, and Technology* (pp. 1-45.). Cham: Springer.
- De Beer, M., & Mason, R. B. (2009). Using a blended approach to facilitate postgraduate supervision. *Innovations in Education and Teaching International*, 46(2), 213-226. DOI: 10.1080/14703290902843984
- De Gruchy, J. W., & Holness, L. (2012). *The emerging researcher: Nurturing passion, developing skills, producing output*. Claremont: Juta and Company Ltd.
- Deuchar, R. (2008). Facilitator, director or critical friend?: Contradiction and congruence in doctoral supervision styles. *Teaching in Higher Education*, 13(4), 489-500. DOI: 10.1080/13562510802193905
- Donnelly, R. (2013). Enabling connections in postgraduate supervision for an applied eLearning professional development programme. *International Journal for Academic Development*, 18(4), 356-370. DOI: 10.1080/1360144X.2013.784873
- Emilsson, U. M., & Johnsson, E. (2007). Supervision of supervisors: On developing supervision in postgraduate education. *Higher Education Research & Development*, 26(2), 163-179. doi: 10.1080/07294360701310797.

- Erichsen, E. A., Bolliger, D. U., & Halupa, C. (2014). Student satisfaction graduate supervision doctoral programs primarily delivered in distance education setting. *Studies in Higher Education, 39*(2), 321-338.
- Evans, T. (1995). Postgraduate research supervision in the emerging open universities. *Australian Universities Review, 2*(2), 23–26.
- Exter, M., Korkmaz, N., & Boiling, E. (2014). Student support and advising in a new online Ed.D. of instructional systems technology program: A design case. *TechTrends, 58*(4), 36-44.
- Fenge, L. A. (2011). Enhancing doctoral journey: The role of group in supervision collaborative learning and creativity. *Study in Higher Education, 37*(4), 401-414.
- Fox, R. (2002). Digital culture and educational practice. In C. Barron, P. Benson, & N. Bruce (Eds.), Paper presented at the 2nd international conference on Knowledge and Discourse: Speculating on Disciplinary Futures (pp. 1-12). June 25–29, Hong Kong.
- Franke, A., & Arvidsson, B. (2011). Research supervisors' different ways of experiencing supervision of doctoral students. *Studies in Higher Education, 36*(1), 7-19. DOI: 10.1080/03075070903402151
- Gaete, J., & Strong, T. (2017). Facilitating supervisees' developing competence through supervisory conversation. *Counselling Psychology Quarterly, 30*(2), 166-187.
- Gatfield, T. (2005). An investigation into PhD supervisory management style: Development of a dynamic conceptual model and its managerial implications. *Journal of Higher Education Policy and Management, 27*(3), 311-325.
- Gibson, L., & Musti-Rao, S. (2015). Using technology to enhance feedback to student teachers. *Intervention in School and Clinic, 1*–5. doi: 10.1177/1053451215606694
- Gill, P., & Burnard, P. (2008). The student-supervision relationship in PhD/ doctoral process. *British Journal of Nursing, 17*(10), 668-671.

- Grant, K., Hackney, R., & Edgar, D. (2014). Postgraduate research supervision: An agreed conceptual view of good practice through derived metaphors. *International Journal of Doctoral Studies*, 9, 43-60.
- Gu, J., He, C., & Liu, H. (2017). Supervisory styles and graduate student creativity: The mediating roles of creative self-efficacy and intrinsic motivation. *Studies in Higher Education*, 42(4), 721-742.
- Gurr, G. M. (2001). Negotiating the 'Rackety Bridge'-A dynamic model for aligning supervisory style with research student development. *Higher Education Research & Development*, 20(1), 81-92.
- Halse, C. (2011). Becoming a supervisor: The impact of doctoral supervision on supervisors' learning. *Studies in Higher Education*, 36(5), 557-570.
- Hansen, T. N., Bjornsen, A. L., & De Veney, S. L. (2017). Use of tablet technology: A pilot program for graduate students in speech-language pathology. *Teaching and Learning in Communication Sciences & Disorders*, 1(1), Article 2. DOI: doi:10.30707/TLCSD1.1Hansen
- Hart, C. (2012). Factors associated with student persistence in an online program of study: A review of the literature factor. *Journal of interactive online learning*, 11(1), 19-42.
- Health, T. (2002). A quantitative analysis of PhD students' views of supervision. *Higher Education Research & Development*, 21(1), 41-53.
- Hemer, S. R. (2012). Informality, power and relationships in postgraduate supervision: Supervising PhD candidates over coffee. *Higher Education & Development*, 31(6), 827-839.
- Hollingsworth, M. A., & Fassinger, R. E. (2002). The role of faculty mentors in the research training of counseling psychology doctoral students. *Journal of Counseling Psychology*, 49(3), 324-330.

- Hutchings, M. (2017). Improving doctoral support through group supervision: analysing face-to-face and technology-mediated strategies for nurturing and sustaining scholarship. *Studies in Higher Education*, 42(3), 533-550.
- Ives, G., & Rowley, G. (2005). Supervisor selection or allocation and continuity of supervision: Ph.D. students' progress and outcomes. *Studies in Higher Education*, 30(5), 535-555.
- Jaldemark, J., & Lindberg, J. O. (2013). Technology-mediated supervision of undergraduate students' dissertations. *Studies in Higher Education*, 38(9), 1382-1392.
- Kadushin, A. (1976). *Supervision in social work*. New York and London: Columbia University Press.
- Kandiko, C. B., & Kinchin, I. M. (2012). What is doctorate? A concept-mapped analysis of process versus product in the supervision of lab-based PhDs. *Education Research*, 54(1), 3-16.
- Kaysi, F., & Gurol, A. (2016). E-advisory based analysis of student expressions throughout the university courses' registration period on digital media. *Journal of Education and Practice*, 7(9), 73-81.
- Kiley, M. (2011a). Developments in research supervisor training: Causes and responses. *Studies in Higher Education*, 36(5), 585-599. DOI: 10.1080/03075079.2011.594595
- Kiley, M. (2011b). Government policy and research higher degree education. *Journal of Higher Education Policy and Management*, 33(6), 629-640. <https://doi.org/10.1080/1360080X.2011.621189>
- Kilminster, S. M., & Jolly, B. C. (2000). Effective supervision in clinical practice settings: A literature review. *Medical Education*, 34, 827-840.
- Kleijn, R. A. M., Mainhard, M. T., Meijer, P. C., Pilot, A., & Brekelmans, M. (2012). Master's thesis supervision: Relations between perceptions of the supervisor-student relationship, final grade, perceived supervisor contribution to learning and student

- satisfaction. *Studies in Higher Education*, 37(8), 925-939.
- Kleijn, R. A. M., Mainhard, M. T., Meijer, P. C., Brekelmans, M., & Pilot, A. (2013). Master's thesis projects: student perceptions of supervisor feedback. *Assessment and Evaluation in Higher Education*, 38(1), 1012-1026.
- Kleijn, R. A. M., Meijer, P. C., Brekelmans, M., & Pilot, A. (2015). Adaptive research supervision: exploring expert thesis supervisors' practical knowledge. *Higher Education Research & Development*, 34(1), 117-130.
- Ko, M. -H. (2019). Students' reactions to using smartphones and social media for vocabulary feedback. *Computer Assisted Language Learning*, 1-25. <https://doi.org/10.1080/09588221.2018.1541360>
- Kumar, S., Johnson, M. L., & Hardemon, T. (2013). Dissertations at a distance: student' perceptions of online mentoring in doctoral program. *Journal of Distance Education*, 27(1). Retrieved from <http://www.ijede.ca/index.php/jde/article/view/835/1481>
- Lacina, J. G. (2002). Preparing international students for a successful social experience in higher education. *New Directions for Higher Education*, 117, 21-27.
- Lahenius, K., & Ikavalko, H. (2014). Joint supervision practices in doctoral education-A student experience. *Journal of Further and Higher Education*, 38(3), 427-446.
- Lee, A. (2007). Developing effective supervisors: Concepts of research supervision. *South African Journal of Higher Education*, 21(4), 680-693.
- Lee, A. (2008). How are doctoral students supervised? Concepts of doctoral research supervision. *Studies in Higher Education*, 33(3), 267-281. DOI: 10.1080/03075070802049202
- Lee, A. (2018). How can we develop supervisors for the modern doctorate?, *Studies in Higher Education*, 43(5), 878-890. DOI: 10.1080/03075079.2018.1438116
- Lee, Y., & Choi, J. (2011). A review of online course dropout research: implications for

- practice and future research. *Education Technology Research and Development*, 59(5), 593-618.
- Lindén, J., Ohlin, M., & Brodin, E. M. (2013). Mentorship, supervision and learning experience in PhD education. *Studies in Higher Education*, 38(5), 639-662. DOI: 10.1080/03075079.2011.596526
- Lorio, C. M., Delehanty, A. D., Woods, J. J. (2016). Digital platforms and supervisory feedback to graduate student clinicians. *Perspectives of the ASHA Special Interest Groups SIG*, 11(1), 18-34.
- Lovitts, B. E. (2001). *Leaving the Ivory Tower: The causes and consequences of departure from doctoral study*. Lanham, MD: Rowman & Littlefield.
- Lunsford, L. (2012). Doctoral advising or mentoring? effects on student outcomes. *Mentoring & Tutoring Partnership in Learning*, 20(2), 251-270.
- Loxley, A., & Kearns, M. (2018). Finding a purpose for the doctorate? A view from the supervisors, *Studies in Higher Education*, 43(5), 826-840. DOI: 10.1080/03075079.2018.1438096
- MaCallin, A., & Nayar, S. (2012). Postgraduate research supervision: a critical review of current practice. *Teaching in Higher Education*, 17(1), 63-74.
- Malfroy, J. (2005). Doctoral supervision, workplace research and changing pedagogic practices. *Higher Education Research & Development*, 24(2), 165-178. <https://doi.org/10.1080/07294360500062961>
- Maor, D., Ensor, J. D., & Fraser, B. J. (2016) Doctoral supervision in virtual spaces: A review of research of web-based tools to develop collaborative supervision. *Higher Education Research & Development*, 35(1), 172-188. DOI: 10.1080/07294360.2015.1121206
- Maor, D., & Currie, J. K. (2017). The use of technology in postgraduate supervision pedagogy in two Australian universities. *International Journal of Educational*

Technology in Higher Education, 14(1), 1-15.

- Mather, C., & Cummings, E. (2017). Modelling digital knowledge transfer: Nurse supervisors transforming learning at point of care to advance nursing practice. *Informatics* 2017, 4(2), 12; <https://doi.org/10.3390/informatics4020012>
- McCallin, A., & Nayar, S. (2012). Postgraduate research supervision: A critical review of current practice. *Journal Teaching in Higher Education*, 17(1), 63-74. <https://doi.org/10.1080/13562517.2011.590979>
- Metcalfe, J., Thompson, Q., & Green, H. (2002). Improving standards in research degree programmes: A report to the higher education funding councils for England, Scotland and Wales. Retrieved from https://www.ndm.ox.ac.uk/_asset/file/metcalfe-report.pdf
- Moltschaniwskyj, N., & Moltschaniwskyj, G. (2007). Setting the scene: Keys to effective supervision in Australia and New Zealand. In C. Denholm & T. Evans (Eds.), *Supervising doctorates down under: Keys to effective supervision in Australia and New Zealand* (pp. 28-35.). Melbourne, Australia: Australian Council for Educational Research.
- Moore, J. L., & Marra, R. M. (2005). A comparative analysis of online discussion participation protocols. *Journal of Research on Technology in Education*, 38(2), 191-212.
- Mouton, J. (2001). *How to succeed in your master's and doctoral studies: A South African guide and resource book*. Pretoria: Van Schaik.
- Nasiri, F., & Mafakheri, F. (2015). Postgraduate research supervision at a distance: A review of challenges and strategies. *Studies in Higher Education*, 40(10), 1962-1969. DOI: 10.1080/03075079.2014.914906
- Njenga, J. K., & Fourie, L. C. H. (2010). The myths about E-learning in higher education. *British Journal of Educational Technology*, 41(2), 199-212.

<https://doi.org/10.1111/j.1467-8535.2008.00910.x>

- Orellana, M. L., Darder, A., Perez, A., & Salinas, J. (2016). Improving doctoral success by matching PhD students with supervisors. *International journal of doctoral studies*, *11*, 87-103.
- Overall, N. C., Deane, K. L., & Peterson, E. R. (2011). Promoting doctoral students' research self-efficacy: Combining academic guidance with autonomy support. *Higher Education Research & Development*, *30*(6), 791-805.
- Pearson, M., & Brew, A. (2002). Research training and supervision development. *Studies in Higher Education*, *27*(2), 135-150. DOI: 10.1080/03075070220119986c
- Pimmer, C., Chipps, J., Brysiewicz, P., Walters, F., Linxen, S., & Gröhbiel, U. (2017). Facebook for supervision? Research education shaped by the structural properties of a social media space. *Technology, Pedagogy and Education*, *26*(5), 517-528.
- Powell, D. A., Jacob, C. J., & Chapman, B. J. (2012). Using blogs and new media in academic practice: potential roles in research, teaching, learning, and extension. *Innovative Higher Education*, *37*, 271-282.
- Renfro-Michel, E., Rousmaniere, T., & Spinella, L. (2016). Technological innovations in clinical supervision: Promises and challenges. In E. Renfro-Michel, & T. Rousmaniere, (Eds.), *Using Technology to Enhance Clinical Supervision* (pp. 3-18). Alexandria, VA: American Counseling Association.
- Rousmaniere, T. (2014). Using Technology to Enhance Clinical Supervision and Training. In M. Watkins, (Ed.), *The Wiley International Handbook of Clinical Supervision* (pp. 204-237). Wiley. DOI: 10.1002/9781118846360.ch9
- Schlosser, L. Z., Knox, S., Moskovitz, A. R., & Hill, C. E. (2003). A qualitative examination of graduate advising relationships: The advisee perspective. *Journal of Counseling Psychology*, *50*(2), 1-27.
- Severinsson, E. (2012). Research supervision: supervisory style, research-related tasks,

- importance and quality (part1). *Journal of Nursing Management*, 20, 215-223.
- Sussex, R. (2008). Technological options in supervising remote research students. *Higher Education*, 55(1), 121-137.
- Van Rensburg, G. H., Mayers, P. & Roets, L. (2016). Supervision of post-graduate students in higher education. *Trends in Nursing*, 3(1). <http://dx.doi.org/10.14804/3-1-55>
- Wisker, G. (2005). *The good supervisor: Supervising postgraduate and undergraduate research for doctoral theses and dissertations*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.

ภาษาไทย

- ชนิตา รักษ์พลเมือง และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2549). *อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: หน้าที่และบทบาท*. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- ชุติมา ชุมพงศ์. (2558). *โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีแรงจูงใจในการเรียนเป็นตัวแปรส่งผ่าน*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชรัยีนาท จิตต์บรรเทา. (2554). *การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาวิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แพรวกมล ชาปะวัง. (2556). *การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยประยุกต์ใช้โมเดลคาโน*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วลาสลักษณ์ ชิววัลลี และผจงจิต อินทสุวรรณ. (2543). ผลของรางวัลภายนอกและการรับรู้ความสามารถของตนที่มีต่อแรงจูงใจภายในของนักเรียน. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, ปีที่ 6 ฉบับที่ 1, หน้า 97-108 .
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

185933867

CD IThesis 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

- สุทธิศานต์ ชุ่มวิจารณ์. (2558). การจัดสภาพแวดล้อมการฝึกวิจัยเพื่อส่งเสริมความตั้งใจทำวิจัยหลังสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาปริญญาเอก: กลยุทธ์การพัฒนาจากการวิเคราะห์เอสอีเอ็มที่มีการจับคู่ตัวอย่างวิจัย. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ แก้วเอี่ยม. (2558). การวิเคราะห์เงื่อนไขที่เหมาะสมและแนวทางเพื่อส่งเสริมความยึดมั่นผูกพันกับการวิจัยของครูด้วยโมเดลพื้นผิวการตอบสนอง และการวิเคราะห์คอนจอยท์. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริษา ฐานวิสัย. (2556). อิทธิพลของความนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษาโดยมีพหุตัวแปรส่งผ่าน. (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริยะ พุ่มเฉลิม และ พัลลภ พิริยะสุวรรณค์. (2556). ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาอิเล็กทรอนิกส์บนสื่อสังคมออนไลน์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 19 ฉบับที่ 1, หน้า 106-114.
- สุวิมล ว่องวานิช และนงลักษณ์ วิรัชชัย. (2546). แนวทางการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก

185933667

CU Theses 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

1. การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมีเกณฑ์คัดเลือกดังนี้ 1) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับติดตามและดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกที่เน้นหลักสูตรการทำวิทยานิพนธ์ และ 2) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับเชิงวิชาการว่า เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิต การสัมภาษณ์ในครั้งนี้อยู่ในวัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อวิเคราะห์กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน

2. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อ ICT ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา องค์ประกอบในการวัดการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ รูปแบบและบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาในการดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต และการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตในการทำวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำข้อสรุปที่ได้จากการศึกษาเอกสารมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างคำถามในการสัมภาษณ์ โดยสร้างข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ให้ครอบคลุม

3. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างเกี่ยวกับกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1 ฉบับ ซึ่งมีการร่างข้อคำถามสัมภาษณ์เกี่ยวกับรายละเอียดของกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาในประเด็นดังนี้ 1) ลักษณะการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล 2) ความเชื่อที่มีต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ 3) คุณลักษณะของผู้เรียนและลักษณะการปรับวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และ 4) กระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลที่ควรจะเป็นตามมุมมองของอาจารย์ที่ปรึกษา

185933667

CD :Thesis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ประเด็นสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษา

ประเด็นหลัก	แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์
1. คำถามเปิดการสัมภาษณ์ (Rapport)	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษามากี่ปี อาจารย์ดูแลนิสิตระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกคะ และการดูแลนิสิตระดับปริญญาโทและปริญญาเอกแตกต่างกันอย่างไร ● นิสิตที่อาจารย์ดูแลสำเร็จการศึกษาตามปีที่กำหนดหรือไม่ อย่างไร
2. ลักษณะการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์มีวิธีการดูแลและให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิตในประเด็นต่าง ๆ อย่างไร <ul style="list-style-type: none"> ➢ การบริหารจัดการในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต เช่น การกำหนดเป้าหมายของการทำวิทยานิพนธ์ในแต่ละเทอม การติดตามงาน ➢ การให้ความรู้และคำแนะนำ เช่น ให้ความรู้เกี่ยวกับตัวแปรหรือวิธีวิทยาการวิจัย ➢ การให้ข้อมูลป้อนกลับ เช่น การตรวจงาน ➢ การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน เช่น ด้านอารมณ์ แหล่งทุนวิจัย ● อาจารย์ใช้เทคโนโลยีอะไรบ้างในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิต และใช้เทคโนโลยีดังกล่าวอย่างไร ● อาจารย์พิจารณาปัจจัยอะไรบ้างในการเลือกใช้เทคโนโลยีดังกล่าวในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิต ● หลังจากอาจารย์ใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาแล้วส่งผลกระทบต่อนิสิตอย่างไรบ้างคะ นิสิตปฏิบัติตามได้หรือไม่ อย่างไร ● เมื่ออาจารย์ให้คำปรึกษาไปแล้ว อาจารย์รู้สึกอย่างไรเมื่อนิสิตเป็นไปตามที่อาจารย์คาดหวังหรือไม่เป็นไปตามที่อาจารย์คาดหวัง ● อาจารย์มีความเชื่อต่อการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างไร ● เพราะอะไรจึงเชื่อว่าวิธีการให้คำปรึกษาแบบนี้จะทำให้ นิสิตมีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ ● สมัยอาจารย์เป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ได้รับคำปรึกษาอย่างไรบ้าง
3. คุณลักษณะของผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุคสมัยเปลี่ยนไป อาจารย์คิดว่า วิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในอดีตกับปัจจุบันนี้ต่างกันอย่างไร (ถ้าอาจารย์มีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษามาเป็นระยะเวลาไม่นาน) ● อาจารย์ให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิตทุกคนด้วยวิธีการเดียวกันหรือไม่ อย่างไร ● นิสิตแต่ละคนในปัจจุบันที่อาจารย์ดูแลมีคุณลักษณะอย่างไร

ประเด็นหลัก	แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์
	<ul style="list-style-type: none"> ➤ มีความรู้ในเนื้อหา/ ไม่มีความรู้ในเนื้อหา ➤ ชอบทำวิทยานิพนธ์/ ไม่ชอบทำวิทยานิพนธ์ ➤ กระตือรือร้นในการทำงาน/ ไม่ค่อยกระตือรือร้นในการทำงาน ➤ มีความคิดสร้างสรรค์/ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ➤ ทำงานรวดเร็ว/ ทำงานช้า ➤ เรียนรู้เร็ว/ เรียนรู้ช้า ➤ ชอบเทคโนโลยี/ ไม่ถนัดเทคโนโลยี ➤ มั่นใจในตนเอง/ ไม่มั่นใจในตนเอง <ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ทราบได้อย่างไรว่า นิสิตมีลักษณะเป็นแบบนี้ ● อาจารย์ให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อนิสิตแต่ละประเภทอย่างไร ● หลังจากอาจารย์ให้คำปรึกษาแล้วส่งผลต่อนิสิตเป็นอย่างไร นิสิตปฏิบัติตามได้หรือไม่ อย่างไร
4. ลักษณะการปรับวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์พบปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้างในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัล ● อาจารย์มีวิธีการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ปรับให้เหมาะสมกับนิสิตแต่ละคนอย่างไร ● อาจารย์คิดว่า ถ้ามีเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้นั้น อาจารย์คิดว่าจะนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาของอาจารย์หรือไม่ เพราะเหตุใด
5. กระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลที่ควรจะเป็น (คำถามปิดการสัมภาษณ์)	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์คิดว่า คำว่า การให้คำปรึกษาในยุคดิจิทัล คืออะไร อาจารย์ให้ความหมายและกำหนดขอบเขตของคำว่า ดิจิทัล นี้ได้อย่างไร ● อาจารย์คิดว่า กระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีกระบวนการหรือขั้นตอนเป็นอย่างไร อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีคุณลักษณะอย่างไรในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลและนิสิตในยุคนี้ควรมีลักษณะอย่างไรในการทำวิทยานิพนธ์

185933667

ภาคผนวก ข

185933667

CU ThesIs 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

แบบสอบถามเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัย การศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับนิสิต ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนิสิต ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับนิสิต และตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการตอบแบบสอบถามฉบับนี้จะนำมาสรุปในภาพรวมเท่านั้น และคำตอบของท่านจะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ กับผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น จึงขอความร่วมมือผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบคำถามทุกข้อตามความจริง เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาส่งเสริมการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขอขอบคุณนิสิตทุกท่านที่สละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ดารุณี ทิพยกุลไพโรจน์ (ผู้วิจัย)

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับนิสิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ ปี
3. เกรดเฉลี่ยรวม (GPAX)
4. ชื่อมหาวิทยาลัย
5. ระดับที่กำลังศึกษาอยู่ 1) ปริญญาโท 2) ปริญญาเอก
6. สาขาที่กำลังศึกษาอยู่ 1) เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 2) วิทยาลัยการวิจัยการศึกษา
 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ)
7. ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ 1) ปี 2 2) ปี 3 3) ปี 4 ขึ้นไป
8. แผนการศึกษา 1) แผน ก (ทำวิทยานิพนธ์) 2) แผน ข (ทำค้นคว้าอิสระ)
9. หลักสูตร 1) ในเวลาราชการ 2) นอกเวลาราชการ
10. ขณะนี้ท่านดำเนินการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในช่วงใด
 1) พัฒนาโครงร่างวิจัย 2) อนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ)
11. ท่านกำลังอยู่ในขั้นตอนใดของการทำวิทยานิพนธ์
 1) การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การกำหนดประเด็นวิจัย
 3) การพัฒนาและสร้างเครื่องมือวิจัย 4) การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย
 5) การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล 6) การเขียนอภิปรายผลวิจัยและข้อเสนอแนะ
 7) การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ 8) การส่งบทความวิจัยตีพิมพ์
 9) การสอบเล่มวิทยานิพนธ์ 10) อื่น ๆ (โปรดระบุ)
12. จากขั้นตอนในข้อ 11 ท่านมีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์อย่างไร
 1) เป็นไปตามแผนการที่กำหนดไว้ เพราะ
- 2) ช้ากว่าแผนการที่กำหนดไว้ เพราะ
- 3) เร็วกว่าแผนการที่กำหนดไว้ เพราะ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงตามลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. ตำแหน่งทางวิชาการ 1) อาจารย์ 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 3) รองศาสตราจารย์ 4) ศาสตราจารย์

185933667

3. อาจารย์ที่ปรึกษาของท่านมีคุณลักษณะต่อไปนี้อยู่ในระดับใด ขอให้ท่านใส่ ✓ ลงในช่องระดับคุณลักษณะที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด (1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด)

คุณลักษณะ	ระดับคุณลักษณะ				
	1	2	3	4	5
1. บริหารจัดการการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต					
2. แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์					
3. การให้ข้อมูลย้อนกลับที่สามารถนำไปใช้งานได้จริง					
4. ให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ เช่น แนะนำบทความวิชาการ					
5. มีความคาดหวังและกำหนดมาตรฐานงานของนิสิต					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนิสิต

3.1 ขอให้ท่านพิจารณาว่า ท่านและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของท่านใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในแต่ละขั้นตอน เพื่อวัตถุประสงค์อะไรและในระดับใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

0 = ไม่มีการใช้เทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 0 1 = ใช้เทคโนโลยีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1 – 30
2 = ใช้เทคโนโลยีปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31 – 70 3 = ใช้เทคโนโลยีประจำ คิดเป็นร้อยละ 71 – 100

เทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิต/นักศึกษา				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์					
	วัตถุประสงค์ของการใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)				วัตถุประสงค์ของการใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)			
		0	1	2	3		0	1	2	3
ท่านใช้เทคโนโลยีในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบตอน 3.2)					อาจารย์ที่ปรึกษาของท่านใช้เทคโนโลยีในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบตอน 3.2)					
1. LINE 	ท่านใช้ LINE ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 2.)									
	ท่านใช้ LINE ในลักษณะใด ☐ 1) โลกเดี่ยว ☐ 2) โลกกลุ่มนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษา ☐ 3) โลกกลุ่มวิชา/สาขา									
☐ 1) การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนดประเด็นวิจัย	1) บริหารจัดการ เช่น แจกข่าวสาร นัดหมาย รายงานความก้าวหน้าของงาน ส่งไฟล์งาน				1) บริหารจัดการ เช่น แจกข่าวสาร นัดหมาย กำหนดและมอบหมายงาน ติดตามงานของนิสิต					

เทคโนโลยีที่ใช้ใน กระบวนการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิต/นักศึกษา				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์					
	วัตถุประสงค์ของการ ใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)				วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)			
		0	1	2	3		0	1	2	3
☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	2) แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้ สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล วารสารที่ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์					2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้ สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล วารสารที่ ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์ใน รูปของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์ อธิบาย ความรู้ สนทนา โดยใช้คำถาม กระตุ้นนิสิตให้คิด วิเคราะห์				
	3) รับข้อมูลป้อนกลับ เช่น รับคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน					3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ ต่องานของนิสิต				
	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น เมื่อนิสิต กังวลหรือเครียด สามารถปรึกษา อาจารย์ได้					4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่นการส่ง ข้อความหรือสติค เกอร์ให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจ สร้างความมั่นใจ ให้กับนิสิต				
	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)					5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)				
2. Facebook Messenger ท่านใช้ FB Messenger ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 3.)										

เทคโนโลยีที่ใช้ใน กระบวนการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิต/นักศึกษา				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์					
	วัตถุประสงค์ของการ ใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)				วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)			
		0	1	2	3		0	1	2	3
ท่านใช้ FB Messenger ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) กลุ่มนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษา ☐ 3) กลุ่มวิชา/สาขา										
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย ☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	1) บริหารจัดการ เช่น แจ่งข่าวสาร นัดหมาย รายงานความก้าวหน้า ของงาน ส่งไฟล์งาน ติดตามงาน					1) บริหารจัดการ เช่น แจ่งข่าวสาร นัดหมาย กำหนด และมอบหมาย งาน ติดตามงาน ของนิสิต				
	2) แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้สืบค้น เทคนิคการใช้สืบค้นข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลวารสารที่ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์					2) แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้สืบค้น เทคนิคการใช้สืบค้นข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล วารสารที่ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ในรูปแบบของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์ อธิบายความรู้สนทนา โดยใช้คำถาม กระตุ้นนิสิตให้คิดวิเคราะห์				
	3) รับข้อมูลป้อนกลับ เช่น รับคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน					3) ให้ข้อมูลป้อนกลับ เช่น ให้คำแนะนำต่าง ๆ ต่องานของนิสิต				
	4) สนับสนุนทางด้านจิตใจ เช่น เมื่อนิสิต กังวลหรือเครียด สามารถปรึกษา อาจารย์ได้					4) สนับสนุนทางด้านจิตใจ เช่น การส่งข้อความหรือสติ๊กเกอร์ให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจ สร้างความมั่นใจ				

เทคโนโลยีที่ใช้ใน กระบวนการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิต/นักศึกษา				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์					
	วัตถุประสงค์ของการ ใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)				วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)			
		0	1	2	3		0	1	2	3
					ให้กับนิสิต					
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)					5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)					
<p>3. Facebook </p> <p>ท่านใช้ Facebook ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่</p> <p>☐ 1) ใช้ ☐ 2) ไม่ใช้ (ข้ามไปตอบข้อ 4.)</p> <p>ท่านใช้ Facebook ในลักษณะใด</p> <p>☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) กลุ่มนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษา ☐ 3) กลุ่มวิชา/สาขา</p>										
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย ☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัดหมาย รายงานความก้าวหน้า ของงาน ส่งไฟล์งาน ติดตามงาน					1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัดหมาย กำหนด และมอบหมาย งาน ติดตามงาน ของนิสิต				
	2) แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ ใช้สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล วารสารที่ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์					2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้ สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล วารสารที่ ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์ใน รูปของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์ อธิบาย ความรู้สนทนา โดยใช้คำถาม กระตุ้นนิสิตให้คิด วิเคราะห์				
	3) รับข้อมูลป้อนกลับ เช่น รับคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน					3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ				

เทคโนโลยีที่ใช้ใน กระบวนการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิต/นักศึกษา				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์					
	วัตถุประสงค์ของการ ใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)				วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)			
		0	1	2	3		0	1	2	3
					ต้องการของนิสิต					
	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น เมื่อนิสิต กังวลหรือเครียด สามารถปรึกษา อาจารย์ได้				4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่น การส่ง ข้อความหรือสติก เกอร์ให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจ สร้างความมั่นใจ ให้กับนิสิต					
	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)				5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)					
<p>4. email </p> <p>ท่านใช้ email ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช้ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 5.)</p> <p>ท่านใช้ email ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม</p>										
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย ☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม	<p>1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัดหมาย รายงานความก้าวหน้า ของงาน ส่งไฟล์งาน ติดตามงาน</p> <p>2) แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ ใช้สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล วารสารที่ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์</p>				<p>1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัดหมาย กำหนด และมอบหมาย งาน ติดตามงาน ของนิสิต</p> <p>2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ ใช้สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล วารสารที่ ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์ใน รูปของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์ อธิบาย</p>					

เทคโนโลยีที่ใช้ใน กระบวนการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิต/นักศึกษา				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์					
	วัตถุประสงค์ของการ ใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)				วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)			
		0	1	2	3		0	1	2	3
วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน					ความรู้สนทนา โดยใช้คำถาม กระตุ้นนิสิตให้คิด วิเคราะห์					
	3) รับข้อมูลป้อนกลับ เช่น รับคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน				3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ ต่องานของนิสิต					
	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น เมื่อนิสิต กังวลหรือเครียด สามารถปรึกษา อาจารย์ได้				4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่นการส่ง ข้อความหรือสติก เกอร์ให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจ สร้างความมั่นใจ ให้กับนิสิต					
	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)				5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)					
<p>5. track changes (Microsoft word) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการติดตามการเปลี่ยนแปลงของไฟล์เอกสารในกรณีที่มีการใช้เอกสารร่วมกัน เพื่อให้ผู้ทราบว่าเอกสารมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เช่น การแทรกหรือลบข้อความ ใส่ข้อคิดเห็น เป็นต้น ท่านใช้ Track Changes ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่</p> <p>☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 6.)</p> <p>ท่านใช้ Track Changes ในลักษณะใด</p> <p>☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม</p>										
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	1) บริหารจัดการ เช่น การแก้ไขไฟล์งาน ตามที่ได้รับมอบหมาย				1) บริหารจัดการ เช่น การแก้ไขไฟล์ งานของนิสิตให้ เป็นไปตาม ระยะเวลาที่ กำหนด					
☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย										
☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย										
☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย	2) แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น อ่านประเด็นแก้ไข ผ่าน comment				2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น ให้ ความรู้ในประเด็น ต่าง ๆ ผ่าน comment หรือ					
☐ 5) การวิเคราะห์										

เทคโนโลยีที่ใช้ใน กระบวนการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิต/นักศึกษา				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์					
	วัตถุประสงค์ของการ ใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)				วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)			
		0	1	2	3		0	1	2	3
ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ						การดำเนินงาน ให้ ข้อคิดเห็นที่ กระตุ้นนิสิตคิด วิเคราะห์				
☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์	3) รับข้อมูลป้อนกลับ เช่น รับคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน					3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ ต่องานของนิสิต ตรวจงาน				
☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์										
☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น การได้รับ คำแนะนำเชิงบวก					4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่น การให้ คำแนะนำเชิงบวก				
☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)					5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)				
6. Google Docs										
ท่านใช้ Google Docs ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่										
☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 7.)										
ท่านใช้ Google Docs ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม										
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	1) บริหารจัดการ เช่น การแก้ไขไฟล์งาน ตามที่ได้รับมอบหมาย					1) บริหารจัดการ เช่น การตรวจ ไฟล์งานของนิสิต ให้เป็นไปตาม ระยะเวลาที่ กำหนด				
☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย										
☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย										
☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย	2) แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น อ่านประเด็นแก้ไข ผ่าน comment					2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น ให้ ความรู้ในประเด็น ต่าง ๆ ผ่าน comment หรือ การดำเนินงาน ให้ ข้อคิดเห็นที่ กระตุ้นนิสิตคิด วิเคราะห์				
☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล										
☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ										
☐ 7) การเขียนรายงาน	3) รับข้อมูลป้อนกลับ					3) ให้ข้อมูล				

เทคโนโลยีที่ใช้ใน กระบวนการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิต/นักศึกษา				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์					
	วัตถุประสงค์ของการ ใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)				วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)			
		0	1	2	3		0	1	2	3
วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	เช่น รับคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน					ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ ต่องานของนิสิต ตรวจงาน				
	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น การได้รับ คำแนะนำเชิงบวก					4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่น การให้ คำแนะนำเชิงบวก				
	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)					5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)				
7. Google Drive/ Dropbox / OneDrive										
ท่านใช้ Google Drive ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่										
☐ 1) ใช้ ☐ 2) ไม่ใช้ (ข้ามไปตอบข้อ 8.)										
ท่านใช้ Google Drive ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม										
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย ☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์	1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร รายงาน ความก้าวหน้าของงาน ส่งไฟล์งาน ติดตาม งาน					1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัดหมาย สร้าง แฟ้มของนิสิตเพื่อ ประเมิน ความก้าวหน้าของ งาน				
	2) แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ ใช้สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล วารสารที่ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์					2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้ สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล วารสารที่ ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์ใน				

เทคโนโลยีที่ใช้ใน กระบวนการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิต/นักศึกษา				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์					
	วัตถุประสงค์ของการ ใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)				วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)			
		0	1	2	3		0	1	2	3
☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน						รูปของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์ สนทนา โดยใช้คำถาม กระตุ้นให้คิด วิเคราะห์				
	3) รับข้อมูลป้อนกลับ เช่น รับคำแนะนำ เกี่ยวกับงาน					3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ส่ง ไฟล์ให้คำแนะนำ ต่าง ๆ ต่องานของ นิสิต				
	4) อื่น ๆ (โปรดระบุ)					4) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)				
8. Google calendar หรือ แอปพลิเคชันในการจัดตารางการทำงาน เช่น Awesome calendar lite calendar by readle planner pro ท่านใช้ Google Calendar ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 9.) ท่านใช้ Google Calendar ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม										
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย ☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ	1) บริหารจัดการ เช่น จัดทำตารางโครงสร้าง การทำวิทยานิพนธ์ เป็นรายปีหรือราย เทอม กำหนดวันเวลา และภาระงานที่ต้องทำ นัดหมายการส่งงาน กับอาจารย์					1) บริหารจัดการ เช่น จัดทำตาราง การทำ วิทยานิพนธ์ของ นิสิตเป็นรายปี หรือรายเทอม กำหนดวันเวลา และภาระงานที่ ต้องทำ กำหนดการนัด หมายส่งงานของ นิสิต				
	2) อื่น ๆ (โปรดระบุ)					2) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)				

185933667

CU Thesisis 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

เทคโนโลยีที่ใช้ใน กระบวนการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิต/นักศึกษา				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์							
	วัตถุประสงค์ของการ ใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)				วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)					
		0	1	2	3		0	1	2	3		
วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน												
9. Skype/ Zoom / Google Hangout ท่านใช้ Skype ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 3.2) ท่านใช้ Skype ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม <div style="text-align: right;"> </div>												
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย ☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัดหมาย รายงานความก้าวหน้า ของงาน ติดตามงาน				1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัดหมาย กำหนด และมอบหมาย งาน กำกับติดตาม งาน							
	2) แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น นำเสนอบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ ใช้สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล วารสารที่ควรตีพิมพ์ ฯลฯ สนทนา แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นอย่างเต็มที่				2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้ สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล วารสารที่ ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์ใน รูปของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์ อธิบาย ความรู้ สนทนา โดยใช้คำถาม กระตุ้นให้นิสิตคิด วิเคราะห์							
	3) รับข้อมูลป้อนกลับ เช่น รับข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับงานทันที				3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ							

เทคโนโลยีที่ใช้ใน กระบวนการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์	นิสิต/นักศึกษา				อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์					
	วัตถุประสงค์ของการ ใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)				วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ปริมาณการใช้ เทคโนโลยี (ต่อภาคเรียน)			
		0	1	2	3		0	1	2	3
						ต้องงานของนิสิต				
	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น เมื่อนิสิต กังวลหรือเครียด สามารถปรึกษา อาจารย์ได้					4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่นการส่ง ข้อความหรือสติค เกอร์ให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจ สร้างความมั่นใจ ให้กับนิสิต				
	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)					5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)				
9. อื่น ๆ โปรดระบุ				

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับนิสิต

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาว่า ท่านปฏิบัติหรือรู้สึกตามข้อรายการต่อไปนี้ในระดับใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓

ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1 = สามารถปฏิบัติหรือรู้สึกน้อยที่สุด	คิดเป็นร้อยละ 0 – 20
2 = สามารถปฏิบัติหรือรู้สึกน้อย	คิดเป็นร้อยละ 21 – 40
3 = สามารถปฏิบัติหรือรู้สึกปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ 41 – 60
4 = สามารถปฏิบัติหรือรู้สึกมาก	คิดเป็นร้อยละ 61 – 80
5 = สามารถปฏิบัติหรือรู้สึกมากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ 81 – 100

รายการ	ระดับการปฏิบัติ/ความรู้สึก				
	1	2	3	4	5
หลังจากท่านได้รับคำปรึกษาวิทยานิพนธ์จากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว					
1. ท่านมุ่งมั่นในการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป					
2. ท่านตั้งใจทำวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้					
3. ท่านรู้สึกมีแรงผลักดันในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จตามแผนการที่วางไว้					
4. ท่านอยากแก้ไขงานให้สำเร็จตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำ					
5. ท่านมีกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จ					

รายการ	ระดับการปฏิบัติ/ความรู้สึกรู้สึก				
	1	2	3	4	5
6. ท่านจะไม่ย่อท้อต่อปัญหาใด ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำวิทยานิพนธ์					
7. ท่านรู้สึกมีความกระตือรือร้นในการทำวิทยานิพนธ์					
8. ท่านพยายามเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์					
9. ท่านอยากค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำ					
10. ท่านทุ่มเทร่างกายและแรงใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จ					
11. ท่านสามารถกำหนดช่องว่างของการทำวิจัยหรือระบุปัญหาวิจัยได้					
12. ท่านสามารถเขียนที่มาและความสำคัญของปัญหาได้อย่างเหมาะสม					
13. ท่านสามารถกำหนดคำถามวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัยได้ถูกต้อง					
14. ท่านสามารถสืบค้นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ตรงประเด็นและมี ความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล					
15. ท่านสามารถกำหนดตัวอย่างวิจัยได้อย่างเหมาะสม					
16. ท่านสามารถสร้างเครื่องมือวิจัยที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูลวิจัย					
17. ท่านสามารถเลือกใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม					
18. ท่านสามารถเขียนรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง					
19. ท่านสามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้อย่างถูกต้อง					
20. ท่านสามารถเขียนวิทยานิพนธ์ในเชิงสังเคราะห์ได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม					

185993667

ภาคผนวก ค

185933667

CU Theses 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	ความเชี่ยวชาญ
1. รศ. ดร. กมลวรรณ ตั้งธนกานนท์	อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รศ. ดร. เนาวนิตย์ สงคราม	อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร. ปิยพงษ์ คล้ายคลึง	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ ดร. สิวะโชติ ศรีสุทธิยากร	อาจารย์ประจำ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์ ดร. กนิษฐ์ ศรีเคลือบ	อาจารย์ประจำ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

185933667

ภาคผนวก ง

185933667

CU Theses 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ผลการตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรื่อง กลยุทธ์การส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา
ที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ หมายถึง กระบวนการที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิต เป็นกระบวนการที่อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยดูแลและส่งเสริมการเรียนรู้ การวิจัยของนิสิต และการติดต่อสื่อสารกันในระดับสูง รวมทั้งมุ่งพัฒนาความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความสามารถและข้อจำกัดของนิสิตได้

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าข้อคำถามต่อไปนี้วัดได้ตรงตามนิยามเชิงปฏิบัติการหรือไม่ โดยทำ

- เครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้
- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น **วัดได้ตรง** ตามนิยามของสิ่งที่ต้องการวัด
 - 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจ** ว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงนิยามของสิ่งที่ต้องการวัด
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น **วัดได้ไม่ตรง** นิยามของสิ่งที่ต้องการวัด

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนิสิต

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ สามารถแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ **องค์ประกอบที่ 1 การบริหารจัดการ (administration)** หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาที่แสดงออกถึงการวางแผนแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิต การควบคุมกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต การบริหารเวลาให้กับนิสิต การติดตามและตรวจสอบความก้าวหน้าของงานของนิสิตให้เป็นไปตามแผนการที่กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน **องค์ประกอบที่ 2 การให้ความรู้ (education)** หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาในการสอนเนื้อหาความรู้เชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต การส่งเสริมการเรียนรู้เชิงวิชาการและการทำวิจัยให้กับนิสิต และมีการแลกเปลี่ยนความรู้เชิงวิชาการร่วมกัน **องค์ประกอบที่ 3 การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback)** หมายถึง พฤติกรรมของอาจารย์ที่แสดงออกถึงการให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่องานของนิสิตผ่านทางช่องทางที่หลากหลายและรวดเร็ว รวมถึงการให้คำแนะนำที่มีความหมายและชัดเจน เพื่อชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ที่ถูกต้องกับนิสิต และ **องค์ประกอบที่ 4 การสนับสนุนด้านจิตใจ (emotional support)** หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาในการสร้างสัมพันธ์ที่ดีและสัมพันธ์เชิงวิชาชีพกับนิสิต สร้างแรงจูงใจในการเขียนงานให้กับนิสิต สร้างความมั่นใจให้กับนิสิตในการทำวิทยานิพนธ์ และให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่ไม่ใช่เชิงวิชาการ เช่น การหาแหล่งทุนวิจัย

เทคโนโลยีที่ใช้ในแต่ละ ขั้นตอนของการทำ วิทยานิพนธ์ของท่านที่ ได้ทำไปแล้ว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	นิสิต/นักศึกษา			อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์		
	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น
วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน				ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์ใน รูปของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์ อธิบาย ความรู้ สันทนา โดยใช้คำถาม กระตุ้นนิสิตให้คิด วิเคราะห์		
	3) รับข้อมูล ป้อนกลับ เช่น รับ คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน	1		3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ ต่องานของนิสิต	1	
	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น เมื่อนิสิต กังวลหรือเครียด สามารถปรึกษา อาจารย์ได้	1		4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่น การส่ง ข้อความหรือสติค เกอร์ให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจ สร้างความมั่นใจ ให้กับนิสิต	1	
	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)			5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)		
2. Facebook Messenger ท่านใช้ FB Messenger ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 3.) ท่านใช้ FB Messenger ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) กลุ่มนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษา ☐ 3) กลุ่มวิชา/สาขา						
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย	1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัด หมาย รายงาน ความก้าวหน้าของ งาน ส่งไฟล์งาน ติดตามงาน	1		1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัดหมาย กำหนด และมอบหมาย งาน ติดตามงาน ของนิสิต	1	

เทคโนโลยีที่ใช้ในแต่ละ ขั้นตอนของการทำ วิทยานิพนธ์ของท่านที่ ได้ทำไปแล้ว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	นิสิต/นักศึกษา			อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์		
	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น
☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปัน บทความวิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้สืบค้น เทคนิคการสืบค้น ข้อมูล วิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล วารสารที่ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับ การทำวิทยานิพนธ์	1		2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้ สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล วารสารที่ ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์ใน รูปของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์ อธิบาย ความรู้สนทนา โดยใช้คำถาม กระตุ้นนิสิตให้คิด วิเคราะห์	1	
	3) รับข้อมูล ป้อนกลับ เช่น รับ คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน	1		3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ ต่องานของนิสิต	1	
	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น เมื่อนิสิต กังวลหรือเครียด สามารถปรึกษา อาจารย์ได้	1		4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่น การส่ง ข้อความหรือสติก เกอร์ให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจ สร้างความมั่นใจ ให้กับนิสิต	1	
	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)			5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)		

เทคโนโลยีที่ใช้ในแต่ละ ขั้นตอนของการทำ วิทยานิพนธ์ของท่านที่ ได้ทำไปแล้ว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	นิสิต/นักศึกษา			อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์			
	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น	
3. Facebook <p>ท่านใช้ Facebook ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่</p> ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 4.) <p>ท่านใช้ Facebook ในลักษณะใด</p> ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) กลุ่มนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษา ☐ 3) กลุ่มวิชา/สาขา							
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย ☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	1) บริหารจัดการ เช่น แจงข่าวสาร นัด หมาย รายงาน	1		1) บริหารจัดการ เช่น แจงข่าวสาร นัดหมาย กำหนด และมอบหมาย งาน ติดตามงาน ของนิสิต	1		
		2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปัน บทความวิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้สืบค้น เทคนิคการสืบค้น ข้อมูล วิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล วารสารที่ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับ การทำวิทยานิพนธ์	1		2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้ สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล วารสารที่ ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์ใน รูปของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์	1	
		3) รับข้อมูล ป้อนกลับ เช่น รับ คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน	1		3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ ต่องานของนิสิต	1	
		4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น เมื่อนิสิต กังวลหรือเครียด สามารถปรึกษา	1		4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่น การส่ง ข้อความหรือสติ๊กเกอร์	1	

เทคโนโลยีที่ใช้ในแต่ละ ขั้นตอนของการทำ วิทยานิพนธ์ของท่านที่ ได้ทำไปแล้ว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	นิสิต/นักศึกษา			อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์		
	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น
	อาจารย์ได้			เกอร์ให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจ สร้างความมั่นใจ ให้กับนิสิต		
	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)			5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)		
4. email ท่านใช้ email ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช้ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 5.) ท่านใช้ email ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม						
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย ☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัด หมาย รายงาน ความก้าวหน้าของ งาน ส่งไฟล์งาน ติดตามงาน 2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปัน บทความวิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้สืบค้น เทคนิคการสืบค้น ข้อมูล วิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล วารสารที่ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์	1		1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัดหมาย กำหนด และมอบหมาย งาน ติดตามงาน ของนิสิต 2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้ สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล วารสารที่ ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์ใน รูปของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์ อธิบาย ความรู้สนทนา โดยใช้คำถาม กระตุ้นนิสิตให้คิด	1	1

เทคโนโลยีที่ใช้ในแต่ละ ขั้นตอนของการทำ วิทยานิพนธ์ของท่านที่ ได้ทำไปแล้ว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	นิสิต/นักศึกษา			อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์		
	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น
				วิเคราะห์		
	3) รับข้อมูล ป้อนกลับ เช่น รับ คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน	1		3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน	1	
	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น เมื่อนิสิต กังวลหรือเครียด สามารถปรึกษา อาจารย์ได้	1		4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่นการส่ง ข้อความหรือสติก เกอร์ให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจ สร้างความมั่นใจ ให้กับนิสิต	1	
	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)			5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)		
<p>5. track changes (Microsoft word) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการติดตามการเปลี่ยนแปลงของไฟล์เอกสารในกรณีที่มีการใช้เอกสารร่วมกัน เพื่อให้ผู้ทราบว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เช่น การแทรกหรือลบข้อความ ใส่ข้อคิดเห็น เป็นต้น ท่านใช้ Track Changes ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่</p> <p>☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 6.)</p> <p>ท่านใช้ Track Changes ในลักษณะใด</p> <p>☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม</p>						
☐ 1) การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนดประเด็นวิจัย ☐ 3) การพัฒนาและสร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์	1) บริหารจัดการ เช่น การแก้ไขไฟล์งานตามที่ได้รับมอบหมาย	0.75		1) บริหารจัดการ เช่น การแก้ไขไฟล์งานของนิสิตให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	0.75	
	2) แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น อ่านประเด็นแก้ไขผ่าน comment	1		2) แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น ให้ความรู้ในประเด็นต่าง ๆ ผ่าน comment หรือ	1	

เทคโนโลยีที่ใช้ในแต่ละ ขั้นตอนของการทำ วิทยานิพนธ์ของท่านที่ ได้ทำไปแล้ว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	นิสิต/นักศึกษา			อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์		
	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น
ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ				การแก้งาน ให้ ข้อคิดเห็นที่ กระตุ้นนิตคิด วิเคราะห์		
☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์	3) รับข้อมูล ป้อนกลับ เช่น รับ คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน	1		3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ ต่องานของนิต ตรวจงาน	1	
☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์						
☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์						
☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น การได้รับ คำแนะนำเชิงบวก	1		4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่น การให้ คำแนะนำเชิงบวก	1	
	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)			5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)		
6. Google Docs ท่านใช้ Google Docs ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 7.) ท่านใช้ Google Docs ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม						
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	1) บริหารจัดการ เช่น การแก้ไขไฟล์ งานตามที่ได้รับ มอบหมาย	0.75		1) บริหารจัดการ เช่น การตรวจ ไฟล์งานของนิต ให้เป็นไปตาม ระยะเวลาที่ กำหนด	0.75	
☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย						
☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย						
☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย	2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น อ่าน ประเด็นแก้ไขผ่าน comment	1		2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น ให้ ความรู้ในประเด็น ต่าง ๆ ผ่าน comment หรือ การแก้งาน ให้ ข้อคิดเห็นที่	1	
☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล						
☐ 6) การเขียน						

เทคโนโลยีที่ใช้ในแต่ละ ขั้นตอนของการทำ วิทยานิพนธ์ของท่านที่ ได้ทำไปแล้ว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	นิสิต/นักศึกษา			อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์		
	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น
อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ				กระตุ้นนิสิตคิด วิเคราะห์		
☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์	3) รับข้อมูล ป้อนกลับ เช่น รับ คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน	1		3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ ต่องานของนิสิต ตรวจงาน	1	
☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์						
☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น การได้รับ คำแนะนำเชิงบวก	1		4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่น การให้ คำแนะนำเชิงบวก	1	
☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)			5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)		
7. Google Drive/ Dropbox / OneDrive ท่านใช้ Google Drive ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 8.) 						
ท่านใช้ Google Drive ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม						
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	1) บริหารจัดการ เช่น แจกข่าวสาร รายงาน	1		1) บริหารจัดการ เช่น แจกข่าวสาร นัดหมาย สร้าง แฟ้มของนิสิตเพื่อ ประเมิน	1	
☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย	ความก้าวหน้าของ งาน ส่งไฟล์งาน ติดตามงาน			ความก้าวหน้าของ งาน		
☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย						
☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย	2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปัน บทความวิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้สืบค้น	1		2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ	1	
☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล	เทคนิคการสืบค้น ข้อมูล วิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล			ฐานข้อมูลที่ใช้ สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล		
☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ	วารสารที่ควรตีพิมพ์			วิธีการวิเคราะห์		

เทคโนโลยีที่ใช้ในแต่ละ ขั้นตอนของการทำ วิทยานิพนธ์ของท่านที่ ได้ทำไปแล้ว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	นิสิต/นักศึกษา			อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์		
	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น
☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน	ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับ การทำวิทยานิพนธ์			ข้อมูล วารสารที่ ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ ทำวิทยานิพนธ์ใน รูปของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์ สนทนา โดยใช้คำถาม กระตุ้นให้คิด วิเคราะห์		
	3) รับข้อมูล ป้อนกลับ เช่น รับ คำแนะนำเกี่ยวกับ งาน	1		3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ส่ง ไฟล์ให้คำแนะนำ ต่าง ๆ ต่องานของ นิสิต	1	
	4) อื่น ๆ (โปรดระบุ)			4) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)		
8. Google calendar หรือ แอปพลิเคชันในการจัดตารางการทำงาน เช่น Awesome calendar lite calendar by readdle planner pro ท่านใช้ Google Calendar ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 9.)						
ท่านใช้ Google Calendar ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม						
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย ☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์	1) บริหารจัดการ เช่น จัดทำตาราง โครงสร้างการทำ วิทยานิพนธ์เป็นราย ปีหรือรายเทอม กำหนดวันเวลาและ ภาระงานที่ต้องทำ นัดหมายการส่งงาน กับอาจารย์	1		1) บริหารจัดการ เช่น จัดทำตาราง การทำ วิทยานิพนธ์ของ นิสิตเป็นรายปี หรือรายเทอม กำหนดวันเวลา และภาระงานที่ ต้องทำ กำหนดการนัด หมายส่งงานของ	1	

เทคโนโลยีที่ใช้ในแต่ละ ขั้นตอนของการทำ วิทยานิพนธ์ของท่านที่ ได้ทำไปแล้ว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	นิสิต/นักศึกษา			อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์		
	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น
ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ ☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน				นิสิต		
	2) อื่น ๆ (โปรดระบุ)			2) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)		
9. Skype/ Zoom / Google Hangout ท่านใช้ Skype ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ (ข้ามไปตอบข้อ 3.2) ท่านใช้ Skype ในลักษณะใด ☐ 1) เดี่ยว ☐ 2) สร้างกลุ่ม <div style="text-align: right;"> </div>						
☐ 1) การทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัด หมาย รายงาน ความก้าวหน้าของ งาน ติดตามงาน	1		1) บริหารจัดการ เช่น แจ้งข่าวสาร นัดหมาย กำหนด และมอบหมาย งาน กำกับติดตาม งาน	1	
☐ 2) การกำหนด ประเด็นวิจัย ☐ 3) การพัฒนาและ สร้างเครื่องมือวิจัย ☐ 4) การเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ☐ 5) การวิเคราะห์ ข้อมูลและสรุปผลข้อมูล ☐ 6) การเขียน อภิปรายผลวิจัยและ ข้อเสนอแนะ ☐ 7) การเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์	2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น นำเสนอ บทความวิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้สืบค้น เทคนิคการสืบค้น ข้อมูล วิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล วารสารที่ควรตีพิมพ์ ฯลฯ สนทนา แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นอย่างเต็มที่	1		2) แลกเปลี่ยน ความรู้ เช่น แบ่งปันบทความ วิชาการ ฐานข้อมูลที่ใช้ สืบค้น เทคนิคการ สืบค้นข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล วารสารที่ ควรตีพิมพ์ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการ	1	

เทคโนโลยีที่ใช้ในแต่ละ ขั้นตอนของการทำ วิทยานิพนธ์ของท่านที่ ได้ทำไปแล้ว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	นิสิต/นักศึกษา			อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์		
	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น	วัตถุประสงค์ของ การใช้เทคโนโลยี	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น
☐ 8) การส่งบทความ วิจัยตีพิมพ์ ☐ 9) การสอบเล่ม วิทยานิพนธ์ ☐ 10) ดำเนินการเสร็จ สิ้นทุกขั้นตอน				ทำวิทยานิพนธ์ใน รูปของไฟล์ดิจิทัล เว็บไซต์ อธิบาย ความรู้ สุนทนา โดยใช้คำถาม กระตุ้นให้นิสิตคิด วิเคราะห์		
	3) รับข้อมูล ป้อนกลับ เช่น รับ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับงานทันที	1		3) ให้ข้อมูล ป้อนกลับ เช่น ให้ คำแนะนำต่าง ๆ ต่องานของนิสิต	1	
	4) สนับสนุนทางด้าน จิตใจ เช่น เมื่อนิสิต กังวลหรือเครียด สามารถปรึกษา อาจารย์ได้	1		4) สนับสนุน ทางด้านจิตใจ เช่นการส่ง ข้อความหรือสติค เกอร์ให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจ สร้างความมั่นใจ ให้กับนิสิต	1	
	5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)			5) อื่น ๆ (โปรด ระบุ)		
	9. อื่น ๆ โปรดระบุ		

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกิดขึ้นกับนิสิต

<p>ประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในทางที่ดีขึ้น ในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาที่เป็นผลมาจากการได้รับคำปรึกษาวิทยานิพนธ์จากอาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาได้จาก 2 ตัวแปรได้แก่ แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเอง</p> <p>แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ (motivation) หมายถึง ความรู้สึกของนิสิตที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีแรงขับภายในที่ถูกกระตุ้นด้วยตนเองและบุคคลรอบข้าง</p> <p>การรับรู้ความสามารถของตน (self-efficacy) หมายถึง ความเชื่อมั่นในความสามารถด้านการทำวิทยานิพนธ์ของตนเองของนิสิตนักศึกษาว่าจะสามารถดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ของตนเองตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการได้อย่างประสบผลสำเร็จลุล่วงในการดำเนินการวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนต่าง ๆ</p>

รายการ	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น จาก ผู้ทรงคุณ วุฒิ	ข้อ คำถามที่ ปรับแก้ ใหม่
แรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ หมายถึง ความรู้สึกของนิสิตที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจในการทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีแรงขับภายในที่ถูกกระตุ้นด้วยตนเองและบุคคลรอบข้าง			
1. ท่านมุ่งมั่นในการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป	1		
2. ท่านตั้งใจทำวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	1		
3. ท่านรู้สึกมีแรงผลักดันในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จตามแผนการที่วางไว้	1		
4. ท่านอยากแก้ไขงานให้สำเร็จตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำ	1		
5. ท่านมีกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จ	1		
6. ท่านจะไม่ย่อท้อต่อปัญหาใด ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำวิทยานิพนธ์	1		
7. ท่านรู้สึกมีความกระตือรือร้นในการทำวิทยานิพนธ์	1		
8. ท่านพยายามเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์	1		
9. ท่านอยากค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำ	1		
10. ท่านทุ่มเทร่างกายและแรงใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จ	1		

รายการ	ค่า IOC	ข้อคิดเห็น จาก ผู้ทรงคุณ วุฒิ	ข้อ คำถามที่ ปรับแก้ ใหม่
<p>การรับรู้ความสามารถของตน (self-efficacy) หมายถึง ความเชื่อมั่นในความสามารถด้านการทำวิทยานิพนธ์ของตนเองของนิสิตนักศึกษาว่าจะสามารถดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ของตนเองตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการได้อย่างประสบผลสำเร็จคล่องในการดำเนินการวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนต่าง ๆ</p>			
11. ท่านสามารถกำหนดช่องว่างของการทำวิจัยหรือระบุปัญหาวิจัยได้	1		
12. ท่านสามารถเขียนที่มาและความสำคัญของปัญหาได้อย่างเหมาะสม	1		
13. ท่านสามารถกำหนดคำถามวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัยได้ถูกต้อง	1		
14. ท่านสามารถสืบค้นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ตรงประเด็น และมีความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล	1		
15. ท่านสามารถกำหนดตัวอย่างวิจัยได้อย่างเหมาะสม	1		
16. ท่านสามารถสร้างเครื่องมือวิจัยที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูลวิจัย	1		
17. ท่านสามารถเลือกใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม	1		
18. ท่านสามารถเขียนรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง	1		
19. ท่านสามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้อย่างถูกต้อง	1		
20. ท่านสามารถเขียนวิทยานิพนธ์ในเชิงสังเคราะห์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	1		

185933667

ภาคผนวก จ

185933667

CU Theses 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ผลการวิเคราะห์กลุ่มแฝงของนิสิตนักศึกษา

Mplus VERSION 7
MUTHEN & MUTHEN
07/29/2019 4:53 PM

INPUT INSTRUCTIONS

```
Title:
  Latent Class Analysis.
Data:
  File is 180final_lca.txt;
Variable:
  names          = Id sline smsn sfb sem st sgd sgdr sgc sz
  tline tmsn tfb tem ttc tgd tgdr tgc tz;
  usevariables = sline smsn sfb sem st sgd sgdr sgc sz;
  categorical   = sline smsn sfb sem st sgd sgdr sgc sz;
  classes       = c(3);
Analysis:
  Type          = mixture;
Plot:
  type is plot3;
  series is sline (1) smsn (2) sfb (3) sem (4) st(5) sgd(6) sgdr(7)
sgc(8) sz(9);
Savedata:
  file is "C:\Users\bow\Desktop\new_lca\180final_slca_datanew.txt";
  save is cprob;
  format is free;
Output:
  tech11 tech14;
```

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

Latent Class Analysis.

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups

1

Number of observations

180

Number of dependent variables

9

Number of independent variables

0

Number of continuous latent variables

0

Number of categorical latent variables

1

Observed dependent variables

Binary and ordered categorical (ordinal)

SLINE

SMSN

SFB

SEM

ST

SGD

SGDR

SGC

SZ

Categorical latent variables

C

Estimator

MLR

Information matrix

OBSERVED

Optimization Specifications for the Quasi-Newton Algorithm for

Continuous Outcomes

Maximum number of iterations

100

Convergence criterion

0.100D-05

```

Optimization Specifications for the EM Algorithm
  Maximum number of iterations                500
  Convergence criteria
    Loglikelihood change                      0.100D-06
    Relative loglikelihood change            0.100D-06
    Derivative                               0.100D-05
Optimization Specifications for the M step of the EM Algorithm for
Categorical Latent variables
  Number of M step iterations                1
  M step convergence criterion              0.100D-05
  Basis for M step termination              ITERATION
Optimization Specifications for the M step of the EM Algorithm for
Censored, Binary or Ordered Categorical (Ordinal), Unordered
Categorical (Nominal) and Count Outcomes
  Number of M step iterations                1
  M step convergence criterion              0.100D-05
  Basis for M step termination              ITERATION
  Maximum value for logit thresholds        15
  Minimum value for logit thresholds        -15
  Minimum expected cell size for chi-square 0.100D-01
Optimization algorithm                      EMA
Random Starts Specifications
  Number of initial stage random starts     20
  Number of final stage optimizations       4
  Number of initial stage iterations        10
  Initial stage convergence criterion        0.100D+01
  Random starts scale                       0.500D+01
  Random seed for generating random starts  0
Link                                         LOGIT
Input data file(s)
  180final_lca.txt
Input data format  FREE

```

UNIVARIATE PROPORTIONS AND COUNTS FOR CATEGORICAL VARIABLES

```

SLINE
  Category 1    0.111    20.000
  Category 2    0.889    160.000
SMSN
  Category 1    0.817    147.000
  Category 2    0.183    33.000
SFB
  Category 1    0.833    150.000
  Category 2    0.167    30.000
SEM
  Category 1    0.261    47.000
  Category 2    0.739    133.000
ST
  Category 1    0.828    149.000
  Category 2    0.172    31.000
SGD
  Category 1    0.800    144.000
  Category 2    0.200    36.000
SGDR

```

Category 1	0.761	137.000
Category 2	0.239	43.000
SGC		
Category 1	0.989	178.000
Category 2	0.011	2.000
SZ		
Category 1	0.972	175.000
Category 2	0.028	5.000

RANDOM STARTS RESULTS RANKED FROM THE BEST TO THE WORST LOGLIKELIHOOD VALUES

Final stage loglikelihood values at local maxima, seeds, and initial stage start numbers:

-561.137	533738	11
-561.137	107446	12
-562.177	93468	3
-562.177	650371	14

IN THE OPTIMIZATION, ONE OR MORE LOGIT THRESHOLDS APPROACHED AND WERE SET

AT THE EXTREME VALUES. EXTREME VALUES ARE -15.000 AND 15.000.

THE FOLLOWING THRESHOLDS WERE SET AT THESE VALUES:

* THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR SGC FOR CLASS 3 AT ITERATION 5
 * THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR SGDR FOR CLASS 1 AT ITERATION

31

* THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR SGD FOR CLASS 1 AT ITERATION 33
 * THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR SFB FOR CLASS 2 AT ITERATION 50
 * THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR SMSN FOR CLASS 2 AT ITERATION

65

THE BEST LOGLIKELIHOOD VALUE HAS BEEN REPLICATED. RERUN WITH AT LEAST TWICE THE RANDOM STARTS TO CHECK THAT THE BEST LOGLIKELIHOOD IS STILL OBTAINED AND REPLICATED.

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters 29

Loglikelihood

H0 Value -561.137

H0 Scaling Correction Factor 1.0069

for MLR

Information Criteria

Akaike (AIC) 1180.274

Bayesian (BIC) 1272.870

Sample-Size Adjusted BIC 1181.027

(n* = (n + 2) / 24)

Chi-Square Test of Model Fit for the Binary and Ordered Categorical (Ordinal) Outcomes**

Pearson Chi-Square

Value 94.097

Degrees of Freedom 481

P-Value 1.0000

Likelihood Ratio Chi-Square
 Value 79.646
 Degrees of Freedom 481
 P-Value 1.0000

** Of the 512 cells in the latent class indicator table, 1
 were deleted in the calculation of chi-square due to extreme
 values.

FINAL CLASS COUNTS AND PROPORTIONS FOR THE LATENT CLASSES
 BASED ON THE ESTIMATED MODEL

Latent Classes		
1	24.54316	0.13635
2	18.44410	0.10247
3	137.01273	0.76118

FINAL CLASS COUNTS AND PROPORTIONS FOR THE LATENT CLASS PATTERNS
 BASED ON ESTIMATED POSTERIOR PROBABILITIES

Latent Classes		
1	24.54316	0.13635
2	18.44410	0.10247
3	137.01273	0.76118

CLASSIFICATION QUALITY

Entropy 0.969

CLASSIFICATION OF INDIVIDUALS BASED ON THEIR MOST LIKELY LATENT CLASS
 MEMBERSHIP

Class Counts and Proportions

Latent Classes		
1	26	0.14444
2	18	0.10000
3	136	0.75556

Average Latent Class Probabilities for Most Likely Latent Class
 Membership (Row)
 by Latent Class (Column)

	1	2	3
1	0.944	0.025	0.031
2	0.000	0.989	0.011
3	0.000	0.000	1.000

MODEL RESULTS

Latent Class 1 Thresholds	Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
SLINE\$1	-3.178	1.046	-3.039	0.002
SMSN\$1	0.853	0.499	1.709	0.087
SFB\$1	0.666	0.478	1.393	0.164
SEM\$1	-3.189	1.053	-3.028	0.002
ST\$1	1.158	0.485	2.388	0.017
SGD\$1	-15.000	0.000	999.000	999.000
SGDR\$1	-15.000	0.000	999.000	999.000

SGC\$1	3.159	1.024	3.084	0.002
SZ\$1	2.424	0.744	3.259	0.001
Latent Class 2				
Thresholds				
SLINE\$1	-1.646	0.644	-2.555	0.011
SMSN\$1	-15.000	0.000	999.000	999.000
SFB\$1	-15.000	0.000	999.000	999.000
SEM\$1	-0.501	0.500	-1.001	0.317
ST\$1	2.887	1.086	2.658	0.008
SGD\$1	1.794	0.818	2.193	0.028
SGDR\$1	1.407	0.663	2.123	0.034
SGC\$1	2.859	1.021	2.800	0.005
SZ\$1	2.107	0.753	2.797	0.005
Latent Class 3				
Thresholds				
SLINE\$1	-2.021	0.266	-7.593	0.000
SMSN\$1	2.889	0.389	7.433	0.000
SFB\$1	3.724	0.584	6.373	0.000
SEM\$1	-0.919	0.190	-4.833	0.000
ST\$1	1.541	0.225	6.857	0.000
SGD\$1	2.676	0.366	7.310	0.000
SGDR\$1	2.109	0.283	7.449	0.000
SGC\$1	15.000	0.000	999.000	999.000
SZ\$1	4.908	1.004	4.890	0.000
Categorical Latent Variables				
Means				
C#1	-1.720	0.229	-7.525	0.000
C#2	-2.005	0.257	-7.792	0.000
RESULTS IN PROBABILITY SCALE				
Latent Class 1				
SLINE				
Category 1	0.040	0.040	0.996	0.319
Category 2	0.960	0.040	23.901	0.000
SMNS				
Category 1	0.701	0.105	6.705	0.000
Category 2	0.299	0.105	2.857	0.004
SFB				
Category 1	0.661	0.107	6.159	0.000
Category 2	0.339	0.107	3.163	0.002
SEM				
Category 1	0.040	0.040	0.989	0.323
Category 2	0.960	0.040	23.992	0.000
ST				
Category 1	0.761	0.088	8.627	0.000
Category 2	0.239	0.088	2.710	0.007
SGD				
Category 1	0.000	0.000	0.000	1.000
Category 2	1.000	0.000	0.000	1.000
SGDR				
Category 1	0.000	0.000	0.000	1.000
Category 2	1.000	0.000	0.000	1.000

SGC				
Category 1	0.959	0.040	23.963	0.000
Category 2	0.041	0.040	1.018	0.309
SZ				
Category 1	0.919	0.056	16.526	0.000
Category 2	0.081	0.056	1.463	0.143
Latent Class 2				
SLINE				
Category 1	0.162	0.087	1.852	0.064
Category 2	0.838	0.087	9.603	0.000
SMSN				
Category 1	0.000	0.000	0.000	1.000
Category 2	1.000	0.000	0.000	1.000
SFB				
Category 1	0.000	0.000	0.000	1.000
Category 2	1.000	0.000	0.000	1.000
SEM				
Category 1	0.377	0.118	3.209	0.001
Category 2	0.623	0.118	5.296	0.000
ST				
Category 1	0.947	0.054	17.438	0.000
Category 2	0.053	0.054	0.972	0.331
SGD				
Category 1	0.857	0.100	8.574	0.000
Category 2	0.143	0.100	1.426	0.154
SGDR				
Category 1	0.803	0.105	7.670	0.000
Category 2	0.197	0.105	1.879	0.060
SGC				
Category 1	0.946	0.052	18.062	0.000
Category 2	0.054	0.052	1.035	0.300
SZ				
Category 1	0.892	0.073	12.246	0.000
Category 2	0.108	0.073	1.489	0.136
Latent Class 3				
SLINE				
Category 1	0.117	0.028	4.256	0.000
Category 2	0.883	0.028	32.105	0.000
SMSN				
Category 1	0.947	0.019	48.808	0.000
Category 2	0.053	0.019	2.716	0.007
SFB				
Category 1	0.976	0.013	72.626	0.000
Category 2	0.024	0.013	1.752	0.080
SEM				
Category 1	0.285	0.039	7.357	0.000
Category 2	0.715	0.039	18.443	0.000
ST				
Category 1	0.824	0.033	25.227	0.000

Category 2	0.176	0.033	5.400	0.000
SGD				
Category 1	0.936	0.022	42.405	0.000
Category 2	0.064	0.022	2.920	0.003
SGDR				
Category 1	0.892	0.027	32.636	0.000
Category 2	0.108	0.027	3.960	0.000
SGC				
Category 1	1.000	0.000	0.000	1.000
Category 2	0.000	0.000	0.000	1.000
SZ				
Category 1	0.993	0.007	135.898	0.000
Category 2	0.007	0.007	1.004	0.316

LATENT CLASS ODDS RATIO RESULTS

Latent Class 1 Compared to Latent Class 2

SLINE				
Category > 1	4.626	5.693	0.813	0.416
SMSN				
Category > 1	0.000	0.000	999.000	999.000
SFB				
Category > 1	0.000	0.000	999.000	999.000
SEM				
Category > 1	14.705	17.145	0.858	0.391
ST				
Category > 1	5.636	6.747	0.835	0.404
SGD				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
SGDR				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
SGC				
Category > 1	0.741	1.071	0.692	0.489
SZ				
Category > 1	0.728	0.774	0.940	0.347

Latent Class 1 Compared to Latent Class 3

SLINE				
Category > 1	3.181	3.438	0.925	0.355
SMSN				
Category > 1	7.655	4.872	1.571	0.116
SFB				
Category > 1	21.286	16.187	1.315	0.189
SEM				
Category > 1	9.680	10.370	0.934	0.351
ST				
Category > 1	1.467	0.787	1.864	0.062
SGD				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
SGDR				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
SGC				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
SZ				

Category > 1	11.987	15.004	0.799	0.424
--------------	--------	--------	-------	-------

Latent Class 2 Compared to Latent Class 3

SLINE				
Category > 1	0.688	0.480	1.433	0.152
SMSN				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
SFB				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
SEM				
Category > 1	0.658	0.353	1.864	0.062
ST				
Category > 1	0.260	0.289	0.900	0.368
SGD				
Category > 1	2.415	2.175	1.110	0.267
SGDR				
Category > 1	2.019	1.460	1.383	0.167
SGC				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
SZ				
Category > 1	16.463	20.668	0.797	0.426

QUALITY OF NUMERICAL RESULTS

Condition Number for the Information Matrix	0.855E-
02	
(ratio of smallest to largest eigenvalue)	

TECHNICAL 11 OUTPUT

Random Starts Specifications for the k-1 Class Analysis Model	
Number of initial stage random starts	20
Number of final stage optimizations	4

VUONG-LO-MENDELL-RUBIN LIKELIHOOD RATIO TEST FOR 2 (H0) VERSUS 3 CLASSES

H0 Loglikelihood Value	-592.486
2 Times the Loglikelihood Difference	62.697
Difference in the Number of Parameters	10
Mean	2.664
Standard Deviation	11.903
P-Value	0.0000

LO-MENDELL-RUBIN ADJUSTED LRT TEST

Value	61.512
P-Value	0.0000

TECHNICAL 14 OUTPUT

Random Starts Specifications for the k-1 Class Analysis Model		
Number of initial stage random starts		20
Number of final stage optimizations		4
Random Starts Specification for the k-1 Class Model for Generated Data		
Number of initial stage random starts		0
Number of final stage optimizations for the initial stage random starts		0
Random Starts Specification for the k Class Model for Generated Data		
Number of initial stage random starts		40
Number of final stage optimizations		8
Number of bootstrap draws requested		Varies

PARAMETRIC BOOTSTRAPPED LIKELIHOOD RATIO TEST FOR 2 (H0) VERSUS
3 CLASSES

H0 Loglikelihood Value		-592.486
2 Times the Loglikelihood Difference		62.697
Difference in the Number of Parameters	10	
Approximate P-Value		0.0000
Successful Bootstrap Draws		10

PLOT INFORMATION

The following plots are available:

- Histograms of sample values
- Scatterplots (sample values)
- Sample proportions and estimated probabilities

SAVEDATA INFORMATION

Save file

C:\Users\bow\Desktop\new_lca\180final_slca_datanew.txt

Order of variables

SLINE
SMSN
SFB
SEM
ST
SGD
SGDR
SGC
SZ
CPROB1
CPROB2
CPROB3
C

Save file format Free

Save file record length 10000

DIAGRAM INFORMATION

Mplus diagrams are currently not available for Mixture analysis.
No diagram output was produced.

Beginning Time: 16:53:56
Ending Time: 16:54:00
Elapsed Time: 00:00:04

MUTHEN & MUTHEN
3463 Stoner Ave.
Los Angeles, CA 90066

Tel: (310) 391-9971
Fax: (310) 391-8971
Web: www.StatModel.com
Support: Support@StatModel.com

Copyright (c) 1998-2012 Muthen & Muthen

ภาคผนวก ฉ

185933667

CU Theses 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ผลการวิเคราะห์กลุ่มแฝงของอาจารย์ที่ปรึกษา

Mplus VERSION 7
MUTHEN & MUTHEN
07/26/2019 6:00 PM

INPUT INSTRUCTIONS

```
Title:
  Latent Class Analysis.
Data:
  File is 180final_lca.txt;
Variable:
  names           = Id sline smsn sfb sem st sgd sgdr sgc sz
  tline tmsn tfb tem ttc tgd tgdr tgc tz;

  usevariables = tline tmsn tfb tem ttc tgd tgdr tgc tz;
  categorical  = tline tmsn tfb tem ttc tgd tgdr tgc tz;
  classes     = c(3);
Analysis:
  Type        = mixture;
Plot:
  type is plot3;
  series is tline (1) tmsn (2) tfb (3) tem (4) ttc(5) tgd(6)
  tgdr(7) tgc(8) tz(9);

Savedata:
  file is "C:\Users\bow\Desktop\new_lca\180final_tlca_datanew.txt";
  save is cprob;
  format is free;

Output:
  tech11 tech14;
```

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

Latent Class Analysis.

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	1
Number of observations	180
Number of dependent variables	9
Number of independent variables	0
Number of continuous latent variables	0
Number of categorical latent variables	1

Observed dependent variables

Binary and ordered categorical (ordinal)

TLINE	TMSN	TFB	TEM	TTC	TGD
TGDR	TGC	TZ			

Categorical latent variables

C

```

Estimator                                MLR
Information matrix                        OBSERVED
Optimization Specifications for the Quasi-Newton Algorithm for
Continuous Outcomes
  Maximum number of iterations            100
  Convergence criterion                   0.100D-05
Optimization Specifications for the EM Algorithm
  Maximum number of iterations            500
  Convergence criteria
    Loglikelihood change                  0.100D-06
    Relative loglikelihood change         0.100D-06
    Derivative                            0.100D-05
Optimization Specifications for the M step of the EM Algorithm for
Categorical Latent variables
  Number of M step iterations              1
  M step convergence criterion             0.100D-05
  Basis for M step termination            ITERATION
Optimization Specifications for the M step of the EM Algorithm for
Censored, Binary or Ordered Categorical (Ordinal), Unordered
Categorical (Nominal) and Count Outcomes
  Number of M step iterations              1
  M step convergence criterion             0.100D-05
  Basis for M step termination            ITERATION
  Maximum value for logit thresholds      15
  Minimum value for logit thresholds      -15
  Minimum expected cell size for chi-square 0.100D-01
Optimization algorithm                    EMA
Random Starts Specifications
  Number of initial stage random starts   20
  Number of final stage optimizations      4
  Number of initial stage iterations      10
  Initial stage convergence criterion      0.100D+01
  Random starts scale                     0.500D+01
  Random seed for generating random starts 0
Link                                       LOGIT

Input data file(s)
  180final_lca.txt
Input data format  FREE

```

UNIVARIATE PROPORTIONS AND COUNTS FOR CATEGORICAL VARIABLES

```

TLINE
  Category 1    0.161    29.000
  Category 2    0.839    151.000
TMSN
  Category 1    0.839    151.000
  Category 2    0.161    29.000
TFB
  Category 1    0.861    155.000
  Category 2    0.139    25.000
TEM
  Category 1    0.417    75.000
  Category 2    0.583    105.000

```

TTC		
Category 1	0.850	153.000
Category 2	0.150	27.000
TGD		
Category 1	0.950	171.000
Category 2	0.050	9.000
TGDR		
Category 1	0.861	155.000
Category 2	0.139	25.000
TGC		
Category 1	0.983	177.000
Category 2	0.017	3.000
TZ		
Category 1	0.983	177.000
Category 2	0.017	3.000

RANDOM STARTS RESULTS RANKED FROM THE BEST TO THE WORST LOGLIKELIHOOD VALUES

Final stage loglikelihood values at local maxima, seeds, and initial stage start numbers:

-505.587	195873	6
-505.587	573096	20
-507.134	533738	11
-508.381	637345	19

IN THE OPTIMIZATION, ONE OR MORE LOGIT THRESHOLDS APPROACHED AND WERE SET

AT THE EXTREME VALUES. EXTREME VALUES ARE -15.000 AND 15.000.

THE FOLLOWING THRESHOLDS WERE SET AT THESE VALUES:

- * THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR TGC FOR CLASS 3 AT ITERATION 3
- * THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR TZ FOR CLASS 3 AT ITERATION 3
- * THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR TGC FOR CLASS 2 AT ITERATION 6
- * THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR TZ FOR CLASS 2 AT ITERATION 8
- * THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR TGD FOR CLASS 3 AT ITERATION 10
- * THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR TFB FOR CLASS 1 AT ITERATION 43
- * THRESHOLD 1 OF CLASS INDICATOR TFB FOR CLASS 2 AT ITERATION 69

THE BEST LOGLIKELIHOOD VALUE HAS BEEN REPLICATED. RERUN WITH AT LEAST TWICE THE

RANDOM STARTS TO CHECK THAT THE BEST LOGLIKELIHOOD IS STILL OBTAINED AND REPLICATED.

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters

Loglikelihood

29

185933867

CU Thesis 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

H0 Value	-505.587
H0 Scaling Correction Factor for MLR	1.0527
Information Criteria	
Akaike (AIC)	1069.173
Bayesian (BIC)	1161.769
Sample-Size Adjusted BIC ($n^* = (n + 2) / 24$)	1069.926
Chi-Square Test of Model Fit for the Binary and Ordered Categorical (Ordinal) Outcomes**	
Pearson Chi-Square Value	147.433
Degrees of Freedom	481
P-Value	1.0000
Likelihood Ratio Chi-Square Value	68.144
Degrees of Freedom	481
P-Value	1.0000

** Of the 512 cells in the latent class indicator table, 1 were deleted in the calculation of chi-square due to extreme values.

FINAL CLASS COUNTS AND PROPORTIONS FOR THE LATENT CLASSES
BASED ON THE ESTIMATED MODEL

Latent Classes		
1	56.42589	0.31348
2	23.01912	0.12788
3	100.55499	0.55864

FINAL CLASS COUNTS AND PROPORTIONS FOR THE LATENT CLASS PATTERNS
BASED ON ESTIMATED POSTERIOR PROBABILITIES

Latent Classes		
1	56.42589	0.31348
2	23.01912	0.12788
3	100.55499	0.55864

CLASSIFICATION QUALITY

Entropy 0.776

CLASSIFICATION OF INDIVIDUALS BASED ON THEIR MOST LIKELY LATENT CLASS
MEMBERSHIP

Class Counts and Proportions

Latent Classes		
1	41	0.22778
2	25	0.13889
3	114	0.63333

Average Latent Class Probabilities for Most Likely Latent Class
Membership (Row)

by Latent Class (Column)

	1	2	3
1	0.967	0.000	0.033
2	0.000	0.921	0.079
3	0.147	0.000	0.853

MODEL RESULTS

	Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
Latent Class 1				
Thresholds				
TLIN\$1	-2.761	0.654	-4.222	0.000
TMSN\$1	2.932	0.744	3.938	0.000
TFB\$1	15.000	0.000	999.000	999.000
TEM\$1	-2.851	1.120	-2.546	0.011
TTC\$1	0.218	0.497	0.438	0.661
TGD\$1	1.955	0.609	3.211	0.001
TGDR\$1	0.563	0.557	1.011	0.312
TGC\$1	2.880	0.779	3.698	0.000
TZ\$1	2.880	0.801	3.596	0.000
Latent Class 2				
Thresholds				
TLIN\$1	-1.690	0.615	-2.747	0.006
TMSN\$1	-1.503	1.239	-1.213	0.225
TFB\$1	-15.000	0.000	999.000	999.000
TEM\$1	-0.268	0.443	-0.605	0.545
TTC\$1	3.092	1.116	2.770	0.006
TGD\$1	2.352	0.851	2.764	0.006
TGDR\$1	1.565	0.619	2.528	0.011
TGC\$1	15.000	0.000	999.000	999.000
TZ\$1	15.000	0.000	999.000	999.000
Latent Class 3				
Thresholds				
TLIN\$1	-1.269	0.333	-3.808	0.000
TMSN\$1	2.545	0.441	5.774	0.000
TFB\$1	3.907	2.694	1.450	0.147
TEM\$1	0.473	0.454	1.041	0.298
TTC\$1	4.770	4.308	1.107	0.268
TGD\$1	15.000	0.000	999.000	999.000
TGDR\$1	5.205	3.960	1.314	0.189
TGC\$1	15.000	0.000	999.000	999.000
TZ\$1	15.000	0.000	999.000	999.000
Categorical Latent Variables				
Means				
C#1	-0.578	0.565	-1.022	0.307
C#2	-1.474	0.436	-3.385	0.001

RESULTS IN PROBABILITY SCALE

Latent Class 1

TLINE

Category 1	0.059	0.037	1.626	0.104
Category 2	0.941	0.037	25.704	0.000

TMSN

Category 1	0.949	0.036	26.543	0.000
Category 2	0.051	0.036	1.415	0.157

TFB

Category 1	1.000	0.000	0.000	1.000
Category 2	0.000	0.000	0.000	1.000

TEM

Category 1	0.055	0.058	0.945	0.345
Category 2	0.945	0.058	16.345	0.000

TTC

Category 1	0.554	0.123	4.515	0.000
Category 2	0.446	0.123	3.632	0.000

TGD

Category 1	0.876	0.066	13.241	0.000
Category 2	0.124	0.066	1.875	0.061

TGDR

Category 1	0.637	0.129	4.945	0.000
Category 2	0.363	0.129	2.816	0.005

TGC

Category 1	0.947	0.039	24.153	0.000
Category 2	0.053	0.039	1.356	0.175

TZ

Category 1	0.947	0.040	23.490	0.000
Category 2	0.053	0.040	1.319	0.187

Latent Class 2

TLINE

Category 1	0.156	0.081	1.925	0.054
Category 2	0.844	0.081	10.433	0.000

TMSN

Category 1	0.182	0.184	0.987	0.324
Category 2	0.818	0.184	4.435	0.000

TFB

Category 1	0.000	0.000	0.000	1.000
Category 2	1.000	0.000	0.000	1.000

TEM

Category 1	0.433	0.109	3.986	0.000
Category 2	0.567	0.109	5.210	0.000

TTC

Category 1	0.957	0.046	20.626	0.000
Category 2	0.043	0.046	0.937	0.349

TGD

Category 1	0.913	0.068	13.523	0.000
Category 2	0.087	0.068	1.287	0.198

TGDR

Category 1	0.827	0.089	9.340	0.000
Category 2	0.173	0.089	1.952	0.051

TGC					
Category 1	1.000	0.000	0.000	1.000	
Category 2	0.000	0.000	0.000	1.000	
TZ					
Category 1	1.000	0.000	0.000	1.000	
Category 2	0.000	0.000	0.000	1.000	
Latent Class 3					
TLINE					
Category 1	0.219	0.057	3.843	0.000	
Category 2	0.781	0.057	13.676	0.000	
TMSN					
Category 1	0.927	0.030	31.183	0.000	
Category 2	0.073	0.030	2.447	0.014	
TFB					
Category 1	0.980	0.052	18.840	0.000	
Category 2	0.020	0.052	0.379	0.705	
TEM					
Category 1	0.616	0.107	5.736	0.000	
Category 2	0.384	0.107	3.576	0.000	
TTC					
Category 1	0.992	0.036	27.604	0.000	
Category 2	0.008	0.036	0.234	0.815	
TGD					
Category 1	1.000	0.000	0.000	1.000	
Category 2	0.000	0.000	0.000	1.000	
TGDR					
Category 1	0.995	0.021	46.273	0.000	
Category 2	0.005	0.021	0.254	0.800	
TGC					
Category 1	1.000	0.000	0.000	1.000	
Category 2	0.000	0.000	0.000	1.000	
TZ					
Category 1	1.000	0.000	0.000	1.000	
Category 2	0.000	0.000	0.000	1.000	
LATENT CLASS ODDS RATIO RESULTS					
Latent Class 1 Compared to Latent Class 2					
TLINE					
Category > 1	2.917	2.634	1.107	0.268	
TMSN					
Category > 1	0.012	0.017	0.705	0.481	
TFB					
Category > 1	0.000	0.000	999.000	999.000	
TEM					
Category > 1	13.238	15.922	0.831	0.406	
TTC					
Category > 1	17.713	20.949	0.846	0.398	
TGD					
Category > 1	1.488	1.511	0.985	0.324	
TGDR					
Category > 1	2.724	2.214	1.230	0.219	
TGC					
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000	
TZ					

Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
Latent Class 1 Compared to Latent Class 3				
TLINE				
Category > 1		4.442	3.427	1.296
TMSN				
Category > 1		0.679	0.656	1.036
TFB				
Category > 1		0.000	0.000	999.000
TEM				
Category > 1		27.757	28.168	0.985
TTC				
Category > 1		94.849	393.815	0.241
TGD				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
TGDR				
Category > 1		103.765	392.488	0.264
TGC				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
TZ				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
Latent Class 2 Compared to Latent Class 3				
TLINE				
Category > 1		1.523	1.063	1.433
TMSN				
Category > 1		57.266	75.258	0.761
TFB				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
TEM				
Category > 1		2.097	1.317	1.592
TTC				
Category > 1		5.355	23.885	0.224
TGD				
Category > 1	*****	0.000	999.000	999.000
TGDR				
Category > 1		38.092	150.959	0.252
TGC				
Category > 1		1.000	0.000	999.000
TZ				
Category > 1		1.000	0.000	999.000

QUALITY OF NUMERICAL RESULTS

Condition Number for the Information Matrix 0.176E-02
 (ratio of smallest to largest eigenvalue)

TECHNICAL 11 OUTPUT

Random Starts Specifications for the k-1 Class Analysis Model
 Number of initial stage random starts 20
 Number of final stage optimizations 4

VUONG-LO-MENDELL-RUBIN LIKELIHOOD RATIO TEST FOR 2 (H0) VERSUS 3 CLASSES

H0 Loglikelihood Value	-533.825
2 Times the Loglikelihood Difference	56.478
Difference in the Number of Parameters	10
Mean	0.270
Standard Deviation	16.815
P-Value	0.0005

LO-MENDELL-RUBIN ADJUSTED LRT TEST

Value	55.411
P-Value	0.0006

TECHNICAL 14 OUTPUT

Random Starts Specifications for the k-1 Class Analysis Model

Number of initial stage random starts	20
Number of final stage optimizations	4

Random Starts Specification for the k-1 Class Model for Generated Data

Number of initial stage random starts	0
Number of final stage optimizations for the initial stage random starts	0

Random Starts Specification for the k Class Model for Generated Data

Number of initial stage random starts	40
Number of final stage optimizations	8
Number of bootstrap draws requested	Varies

PARAMETRIC BOOTSTRAPPED LIKELIHOOD RATIO TEST FOR 2 (H0) VERSUS 3 CLASSES

H0 Loglikelihood Value	-533.825
2 Times the Loglikelihood Difference	56.478
Difference in the Number of Parameters	10
Approximate P-Value	0.0000
Successful Bootstrap Draws	10

PLOT INFORMATION

The following plots are available:

- Histograms of sample values
- Scatterplots (sample values)
- Sample proportions and estimated probabilities

SAVEDATA INFORMATION

Save file

C:\Users\bow\Desktop\new_lca\180final_tlca_datanew.txt

Order of variables

TLINE
TMSN
TFB
TEM
TTC
TGD
TGDR
TGC
TZ
CPROB1
CPROB2
CPROB3
C

Save file format Free
Save file record length 10000

DIAGRAM INFORMATION

Mplus diagrams are currently not available for Mixture analysis.
No diagram output was produced.

Beginning Time: 18:00:53
Ending Time: 18:00:57
Elapsed Time: 00:00:04

MUTHEN & MUTHEN
3463 Stoner Ave.
Los Angeles, CA 90066

Tel: (310) 391-9971
Fax: (310) 391-8971
Web: www.StatModel.com
Support: Support@StatModel.com

Copyright (c) 1998-2012 Muthen & Muthen

ภาคผนวก ข

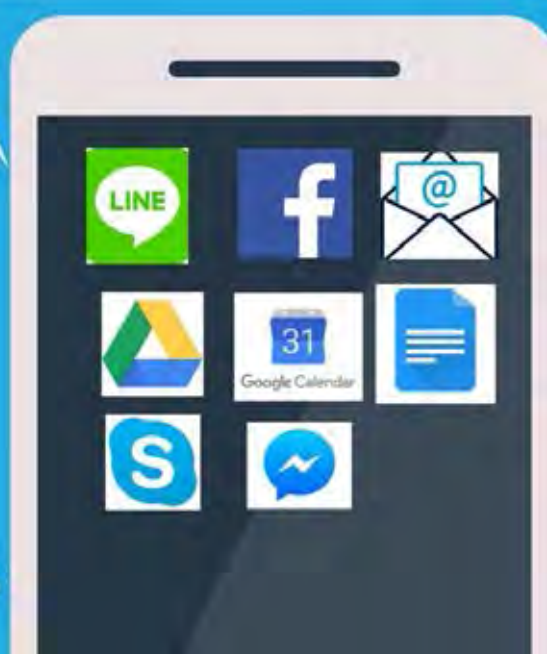

185933867

CU Theses 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

เคล็ดลับการใช้เครื่องมือดิจิทัล
ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

Tips for Using Digital Tools to
Enhance Thesis Supervision

ดารุณี ทิพย์กุลไพโรจน์

185933867

CU Thesais 5984231727 dissertation / rev: 05082562 17:37:14 / seq: 17

คำนำ

ผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือเคล็ดลับการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถนำเทคนิคการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ มาปรับให้เหมาะสมกับการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องในการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนิสิต รวมทั้งให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถทางด้านการวิจัยและวิชาชีพ อันเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าไปสู่ความสำเร็จในการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในยุคดิจิทัลเป็นการนำเอาเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียน เนื่องจากในยุคนี้มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาก ถึงเวลาแล้วที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบเดิมให้มีลักษณะเป็นการให้คำปรึกษาแบบดิจิทัลมากขึ้นให้เข้ากับยุคปัจจุบันที่มีเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นมาเพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการติดต่อสื่อสารและการทำงานร่วมกัน รวมทั้งผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาก็ควรจะมีการปรับตัวในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษามากขึ้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือเคล็ดลับการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและปรับเปลี่ยนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาให้เข้ากับโลกในยุคปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก เพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษานำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ส่งผลให้เพิ่มประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งในแง่ของการติดต่อสื่อสารที่มีความสะดวก รวดเร็วขึ้น และประหยัดทรัพยากรต่าง ๆ เช่น เวลา ค่าใช้จ่าย เป็นต้น รวมถึงเน้นการแก้ไขงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น คู่มือนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลยุทธ์การส่งเสริมประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

ดารุณี ทิพยกุลไพโรจน์

เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ใช้ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

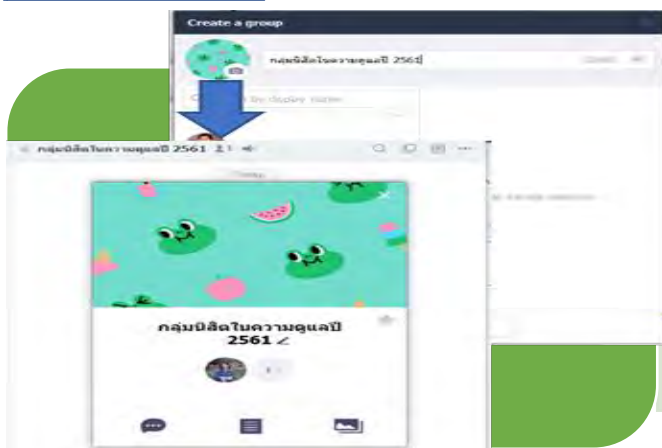

ลักษณะต่าง ๆ (features) ที่สำคัญของเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีรายละเอียดแสดงดังนี้

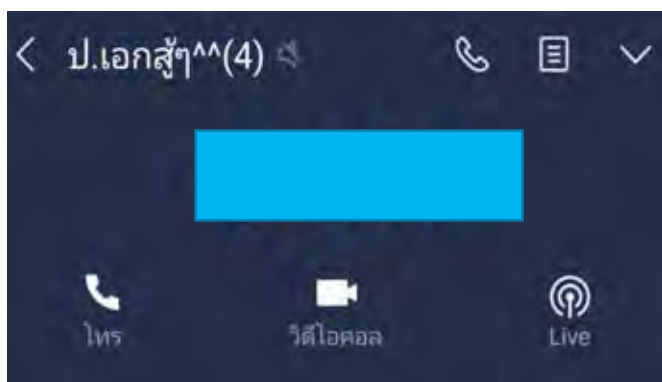
LINE

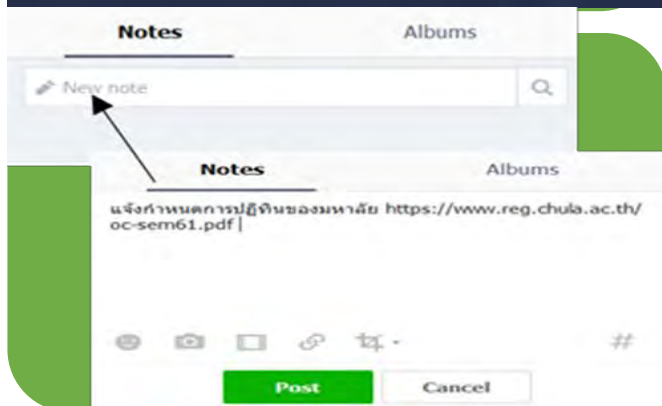
LINE

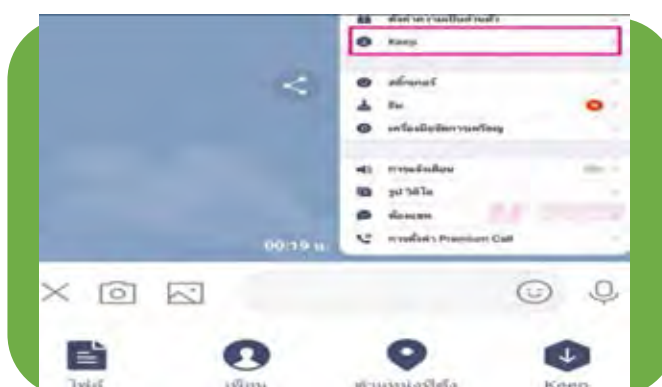
- การสร้าง **Group** ใช้ในการให้คำปรึกษากับนิสิต นักศึกษาเป็นรายกลุ่มได้

- **Group video call** ได้หลายคนพร้อมกัน เลือกได้มีทั้งแบบเห็นหน้าและไม่เห็นหน้า

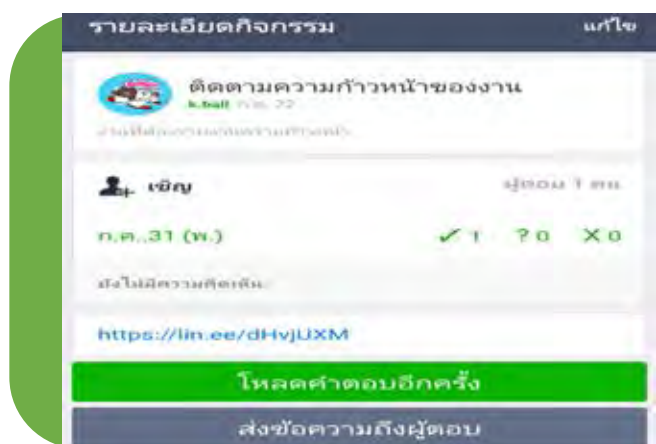

- **Notes** ใช้ในการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อยู่ในรูปข้อความหรือลิงก์ เช่น ปฏิทินการส่งงาน

- **Keep** ใช้บันทึกเก็บไฟล์ต่าง ๆ ไม่เกิน 1 GB

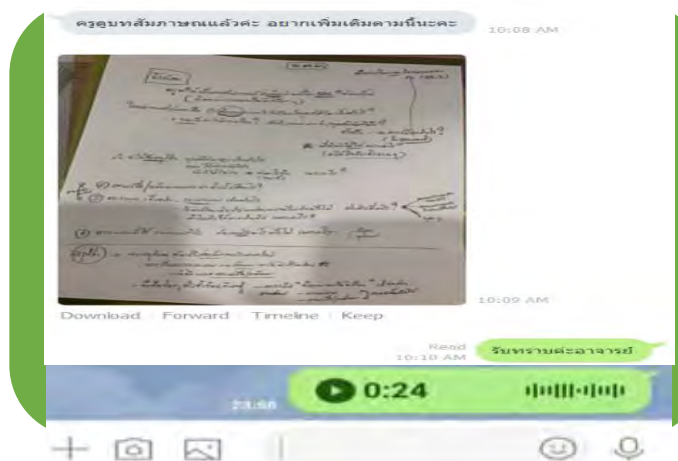
LINE

- สร้างตารางนัดหมายหรือกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ติดตามความก้าวหน้าของวิทยานิพนธ์

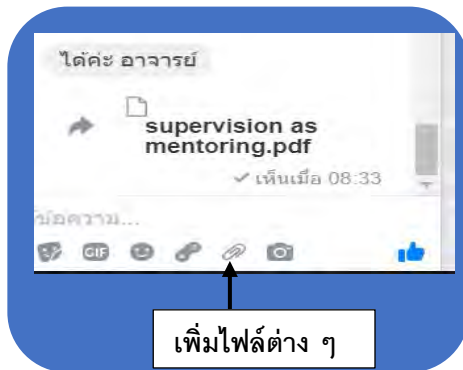
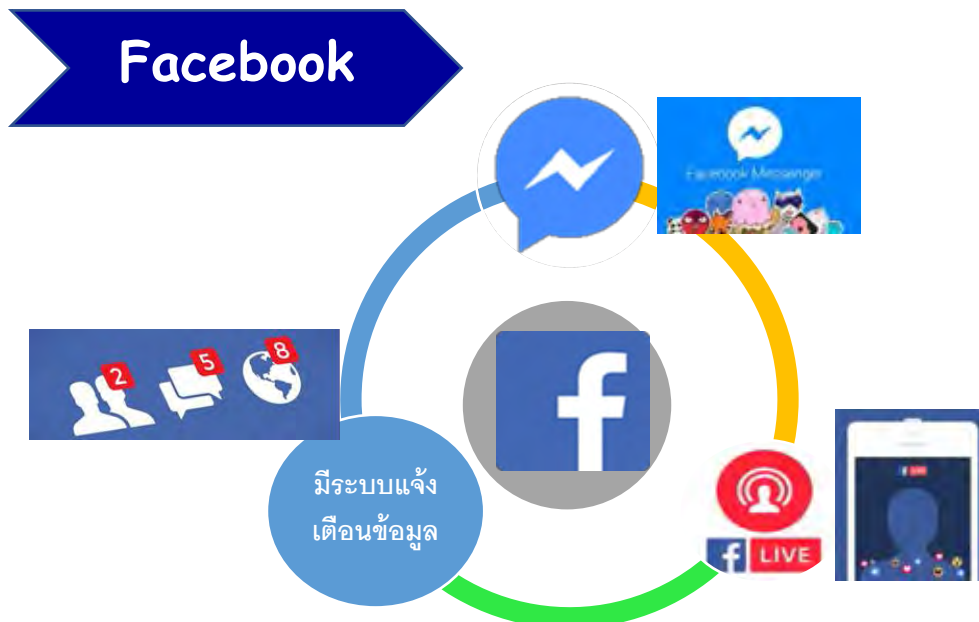
- สร้าง LINE BOT เพื่อตอบคำถามที่นิสิตมักจะทำถามบ่อย ๆ เช่น การกำหนดขนาดตัวอย่างวิจัย

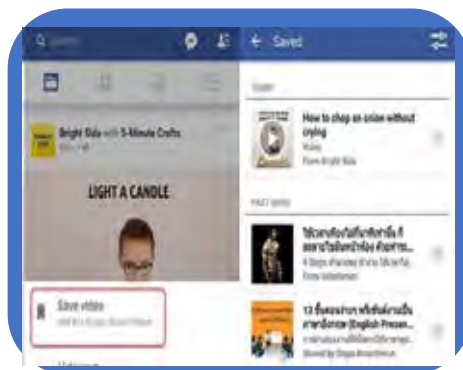
- ส่งข้อความ รูปภาพ หรือข้อความเสียง ในการให้คำแนะนำต่าง ๆ พร้อมทั้งบันทึกการสนทนา

ส่งข้อความเสียงผ่านปุ่มนี้

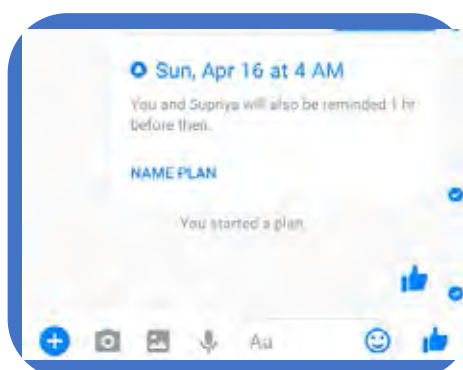
Facebook

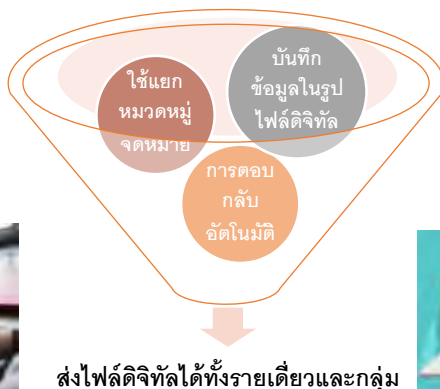
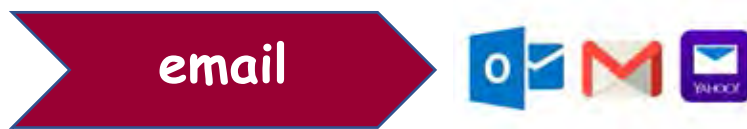
- ตั้งค่าสถานะว่าพร้อมสนทนาในช่วงเวลานั้นหรือไม่
- ให้ข้อมูลป้อนกลับในรูปแบบของไฟล์ ข้อความ รูปภาพ หรือเสียง ทั้งเดี่ยวและกลุ่ม บนที่กการสนทนา หรือไฟล์ต่าง ๆ
- การตอบกลับที่บันทึกไว้อัตโนมัติ ใช้ตอบคำถามที่มักถูกถามบ่อย

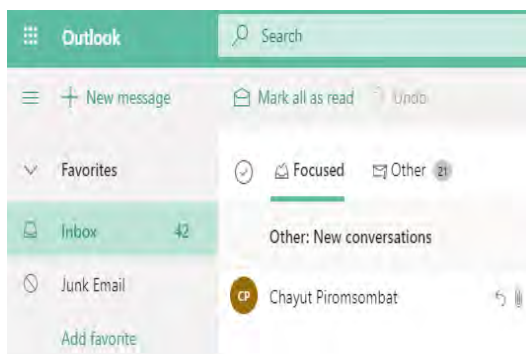
- **LIVE** ถ่ายทอดสดการให้คำปรึกษากับนิสิตได้พร้อมกันหลายคน โดยนิสิตสามารถพิมพ์คำถามที่สงสัยในกระดานนี้
- บันทึกวีดิโอในการให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์ต่าง ๆ

- ฟังก์ชันการแจ้งเตือน Reminder ใน Facebook Messenger หรือ Facebook LIVE เพื่อจัดตารางนัดหมายหรือตารางส่งงานให้กับนิสิต ทำให้ไม่พลาดทุกนัดสำคัญ

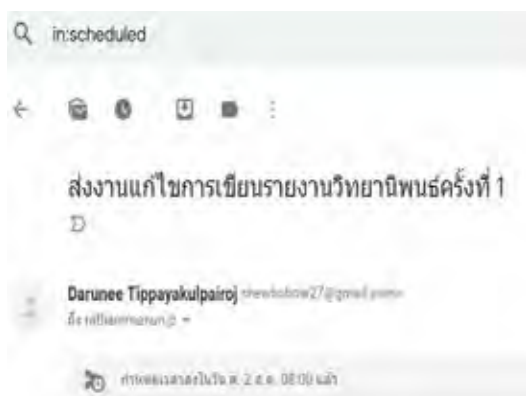

ส่งไฟล์ดิจิทัลได้ทั้งรายเดี่ยวและกลุ่ม

บันทึกไฟล์ข้อมูลในรูปแบบไฟล์ดิจิทัล
เช่น ไฟล์งานของนิสิต และ แบ่งบันลิงก์ต่าง ๆ

ติดป้ายกำกับเฉพาะ
ใช้แยกหมวดหมู่จดหมาย
ช่วยให้อาจารย์ค้นหาไฟล์งานนิสิตได้ง่าย

กำหนดวันเวลาส่งอีเมลภายหลัง
ทำให้สามารถเลือกได้ว่า อีเมลที่เขียนหรือแก้ไขแล้วควรส่งเมื่อไหร่ โดยกำหนดวันเวลาที่ต้องการส่งถึงผู้รับ

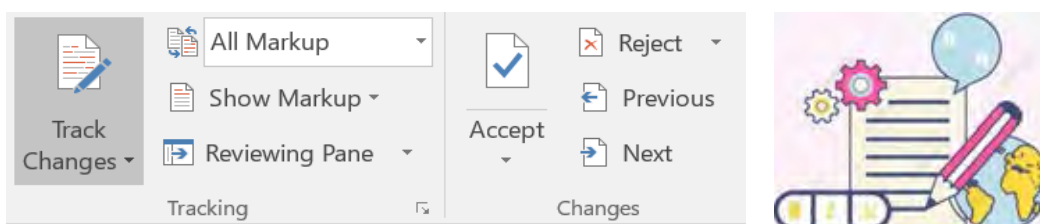
การตอบกลับอัตโนมัติ
จะช่วยลดเวลาในการทำงานมากขึ้น ใช้เมื่อนิสิตมีการส่งคำถามเกี่ยวกับบางหัวข้อๆ กัน

Track Changes

ทำไมต้องใช้ Track Changes ??

เพราะเป็นลักษณะหนึ่งที่มีประโยชน์มากใน Microsoft Word ที่เป็นโปรแกรมพื้นฐานในการแก้ไขเอกสารร่วมกัน เช่น การเพิ่ม หรือการลบข้อความ การใส่ข้อคิดเห็นต่าง ๆ เป็นต้น เพิ่มสีสันในข้อความที่แก้ไขได้ ทำให้การแก้ไขงานเอกสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

- ให้ข้อคิดเห็นหรือคำแนะนำต่าง ๆ ลงในกล่องข้อคิดเห็น
- แก้ไขไฟล์งานของนิสิตได้ ทำให้นิสิตนักศึกษาสามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงการแก้ไขงานของอาจารย์ได้

ปรักษานิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีแรงจูงใจในการเรียนเป็นตัวแปรส่งผ่าน, สุริชา ฐานวิสัย (2556)อิทธิพลการนิยมนิยมแบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา โดยมีเหตุตัวแปรส่งผ่าน

ประเด็นที่น่าสนใจในการทำวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาในมุมมองของนิสิตที่มีต่อการกำกับดูแลงานวิจัยน้อยอยู่ และยังขาดเครื่องมือวัดการกำกับดูแลงานวิจัยของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ชัดเจน ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นดังต่อไปนี้

- 1) ประเมินความต้องการจำเป็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ด้านการกำกับดูแลงานวิจัยของนิสิต

ข้อคิดเห็น[R12]: เรียนรู้ หรือมีข้อสังเกตอะไรจากงานวิจัยนี้

ข้อคิดเห็น[R13]: ทำไปไม่มองหว่า เรื่องไหนคนทำน้อย ควรจะหาว่า องค์ความรู้ที่มี ทำให้เรานำไปใช้ประโยชน์อะไรได้ไม่มากพอ ถ้าเรามีหน้าที่ต้องพัฒนาบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา งานวิจัยในปัจจุบันให้สอดคล้องกับเพียงพอแล้ว ยังมีการเสนอเทคโนโลยีที่เราอยากรู้ แต่ยังไม่

- สร้างกลุ่มในการให้ข้อมูลป้อนกลับ

ศษยภวษบ ฆนท กเวทพ เภวภษ เภวทย เนพนนอ

ประสิทธิผลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

วัดตามวัตถุประสงค์ข้อ 4 ผู้วิจัยจึงจัดทำ

Darunee Tippayakulpairoj A few seconds
วัตถุประสงค์ข้อ 4 คืออะไร ควรจะเขียนเพิ่มเติมด้วย

Google Docs

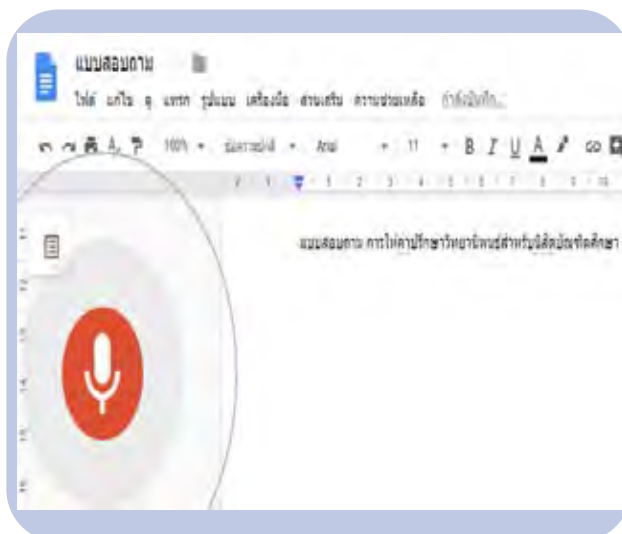

Google Docs เป็นบริการออนไลน์ที่ให้คุณ สามารถจัดการเอกสารได้ฟรี เพียงแค่มีอีเมลล์ของ Gmail และเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไฟล์เอกสารนั้นจะเก็บไว้ใน server ของ Google สะดวกในการทำงานที่สามารถดาวน์โหลดไฟล์มาทำงานที่ไหนก็ได้ ป้องกันการสูญหายของไฟล์

ทำงานร่วมกันแบบ ออนไลน์

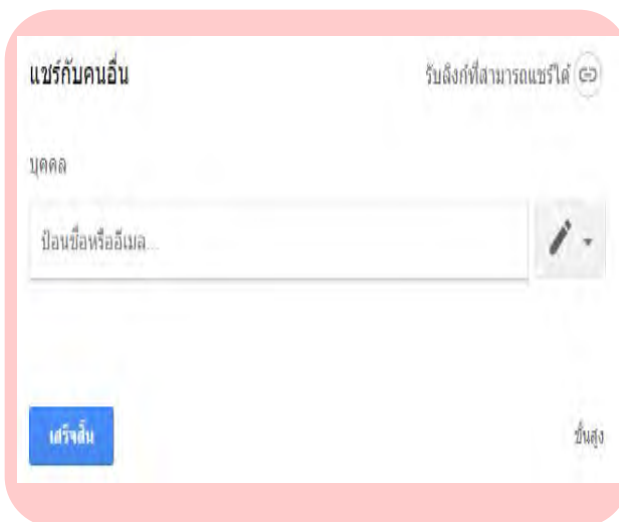
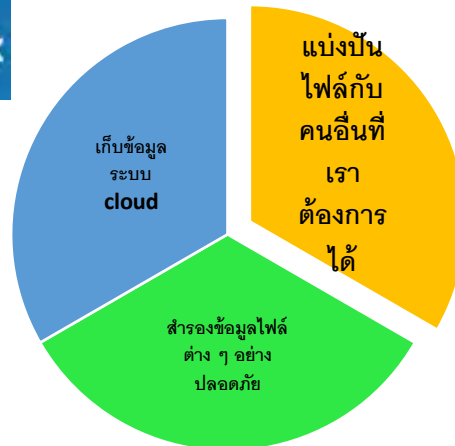
- ทั้งแบบรายกลุ่มหรือรายเดี่ยว
- บันทึกการเปลี่ยนแปลงเอกสาร
อัตโนมัติ เมื่อปิดโปรแกรม จะ
ถูกเก็บอยู่ใน Google Drive

สั่งงานโดยใช้ปุ่ม พิมพ์ด้วยเสียง

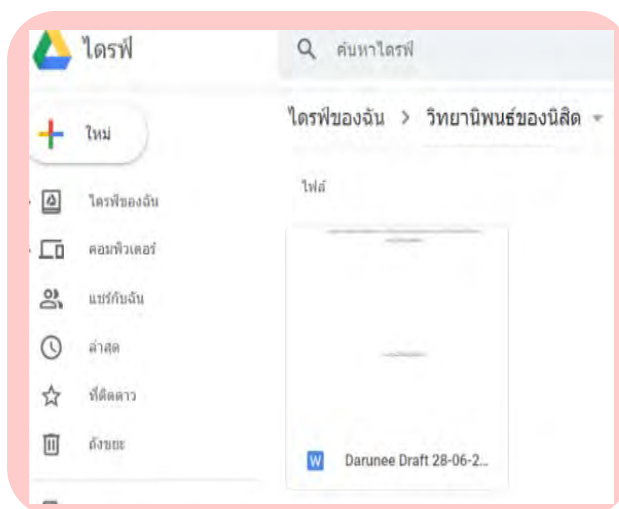
- พุดให้คำแนะนำด้วยเสียง
ระบบ Google Docs จะ
พิมพ์ตามเสียงพุด
อัตโนมัติ

Google Drive

แบ่งปันความรู้ที่เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ เช่น บทความวิชาการหรือลิงก์ต่าง ๆ ให้กับนิสิต

- ทั้งแบบรายกลุ่มหรือรายเดี่ยว

เก็บข้อมูลระบบ Cloud

- สร้างไฟล์เดอร้งานของนิสิตนักศึกษาแต่ละคนหรือเป็นกลุ่ม เพื่อตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์

Google Calendar

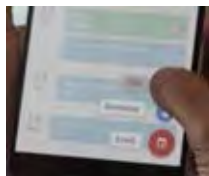
Google Calendar หรือ Application อื่น ๆ ที่ใช้ในการจัดตารางเวลา

จัดตารางนัดหมายและกำหนดเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำ
วิทยานิพนธ์ร่วมกับนิสิตนักศึกษา

ส่งข้อความเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้อง และใช้ปฏิทินร่วมกันกับ
บุคคลที่ต้องการได้

แจ้งเตือนผ่านทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ และอีเมล เพื่อไม่ให้อาจารย์
ที่ปรึกษาและนิสิตพลาดการนัดหมายต่าง ๆ

Skype, Zoom

- ติดต่อสื่อสารกันผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอยู่ในรูปของข้อความ เสียง และภาพวิดีโอ
- ติดต่อสื่อสารกันแบบ Real time ทั้งแบบตัวต่อตัว หรือประชุมสายพร้อมกันหลายคนก็ได้ คล้ายกับการทำงานของ Video Call ทาง LINE หรือ Facebook Messenger หรือ Google Hangout

- บันทึกการสนทนาการให้ข้อมูลป้อนกลับของอาจารย์ที่ปรึกษา
- นำเสนอได้หลากหลาย เช่น PowerPoint, Word, รูปภาพต่าง ๆ เป็นต้น

zoom

คู่มือเล่มนี้เป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิตนักศึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษารู้จักเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาปรับใช้ในการให้คำปรึกษาและเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ ถ้าอาจารย์ที่ปรึกษาฝึกฝนการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้จนชำนาญแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษาจะได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ในการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ของตนเองให้ก้าวไปไกลกว่าเดิมและเข้ากับยุคดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และยังช่วยส่งเสริมประสิทธิผลของนิสิตนักศึกษาอีกด้วย

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีแต่ละประเภท

เทคโนโลยีต่าง ๆ	เว็บไซต์ที่สอนการใช้เทคโนโลยี
1. LINE	https://www.macthai.com/2015/09/19/12-tips-use-line-maybe-dont-know/ http://global.drfone.biz/st/line/how-to-use-line.html https://www.hongkiat.com/blog/line-tips-tricks/
2. Facebook	https://www.easytweaks.com/cool-facebook-tricks-tips/ https://www.searchenginejournal.com/facebook-tricks/296465/#close https://www.youtube.com/watch?v=Y42BLXy8pX4
3. email	https://business.tutsplus.com/tutorials/quick-outlook-email-tips-tricks--cms-32293 https://www.youtube.com/watch?v=FHooJlJMPwE https://www.youtube.com/watch?v=CuTJRvjYZIQ https://www.youtube.com/watch?v=Xh8f6bdVX0M
4. Track Changes	https://www.techrepublic.com/blog/10-things/10-plus-tips-for-using-words-track-changes-feature-for-collaborative-editing/ https://www.youtube.com/watch?v=5_knruAysnA https://www.youtube.com/watch?v=m-K0FIZPwCM
5. Google Docs	https://www.fastcompany.com/90221069/25-incredibly-useful-things-you-didnt-know-google-docs-could-do https://www.youtube.com/watch?v=1cFWYrmnDn4 https://www.youtube.com/watch?v=DHwLkE0LlvA
6. Google Drive	https://www.youtube.com/watch?v=NOrm5j-Wyhw https://www.youtube.com/watch?v=1sq9rbxi6cM
7. Google Calendar	https://www.youtube.com/watch?v=oyMAH6RWelU https://www.youtube.com/watch?v=TsgBNi8YEs0
8. Skype	https://www.youtube.com/watch?v=NMAeAeyh7zM https://www.youtube.com/watch?v=1eyTUxcH4ul
9. Zoom	https://www.youtube.com/watch?v=-2pq4l1urXA https://www.youtube.com/watch?v=WmMSXOQVQs4

185933867

CU Thesais 5984231727 dissertation / recv: 05082562 17:37:14 / seq: 17

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาว ดารุณี ทิพยกุลไพโรจน์
วัน เดือน ปี เกิด	27 พฤศจิกายน 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษา ศีษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2551 และครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ ปีการศึกษา 2557 จากนั้นได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ดุษฎี บัณฑิต สาขาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2559